

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 67 *ΑΝΘ.Δ.Κ.*

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Πιστοί φίλοι

Σ' αυτό το τεύχος
ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΜΕΘΟΔΟΣ
ΓΙΑ ΝΑ
ΜΑΘΕΤΕ
ΑΘΛΗΤΙΚΟ
ΚΟΛΥΜΠΙ
(ΚΡΟΟΥΛ)

Συναγερμός
του γυναικείου
κόσμου

ΚΑΤΑ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑ-
ΛΩΝ ΟΙΚΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ & Ν. ΥΟΡΚΗΣ

Εκλεκτά έτοιμα Φορέματα, Ταγιέρ, Μπλουζες, Έκδρομικά παντελόνια, ROBES DE CHAMBRE
LISEUSES, Νυκτικά, Μοναδικά εσώρουχα ΝΑΥΛΟΝ κ.λ.π. "ΑΠΑΝΤΑ ΑΥΘΕΝΤΙΚ
Μοντέλλα σε τιμές άπιστευτώς χαμηλάς.

Άφροί ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 • ΤΗΛ. 22-785

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΕΞΕ ΤΙΣ ΠΡΟΙΚΕΣ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΣΑΣ

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' Τ

ΣΤΟ
ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Της συνεργάτιδος μας
στο Παρίσι
ΕΥΑΣ ΧΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

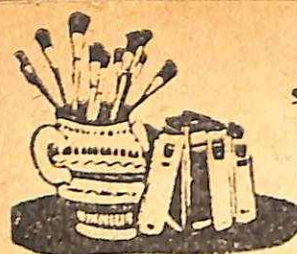

1.—Έλαφρό όσο μπορεί
να γίνει αυτό το φόρεμα ά-
πό σαντούγκ έχει ντραπέ
όλο το πίσω μέρος του κορ-
σάς και ένα μέρος της φού-
στας. Οι δύο πāt κρατούν
το φάρδος ως τὰ πλάγια,
άφίνοντάς το τελείως ελεύ-
θερο έμπρός.

2.—Ένα ντε-πιές από
πικέ έμπριμέ. Φάρδος στα
μανίκια και στη φούστα.

3.—Όλο το ενδιαφέρον
συγκεντρώνεται στα μανί-
κια. Σχηματίζουν δύο δι-
πλές πιέτες σε κάθε πλάι.
Δύο κλίπς εκεί που αρχί-
ζουν οι πιέτες.

4.—Ριγέ μυκονιάτικο ύφα-
σμα για μιὰ στενή φούστα
και μιὰ εσάρπα.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΟΛΜΕΣ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀναφέρονται σὲ δράσι 'Ελληνίδων στὸ ἐξωτερικὸ, ὅπου μαζί με τοὺς ἀρρενας συναδέλφους τῶν ἀναπτύσσων νεοελληνικῆ πνευματικότητάς ἀπὸ διενθ' ἀτμόσφαιρα καὶ διαφημίζον τὴ μητέρα 'Ελλάδα. Τὴ δράσι τῶν τούτῃ σχολιάζει με πολὺ ἐνδιαφέρον ὁ ξένος τύπος, ἀπὸ τὸν ὁποῖο μεταφέρουμε τὴ σχετικὴ εἰδησεογραφία, ποὺ ἀξίζει νὰ γίνῃ γνωστὴ σὲ πλατύτερο κοινὸν γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ ἐθνικὴ γιὰ νὰ ὑπερηφάνεια, ἀφοῦ γυναικες τῆς δημιουργοῦν καὶ μάλιστα 'Ελληνίδες.

★ **ΕΥΡΥΤΑΤΟΣ ΛΟΓΟΣ** γίνεται στὸ Νέο Κόσμο γιὰ μιὰ

ΗΩ ΛΑΜΠΡΙΗ

Ἡ Πολίτισσα λογοτέχνης καὶ γιαντρός δις Ἡώ Λαμπρίη, ποὺ μετὰ τὰ διδύλια τῆς «Ἀσπασίνο Κορίτσι» καὶ ὁ «Ἀνθρωπὸς τοῦ μέλλοντος» ἐκέρδιζε τὴν ἐκτίμησι τῆς κριτικῆς καὶ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινού.

Ἑλληνοαμερικανίδα συγγραφέα, τῆ Ρωξάνη Κωτσάκη, ποὺ μόλις ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ Κολέγιο ποὺ σπούδαζε στὴ Βοστώνη, ἀρχισε νὰ γράφῃ ἕνα μυθιστόρημα. Ἐν τῷ μεταξύ παντρεύτηκε, νεοστὰ μόλις, τὸν Ἰρλανδοφίτη Πάτρικ καὶ μόλις τακτοποιήθηκε καὶ προσανατολίστηκε στὴ νέα της ζωὴ, αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ τὴν πωλήσῃ. Τὸ μυθιστόρημα ἔχει τίτλο: «Τὸ φτερό καὶ τὸ ἀγκάθι», 4 μῆνες δὲ μετὰ τὴν κυκλοφορίαν ποὺ κάνει τὸ γυρὸ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ ἀποσπᾷ τοὺς θερμότερους ἐπαίνους ἀπὸ τοὺς κριτικούς καὶ τὴς ἐφημερίδες. Σχετικῶς ἔγινε ἀκόμα γνωστὸ γιὰ τὴ νεοστὰ συγγραφέα ὅτι ἐκτός τοῦ 'Ελληνος πατέρα τῆς ἡ μητέρα της εἶναι Γαλλίδα, ἡ ἴδια ἔχει 4 γλώσσες καὶ τὸ θέμα τοῦ μυθιστορήματος εἶναι μῦθος ἀντλημένος ἀπὸ τὴν ἀρχαία 'Ελλάδα.

★ **Η κ. ΡΑΦΑΗΛ**, σύζυγος τοῦ 'Ελληνος προέδρου στὴ Γαλλία, ἔδωσε πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων στὴν περιφημὴ σάλα «Γκαζόν» τοῦ Παρισιῦ ῥεσιτάλ τραγουδιοῦ, αἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποῖου διετέθησαν γιὰ ἐνίσχυσι τοῦ ἀγῶνος ποὺ γίνεται ἐδῶ στὴν «Λευκὴ ἐπὶ τὸ φτωχὸ παρὶς» τῆς 'Ελλάδος.

★ **Η κ. ΡΑΦΑΗΛ**, σύζυγος τοῦ 'Ελληνος προέδρου στὴ Γαλλία, ἔδωσε πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων στὴν περιφημὴ σάλα «Γκαζόν» τοῦ Παρισιῦ ῥεσιτάλ τραγουδιοῦ, αἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποῖου διετέθησαν γιὰ ἐνίσχυσι τοῦ ἀγῶνος ποὺ γίνεται ἐδῶ στὴν «Λευκὴ ἐπὶ τὸ φτωχὸ παρὶς» τῆς 'Ελλάδος.

★ **Η κ. ΡΑΦΑΗΛ**, σύζυγος τοῦ 'Ελληνος προέδρου στὴ Γαλλία, ἔδωσε πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων στὴν περιφημὴ σάλα «Γκαζόν» τοῦ Παρισιῦ ῥεσιτάλ τραγουδιοῦ, αἱ εἰσπράξεις τοῦ ὁποῖου διετέθησαν γιὰ ἐνίσχυσι τοῦ ἀγῶνος ποὺ γίνεται ἐδῶ στὴν «Λευκὴ ἐπὶ τὸ φτωχὸ παρὶς» τῆς 'Ελλάδος.

στὴ καλλιτέχνισ τῶν τραγουδιοῦ μετὰ ἐξαιρετικὸν ταλέντο καὶ ζωγράφος, τὸ ἴδιο, παρουσιάσει ἕνα περίφημο μὰ καὶ πλούσιο πρόγραμμα διεθνούς φήμης συνθετῶν, τὸ ὁποῖο χειροκροτήθηκε με πολὺ ἐνθουσιασμό ἀπὸ τὸ ἀκροατήριό της.

★ **Η ΓΑΛΛΙΔΑ** φίλη τῆς λογοτεχνίας μας καὶ μαθήτρια τοῦ καθητοῦ τῆς Σορβὸννης Α. Μιραμπέλ, δις Ἰσαβέλλα 'Εσθέρ, ποὺ πέρασε σπουδάζουσα θέατρο κ. ἀ. 3 μῆνες πρόπερι στὴν 'Ελλάδα, δημοσίευσε πρὶν ἀπὸ δύο μῆνες στὴ «Θαυρακὴ 'Επιθεώρησις» τοῦ Παρισιῦ ἕνα ἄρθρο μετὰ τὴν 'ἱστορία τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου, ὅπου ἀναφέρεται ἡ πλούσια προσφορά τῶν συγγραφέων μας (Ξενοπούλου, Παλαμά, Τερζάκη, Περγιάλη, Μπόγγρη κ. ἀ.) στὴν παγίωσι τοῦ σύγχρονου θεάτρου τῆς χώρας μας. Τὸ ἄρθρο σχολιάστηκε πολὺ στοὺς θεατρικούς κύκλους τῆς Γαλλίας καὶ ἐδημιούργησε ἐντύπωση.

★ **ΤΕΣ ΣΕΡΕΣ** 'Ελληνίδες καλλιτέχνιδες σκορπισμένες σὲ τέσσαρα σημεῖα τοῦ διεθνούς καλλιτεχνικοῦ ὁρίζοντα (Βιέννη, Παρίσι, Μόντε Κάρλο) ἀπησχόλησαν τὸν τελευταῖο καιρὸ τοὺς ξένους καλλιτεχνικούς κύκλους καὶ ἐπέσυραν τὴν προσοχὴ τῶν εἰδικῶν καὶ τοῦ ἀκροατηρίου τῶν. Πρόκειται γιὰ τὴν πιανίστα Τότα Οἰκονόμου, ποὺ ἔπαιξε στὸ «Κοντσέρτο Χάουζ» τῆς Βιέννης καὶ μετὰ ἔφυγε γιὰ τὴν 'Ελβετία, ἐμφανισθεῖσα στὴ Ζυρίχη καὶ ἄλλοι σὲ συναυλίες καὶ στὸ ραδιόφωνο, τὴν Ἀμαλία Δανιέλου ποὺ παρακολοῦθεῖ στὴ Μουσικὴ Ἀκαδημία τῆς Βιέννης ἀνωτέρα μαθήματα φωνητικῆς καὶ ἐκπλήττει μετὰ τὴς ἐπιτυχίας της, τὴ Λουκία Χέβα ποὺ τραγουδοῦσε τὸ μέρος τῆς 'Ἠλέκτρας στὴς «Χοηφόνους» τοῦ Μιλῶ, τὴν φεστιβάλ συγχορνομουσικῆς στὸ Παρίσι, καὶ ὅπου ἔλαβαν μαζί μέρος ἄλλοι τῆς διεθνούς τέχνης καὶ τέλος τῆ Βάσση Δεβετζίη, ποὺ σὲ σειρά συναυλιῶν της στὴν Κωνσταντινὴ, παρουσίασε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἐκεῖ τὸ σημαντικὰ πλῆθος τῶν ἐκτενῶν.

— **ΑΣ ΣΗΜΕΙΩΘΗ** ὅτι ἡ Λουκία Χέβα κατήγαγε μεταγενέστερα καὶ νέους θιασμούς στὸ Μόναχο σὲ συναυλίαν ποὺ ἐδόθησαν ἐκεῖ μετὰ τὴν συμπαρὰ ἱταλῶν καλλιτεχνῶν ἀπὸ τοὺς γνωστότερους.

★ **ΣΤΗΝ ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΙ** προετοιμάζεται πανηγυρικὴ ἡ ἐμφάνισις τῆς Μαρίας Κοτοπούλη στὴς ἀρχαῖες παραστάσεις τῆς «Ορέστειας» ποὺ ἀνγγέλλθησαν, τὸ συνεργεῖο δὲ ποὺ προηγήθη ἐκεῖ ἐτοιμάζει ἐργασία ποὺ θὰ προκαλέσῃ κατὰ πλῆθος τοὺς φίλους ἀρχαιολάτρους Τούρκους.

★ **Η ΑΜΑΛΙΑ ΚΟΝΤΟΥ** καλλιτέχνισ τῶν πιάων καὶ ἀπόφοιτος τοῦ 'Εθν. Ὀδείου, Αἰγυπτιακῆς τὴν καταγωγή, προσεκλήθη στὸ Μόναχο γιὰ νὰ λάβῃ μέρος στὸ φεστιβάλ Βάγνερ καὶ στὸ φεστιβάλ τοῦ μὴ πού τὰ τραγουδᾷ καλλι-

Μπαρρόν, μετὰ πρόσκλησι τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως ἀντιπροσωπεύουσα τὸ 'Εθν. Ὀδείο. Ἀκολούθως θὰ συνεχίσῃ μεταβαίνουσα στὴν Ἀυστρίαν γιὰ τὸ φεστιβάλ Σάλτσμπουργκ καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Ἱταλία, Γαλλία, κ. ἀ. πρὸς καλλιτεχνικὴς τῆς ἐνημέρωσι καὶ συμπληρωσὶ τῶν σπουδῶν της.

★ **ΜΙΑ ΝΕΑ** διανοουμένη ἀπασχολεῖ αὐτὸν τὸν καιρὸ τὴς τάξεις τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τῆς Αἰγύπτου, ἡ δις Μ. Σωτηροπούλου. Ἡ νέα αὐτὴ λογιὰ καὶ λογοτέχνης δημοσιεύει στὴ μεγάλη ἀλεξανδρινῇ ἐφημερίδᾳ τῆς Αἰγύπτου, τὸν «Αἰγυπτιόφιλον», ἐντυπώσεις καὶ περιγραφὰς ἀπὸ τὰ ταξίδια της, καθὼς καὶ ἄλλες λογοτεχνικῆς τῆς ἐργασίας ποὺ κινῶν τὸ ἐνδιαφέρον.

★ **Η ΔΕΣΠΩ ΚΑΝΕΛΛΟΥ**, ἡ ξεχωριστὴ καλλιτέχνισ τῶν τραγουδιοῦ καὶ στέλεχος τῶν μουσικῶν προγραμμάτων τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν, τραγουδοῦσε τελευταῖως δύο χαρακτηριστικὰ τραγουδία τῆς πατρίδος της, τῆς Χίου («Πυργούσικος σιρτὸς» καὶ «Χίος Πανέμορφος») σὲ δίσκους ποὺ μαζί μετὰ τῆς «Μήλως» καὶ τὸ «Νὰ ξανάρθῃς» ἡ ἐκδότρια ἐταιρεία «Οὐτὸς» τὰ θέτει τὴν ἄλλη ἐβδομάδα σὲ κυκλοφορίαν. Ἐταῖ δὲν θὰ εἶναι σπάνια τὰ χιωτικὰ τραγουδία, ποὺ τὰ ξέρομε μόνο διὰ στόματος καὶ ἡ ἀπόδοσις τῶν θὰ εἶναι τέλει.

ΝΙΚΗ ΠΑΛΑΣΗ

Ἡ μικροβιολόγος ἱατρός τῆς Πόλης κ. Νίκη Παλάση-Δανιηλίδη, ποὺ μαζί μετὰ τὸν ἐπίσης ἱατρὸ σύζυγό της, διευθυντὴ τοῦ νοσοκομείου Βαλουκλῆ, ἀναπτύσσουν ἀξιόλογο δράσι στὴν παροικία τῆς Πόλης.

μὴ πού τὰ τραγουδᾷ καλλιτέχνισ σὺν τῇ διδᾷ Κανέλλου

★ **«KENNY»**. Τὸ ν. γράφῃ κανεὶς εὐκολο. Τὸ σπουδαῖο εἶναι τὸ τί γράφῃ. Ὁ «KENNY», μὴ χαριτωμένη νοῦδέλα τοῦ Λουῖς Μπρόμφλιν, κρατεῖ ἀσφαλῶς μὴ ἐξωριστὴ θέσι στὸ εἶδος τοῦ πεζοῦ λόγου Πρωτότυπο μᾶλλον θέμα, χαριτωμένο καὶ ἐνδιαφέρον πολὺ. Διαβάξεται εὐχάριστα. Κυκλοφορεῖ σὲ ὅρασι μετὰφρασι Ἀγγ. Γάλλου-Γιώργου Γάλλου.

ΠΑΡΒΑ

Τ.

ΚΑΙ

ΕΙΚΟΝΟΙ ΝΗ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΕΡΗ
ΕΠΙΘΕΜΗΝΣΙΣ

ΕΤΟΣ 5ον. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 67
ΑΘΗΝΑΙ, 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1952

Τιμή τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΙΕΡΖΟΥΠΟΥΛΟΣ
Ἀρχισυντακτής ΑΛ. ΜΑΚΡΟΥΠΟΥΛΟΣ
Οικονομικὴ Δίσις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΙΑΡΟΥ 1
Τηλεφωνοῦ: 36-162

ΓΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΛΗΝΔΟΥ 1
Τηλεφωναῦ: 35-118, 35-108

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικῶς:

ΕΠΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000

Ἑξωτερικῶς (ἐτήσια):

Λίραι Ἀγγλίας (χαρτ.ναι) 3.10.0
Δολάρια 10.00

Ἰσ ἐμβόματα δεῶν ν' ἀποστελλωνται πρὸς Ε. Ιερζοπουλον ἐλ. μέν του Ἑσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἑξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεῖ ἀνα δεκαπενθήμερον, ἡμέραν ἹΕΤΑΡΙΗΝ, ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας. Τὸ προσεχές (68ον) τεύχος θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1952

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ 1ου μεχρι τοῦ τελευταίου πωλῶνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΚΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

Ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1-13)
Ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14-26)
Ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27-39)
Ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40-52)
Ὁ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53-65)

προσκομιζόντες τὰ ἀνωτέρω τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παραλαμβάνετε τοὺς τόμους δεμένους εἰς δραχάτατον χρονικὸν διάστημα. Βιβλιοδεσία ἐκαστοῦ τόμου δρχ. 20.000

Διευθύνσεις συμφωνῶς τῷ ἀρθρῷ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092/1938
Διευθυντής: Εὐάγγελος Ιερζοπουλος.
ἡτοικία: Ὁδὸς Κολυβιδος 12. Ὑπεύθυνος ὑπογραφείου: Β. Ἀραγιάννης.
Κατοικία: Ἀμισσοῦ 24, Ν. Σμυρνή.

ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΟΥ:

ἀ' ἀρχισι ἡ δημοσίευσι τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ συνεργάτου μας ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΓΚΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΕΣ

Πρόκειται περὶ ἐνὸς συγχρόνου ἀθηναῖκού μυθιστορήματος ποὺ θὰ γοητεύσῃ καὶ θὰ συναρπάσῃ.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΟΙ ΣΟΙ ἔχουν ἀπογοητευθῇ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν τουρισμό, ὁρῶν τὴ λύσι. Παίρνουν τὸ βαλιτσάκι τους καὶ ἀναχωροῦν γιὰ ἕνα δεκαπενθήμερο ταξιδάκι στὴν Ἱταλία. Τὰ ἔξοδα μὴ φαντασθεῖτε ὅτι εἶναι περισσότερα ἀπὸ μιὰ δεκαπενθήμερη διαμονὴ σ' ἑλληνικὴ λουτρόπολι. Ἄν ἐξαίρεση κανεῖς τὰ ἔξοδα τοῦ «ἀλλε-ρετούρ» ποὺ καὶ αὐτὰ εἶναι λίγα, ὅλα τ' ἄλλα παρουσιάζονται προσιτὰ γιὰ κάθε βαλάντιο. Ἐπειτα, δὲν ἀγωνιάς πηγαίνοντας στὴν Ἱταλία ὅτι μπορεῖ νὰ μὴ ὁρῇ ξενοδοχεῖο, ὅτι θὰ περιμένῃ στὴν οὐρὰ τοῦ ἐστιατορίου γιὰ νὰ φάῃ, καὶ ὅτι τὸ πλοιο τῆς ἐπιστροφῆς μπορεῖ νὰ ξεχάσῃ νὰ περάσῃ ἀπὸ ἐκεῖ, γιὰ νὰ σὲ πάρῃ. Ἐτσι, ὁ τουρισμός μας, ἀντὶ νὰ προσελκύῃ ξένους, διώχνει πολλοὺς ντόπιους στὸ ἐξωτερικόν. Λίγο ἀκόμα καὶ ὁ ἱταλικὸς τουρισμὸς θὰ τοῦ χρωστᾷ τὴ μεγαλύτερη εὐγνωμοσύνη!

★

ΑΠΟ μιὰ στατιστικὴ ποὺ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας, πληροφοροῦμαστε ὅτι ξεπεράσαμε ἀκόμα καὶ τὴν Ἀμερικὴ στὰ διαζύγια! Ἐνῶ, δηλαδή, σὲ ἀνάλογο ἀριθμὸ κατοίκων, στὴς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἐκδοῦνται περίπου 2.500 διαζύγια τὸ χρόνο, ἐδῶ πλησιάζουμε τὴς τρεῖς χιλιάδες! Φυσικὰ, δὲν μποροῦμε σ' αὐτὴ τὴ στήλη νὰ ἐρευνήσουμε τὰ αἷτια ποὺ προκαλοῦν αὐτὴ τὴν αὐξάνσιν τῶν διαζυγίων, οὔτε καὶ ν' ἀναφέρουμε τὰ μέτρα ποὺ χρειάζεται νὰ ληφθοῦν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισί της. Πάντως οἱ τόσο ἐν διστάσει συζυγοὶ δημιουργοῦν ἕνα τεράστιο κοινωνικὸ πρόβλημα. Κι' ἡ σχετικὴ νομοθεσία περὶ διαζυγίων παρουσιάζεται στὸν τόπο μας πολὺ ἀπρηξακωμένη καὶ συχνὰ περιπλέκει χειρότερα τὸ πρόβλημα. Ὑπάρχει π. χ. χωρισμένο ἀνδρὺν ἐπὶ δέκα ἔτη καὶ ὁμοῦ δὲν παίρνει διαζύγιο ἐπειδὴ γιὰ λόγους ἐκδικήσεως ἀρνεῖται νὰ συγκατατεθῇ ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο συζύγων. Συγχρόνως, ἀλληλοφθοῦν ἐπ' αὐτοφῶρος μετὰ τὸ νέο τους «ἀμύρο», ὅποτε τὸ διαζύγιο θὰ ἐκδοθῇ εἰς βάρος τοῦ. Μ' ἄλλα λόγια: Ζοῦν αἰώνως χωρισμένοι καὶ ἀχώριστοι!

★

ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ ξαναπῇ. Δὲν πρόκειται νὰ ἡσυχάσουμε ἀπὸ τὰ καλλιτεχνία. Μετὰ τὴς στὰρ-Ἑλλάς καὶ τὴς Ἀφροδίτης τοῦ Σαρανικοῦ, ὅλες οἱ πόλεις καὶ οἱ κοινοπόλεις, ὅλες οἱ ἀθηναϊκῆς συνοικίες, ἀκόμα καὶ τὰ... καλλιτεχνία, ἀνακηρύσσουν καὶ ἀπὸ μιὰ «μῆρα». Ἐχομε τὴν μὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας, τὴν μὴ Κυψέλη, τὴν μὴ Κουκάκι, τὴν μὴ... Θεμιστοκλέους καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἀναμένεται ἡ ἀνακήρυξι τῆς μὴ...γωνία Πανεπιστημίου καὶ Χαριλάου Τρικοπῆ—ἀμήν.

★

ΡΩΜΗΟΣ, εἶναι φύσει ἀπαισιόδοξος, λένε. Δὲ συμφωνοῦμε. Ὅτι δὲν εἶναι ἀπαισιόδοξος φαίνεται ἀπ' τὸν τρόπο ποὺ ἀντιμετωπίζει ὅλες τὴς ἀναποδιὰς του καὶ τὴς ἀτυχίας του — κι' αὐτὲς δὲν εἶναι λίγες. Περνᾷ ἀπὸ πάνω του τόσες καταστροφὲς καὶ ἐκεῖ ποὺ νομίζει ὅτι θὰ γονατίσῃ, χόπ!—ὀρθώνεται μπροστὰ σου γεμάτος αὐτοπεποίθησι. Μπορεῖ, βέβαια, νὰ μεμψιμοιρᾷ, νὰ γκρινιάζῃ, νὰ μὴν ἔχῃ εὐκόλα ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του — κι' ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε μετὰ τὸ δικό του, ἀφοῦ τόσες φορές τὸν ξεγέλασαν — ἀλλὰ δὲν τὰ βάχει ποτὲ κατὰ. Τὴ σημαίνει λοιπὸν αὐτό; Δὲν εἶναι μιὰ βαθύτατη ἀισιοδοξία γιὰ τὴ ζωὴ; Καὶ δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ μεγαλύτερο προτέρημά του. Ἀς εἴμαστε πάντα ἀισιόδοξοι, φίλοι μου. Δὲ χάνουμε τίποτα!

★

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ τῆς γυναικείας ψήφου τελειώσε. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι τὸ ἀπέκτησαν πιά οἱ γυναῖκες διὰ νόμου, ὀριστικὰ. Ἐνα πρᾶγμα τώρα ἀπομένει. Νὰ ἐφοδιασθοῦν ὅλες οἱ γυναῖκες μετὰ βιβλίον. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι δὲν παρηρρεῖται γι' αὐτὸ καὶ μεγάλη προθυμία. Ἰσως φταῖνε οἱ πολλὲς διατυπώσεις καὶ οἱ ταλαιπωρίες ὅπου ν' ἀποκτηθῇ τὸ ἐκλογικὸν βιβλίο. Τί νὰ γίνῃ ὁμοῦ; Πρέπει νὰ τίς ὑποστοῦν οἱ ψηφοφόρες μας. Ἀς θυσιάζουν λοιπὸν μερικὲς ὥρες, γιὰ ν' ἀποκτήσουν τὰ... αἰώνια τοὺς δικαιώματα. Τώρα, στὸ τέλος τοῦ δρόμου, θ' ἀφήσουν τὴ νίκη τους νὰ πάῃ χαμένη;

★

ΚΑΠΟΙΟ ἀθηναϊκὸ κατὰστημα ἐγκαίνιασε τὴν «ζωντανὴν βιτρίνα». Ἐνα μαγεκὲν τοποθετήθηκε πίσω ἀπ' τὸ κρύσταλλο καὶ ἀρχισε νὰ ἐπιδεικνύει στοὺς περαστικούς τὰ νέου τύπου μαγιό. Φυσικὰ συγκέντρωσε ἀμέσως τὸ ἐνδιαφέρον. Κι' ὁμοῦ ἐρασιτεχνικὰ «μανεῖν» μετὰ ὀραϊστικὰ μαγιό βλέπουμε καθε μέρα στὴς πλάξ τοῦ Σαρανικοῦ, χωρὶς τὸ ἐνδιαφέρον μας νὰ φθάσῃ σὲ τέτοιο σημεῖο, ποὺ νὰ κινδυνεύῃ νὰ σπᾷσῃ τὸ κρύσταλλο τῆς ζωντανῆς βιτρίνας!

★

ΕΙΜΑΣΤΕ στὰ «μαῦρα μας πανιά» γιὰ τὴν ἀποτυχία τῶν ἀθλητῶν μας στοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἑλσίνκι. Μερικοὶ ἀπογοητεύθηκαν τόσο, ποὺ προτείνανε νὰ μὴν ξαναλάβουμε μέρος σὲ ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες. Ἐ, ὅχι. Δὲ συμφωνοῦμε μαζί τους. Τὸ ὀλυμπιακὸ πνεῦμα δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ καταρρίψεις «ρεκόρ». Σφουρηλατεῖ τὴν ἀδελφότητα καὶ τὴν ἀγάπην μετὰ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων. Στὸ κάτω τῆς γραφῆς, ἂν θέλουμε νίκας, ἂς προσέξουμε καλύτερα τὸν ἀθλητισμὸν μας. Ὅταν οἱ ἀθληταὶ μας εἶναι οἱ περισσότεροι διωπαλισταί, τί νὰ σοῦ κάνουν μετὰ λίγες προπονήσεις μπροστὰ σὲ τόσους ἀσσοὺς; Οἱ ἄλλες χώρες θεωροῦν τὸν ἀθλητισμὸν ἀνάγκη γιὰ τὴ νεολαία καὶ τοῦ προσφέρουν ὅλα τὰ μέσα. Ἐπομένως δὲ φταῖνε οὔτε οἱ ἀθληταὶ μας, οὔτε οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. Φταῖνε οἱ ἀρμόδιοι. Κι' αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ ξαναλάβουν μέρος σὲ ὀλυμπιάδα!

★

ΔΙΕΡΧΟΜΕΘΑ περίοδον γενικῶν πτώσεων. Ἡ στάθμη τῆς λίμνης πίπτει, ἡ θερμοκρασία ἐπεσε, ἡ λίρα πίπτει. Καὶ μόνον οἱ τιμὲς τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, παρὰ τὴς διαφημίζουσας ἐκπτώσεις, ἵστανται εἰς τὸ ὕψος τῶν!...

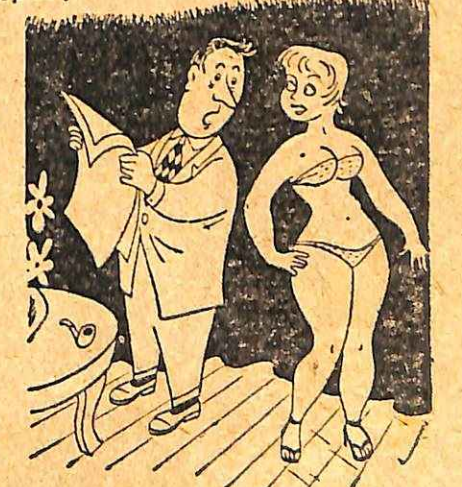
Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

— Ἐχεῖ τὰ μάτια τοῦ Ρόμπερτ Τάι-λор, τὴ φωνὴ τοῦ Τζέημς Μέρσον, τὸ χα-μγελο τοῦ Τάυρον Πάουερ, ἀλλὰ τὴ μέση... τοῦ Χοντροῦ!...

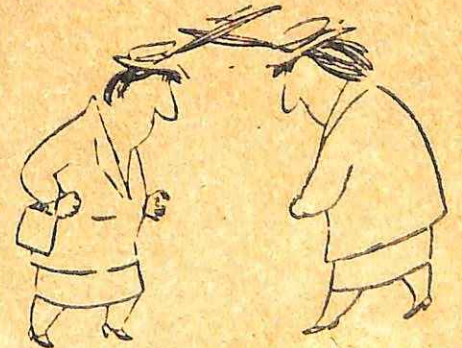

— Ἡμῶν δέδοιος ὅτι θὰ περιμένῃς τὴν τελευταία στιγμή γιὰ νὰ μάθῃς νὰ κο-λυμπᾷς!

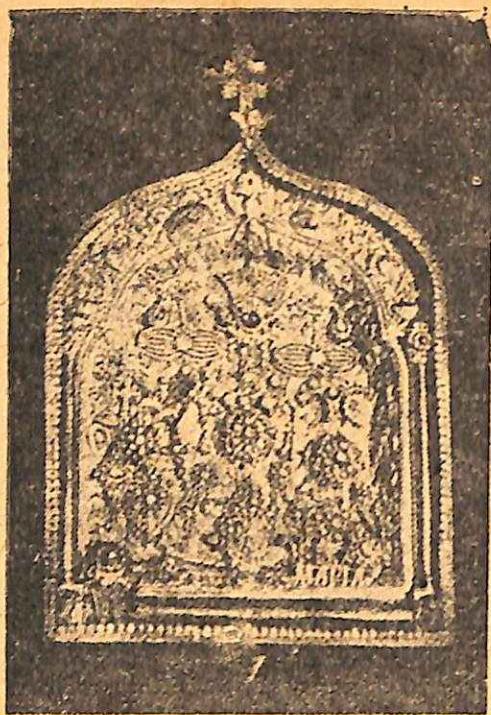

ΔΙΚΑΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

— Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ καινούργιο μου μαγιό;
— Ποιὸ μαγιό;...

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Η θαυματουργή εικόνα της Μεγαλόχαρης.

Η ΚΛΟΠΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ

ΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΚΑΘΙΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ 1842. • Ο ΙΕΡΟΣΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΛΕΒΕΙ ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΕΙΜΗΛΙΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. • Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΩΝ ΤΗΝΙΩΝ. ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΛΥΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΟΥ

Το ψάχνουν και βρίσκουν, κατά την έκθε-
σιν του Διοικητού δύο «χρυσά περιχέρι-
α, δύο αργυρούς αγγέλους, την χρυσήν και
αδαμαντοκόλλητον κορώνίδα της Θεοτόκου,
τους δύο αδαμαντοκόλλητους αστέρας, δύο
αργυράς στήλας εκ των εξαστημένων επί
της αργυράς θήκης της Εικόνας, και δέκα
άλλα διάφορα αργυρά τμήματα της
αγίας Εικόνας και της θήκης της... Είς
την ανέλπιστον ταύτην θείαν, οι ενοφύλα-
κες κυριεύονται από όργην άμα και χα-
ράν, δεσμεύουν τας δεδηλούσας χείρας του
ασεβούς ιεροσούλου και τον προσάγου εις
τον δήμαρχον Παρόριον περί την 7½ μ.μ.
της αΐτης ημέρας, ήτοι της 16ης.

Ο δήμαρχος υποβάλλει στον ιεροσύλο
πιστική άνακρισι και τον αναγκάζει να
ομολογήση την κλοπή, ή οποία έγινε έτσι:
«Ο ιεροσύλος έμπηκε στην Εικόνα, τάχα
για να ακούση τον έσπερινόν και κρύ-
φτηκε σ' ένα απόκρυφο μέρος του γυναι-
καρίου. Έπειτα, κατά τα μεσάνυχτα, φω-
τίζομενος από το φώς των καντηλίων, έδε-
σε ένα χοντρό σκονίον το όποιον έκρεμασε
παρά τα στασίδια της άριστερας πτέρυγος
του ναού και από εκεί, αφού κατέβηκε, έπη-
ρε από το εικονοστάσι την αγίαν εικόνα
του Ευαγγελισμού όπως βρισκότανε, έμπη-
κε στο 'Ιερό Βήμα, έψαξε και μη βρίσκον-
τας πρόχειρον τίποτα άλλο πολύτιμο άνοι-
ξε μία από τις πόρτες της 'Εκκλησίας,
βγήκε στο περιβολάκι, σκαρφάλωσε στο
χαμηλό περιτείχισμα, πήδηξε έξω γρήγο-
ρα—γρήγορα και έπληρε τρέχοντας κα-
τευθυνόμενος, ως πού βγήκε από την πό-
λιν. Ακολούθησε το δρόμο που φέρνει στην
Πάνορμον και αυτόν έφτασε κοντά στο χω-
ριό 'Υατέρνια, μπήκε σε μία έρημη καλύ-
βα, έγυμνωσε την Εικόνα από τα χρυσά
και διαμαντένια στολίσια της και τάβαλε
στο σακκούλι του. Έπειτα έκρυψε τη θήκη
σε μία σπηλιά γνωστή μόνο σ' αυτόν, έ-
θαψε άλλου την Εικόνα τόσο επιτήδεια
ώστε να μη φαίνεται και μη δρέχεται, να
είναι όμως εύκολο να βρεθή άμέσως μόλις
μετακινήθουν τα λίθάρια με τα όποια την
έσκαψαν. Κατόπιν έπληρε δρόμο για το
Στείο, για να περάση στην 'Ανδρο. Έ-
νω όμως ανέβαινε έια άνήφορο, τα πόδια
του, σαν από μία άόρατη δύναμη, χάσανε
τη γρηγοράδα που είχανε από βεβαιώς.
Έτσι άργα πηγαίνοντας έφθασε στο για-
λό.

Την ώρα όμως που συμφωνούσε με το
βαρκάρη το ναύλο, άκουσε μία φωνή να
βουίζει σ' αΐτια του: «—Καταραμένη,
πού πηγαίνεις; Γύρισε πίσω! Γύρισε πί-
σω!... Βάλε την Εικόνα μου στή θέση
της!...» Άρχισε λοιπόν να ξαναγυρίζη
σιγά—σιγά και αφού έκανε ως 20 λεπτόν
δρόμο, έκάθησε στο πηγάδι να πih νερό
και έξαποστάση, όταν φανερώθηκαν μπρο-
στά του οι δύο ενοφύλακες και τον έπιό-
σαν...

Ο δήμαρχος έλαβε τα κατάλληλα μέ-
τρα για να προφυλάξη τον ιεροσύλο από
την όργη του λαού, ό οποίος είχε συγκεν-
τρωθή έξω και ζητούσε με φωνές να τον
παροδόσουν στα χέρια του. Ο άθλιος
άνθρωπος έτρεμε σαν καλαμόφυλλο. Συνο-
δεύμενος από τον δήμαρχο των δημαστυ-
νίου Τήνου, τον εισηνοδίκη και πλήθος
πολιτών, ό κλέφτης έπηγε στο μέρος όπου
είχε κρυψει την Εικόνα, την έξέχωσε, όπως
και την θήκη, και τις παρέδωσε στις άρ-
μες. Το μέρος όπου ήταν κρυμμένη ή Εικόνα
άπείχε της πόλεως Τήνου 3 1/2 ώρες. Κα-
θώς ωμολόγησε ό ιεροσύλος, έκσπυξε ά-
φου φθάση στην 'Ανδρο να μπη στο πλοίο
και να πάη να πουλήση τα κοσμήματα
και έπειτα—με τον καιρό—να γυρίση και
να πάρη την Εικόνα...

Στον τόπο της ερεύσεως μαζεύτηκαν ά-
πό τα 'Υατέρνια ιερείς και λαϊκοί, γυναί-
κες, παιδιά και άφου προηγήθη δέσεις, έ-
ξεκίνησαν ψάλλοντες τα τροπάρια της Θε-
οτόκου προς την πόλιν. Η είδησις είχε γί-
νει γνωστή έγκαίρως στην Τήνο και οι
καμπάνες όλων των εκκλησιών χτυπούσαν
χαρμόσυνα. Όλος ό κλήρος, όλος ό λαός
έτρεξαν μετὰ φανών και λαμπάδων εις
ταυτοπάντην της 'Αγίας Εικόνας. Έδα-
δισαν μία ώρα δρόμο και όταν τα δύο μέ-
ρη συναντήθηκαν, ή συγκίνησις υπήρξε με-
γάλη, άπερίγραπτη. Η Εικόνα ανεβιδά-
ζετο και κατεβιδάζετο για να την ιδή ό
λαός ό κόσμος, αποτελούμενος από όρθο-
δεξους και δυτικούς. Φωνές χαράς, ψαλ-
μωδίες, λυγμοί συγκινήσεως έγέμιναν
τόν άέρα. Δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια
των Χριστιανών. Η πομπή ήταν ή λαμπρό-
τερη από κάθε άλλη προηγούμενη. Δυό Ιε-
ρείς χρυσαστολισμένοι κρατούσαν την 'Α-
γίαν Εικόνα. Άλλοι τριάντα ιερείς, φο-
ρούντες και αυτοί τα άμφιά των συνάδευ-
αν τους πρώτους βραδυπορούντες. Χορός
ψαλτών προηγείτο με τα έξαιπύργια και
τα φανάρια όλων των εκκλησιών και τρο-
πάρια μελωδικάτα άντηχούσαν: «Την
τιμιωτέραν των Χερουβεϊμ και ένδοξοτέραν
άσυγκρίτως των Σεραφείμ, την δντως Θε-
οτόκον. Σε μεγαλύνομεν...»

Άλλ' άς αφήσουμε την έκθεσι του Διοι-
κητού να μιλήση:

«Δοξολογία μεγάλη διεδέχθη την πομπήν, και
ένθερμος άσπασμος της εικόνας κατεπαύνη τον
έξημνον ήληον των ανθρώπων την νύκτα έγένητο
άγρυπνια εις τον 'Ιερον ναόν του Ευαγγελισμού
προς άπόδοσιν εύχαριστίας προς τον 'Υψιστον
και προς έξυμνησιν των θαυμασιών της Θεοτόκου
και φωτοχυσία λαμπρά κατεκοσμήσε τον ναόν έ-
σωτερικώς και έξωτερικώς και τας πλείστερας οί-
κίας της πόλεως. Έν τέλει ή 18 του μηνός Δε-
κεμβρίου άποκαλεισθείσα ήμερα της δεύτερας ε-
ρεύσεως της 'Αγίας του Ευαγγελισμού Εικόνας
έπανηγυρίσθη και θέλει πανηγυρίζεσθαι εις τό
διηκεές κατ' έτος λαμπράς, Μεγάλης έορτής της
νήσου Τήνου.

Ο ιεροσύλος είναι ηλικίας ώσει 25 ετών· ό-
νομάζεται Χριστόδουλος Δημητριάδης, είναι Χρι-
στιανός άνατολικός όρθόδοξος—ως λέγει—και
κατάγεται από τό χωρίον Δρέπανον του δήμου
Άργυρας, της διοικήσεως Άχαΐας έχων εκεί ά-
δελφόν και άλλους συγγενείς, πλην πατρός άπο-
θανόντος ως λέγει. Παραπεμπεται δε προς τον
Εισαγγελέα των έν Σύρω Πλημμελειοδικών, διά
νά δωση δίκη του όλέθριου δι' άπασαν την η-
ναι άνοσιουργημάτων του, ένάπιον των νόμων και
της δικαιοσύνης.

Καταπαύοντες τον λόγον, δέν δυνάμεθα να
μη έκφράσωμεν και ένωπιον της βασιλικής ταυτης
Γραμματείας τους έπαινους και τας εύχαριστή-
σεις μας διά τον όποιον έδειξαν και παρέσχον
ήληον και συνδρομήν όλοι οι επί της Τήνου δη-
μόσιοι υπάλληλοι, συμπεριλαμβανομένου και του
αποσπασματος των φαλαγγιτών και του αξιοτί-
μου ειρηνοδίκου Τήνου και οι δημωτικοί υπάλλη-
λοι και όνομαστί ό δήμαρχος Παρόριον κ. Γ.
Κουκούλης και ό επί των οικονομικών του συν-
νυμου λιμένος κ. Θ. Χρυσόμαλληχρ.

Ευτίθειότατος
Ο Διοικητής Τήνου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ο Γραμματέας
Κ. ΚΑΛΑΜΙΔΑΣ

Ο έπίλογος της Ιστορίας αυτής γρά-
φηκε μετά ένα μήνα στο δικαστήριο της
Σύρου. Ο Χριστόδουλος Δημητριάδης κα-
ταδικάστηκε σε 10 έτών φυλάκιση. Άλλά
δέν γράφτηκε να την τελειώση. Μέσα στή
φυλακή τρελλάθηκε και ύστερα από τρία
χρόνια πέθανε.

—Οχι, είπε δειλά ή Ζερμαϊν, με
τό θλιμένο προσωπάκι της.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΖΕΡΜΑΙΝ

ΕΝΑ ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΑ ΚΟΡΙΤΣΟ-
ΠΟΥΛΑ ΠΟΥ ΠΛΕΚΟΥΝ ΟΝΕΙΡΑ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΥ άκροαται
μη φύγετε από το ραδιόφω-
νο, θ' ακούσετε τώρα τον τυχε-
ρό ή μάλλον την τυχερή του
πρώτου λαχνού του Χορού των
Δακτυλογράφων υπέρ του 'Ιν-
στιτούτου Πολιτισμολογίας.
Προσοχή, προσοχή! Η τυχερή
δix Ζερμαϊν 'Εκλερ θα γευμα-
τίση αύριο με τον διάσημο ήθο-
ποιό Λάρκ Ράγκλ που βρίσκε-
ται αυτές τις μέρες στο Παρί-
σι...

Πόσες κοπέλλες θα λαχτα-
ρούσαν όχι να γευματίσουν, αλ-
λά άπλως να δουν ζωντανό με
σάρκα και όστά τών Λάρκ
Ράγκλ, το 'νδάλμα των γυναι-
κών κι αυτή ή τύχη να πέση
στή μικρή Ζερμαϊν που είχε το
δωμάτιό της γεμάτο φωτογρά-
φίες του! Ο σπήκερ εξακολού-
θησε:

—Τώρα, αγαπητοί άκροα-
ται, ό διάσημος Λάρκ μπήκε
στήν αίθουσα, φυσικά άκούτε
τά χειροκροτήματα. Είναι ψη-
λός, με γκρι κροτάφους, σκούρο
δέρμα και υπέροχα πράσινα μά-
τια.

—Κυρίε Λάρκ Ράγκλ θα θέ-
λατε να πήτε δυό λόγια στο
ραδιόφωνο για τους άκροατές;
Μία βαθειά γλυκειά φωνή με
ξενική προφορά άκούστηκε:

—Λίγα λόγια θα σας πώ
για να σας εύχαριστήσω για
την τιμή που μου κάνετε άν και
στήν πραγματικότητα δέν πι-
στεύω πως είμαι ό πρώτος λα-
χνός. Θα πω λίγα λόγια και
στην θίδα Ζερμαϊν 'Εκλερ: Θα
της πώ πως μου κάνει μεγάλη
τιμή να γνωρίσω μία άληθινή
Παριζιάνα. Δix 'Εκλερ στις 8

—Και φυσικά ποτέ δέν θα
θα περάσω να σας πάρω. Τηλε-
φωνήστε μας τη διεύθυνσί σας.

Η Ζερμαϊν άκουγε, άκουγε
άπληστα. Ήταν 16 χρονών και
πίστευε πως αυτά όλα μπορού-
σαν να συμβούν μόνο στα παρα-
μύθια και τώρα να πού άκουσε
καθαρα τό όνομά της. Λοιπόν
άπόψε στις 8. Έπρεπε να τηλε-
φωνήση για τη διεύθυνσί της.

Στό σπίτι της κανείς δέν εί-
χε άκούσει την έκπομπή. Ήταν
πολύ σίγουρο πως ή μητέρα της
δέν θα την άφινε να πάη πουθε-
νά. Έπρεπε να δοή μία δικαιο-
λογία για να φύγη.

Η Ζερμαϊν πήρε στο τηλέφω-
νο τον παιδικό της φίλο, τον
Ζάκ.

—Ζάκ χρυσέ μου, έσύ; 'Α-
κουσες την έκπομπή των 7;
Ναι; Μα τότε πρέπει να με βοη-
θήσης, έλα να πής πως θα βγού-
με μαζί. Δέν τό βρίσκεις σω-
στό; Μα Ζάκ τό θέλω, τό θέλω
πολύ. Έτσι μπράβο, στις 8
παρά 10 λοιπόν.

Η Ζερμαϊν πέρασε τό από-
γευμα μπροστά στον καθρέφτη.
Χίλιες δυό τρελλές ιδέες περνού-
σαν άπ' τό κεφάλι της. ΕΠού
έξερεις μπορεί να μ' έρωτευθή ό
Λάρκ, να με πάρη μαζί του να
ζήσωμε στο Χόλλυγουντ!

Κύτταζε τό μπουτάκι της
στον καθρέφτη και τό εύρισκε
πολύ νούστιμο. Τά γκρά ματά-
κια της φώτιζαν ένα όλοστρογ-
γυλο σχεδόν παιδιαστικό προ-
σωπάκι. Γιατί να μη το άρέση
του Λάρκ;

8 παρά 10 χτύπησε τό κου-
δούνι. Η Ζερμαϊν κατέβηκε δια-
στική στή σκάλα. Ο Ζάκ πι-
στός στο λόγο του, είχε έλθει
χωρίς καθυστέρησι.

—Καλησπέρα Ζάκ, σ' εύχα-
ριστώ που ήλθες.

—Τί όμορφο φουστάνι φο-
ράς Ζερμαϊν. Γιατί δέν τό φο-
ρεσες όταν σε πήγα στο πάρτυ
του Άντρέ;

—Α, είναι καινούργιο και
μόνο για επίσημες περιστάσεις.
—Και φυσικά ποτέ δέν θα
τό φορέσης για να βγούμε μαζί.

—Μην παραπονιέσαι Ζάκ,
δού με έέρεις, μ' αγαπάς όπως
είμαι. Τί να τό κάνης τό φου-
στάνι;

—Έξερεις καλά Ζερμαϊν πως
δέν σ' αγαπά μονάχα σά φίλος,
μα έσένα πολύ που σε νοιάζει.
Μην πιάς άπόψε μ' αυτόν τον
Λάρκ.

—Ζάκ θα μου τό χαλάσης
δλα, μη σε παρακαλώ. Θέλω
τόσο πολύ, μα τόσο πολύ. Μία
φορά είναι αυτή και από αύριο
θα βγαίνω μαζί σου.

Ένα κορνάρωμα άκούστηκε.

—Έλα Ζάκ, καληνύχτα.

Η Ζερμαϊν φίλησε τον Ζάκ
τραφερά στο μάγουλο και έ-
κλεισαν την πόρτα. 'Υστερα έ-
φυγε διαστικά και χώθηκε μέσα
στο μαύρο γυαλιστερό αυτοκι-
νητο του Λάρκ.

Ο Ζάκ έμεινε εκεί στα σκο-
τεινά, με τα μάτια δακρυσιμένα
κι' ένοιώθε στο μάγουλό του να
τόν καιη τό φιλή της Ζερμαϊν.
Ήταν 19 χρονών, μα είχε πολ-
λή δειλία άκόμη. Τώρα όμως
πήρε την άπόφασί του. Αύριο
κίόλας θα πρότεινε στη Ζερμαϊν
ν' άραδωνιαστούνε. Οι γονείς
τους τό ήθελαν από καιρό, κι'
αυτός δειλίαζε γιατί έδλεπε πως
ή Ζερμαϊν τον αγαπούσε μόνο
σά φίλο. Από αύριο όμως, όταν
θα τον έδλεπε να φέρεται σαν
άντρας, έπρεπε να τον αγαπή-
σει.

—Οχι, είπε δειλά ή Ζερμαϊν, με
τό θλιμένο προσωπάκι της.

—Τό αγόρι σου; ρώτησε ό
Λάρκ. Γιατί δέν μου μιλήσες
γι' αυτόν; Πάμε όλοι μαζί κά-
που.

Η Ζερμαϊν κι' ό Ζάκ χο-
ρεύουν σ' ένα μικρό κεντράκι.
Η Ζερμαϊν είναι εύχυσισμένη.
—Ζάκ, τί όμορφα χορεύεις!

Έξερεις ό Λάρκ χορεύει άπαισία.
Πάμε όμως να καθήσωμε μαζί
του.

Τό γκαρσόνι πλησίασε:
—Τί θα πάρετε κύριε;
—Ένα κονάκι.
—Να σας δώσω ένα παγωτό
για την κόρη σας;
—Ναι, ναι, ένα παγωτό...

για την κόρη μου.
Γέλασαν κι' οι τρείς. Τό
βλέμμα του Λάρκ όμως ήταν με-
λαγχολικό.

Υστερα από τον δεύτερο χο-
ρό πλησίασαν πάλι στο τραπέ-
ζι μα ό Λάρκ δέν ήταν εκεί.
—Έφυγε, είπε ό Ζάκ.

—Και έέχασε τοῦτα εδώ, μα
για στάσου. Σε μία κάρτα
ό Λάρκ έγραφε: «Για την κόρη
μου και τον γαμπρό μου, πού
εύχομαι να εύτυχίσουν».

Επάνω στο τραπέζι ήταν
μία θαυμάσια χρυσή ταμπακιέ-
ρα του Λάρκ και μία χρυσή
πουδριέρα, που ό Λάρκ την εί-
χε για να την χάριση σε μία φι-
λενάδα του στο Παρίσι.

Τί λεπτός άνθρωπος, είπε
ό Ζάκ. Ποτέ δέν θα τό πίστευα
—Πάμε και μες αγάπη μου.
Στό δρόμο προχώρησαν άγ-
καλιασμένοι.

Τί κοιμή, να πιστεύω πως
ήμουν έρωτευμένη με τό Λάρκ.
Ο Λάρκ ό αληθινός είναι έξερεις
σχεδόν γέρος και να σου πώ κα-
τί, Ζάκ: Έχει ρευματισμούς. Λί-
γα πράγματα είναι όμορφα έ-
ναν τό βλέπης από κοντά.

—Είναι όμως πολύ εύγεν-
κός, είπε ό Ζάκ. Κατάλαβε πως
σ' αγαπά κι' έφυγε για να μάς
άφήση μόνους. Έγώ του χρω-
στά χάρη που σ' έκανε να δής
την πραγματικότητα.

Έξω από ένα σινεμά είδαν
τή φωτογραφία του Λάρκ, του
όλλου Λάρκ, που χαμογελούσε
μ' ένα χαμόγελο γεμάτο γοη-
τεία. Ο Ζάκ και ή Ζερμαϊν του
χαμογέλασαν σαν σε ένα πα-
λιό γνώριμο και προχώρησαν εύ-
τυχισμένοι.

ΠΩΣ ΨΩΝΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΕΣ, ΤΙ ΑΚΟΥΝ ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ Η ΑΘΗΝΑ ΣΤΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ!...

Μιά ματιά στην οδό 'Ερμού.— «Κάνετε τόπον. Περνά ή Α. Μ. ή Γυναίκα». —Οι δύστροπες πελάτισσες και τὰ τεχνάσματα τῶν ἐμποροῦπαλλήλων.— Πῶς ἔλυσαν τὸ δύσκολο πρόβλημα: Κυρία ή Δεσποινίς; Όλες τίς μέχρι 50 ἐτῶν τίς ἀποκαλοῦν Δεσποινίδες. — Η γυναικεία ψυχολογία....

Η ΑΘΗΝΑ δρίσκεται καί πάλι στίς ἐκπτώσεις τῆς. Σ' ὅλα σχεδόν τὰ ἐμπορικά καταστήματα τεράστιες καί πολύχρωμες ἀφίσες, κολλημένες στίς βιτρίνες τους, καλοῦν πλούσιους καί φτωχοὺς στήν ἀγορά τῶν ἐκπτώσεων.

Απὸ τὸ πρῶτ', λοιπόν, ὡς τὸ δρόμ', τὸ γυναικεῖο τακουνάκι ὀργάνει τοὺς ἐμπορικὸς δρόμους. Γυναίκες, γυναίκες. Κάθε ἡλικίας καί κοινωνικῆς τάξεως. Η μεγάλη κυρία μετ' τῆ βαρύτιμης τσάντας τῆς, πού κάποιον λιμουζίνα τὴν ἔφερε ὡς ἐκεῖ. Η φτωχὴ νοικοκυροῦλα, πού ὅπως-ὅπως ἐξοικονομῇ τὸ ποσὸ τῆς ἀγορᾶς. Η 'Αμερικανίδα καί γενικά ή ξένη. Όλες θὰ παραλάσουν ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ βιτρίνα.

Οἱ ἄνδρες ἀποτελοῦν ἀσήμαντο ποσοστὸ μπροστὰ στῇ γυναικοβόλῃ, πού κατακλύζει κυρίως τὴν οδὸ 'Ερμού. Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν γυναικεῖος δρόμος. Η δική τῆς ἐπικράτεια. Κάθε ἀρσενικὸς νοιώθει ἐκεῖ τὸν ἐαυτὸ του σὰ νὰ δρίσκεται σὲ «ξένα οἰκόπεδα». Ἐχει τὴν ἐντύπωσιν τοῦ παρεΐσρατου. Καί παραμερίζει στήν ἄκρῃ τοῦ πεζοδρομίου, ὑπακούοντας σὲ μιὰ βουβὴ προσταγή: «Κάνετε τόπον. Περνάει ή Α. Μ. ή Γυναίκα».

Αλλὰ πῶς ψωνίζουν οἱ γυναίκες; Νὰ ἔνα ἐρώτημα, σὸ ὁποῖο θελήσαμε νὰ δώσουμε ἀπάντησιν. Καταφύγαμε, λοιπόν, σὲ ἐμπόρους καί ἐμποροῦπαλλήλους μεγάλων καί μικρῶν καταστημάτων.

Μεγάλη ή διαφορά, μὰς εἶπαν, ἀνάμεσα σὸ «ῥαβδία» καί τὸ «ἄσχημο» φύλο ὡς πρὸς τὸν τρόπο, πού ψωνίζει.

Η γυναίκα, γενικά, εἶναι πολὺ πιὸ δύστροπη ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο τὰ καταστήματα γυναικείων εἰδῶν χρησιμοποιοῦν εἰδικευμένους ὑπαλλήλους, πού ἔχουν γίνῃ πραγματικά ἐπιστήμονες τῆς γυναικείας νοσηροφίας.

Εἶναι ἀξιοζήλευτὴ ή εὐφράδεια, ή ἐπιμονή, τὰ κοπιμὰν πού χρησιμοποιοῦν οἱ ἐμποροῦπαλλήλοι ὥσπου νὰ «καταφέρουν» μιὰ δύστροπη πελάτισσα.

Εὐτυχὰ σ' ἓνα ἐμπορικὸ τῆς οδοῦ 'Ερμού, τὴν ὥρα πού μπήκε μιὰ τέτοια πελάτισσα. Ο καταστηματοῦχος τὴν ἔφερε. Γι' αὐτὸ καί φώναξε τὸν πιὸ ἐπιτήδειο ὑπάλληλό του νὰ τὴν περιποιηθῇ.

Παρακολούθησε, μού εἶπε, καί θὰ ἴδῃς μόνος σου.

Τὸ τόπια, τὸ ἔνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἄρχισαν νὰ κατεβαίνουν καί νὰ ξετυλίγονται. Μιὰ στίβα ἀπὸ ῥαβδία μεταξωτὰ σχηματίστηκε σὲ λίγο μπροστὰ τῆς. Αλλὰ κανένα δὲν τῆς ἄρεσε. Τότε χρειάστηκε νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ μεγάλα μέσα. Λίγη ξένη φρασεολογία, πρὸ παντὸς γαλλικῆ: «Εἶναι τρέ σικ». «Ντερνιέ κρί». «Ὦτ κουτύρ». «Εἶναι σάρμ».

Πῆρε ἓνα ὕφασμα. Τὸ ἔρριξε πάνω τῆς μπροστὰ στὸν καθρέφτη. Τῆς ψιθύρισε μερικές ἀκόμη φιλοφρονήσεις. Καί ή δύστροπη πελάτισσα... ἐνέδωσε.

Καί δίχως ἄλλο δὲν θὰ πῆρε τὸ καλύτερο.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Θὰ ἔπρεπε, μού εἶπε ἓνας ἐμπόρος τῆς οδοῦ 'Αγίου Μάρκου, νὰ ἰδρῶσιν σχολή, στήν ὁποία οἱ ἐμποροῦπαλλήλοι νὰ σπουδάζουν τὴ γυναικεία ψυχολογία. Καί ἐκεῖ νὰ ἐκπαιδεύονται σ' ὅτι ἀφορὰ τὸ ἐμπόριο μετ' εἶδη γυναικείας χρήσεως.

Ἐνας καλὸς ὑπάλληλος, συνέχισε, πρέπει νὰ μπορῇ νὰ ψυχολογήσῃ ἂν μιὰ γυναίκα πού μπαίνει σὸ ἐμπορικὸ θέλει πραγματικά νὰ ψωνίσῃ ή νὰ περάσῃ τὴν ὥρα τῆς.

Πότε μιὰ γυναίκα ψωνίζει εὐκολώτερα; Ὅταν εἶναι μόνη τῆς ή ὅταν συνοδεύεται ἀπὸ τίς φίλες τῆς;

— Ὅταν εἶναι μόνη τῆς, μού ἀπάντησε, μὰς κουράζει περισσότερο. Ἄν ὅμως εἶναι καί κάποια ἄλλη μαζί τῆς, δρίσκει εὐκολώτερα ἐκεῖνο πού θέλει νὰ πάρῃ. Ἄλλοιμον ὅμως ἂν συνοδεύεται ἀπὸ ἄνδρα. Τότε ή δυσκολία στήν ἐκλογὴ εἶναι μεγαλύτερη. Γιατί ὅ,τι ἄρεσει σ' αὐτὴ, δὲν συμφωνεῖ μετ' τὸ γούστο τοῦ ἀνδρα καί ἀντίθετα.

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΒΟΛΙΚΩΤΕΡΟΙ

Σ' ἓνα ἐμπόριο τῆς οδοῦ 'Ερμού ὑποβάλλουμε τὴν ἐρώτησιν: «Ποιὸς «γελάτε» εὐκολώτερα, τοὺς ἄνδρες ή τίς γυναίκες;»

— Οἱ ἄνδρες, μού εἶπε, εἶναι πιὸ βολικοί. Συνήθως ζητᾶνε ὅ,τι τοὺς ἐνδιαφέρει. Ἐνῶ οἱ γυναίκες μποροῦν νὰ ζητήσουν μεταξωτὸ φόρεμα καί νὰ καταλήξουν νὰ πάρουν μιὰ πῆχυ ἀλατζά. Ὑστερα καί ἂν ἀκόμη ἓνας ἄνδρας πῆσῃ ἔξω στήν ἐκ-

λογή του, ντρέπεται νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ ή νὰ τὸ ἀλλάξῃ τὸ πράγμα πού πῆρε. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιο στῇ γυναίκα. Καί ἀλλοίμονο ἂν δὲν τὸ ἀλλάξῃ. Σὲ δυσφύμῃ σ' ὅλες τίς φίλες τῆς.

Μιὰ τελευταία ἀκόμη ἐρώτησι: — Πῶς διακρίνετε τίς δεσποινίδες ἀπὸ τίς κυρίες, ὅταν οἱ τελευταίες δὲν φοροῦν βέρα;

— Τὸ πρόβλημα αὐτὸ, μὰς εἶπε, τὸ λύσαμε κατὰ τὸν ἀπλούστερο τρόπο: Ὅλες τίς γυναίκες μέχρι 50 χρονῶν τίς λέμε δεσποινίδες. Αὐτὸ τίς εὐχαριστεῖ καί ἂν ἀκόμη εἶναι παντρεμένες. Ἐτοί εἴμαστε πάντοτε μέσα. Γιατί ἂν τύχῃ καμμιά γεροντοκόρη καί τὴν πῆς κυρία, τὴ δυσἀρεστήσας καί τὴν ἔχασας ἀπὸ πελάτισσα.

Καί ὅμως οἱ δύστροπες πελάτισσες εἶναι πιὸ συμπαθητικές καί, ἂν θέλετε, περικητήτες. Δὲν θὰ τὸ πιστέψετε. Καί ὅμως εἶναι ἀληθινὸ. Οἱ ἐμπόροι καί οἱ ὑπάλληλοι τσακίζονται πῶς νὰ τίς περιποιηθοῦν. Καί ὅταν τύχῃ καί τίς «καταφέρουν» αἰσθάνονται τὴ μεγαλύτερη ἱκανοποίησιν.

ΑΘΩΣ ΔΟΞΗΣ

Μοντέλο τοῦ ἰταλικοῦ οἴκου Σ. Βισκόντι: Φούστα ἄσπρη σὲ ὕφανσι ψάθας. Πουκάμισο ἀπὸ βαμβακερὴ μπλέ ποπλίνα, γα-νιρισμένο μετ' λευκὴ κορδέλα. Η κορδέλα εἶναι κεντημένη μετ' μικρὲς ροζ βουλίτσες. Δύο ποδαράκια ἀσημένια σὸ ἀνοιγμα τοῦ γιᾶκά καί στίς μανσέτες, δίνουν ξεχωριστὴ πρωτοτυπία.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΒΟΤΣΑΛΟ, Η ΚΟΤΡΩΝΑ ΚΙ' Ο ΟΓΚΟΛΙΘΟΣ

Τοῦ Ἡλία Μπακοπούλου

Η Γυναίκα εἶναι μιὰ θαυμελάχρονη ὁμορφιά, πού, σὲ ἡλικία τριανταπέντε χρονῶν, ἀπέκτησε τοὺς σαγηνευτικὸς χυμοὺς τῆς «ὠριμάνσεως», χωρὶς νὰ χάσῃ τίποτα ἀπ' τὴ σβελεπότητά καί τὴν εὐλυγισία τῆς πρώτης-πρώτης νεότητος. Ψηλὴ, μετ' μὲση σφιγμένη στήν πλατεία μαῦρη ζώνη τῆς Παριζιάνικης μόδας, δαδίζει κυματιστὴ, λικνιστικὴ, ἀεράτη, ἐπικίνδυνη. Πολυλαί θὰ μποροῦσαν νὰ κάνουν «τρέλλες» γι' αὐτὴν, ἴσως ὅλοι, — ἐκτὸς ἀπ' τὸν... ἄντρα τῆς! Αὐτὸς εἶναι μέτριος σέ... ὅλα του. Στὸ ἀνάστημα, στῇ δουλειᾷ, στῇ ζωῇ. Ἀκόμα κι' ὁ 'Ερως πού παραχωρεῖ στῇ γυναίκα τοῦ εἶναι μέτριος, μετ' ὑπολογισμένη κατανάλωσι. — Ἄς κι' ὑπόκειται κι' αὐτὸς στοὺς περιορισμοὺς τῆς Οὐλῆς. Δὲν εἶναι κακὸς. Οὔτε ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴ γυναίκα του. Οὔτε πάσχει ἀπὸ ἀδενικὲς ὑπολειπομένης. Εἶναι ἀπλῶς μέτριος. Ἀφόρητα μέτριος. Ἀπίστευτα μέτριος. Ἐτοί ἔχει κάνει τὴ ζωὴ τοῦ σπιτιοῦ του τετραγωνικὴ, ἰσολογισμένη, σάν λογι-στικὸ διδύμο. Δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ή παραφορὰ τῶν ὑποψιῶν. Μιὰ ζωὴ ἴδια μετ' τῆς ζήλειας, ὁ ἀνεμοστρόβιλος τῶν ὑποψιῶν. Αὐτὸ δὲν τὸ εἶχε μετ' ἀκίνητο πράσινο τέλμα. «Πράσινο τέλμα». Αὐτὸ δὲν τὸ εἶχε σκεφτῇ ποτὲ του, ὥσπου εἶδε τὸν Λογοθετὶδῃ στὸ «Βότσαλο στῇ Λίμνῃ» καί σκεφτῇκε νὰ ρίξῃ κι' αὐτὸς τὸ βότσαλό του στὸ τέλμα τῆς συζυγικῆς ζωῆς, — ἀλλὰ νὰ μὴν τὸ ρίξῃ στὴν πραγματικότητά. Νὰ τὸ ρίξῃ μόνον κατὰ φαντασίαν, «σκηνωθετῇ-μένα», γιὰ ν' ἀνάψῃ λίγο τὰ αἵματα τῆς γυναικῆς του καί ν' ἀναταράξῃ τὸ τέλμα.

Καί, σὲ λίγες μέρες, ἓνα Αὐγουστιάτικο φλογισμένο δειλινὸ στῇ θεράντα τοῦ σπιτιοῦ τῆς...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μετ' τὸ φιδισιο κορμὶ τῆς ἐσπλυνμένο στῇ σαί-λόγκ). — Ἀλήθεια... ἔχασα νὰ σοῦ πῶ... Σήμερα σὲ ζήτησε στὸ τηλέφωνο μιὰ γυναι-κεία φωνή...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἀγωνίζεται ἂ παραστήσῃ τὸν «εταραγμένο»). — Ἀ, θὰ... θὰ ἦταν ή... ή... (ψάχνει νὰ βρῇ μιὰ δικαιολογία πού νὰ φωνάξῃ ἀπὸ μακριὰ πῶς εἶναι ψέμα)... ή... ή γιὰ καθαρίστρια τοῦ γραφείου μου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἡρεμῇ, χωρὶς νὰ δείχνῃ τὴν παραμικρὴ ὑποψία εἰς βάρος τῆς... μετριότη-τός του). — Ἦταν μιὰ φωνὴ λεπτή, νεανικὴ, μουσικὴ. — θὰ ἔλεγα φωνή... ἀρωματισμένη, γιὰτὶ σοῦ ἔδινε τὴν ἐντύπωσιν, πῶς ἐκεῖνη πού μιλοῦσε θὰ ἦ-

ταν βουτηγμένη στὸ «γκε-λαῖν»!

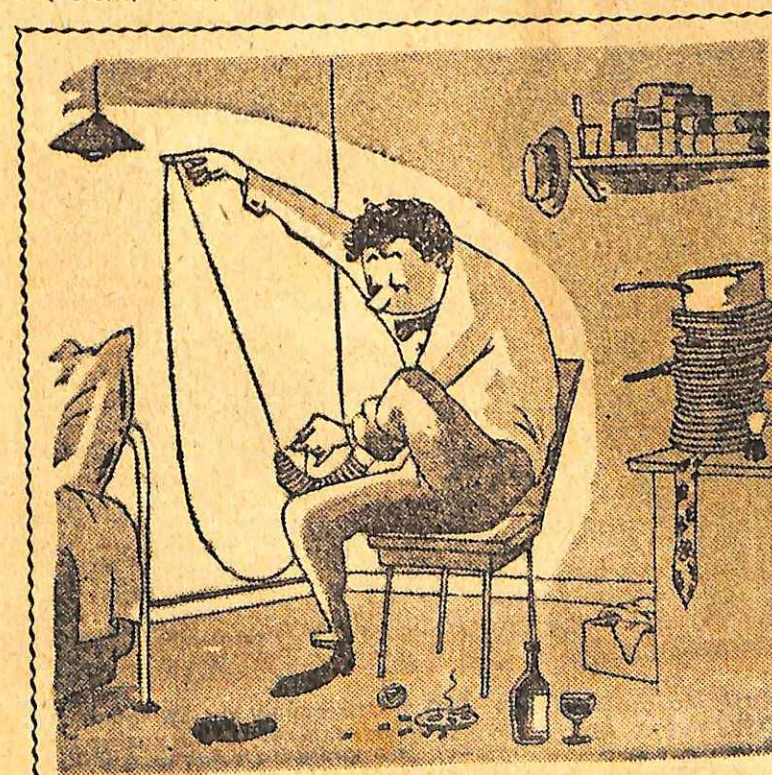
Ο ΑΝΤΡΑΣ (ὑποκρινόμενος τὸν «ἐννοχο»). — Μπα; Δέν... δέν... (ἀξιοβρόμητη προσπά-θεια νὰ... τραυλοποιήσῃ τὰ λόγια του).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάντα ἡσυ-χη). — Ποιὸς ἔρεει... δὲ δα-ρυνέσαι... θὰ ξανατηλεφωνήσῃ ή θάρρῃ νὰ σὲ βρῇ ἂν σὲ χρειά-ζεται τίποτα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μέσα του). — Λοιπὸν αὐτὸ τὸ «βότσαλό» δέν ἔκανε τίποτα... Ἄντε νὰ δοῦμε τί θὰ κάνῃ ή κοτρώνα, πού ἔρχεται! (δυνατά). Ἐτοί εἶναι, ὅπως τὸ εἶπες...

(Μικρὴ σιγὴ κι' ἔπειτα ή καμαριέρα).

ΚΑΡΑΜΙΕΡΑ. — Ἐνα γράμ-μα γιὰ σὰς, κυρία!

Ἐνας ἐργένης... νοικοκυρεύεται.

ΤΟ ΣΤΕΝΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ

Ἐρωτας παίζει στὸ δρομάκι τοῦ ἀδιέξοδου στενοῦ μας καί πρέπει νάχομε τὸ νοῦ μας γιὰτὶ εἶναι ἄμυαλο παιδάκι, ἔρωτας παίζει στὸ δρομάκι.

Ἀπὸ τ' ἀντίκρου τοῦ σπιτιοῦ μας ἀνθίζει μιὰ γαρουφαλιά κι' ὅταν ἀπλῶνῃ τὰ κλωνιά φτάνει ὡς τὴν κάμαρῃ τοῦ γιοῦ μας. Σωτήρη, νάχομε τὸ νοῦ μας.

— Ἀκού Ἀσπασῶ μου νὰ σοῦ πῶ; ἂν εἶν' τοῦ γιοῦ μας θέλημα τοῦ πού μπαίνει μετ' τὴν κάμαρᾷ του νὰ τὸ θελήσουμε κι' οἱ δύο, αὐτὸ Ἀσπασῶ μου θὰ σοῦ πῶ.

Ἡ μπάς καί ἔχασας γρηά μου σάν ἦσαν ῥόδο τοῦ Ἀπρίλη, καρτέρησες νάρθῃ τὸ δειλὶ νὰ τρέξῃς μετ' στὴν κάμαρᾷ μου μπάς καί τὸ ἔχασας γρηά μου;..

Καί σ' ἀδιέξοδο στενάκι γίνεται γάμος, πανηγύρι, παντρεύεται ή Γαρουφαλιά παίρνει τὸ γιοῦ τοῦ κυρ-Σωτήρη στὸ ἀδιέξοδο στενάκι.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (περίεργα). — Ἡρθε ὁ ταχυδρόμος τέτοιαν ὥρα; ΚΑΡΑΜΙΕΡΑ. (μετ' γκριμά-τσα ἀπορίας). — Ὁχι, τὸ δρο-κά κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ χάλ... (δίνει τὸ γράμμα φεύ-γοντας). Μυστήριον...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μέσ' στὰ δόν-τια τῆς καθὼς τ' ἀνοίγει). — Τί νάναι αὐτό; Ο ΑΝΤΡΑΣ (μέσα του). — Εἶναι ή... κοτρώνα!

(Καινούργια σιγὴ. Η Γυναι-κα διαβάζει τὸ γράμμα, ὁ ἄν-δρας «διαβάσει» τίς γκριμά-τσες τῆς καί περιμένει νὰ τον-λούσουν τὰ νερά τοῦ τέλματος, καθὼς θὰ τὰ πετάξῃ γύρω τὸ πῆγμα τῆς κοτρώνας. Μικρὴ ἀ-ναμονή... ἐτοιμασία γιὰ τὸ λούσιμο καί...).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἐντελῶς ἀπα-θής). — Ἀνόητο γράμμα! (τοῦ τὸ δίνει).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὸ παίρνει σί-γουρος πῶς ἔγινε κάποιο λά-θος). — Μὰ τί γράφει; (Τὸ διαβάζει. Ὁχι, δέν ἔγινε λά-θος. Εἶναι τὸ ἀνώνυμο πού ἐ-τοίμασε γιὰ τὴ γυναίκα του: «Κυρία μου, ὁ ἄντρας σας σὰς προσ-άπατά...» κ.τ.λ.) Μπα; (προσ-παθεῖ νὰ... κτρινίσῃ. Τό... διά-βασες, Μαίρη; Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Ἀνοήσιες ἀργασχόλων! Σκίτσο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μέσα του). — Μωρὲ ἄσχημα, ἐμπλέξε τὸ... τέλμα σας! Οὔτε ή κοτρώνα δέν τὸ ἐσεῖσε! Μπα, θὰ σβου-ρίξω... ὀγκόλιθο, νὰ δοῦμε τί ρίζω... ὅχι... ποτέ... γιὰ τ' ὄνο-μα τοῦ Θεοῦ, ποτὲ ἡμέρες μετ' τρι-εῖς! (ἀπότομη ὕψισι τῶν νεύρων). Δόξα σοι, ὁ Θεὸς Πῆγαίνε μ' αὐτὴν πού εἶσα μπλεγμένης! (πειστικά). Σὲ θε-βαίω πῶς τὸ «μπλέξιμο» γίνε-ται εὐκόλῃ Ἐρως, — ἐφ' ὅσον ἀσφαλὸς, περί... μετρίου Ἐ-ρως θὰ πρόκειται!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴν κυττάζει... τὴν κυττάζει μετ' ὀρθάνοιχτο στόμα). — Μαίρη... (μέσα του). Δέν σταματοῦσα ὁ βλάκας στὸ βότσαλο; Καί ἄντε, δέν στα-μάτησα στὸ βότσαλο καί πέ-ταξα καί τὴν κοτρώνα. Τὸν ὀγ-κόλιθο, τί τὸν ἤθελα ὁ ἡλίθιος; Ὅταν ἀναταράξῃς ἓνα τέλμα, πού ἀκίνητῃ δεκαπέντε χρόλια τώρα, τί θές νὰ δγάλῃ; Βρω-μίες θὰ δγάλῃ, πού νὰ πάρ' ή ὀργή...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τὸν ἀνενίζει ἐκπληκτικῇ). — Δηλαδή... τί ἐν-νοεῖς; Ο ΑΝΤΡΑΣ (μετ' ὕφος μετα-νοήσεως Μαγδαληνῆς εἰς ἀξιο-βρόμητον ἀρσενικὴν ἐκδοσιν). — Πράγματι... ὑπάρχει στῇ ζωῇ μου μιὰ ἄλλη!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μετ' μιὰν ἐκ-φρασί, πού δέν θὰ τὴν καθώρι-ζε κι' ὁ πιὸ καλὸς φυσιογνομί-στης). — Εἶσαι ἐρωτευμένος;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μασώντας τίς συλλαβές). — Ἐ, ὅχι... ἄκου-βῶς. Μπλεγμένος!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἴδιο ὕφος). — Πού μπορεῖ σὲ λίγο νὰ μετα-σισθῇ σὲ «ἐρωτευμένος».

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κατάπληκτος ἀπὸ τὴν ψυχραίμη λογικὴ τῆς). — Ἄν δέν... λάβουμε τὰ μέ-τρα μας!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μετ' ἀνακούφι-σιν). — Τί ἀπρόοπτο, Θεέ μου... Βγαίνω ἀπὸ μιὰ δύσκολη θέσι, Τάκη... Ἀγαπῶ κι' ἐγὼ κά-ποιον ἄλλο, ἀλλὰ δέν ἤθελα ὡς τώρα νὰ σὸ πῶ. Σὲ λυπόμουν. Αὐτὴ ή μέτρια ζωὴ μετ' ἔκ-μηδενίσει. Γι' αὐτὸ προτίμησα τὴν ἀγκυλιά ἐνὸς ἄλλου, πού μπορεῖ νὰ εἶναι καλός, μπορεῖ νὰ εἶναι καί κακός, — πάντως ὅμως δέν εἶναι... μέτριος! (μετ' ἐξόσπασμα). Κοντὰ του θάρρουν μέρες χωρὶς τσιγάρο καί μέρες φοβερῆς σπατάλης, μέρες ἐρω-τικῆς νηστείας καί μέρες σε-ξουαλικῶν θανάτων, μέρες ἀγά-πης καί μέρες γκρινιας, ἀλ-λά... ὅχι... ποτέ... γιὰ τ' ὄνο-μα τοῦ Θεοῦ, ποτὲ ἡμέρες μετ' τρι-εῖς! (ἀπότομη ὕψισι τῶν νεύρων). Δόξα σοι, ὁ Θεὸς Πῆγαίνε μ' αὐτὴν πού εἶσα μπλεγμένης! (πειστικά). Σὲ θε-βαίω πῶς τὸ «μπλέξιμο» γίνε-ται εὐκόλῃ Ἐρως, — ἐφ' ὅσον ἀσφαλὸς, περί... μετρίου Ἐ-ρως θὰ πρόκειται!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴν κυττάζει... τὴν κυττάζει μετ' ὀρθάνοιχτο στόμα). — Μαίρη... (μέσα του). Δέν σταματοῦσα ὁ βλάκας στὸ βότσαλο; Καί ἄντε, δέν στα-μάτησα στὸ βότσαλο καί πέ-ταξα καί τὴν κοτρώνα. Τὸν ὀγ-κόλιθο, τί τὸν ἤθελα ὁ ἡλίθιος; Ὅταν ἀναταράξῃς ἓνα τέλμα, πού ἀκίνητῃ δεκαπέντε χρόλια τώρα, τί θές νὰ δγάλῃ; Βρω-μίες θὰ δγάλῃ, πού νὰ πάρ' ή ὀργή...

(Μικρὴ σιγὴ κι' ἀπάνω σ' αὐτὴν ή ζωὴ μετ' σαδιστικὴ ἐ-σθωνεία δίνει γοργὰ τὴν

ΖΕΡΣΕΥ
ΝΤΟΥΜΠΛ - ΦΑΣ

Το ζέρσεϋ παρουσιάζεται στη νέα σαιζόν με καινούργια όψι. Είναι ντούμπλ-φας. Δηλαδή γκρί από τη μία πλευρά και μαύρο από την άλλη ή σκέτο από τη μία και έμπριμέ από την άλλη. Πάντως όπως και αν

έχη είναι πάντα κομψό και επιτρέπει χιλίες παραλλαγές. Στην εικόνα μας το μοντέλο είναι ένα χαριτωμένο ντε πιές. Το μακένον μάς το παρουσιάζει σαν φόρεμα, βάζοντας τις μπάσκες της κοντής ζακέτας κάτω από τη φούστα. Η ζώνη δερματίνη.

Μ' ΕΝΑΝ ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΟ ΤΡΟΠΟ

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΟΛΥΜΠΙ (ΚΡΟΟΥΛ)

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΣΠΥΡΟΥ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΝΩΜΗ Σ' ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΦΕΛΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΟΛΥΜΠΙΟΥ. ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΠΩΣ ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΣΠΟΡ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΑΣΚΗΣΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟ ΚΙ' ΩΦΕΛΙΜΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΗΛΙΚΙΕΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΙΣ. ΠΕΡ' ΑΠ' ΑΥΤΑ ΟΜΩΣ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ, ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙ, ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ Κ.Λ.Π.

Ι ΔΙΑΙΤΕΡΑ για μάς τους Έλληνες, υπάρχει ένας ακόμα σοβαρότερος λόγος που επιβάλλει να έχωμε το κολύμπι για έθνικό μας άθλημα: Είμαστε περιτριγυρισμένοι σχεδόν από θάλασσα κι' έχουμε τόσα νησιά όσα ελάχιστες χώρες στον κόσμο. Τί είδους «ναυτικός λαός» είμαστε όταν δεν ξέρουμε να κολυμπάμε; Γιατί κάτι τέτοιο δυστυχώς συμβαίνει, παρ' όλο τον φαινομενικά μεγάλο αριθμό κολυμβητών και κολυμβητριών που γεμίζουν τα τελευταία χρόνια τα ελληνικά ακρογιάλια. Κι' οι πιο επίεικες στατιστικές λένε πως οι περισσότεροι από τους μισούς Έλληνες δεν ξέρουν να πλέουν στο νερό!

Και το καταπληκτικότερο είναι πως αυτό συμβαίνει περισσότερο σε νησιά. Στην Κρήτη π. χ. τα 70% τουλάχιστον του πληθυσμού δεν ξέρει κολύμπι!

Μ' όλη την κίνηση που βλέπουμε τελευταία στον ύγρο στίβο, ή αναλογία των ασχολουμένων με το κολύμπι στη χώρα μας, δεν φθάνει. Δυστυχώς, κανένα από τα χερσαία κράτη, που δεν βλέπουν τη θάλασσα ούτε με τα κυάλια...

Εκεί όμως υπάρχουν άφθονες κολυμβητικές δεξαμενές και μάλιστα κλειστές και για τον χειμώνα, και το κολύμπι είναι υποχρεωτικό στα σχολεία. Έτσι κι' ο αριθμός των κολυμβητών είναι μεγάλος και ή αναλογία των πρωταθλητών αυξάνεται. Σοβαρή αιτία στην καθυστέρησή μας αυτή είναι και ή έλλειψη ενός απλού τρόπου διδασκαλίας του κολυμπιού, ενός εύκολου συστήματος, που θα μπορού να το εφαρμόση ο καθένας άμέσως.

Θα προσαθήσουμε, λοιπόν, από τις στήλες αυτές να αναπληρώσουμε ένα απ' αυτά τα κενά, μαθαίνοντας εύκολα κι' απλά, όσους και όσες θέλουν, την τέχνη — γιατί πραγματικά περί τέχνης πρόκειται — του αθλητικού κολυμπιού, δηλαδή του «κρούλ» που είναι το σύστημα του να κολυμπά κανείς ωραιότερα και ταχύτερα, έστω και αν δεν είχε πριν ιδέα από κολύμπι.

Βέβαια ή γραπτή εκμάθησις παρουσιάζει μερικά μειονεκτήματα, που θα τα υπερπηδήσουμε όμως, γιατί όπως θα ιδήτε, οι οδηγίες θα είναι τόσο αναλυτικές, ώστε να μπορούν να εφαρμοσθούν και από ένα μικρό παιδί.

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΚΟΛΥΜΠΙΛΑΤΕ;

Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ λοιπόν από τον ψυχολογικό λόγο, τη δειλία, που εμποδίζει πολλούς και πολλές να κολυμπήσουν. Είναι εκείνοι και εκείνες που φοβούνται το νερό από ένστικτο και νομίζουν πως θα πνιγούν, ακόμα και όταν βρίσκονται στα ρηχά... "Αν έδιναν όμως όλοι αυτοί λίγο περισσότερη προσοχή στο σχετικό κεφάλαιο της Φυσικής Ιστορίας που μιλάει για την άνωσι, δηλαδή την πίεσι προς τα επάνω που υφίσταται κάθε σώμα «εμβαπτιζόμενο εντός ύγρου», θα καταλάβαιναν πως ο άνθρωπος πρέπει φυσιολογικώτατα να μένη στην επιφάνεια του νερού, όπως, άλλωστε, και κάθε

ζώο που όταν το ρίχνουμε στη θάλασσα, δεν πνίγεται αλλά κολυμπάει, χωρίς, φυσικά, να του έχη μάθει κανείς προηγουμένως κολύμπι, και με την πρώτη μάλιστα φορά που θα έρθη σε επαφή με το νερό.

Αυτό λέει ή περίφημη «Αρχή του Αρχιμήδους», ότι δηλαδή κάθε σώμα που μπαίνει σε ύγρο, χάνει απ' το βάρος του τόσο, όσο είναι το βάρος του εκτοπιζόμενου απ' αυτό νερού. Κι' έπειδή το νερό που «εκτοπίζεται» έχει σχεδόν περισσότερο βάρος από το σώμα μας, γίνεται φανερό πως πρέπει, χωρίς κανένα λόγο, να μένουμε στην επιφάνεια. Μήπως αυτό

δεν γίνεται όταν μένουμε έντελώς ακίνητοι ύπτια στο νερό; Δεν έχετε ιδή πολλές φορές κολυμβητάς να είναι ξαπλωμένοι στη θάλασσα έντελώς ακίνητοι όπως στο κρεβάτι τους; Αυτό γίνεται γιατί δεν έχουν τον περίεργο ένδομυχο φόβο για το νερό κι' αβίζουν έντελώς ελεύθερο τον εαυτό τους, χωρίς την παραμικρή προσπάθεια και έτσι στέκουν στον άφρο σαν παράλυτοι με τους μύς χαλαρωμένους, σά να μη έχουν νευρά, όπως συμβαίνει όταν κοιμόμαστε.

Ο ΠΝΙΓΜΕΝΟΣ ΠΛΕΕΙ...

Για να επιτύχη κανείς αυτό το «ξαπλωμα» στο νερό δεν χρειάζεται να ξέρη κολύμπι. Πρέπει όμως στην αρχή, μέχρις ότου πάρη την ισορροπία, να βοηθηθή από κάποιον για να ισορροπήση ύπτια. Είναι αδύνατο όμως να επιτύχη αν κανή και την παραμικρότερη νευρική προσπάθεια. Δεν είναι, λοιπόν, μόνο ή

«θεωρία» του Αρχιμήδη που μας λέει ότι ένα σώμα πρέπει να μένη στον άφρο, αλλά και ή πραγματικότητα. Γιατί τί άλλο γίνεται — για ν' αναφέρω κι' ένα μακάθριο παράδειγμα — με το κορμί ενός πνιγμένου; Δεν στέκεται κι' αυτό στην επιφάνεια; Και δεν είναι τραγική ειρωνεία για τον άνθρωπο να βουλιάζη ζωντανός και να πλέη πεθαμένος;

Κι' όμως αυτό συμβαίνει γιατί ο πνιγμένος δεν μπορεί να κάνει καμιά απ' αυτές τις σπασμωδικές κινήσεις που τον έστειλαν προηγουμένως στο βυθό, εξ αιτίας του φόβου και της νευρικότητός του...

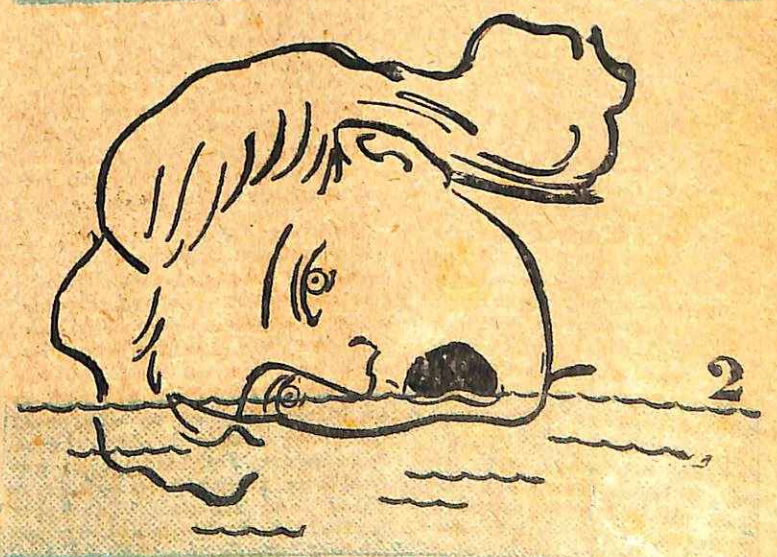
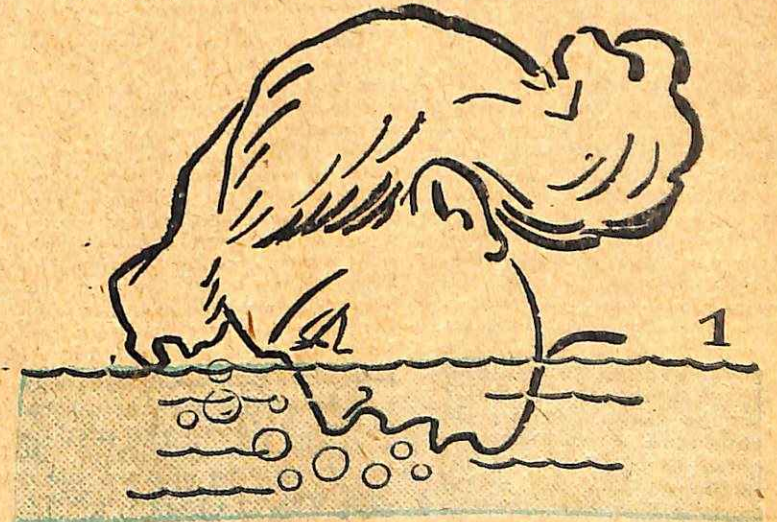
Μ' άλλα λόγια, ο δειλός που φοβάται, αδικαιολόγητα, το νερό καταβάλλει προσπάθεια για να πνιγίη!... Γιατί άλλωστε θάπρεπε να μένη, φυσικώτατα, στην επιφάνεια. Θα μοι πείτε: Και πως θα ανέπνεε; Δεί θα καταπίνη νερό όταν αναγκάζεται ν' αναπνεύση — μια και το κεφάλι είναι δορυτέρα και ή μύτη με το στόμα βρίσκονται συχνά σ' επαφή με το νερό — όσο ήρεμος και ψυχραιμος κι' αν είναι;

Να γιατί λέμε πως το κολύμπι είναι τέχνη και γι' αυτό θα μάθουμε το κρούλ, που εξασφαλίζει πρώτα απ' όλα την αναπνοή.

Γιατί ή άνετη αναπνοή είναι το «άλφα» και το «ώμεγα» του κολυμπιού. Είναι ή βάση της κολυμβητικής τέχνης κι' απ' αυτήν θ' αρχίσουμε.

Η ΑΝΑΠΝΟΗ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Μ' οποιοδήποτε τρόπο κι' αν κολυμπάμε ή εισπνοή πρέπει να

Σκίτσο 1: 'Αναπνοή μέσα στο νερό.
Σκίτσο 2: 'Αναπνοή έξω απ' το νερό.

γίνεται απ' το στόμα και η έκπνοη απ' το στόμα και τη μύτη κατά προτίμηση.

Την άναπνοη, λοιπόν, αυτή μπορούμε — ή μάλλον πρέπει — να τη μάθουμε στο σπίτι με την ήσυχία μας, μακριά απ' τα αδιάκριτα ή ειρωνικά βλέμματα του καθενός και για να έχουμε αρκετό καιρό να επιδοθούμε άπερίσπαστοι σ' αυτή την προπόνησι. Γιατί, όπως είπαμε, η άναπνοη για το κολύμπι είναι κάτι περισσότερο απ' το «ήμισυ του παντός».

Βάζουμε λοιπόν καθαρό νερό σε μία λεκάνη ή σε ένα άλλο πλατύ δοχείο ή στο μπάνιο και σ' αυτό βουτούμε ελαφρά μόνο το πρόσωπο, δηλαδή απ' το σαγόνι μέχρι τα μάτια, με το μέτωπο ελαφρά υψωμένο έξω απ' το νερό. (Σχ. 1). Το πρόσωπο δεν το βάζουμε στο νερό με το σαγόνι ή με το κεφάλι, αλλά παράλληλα με την επιφάνεια του νερού. Επίσης, όπως είπαμε, δεν το βουτούμε όλο μέσα στο νερό, ώστε να μένουν έξω τα αυτιά. Τα μάτια πρέπει απ' την άρχη να συνηθίσουμε να τα κρατάμε ανοιχτά μέσα στο νερό. Βουτάμε λοιπόν το πρόσωπο μαλακά στο νερό, αφού πάροουμε προηγουμένως είσπνοη έξω απ' αυτό. Μέσ' το νερό άρχίζουμε ήρεμα και άπαλά — στην άρχη μέχρις ότου μάθουμε — να εκπνέουμε με το στόμα και τη μύτη ή και μόνο με το στόμα, ξεφυσώντας την άναπνοη μας, σά να σφυρίζουμε, χωρίς όμως να σφίγγουμε τα χείλια όπως στο σφύριγμα. Η πρώτη δυσκολία που θ' αντιμετώπισουμε θα είναι οι μπουρμπουλήθρες που θα γίνονται απ' την έκπνοη μεσ' το νερό και που θα μας ένοχλούν, στην άρχη, στα μάτια και στη μύτη. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να προσέξουμε πολύ και να επιμεινουμε γιατί είναι το σημαντικώτερο. Η έκπνοη, όπως και η είσπνοη, πρέπει να γίνεται φυσικά, όσο δηλαδή άερα παίρνουν τα πνευμόνια του καθενός και όχι υπερβολικά. Μόλις τελειώση η έκπνοη μεσ' στο νερό — άπαραιτήτως όμως μέσα στο νερό — στρίβουμε προς τα πλάγια το κεφάλι — δεν το σηκώνουμε — ώστε το ένα αυτί να πάη στη θέσι που ήταν πριν το στόμα και το στόμα να βγή μόλις έξω απ' το νερό, ίσα-ίσα για να «άρπάξη» ρουφώντας τον άερα που του χρειάζεται για την άναπνοη (Σχ. 2). Στην κίνηση αυτή το κεφάλι δεν πρέπει να φύγη απ' τη θέσι του, αλλά να κρατηθή πάντα παράλληλο στο νερό. Δηλαδή να μη ανέβη ούτε να κατέβη. Απλώς να στοιφή για την είσπνοη, στα πλάγια, είτε απ' τη μία πλευρά, είτε απ' την άλλη. Καλό είναι να μάθη κανείς να παίρνει την είσπνοη κι' απ' τις δύο πλευρές, αλλά κι' απ' τη μία να συνηθίση δεν πειράζει. Το να είσπνέουμε ή να εκπνέουμε από το στόμα μόνο δεν είναι ύποχρεωτικό. Λέμε αυτή την περίπτωση γιατί είναι ή πιο συνηθισμένη κι' εύκολότερη για τους πολλούς. Άπαραίτητο είναι μόνο να γίνεται ή άναπνοη και ή με το στόμα. Η χρησιμοποίηση της μύτης είναι ζήτημα διευκολύνσεως, αν δηλαδή «βολεύη» την άκούμενη στην καλύτερη λειτουργία της άναπνοης της, γιατί κανένας έχει διαφορετικά άνετα γμένο το άναπνευστικό του σύστημα.

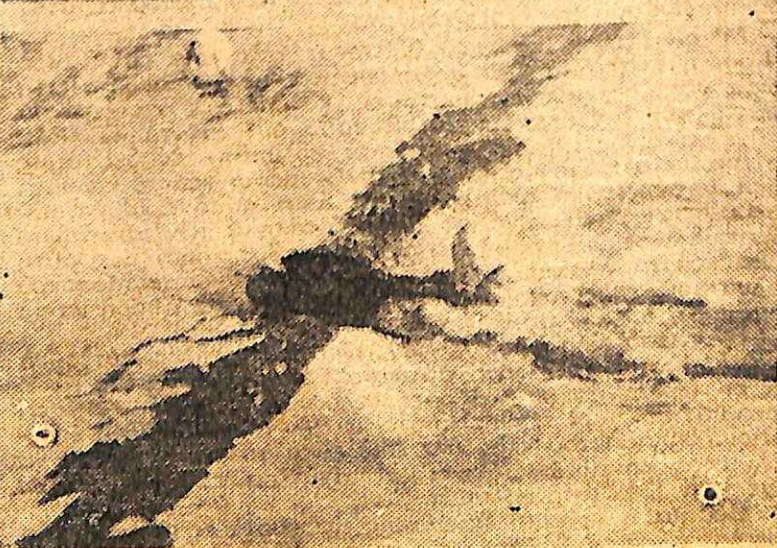
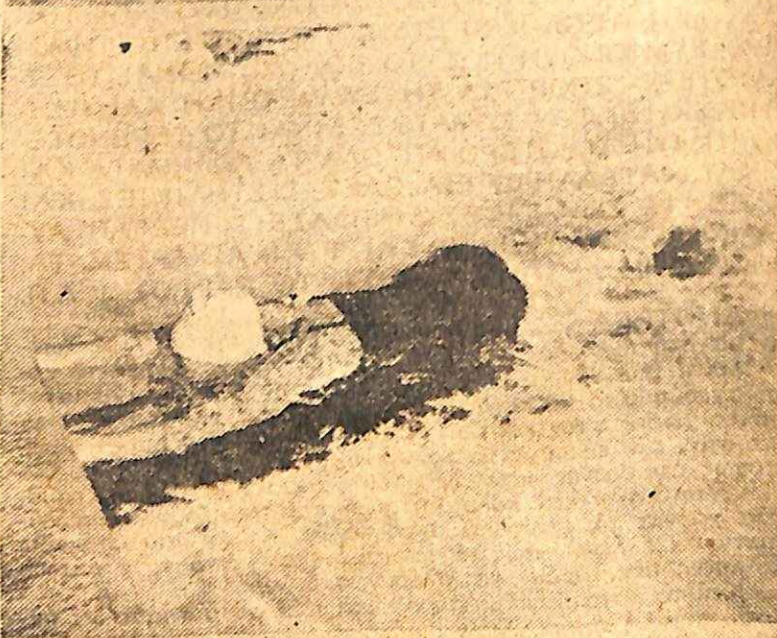
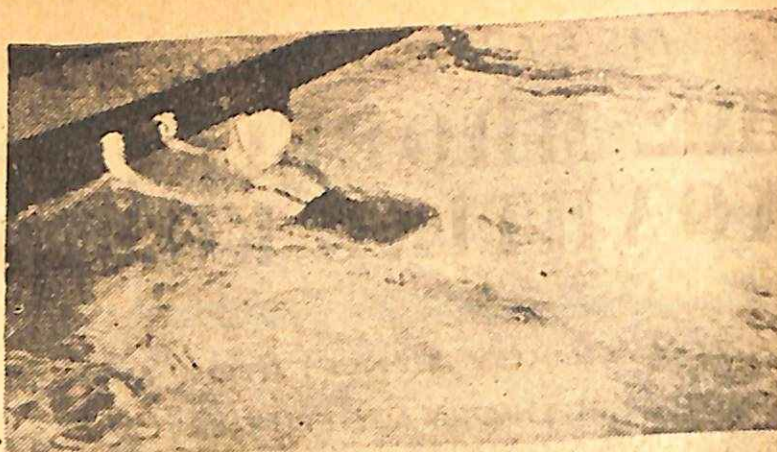
Σιγά-σιγά και με λίγη επιμονή θα επιτύχετε τον τρόπο αυτό της άναπνοης, δηλαδή την είσπνοη με το στόμα πλάγια απ' το νερό και την έκπνοη μεσ' το νερό, όποτε θα προσπαθήσετε χωρίς διακοπή να τον έφαρμόσετε συστηματικώτερα. Δηλαδή η άναπνοη αυτή να γίνεται συνέχεια δύο, τρεις, πέντε, δέκα φορές. Όταν συνηθίσετε και δεν σας ένοχλή στο άναπνευστικό σας σύστημα ο τρόπος αυτός της άναπνοης, συνεχίσετε αρκετή ώρα μέχρις ότου κουρασθήτε. Αυτό πρέπει να γίνει συχνά κατά διαστήματα, μέχρις ότου μάθετε την άναπνοη τέλεια, ώστε να γίνεται μηχανικά χωρίς να σας κουράζει.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Όταν τελειοποιήσετε το σύστημα αυτό της άναπνοης στο νερό — να γίνεται δηλαδή άνετα και μηχανικά πάνω από 10 φορές, χωρίς να σας κουράζει — τότε μπορείτε να το εφαρμόσετε στη θάλασσα. Εκεί, σ' ένα κατάλληλο άβαθές και ήσυχο, όσο το δυνατόν, μέρος όπου το νερό να είναι γαλήνιο και καθαρό, ξαπλώσετε το σώμα άκουμπώντας τα χέρια ή στο βυθό ή σ' ένα βραχάκι — εάν τα νερά δεν είναι τόσο ρηχά — ώστε να φθάνουν τα χέρια στο βυθό. Η εκμάθησις της άναπνοης και στη θάλασσα είναι άπαραίτητη, γιατί εκεί πρόκειται να κολυμπήσετε και όπως είναι γνωστό, το άλμυρο θαλασσινό νερό έχει διαφορά απ' το γλυκό και προκαλεί άλλη γεύσι στο στόμα, τσούζει στην άρχη στα μάτια, έως ότου το συνηθίση κανείς κλπ.

Εδώ χρειάζεται μεγάλη προσοχή και ήρεμία για να εφαρμόσθη ο τρόπος της άναπνοης σωστά. Όχι νευρικότης πρώτα-πρώτα. Δεν χρειάζεται δύναμις καθόλου. Καλό είναι βέβαια να σας βοηθήη άλλο πρόσωπο που ξέρει κολύμπι, για να ξαπλώσετε ήρεμα και άνετα στο νερό με παραλυμένους τους μύς, χωρίς καμιά προσπάθεια. Χρειάζεται επίσης να σας παρακολουθή εάν εφαρμόζετε κανονικά τις κινήσεις του κεφαλιού στην εκτέλεσι της άναπνοης. Εάν δρήςτε δυσκολία στο θαλασσινό νερό με την άναπνοη, μη άπογοητευθήτε. Τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο. Πολύ περισσότερο μάλιστα αυτό, που είναι απ' τα πιο εύκολα. Άπλούστατα, παίρνετε θαλασσινό νερό σε μία λεκάνη ή κάθεστε στα ρηχά στη θάλασσα και εφαρμόζετε εκεί το σύστημα, όπως πριν με το γλυκό νερό στο σπίτι. Θα σας έλεγα μάλιστα από την άρχη να δαίσετε λίγο αλάτι στο γλυκό νερό της λεκάνης του σπιτιού για να συνηθίσετε το άλμυρο.

Πάντως είναι αδύνατο να μη επιτύχετε σύντομα την έφαρμογή της άναπνοης αυτής και στο θαλασσινό νερό, ξαπλωμένοι «μπρούκτα» στη θάλασσα. Απ' τις άπειρες περιπτώσεις που έχω ύπ' όψη μου δεν παρουσιάστηκε ούτε μία που να μη μάθη κανείς το σύστημα αυτό της άναπνοης, το πολύ σε δέκα μέρες. Προσέξτε όμως μήπως σας παρασύρη ο ένθουσιασμός και νομίσετε ότι έχετε μάθει την άναπνοη και προχωρήσετε παρακάτω. Δεν θα επιτύχετε τότε τίποτα. Πρέπει να μάθετε πρώτα τ έ λ ε ι α ά-στημε.

ΕΙΚΟΝΑ 1η: Η πρωταθλήτρια της κολυμβήσεως δις Ρουμπέν σάς προσφέρεται ως μοντέλο για την εκμάθησι του άθλητικού κολυμπιού, άρχίζοντας από το κτύπημα των ποδιών, ενώ στηρίζεται τα χέρια.

ΕΙΚΟΝΑ 2η: Το κτύπημα των ποδιών μαζί με την άναπνοη, ενώ τα χέρια στηρίζονται πάλι σε μία βάση.

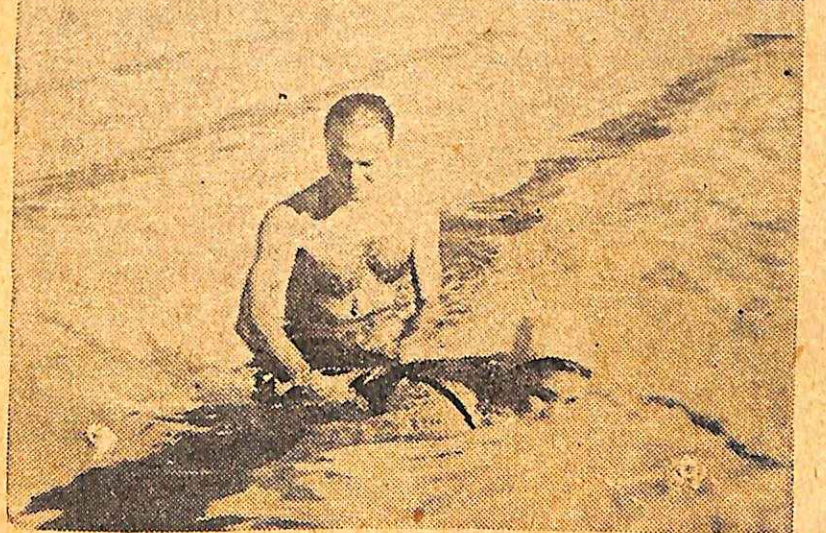
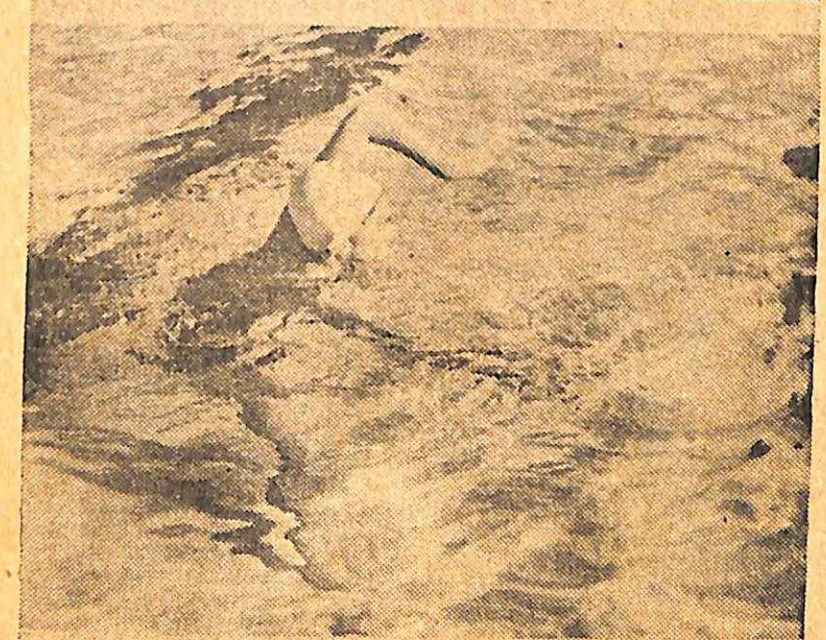
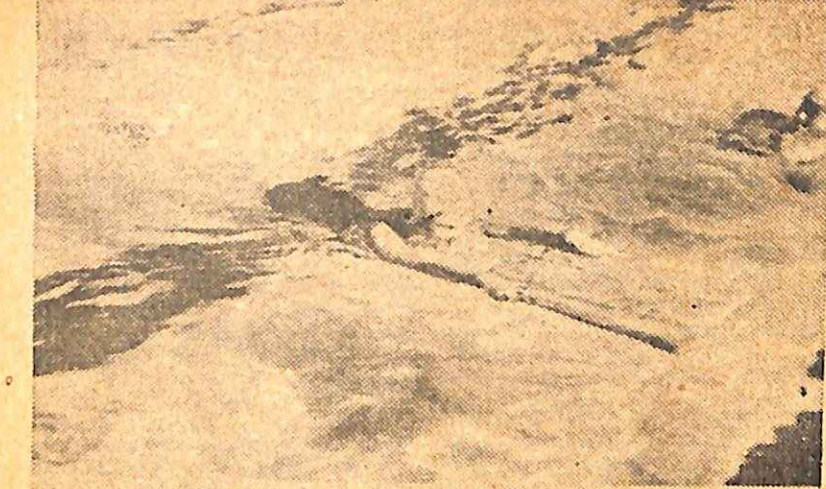
ΕΙΚΟΝΑ 3η: Η δις Ρουμπέν σάς δείχνει πώς άρχίζει το γλύστημα στο νερό, μόνο με το κτύπημα των ποδιών και με στηρίγματα ένα μεγάλο και χοντρό σανίδι, χωρίς ακόμα να χρησιμοποιείται ή άναπνοη.

ναπνοη για να προχωρήσετε στις άλλες άσκήσεις που — μη σας φανή περίεργο — είναι πολύ εύκολότερες και δευτερεύουσες εν συγκρίσει με την πρώτη.

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΗΡΕΜΙΑ!

Γιατί, όπως είπαμε, ή σωστή άναπνοη είναι ή βάση του καλού κολυμπιού. Επιμεινέτε, λοιπόν, πολύ στο να επαναλάβετε τις ήσυχες και ρυθμικές

αυτές άναπνοές ξαπλωμένη στο θαλασσινό νερό, χωρίς καμιά βία ή σπασμωδική κίνηση. Είπαμε: το πόν στο κολύμπι είναι οι μαλακές και άπαλές κινήσεις. Αυτό ίσως να το προσέξατε και στις κολυμητικές έπιδείξεις της «Εστερ Γουίλλιαμς ή άλλων σπουδαίων κολυμητριών στις διάφορες ταινίες. Θα είδατε άσφαλώς εκεί πώς οι κινήσεις των κολυμητών είναι γεμάτες χάρι και άρ-

ΕΙΚΟΝΑ 4η: Η προηγουμένη κίνηση γίνεται τώρα μαζί με την άναπνοη, που δίνει μεγαλύτερη προώθησι στο σώμα.

ΕΙΚΟΝΑ 5η: Νά, πώς πρέπει να γίνονται οι κινήσεις των χεριών, ενώ πατάμε στη θάλασσα, για να τις μάθουμε κανονικά, χωρίς το κτύπημα των ποδιών και την άναπνοη.

ΕΙΚΟΝΑ 6η: Η ύπ' άριθ. 1 Έλληνισ κολυμβήτρια παριστάνει την... άρχαρία για να σας δείξη την τελική φάσι για την εκμάθησι του κολυμπιού. Ό επί δεκαπενταετίαν και πλέον καλύτερος Έλλην κολυμητής κ. Ντίκ Μπρούσαλης, που είναι σήμερα θαυμασίος προπονητής, κρατεί από τη μέση τη διδα Ρουμπέν, ή ό-ποια εκτελεί τώρα πιά όλες τις άσκήσεις που μάθατε: άναπνοη, κινήσεις των χεριών και των ποδιών.

μονία και δεν γίνεται καμιά νευρική προσπάθεια. Γι' αυτό και έχει έξακριβωθή έπιστημονικώς πώς το κολύμπι παираζει ιδιαίτερα στη γυναικεία λειτουργία και είναι το τελειότερο σπορ για την καθολική συμμετρική άσκησι του σώματος και τα διατήρησι των γραμμών.

ΤΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ

Όταν μπορέσετε ξαπλωμένη στη θάλασσα να κάνετε συνέχεια, χωρίς διακοπή, τουλάχιστον πένητα τέτοιες άναπνοές άπαλά και κανονικά, χωρίς να κουράζεσθε, τότε μόνον θα προχωρήσετε στην επόμενη άσκησι.

Αυτή είναι πιο εύκολη και γίνεται όπως φαίνεται στη σχετική εικόνα. Ξαπλώνετε δηλαδή στη θάλασσα σ' ένα μέρος που το βάθος της να είναι τουλάχιστον μισό μέτρο, έχοντας ένα μέρος για να πιαστήτε με τα χέρια, π.χ. ένα βραχάκι. Εκεί, έχοντας το κεφάλι έξω απ' το νερό και στηριζόμενη από κάπου, όπως στην εικόνα, άρχίζετε να κτυπάτε ρυθμικά και μαλακά πάντα, τα πόδια, άρχίζοντας από ψηλά στο μηρό και με πολύ έλαφρη κάμψι των γονάτων. Όταν κάνετε την άσκησι αυτή δεν θα έπιχειρήτε άπολύτως τίποτα άλλο. Την άναπνοη στο νερό θα την ξεχάσετε για εκείνη τη στιγμή, μέχρις ότου μάθετε καλά, άποκλειστικά και μόνον το κτύπημα των ποδιών. Το άνοιγμα τους κατά το κτύπημα δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 40 εκατοστά. Όταν το ένα πόδι βρίσκεται μέσα στο νερό και πηγαίνει προς τα κάτω, το άλλο άνεβαίνει και δαίνει λίγο έξω απ' το νερό, ώστε να ξανακατέβη, με τη σειρά του, την ώρα που το άλλο θα άνεβαίνη κ.ο.κ. Κι' εδώ μακριά από κάθε νευρική προσπάθεια. Δύναμι δεν χρειάζεται παρά μόνον όση για να άνεβαίνη άπαλά ολοκληρω το πόδι — από τη βάση του — και να ξανακατέβη. Μόνη προσπάθεια θα είναι τα πόδια να κτυπούν περισσότερο όταν κατεβαίνουν προς τα κάτω απ' όσο όταν άνεβαίνουν. Με το κτύπημα αυτό των ποδιών δεν πρέπει να κουράζεσθε. Εάν αισθανθήτε κουράσι θα είπη πώς κάνετε νευρικές και σπασμωδικές κινήσεις, που όχι μόνο δεν ώφελουν άργότερα στην πλεύσι, αλλά και βλάπτουν. Θα πρέπει λοιπόν οι κινήσεις σας να γίνουν άπαλότερες, χωρίς να είναι σφιγμένοι οι μύς.

Έτσι και το κτύπημα των ποδιών πρέπει να γίνει ξεκούραστα και μηχανικά. Όταν το συνηθίσετε, προσπαθήστε τα άκρα των ποδιών όταν κτυπούν στο νερό να είναι τενωμένα, έτσι που το πόδι να κάνει μια ευθεία γραμμή απ' τη βάση του μέχρι τα δάκτυλα. Δεν σας λέω να εφαρμόσετε αυτό από την άρχη για να μη παρασυρθήτε και κάνετε νευρική προσπάθεια με το τέντωμα των άκρων. Σιγά-σιγά θα χρειασθή τα άκρα αυτά, τα έλματα δηλαδή, να πάρουν μια στροφή προς τα μέσα σά να σχηματίζουν γωνία — εάν και τα δύο πόδια ήταν ένωμένα — με κορυφή τα δάκτυλα. Αυτό το στρίψιμο προς τα μέσα των άκρων γίνεται για να σχηματίζεται, κατά το κτύπημα των ποδιών, ένα είδος έλικος που δίνει μεγαλύτερη προώθησι στο σώμα.

ΕΙΣΙΤΕ ΤΟ ΓΛΥΣΤΗΡΙΟ

Όταν συνηθίσετε και την άσκησι αυτή, το κτύπημα δηλαδή των ποδιών, μπορείτε άργότερα, έχοντας ένα μεγάλο σανίδι, 40X50 εκατοστά του μέτρου ή και μεγαλύτερο, για στηρίγματα, ν' άφήσετε το βραχάκι ή όποιοδήποτε άλλο μέρος κρατούσατε και να κτυπάτε τα πόδια πλεόντε πιά και κρατώντας το σανίδι σαν στηρίγμα σε όλο το μήκος των χεριών σας.

Όταν συνηθίσετε και την άσκησι αυτή, το κτύπημα δηλαδή των ποδιών, μπορείτε άργότερα, έχοντας ένα μεγάλο σανίδι, 40X50 εκατοστά του μέτρου ή και μεγαλύτερο, για στηρίγματα, ν' άφήσετε το βραχάκι ή όποιοδήποτε άλλο μέρος κρατούσατε και να κτυπάτε τα πόδια πλεόντε πιά και κρατώντας το σανίδι σαν στηρίγμα σε όλο το μήκος των χεριών σας.

★

Υστερ' απ' το κτύπημα των ποδιών, θα γίνει ή πρώτη σύν-

θετη άσκησις: Γυρίζουμε στο βραχάκι κι' άρχίζουμε να κτυπάμε τα πόδια μαλακά και ρυθμικά, όπως είπαμε πριν, και όταν πάρουν τον κανονικό ρυθμό τους και κινούνται μηχανικά, προσπαθούμε να εφαρμόσουμε ταυτόχρονα και τον τρόπο της άναπνοης που μάθαμε προηγουμένως. Χωρίς καμιά διασύνη, ήρεμα και μεθοδικά, μπορούν να συνδυασθούν κτύπημα ποδιών και άναπνοη θαυμάσια. Προσέξτε: μόλις για όποιοδήποτε λόγο βρήςτε κάποια δυσκολία/σταματήστε. Ξεκουρασθήτε και άρχίστε με ήρεμία απ' την άρχη. Μπορείτε να κάνετε και το αντίθετο: Ν' άρχίσετε με την άναπνοη και αφού «στρώση» ή άναπνοη σας να συνεχίσετε με το κτύπημα των ποδιών.

Όταν γίνει κι' αυτό πολλές φορές, μπορούμε να προχωρήσουμε κάνοντας το ίδιο, όχι πιά με στηρίγματα το βραχάκι, αλλά το μεγάλο σανίδι που λέγαμε πριν. Σ' αυτό άπλώνουμε κατά μήκος προς τα έμπρος παράλληλα τα χέρια, άφίγουμε έλεύθερο το σώμα ν' ανέβη μόνο του στην επιφάνεια απ' την άνωσι του νερού, κι' έπειτα άρχίζουμε — πάντοτε μαλακά — το κτύπημα των ποδιών και την άναπνοη.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ

Και τώρα έρχόμαστε στο δεύτερο μέρος των κινήσεων — τα χέρια. Έγκαταλείπουμε πάλι για λίγο τα άλλα δύο που μάθαμε — άναπνοη και κτύπημα ποδιών — και πηγαίνουμε σ' ένα σημείο της θάλασσας ήρεμο, όπου το νερό να μας έρχεται μέχρι τη μέση και λίγο παραπάνω. Εκεί βρίσκουμε ένα κατάλληλο μέρος για να πατήσουμε με ανοικτά τα πόδια, για να στηριχθούμε γερά. Σκύβουμε το σώμα απ' τη μέση κι' άπάνω με τέτοιο τρόπο, ώστε το στήθος και το κεφάλι να έλθουν παράλληλα με τη θάλασσα, ολοκληρω δέ το κορμί να σνηματίση μια όρθη γωνία. Άρχίζουμε τότε να κινούμε τα χέρια διαδοχικά απ' τους ώμους προς τα έμπρος και να τα δουτάμε στο νερό — μια το ένα και μια το άλλο — όσο μπορούμε πιο μπροστά και με την παλάμη στραμμένη προς το νερό. Το κάθε χέρι θα έρχεται μπροστά στην άρχη λυγισμένο και έπειτα τενωμένο και θα βυθίζεται στο νερό, άκριβώς άπέναντι απ' τον ώμο του και λίγο προς τα μέσα, δηλαδή σχεδόν στην προέκτασι των ματιών μας, αλλά όσο μπορούμε μακρύτερα. Καθώς ή παλάμη θα μπαίνει στο νερό θα τραβάει προς τα κάτω με δύναμι πασατεταμένη — όχι άπότομα και νευρικά — σαν κουπί. Έπειδή είναι επόμενο το τραβήγμα αυτό που κάνουμε στο νερό, να μας ξεκολλήση απ' τη θέσι μας και να μας πάη προς τα έμπρος, στηρίζομαστε γερά στο βυθό με ανοικτά τα πόδια και άφίγουμε — μόνο όμως γι' αυτή την περίπτωση — λίγο άνοικτά τα δάκτυλα των χεριών για να περνάμε από μέσα τους το νερό και να μη βρισκη μεγάλη αντίστασι, ώστε να μας παρασύρη απ' τη θέσι μας. Μόλις το ένα χέρι βυθισθή τενωμένο στο νερό, τραβεί, όπως είπαμε σαν κουπί και διαγράφοντας ένα ήμικύκλιο, φθάνει μέχρι το γόνατο, όποτε λιγάκι στών άγκώνα και ύψοβύνη

ἀπ' τὸν ὦμο προχωρεῖ παρόλ-
ληλα ἀπ' τὸ κεφάλι καὶ πᾶσι
νὰ δουτηχτῇ τετωμένο ἐκεῖ
ποῦ πῆγε καὶ προηγουμένως.
Ἐν τῷ μεταξύ τὸ ἄλλο χέρι
δρίσκειται πίσω ἀφ' οὗ ἔχει ἀ-
κολουθήσει τὸν ἴδιο δρόμο.
Δηλαδή ὅταν τὸ ἓνα χέρι τε-
τώνεται γιὰ νὰ δουτηχτῇ μπρο-
στά, τὸ ἄλλο ἔχει τελειώσει
τὸ τραβήγμα καὶ πᾶσι νὰ βγῇ
ἀπ' τὸ νερό γιὰ ν' ἀκολουθήσῃ
τὴν ἴδια διαδρομὴν. Ἡ ἐναλλα-
γὴ αὐτῆς τῶν χεριῶν ὅταν πα-
ρακολουθεῖται ἀπὸ κάποιον ποῦ
ξέρει κολύμπι συνηθίζεται εὐ-
κολα, γιατί εἶναι φυσικώτατη
— ὅπως οἱ λεγόμενες «ἀπλω-
τές» — καὶ γίνεται χωρὶς καμ-
μιά ἰδιαίτερη προσπάθεια, ἀ-
παλὰ καὶ ὠραία. Δύναμι, ὅπως
εἴπαμε, δὲν χρειάζεται παρὰ
ἐλάχιστη, τὴν ὥρα ποῦ τὸ χέρι
«τραβάει» τὸ νερό καὶ πάντως
δχι σπασμωδικὴ καὶ ἀπότομη.
Μὴ ξεχνάτε πὼς ὅταν τὸ χέρι
πᾶσι νὰ δουτηχτῇ στὸ νερό καὶ
ὁ ὦμος τοῦ τραβιέται πρὸς
τὰ ἔμπροσ.

ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΤΕΡΜΑ

Ὅταν μάθουμε καὶ τίς κι-
νήσεις τῶν χεριῶν — ποῦ μπο-
ροῦν νὰ γίνουν καὶ ἔξω ἀπ' τὸ
νερό μπροστά σ' ἓνα καθρέφτη
στὸ σπίτι, γιὰ νὰ ἐλέγχετε ἂν
γίνονται σωστά — θὰ κάνου-
με τὴ δεύτερη συνδυασμένη ἀ-
σκήσι: τῶν χεριῶν μετὰ τὴν ἀνα-
πνοή, ὅπως κάναμε πρὶν τὴν
ποδιῶν μετὰ τὴν ἀναπνοή: Πη-
γαίνουμε λίγο, βαθύτερα γιὰ
νὰ μᾶς ἔρθῃ τὸ νερό μέχρι τὸ
στήθος σχεδὸν καὶ σκύδοντας
τὸ κορμὶ σὲ γωνία, ὅπως πρὶν,
ἀφ' οὗ στερεωθούμε γερά μετὰ
ποδία ἀρχίζουμε καὶ πάλι τίς
κινήσεις τῶν χεριῶν μέχρις ὅ-
του πάρουν τὸν ρυθμὸ τους καὶ
κατόπιν ἀρχίζουμε καὶ τὴν ἀ-
ναπνοή μετὰ τὸ γνωστὸ μας
τρόπο.

Ἐδῶ μόνο προσέχουμε τὸ
ἔξω: Τὴν ὥρα ποῦ τὸ δεξιὸ μας
χέρι τετώνεται μπροστά γιὰ
νὰ μπῇ στὸ νερό, τὸ ἀριστερό
μας στρίβει πρὸς τ' ἀριστερά
γιὰ νὰ πάρῃ τὴν εἰσπνοή καὶ
ὅταν τὸ ἀριστερό χέρι πηγαί-
νῃ μπροστά τότε τὸ πρόσωπο
γυρίζει μέσ' τὸ νερό καὶ ξεφυ-
σάει γιὰ τὴν ἐκπνοή.

Αὐτὸ, φυσικὰ, μπορεῖ νὰ
γίνῃ καὶ ἀντίθετα, γιὰ ὅποιον
εὐκολύνεται νὰ παίρνῃ τὴν ἀ-
ναπνοή ἀπ' τὰ δεξιά. Πάντως
ἀπ' τὸ μέρος ποῦ παίρνει κα-
νεῖς τὴν ἀναπνοή δὲν πρέπει
τὴν ἴδια στιγμή νὰ ἔχῃ καὶ τὸ
χέρι αὐτῆς τῆς πλευρᾶς τετω-
μένο πρὸς τὰ ἔμπροσ ἀλλὰ νὰ
μπαίῃ στὸ νερό τὸ χέρι τῆς
ἀντίθετης πλευρᾶς.

ΚΟΛΥΜΠΑΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ!

Ὅταν συνηθίσουμε καὶ τὴν
τελευταία αὐτὴ ἀσκήσι — καὶ
χρειάζεται βέβαια ἀρκετὴ ὑπο-
μονή γιὰ ὅλ' αὐτὰ — τότε
πιὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ κολυ-
μπήσουμε χωρὶς νὰ τὸ καταλά-
βουμε. Μετὰ τὴν ἐπίβλεψι ἐνὸς
προσώπου ποῦ πατάει στὸ βυ-
θό, σὲ ὕψος νεροῦ ἐνὸς μέτρου
καὶ μᾶς κρατᾷ ἀπὸ τὴ μέση,
ἐκπλύνουμε στὴν ἐπιφάνεια,
ὅπως πρὶν ὅταν κτυπούσαμε
τὰ πόδια.

Ἀφίουμε τότε τὸ σῶμα μας
ἐλεύθερο ἐπάνω στὸ νερό — ἐνῶ
μᾶς ὑποβάσάζουν οἱ παλάμες
ποῦ εἰς κρατοῦν ἀπ' τὴν κομ-
μὴ καὶ μένουμε στὴν ἐπιφάνεια.

νεῖα — κι' ἀρχίζουμε ἥρεμα, ρυθ-
μικὰ κι' ἀπαλὰ νὰ ἐφαρμόζου-
με ἓνα ἓνα αὐτὰ ποῦ μάθαμε:
Πρῶτα-πρῶτα τὸ κτύπημα
τῶν ποδιῶν ὥστε νὰ «πάρῃ
μπρός ἡ μηχανή» καὶ νὰ δώ-
σῃ μιὰ κίνησι στὸ σῶμα. Μ'
αὐτὸ τὸ ἐλαφρὸ γλύστρημα ποῦ
παίρνει τὸ κορμὶ μας καὶ τὸ
πρόσωπο ποῦ μᾶς ὑποβάσάζει
ἀκολουθεῖ περπατώντας
στὸ βυθό καὶ συγκατώντας
πάντοτε ἐλαφρὰ τὴν κοιλία
μας. Μόλις τὰ πόδια πάρουν
τὸν κανονικὸ ρυθμὸ τους, μα-
λακὰ καὶ ξεκούραστα, ἀρχίζου-
με ταυτόχρονα καὶ τὴν ἀνα-
πνοή καὶ τέλος τὰ χέρια. Γί-
νεται δηλαδή πιά, σιγά-σιγά,
πλήρης ὁ συνδυασμὸς τῆς τε-
χνικῆς τοῦ ἀθλητικοῦ κολυ-
μπιοῦ — τοῦ κρόουλ. Βέβαια,
οἱ κινήσεις τῶν ποδιῶν θὰ εἴ-
ναι γρηγορώτερες ἀπ' τῶν χε-
ριῶν, ποῦ κινούνται μετὰ με-
γλύτερη ἀνεσι. Τὸ πῶς σωστὸ εἴ-
ναι ὁ ρυθμὸς τοῦ κτυπήματος
τῶν ποδιῶν νὰ εἶναι δύο ἢ καὶ
περισσότερες φορές γρηγορώ-
τερος ἀπ' τὸν ρυθμὸ τῶν κινή-
σεων τῶν χεριῶν. Σὲ δύο κτυ-
πήματα, δηλαδή τοῦλάχιστον
τοῦ ἐνὸς ποδιοῦ θ' ἀντιστοι-
χῇ μιὰ κίνησις τοῦ χεροῦ, ποῦ
ἔχει νὰ κάνῃ πολὺ μεγαλύτερη
διαδρομὴ ἀπ' τὸ πόδι.

Τὸ πρόσωπο ποῦ μᾶς δο-
θεῖ καὶ κινεῖται μαζί μας —
ἀλλ' αὐτὸ, ὅπως εἴπαμε, περ-
πατώντας — ὅταν ἰδῇ ὅτι οἱ
κινήσεις μας γίνονται κανονι-
κὲς καὶ ἀρχίζουμε νὰ πλεύουμε,
δράζει σιγά-σιγά τὰ χέρια
ποῦ μᾶς ὑποβάσταν στὴ μέ-
ση. Τὰ ἔχει ὁμως πάντοτε ἔ-
τοιμα γιὰ νὰ μᾶς ξανακρατή-
σῃ, ἐὰν τυχὸν χάσουμε τὸν
ρυθμὸ ἢ τὴν ἰσορροπία ἢ φο-
βηθούμε, χωρὶς λόγους. Λίγες
φορὲς ὅταν ἐπαναληφθῇ αὐτὸ
ἔχουμε μάθει πιά νὰ γλυστρά-
με στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ
καὶ νὰ κολυμπᾶμε κατὰ τὸ τε-
λειότερο μάλιστα σύστημα —
τὸ «κρόουλ»!

★

Ὅλ' αὐτὰ εἶναι τόσο εὐκο-
λα, ὅσο δὲ μπορεῖτε νὰ φαν-
τασθῆτε, ἀρκεῖ νὰ ΘΕΛΕΤΕ νὰ
μάθετε κολύμπι καὶ νὰ ἔχετε
λίγη ὑπομονή. Ἐφιστῶ καὶ πάλι
τὴν προσοχή σας στὴν ἐκ-
μάθησι: κάθε μιὰς ἀσκήσεως
χωριστὰ καὶ καλὰ, μετὰ τὴν σειρά
ποῦ εἴπαμε καὶ ὅχι ἀνακατω-
μένα καὶ πρὶν τελειώσετε μετὰ
τὴ μιὰ νὰ προχωρήτε στὴν ἄλ-
λη.

Μὲ λίγη θέλησι, ἔτσι, μπο-
ρεῖτε νὰ μάθετε ὅχι ἀπλῶς νὰ
κολυμπᾶτε, ἀλλὰ νὰ κολυμπᾶ-
τε ὠραία, μετὰ τὴν ἀπλῆ καὶ ξε-
κούραστα. Νὰ γλυστράτε μετὰ
εὐκολία στὸ νερό καὶ ν' ἀπο-
λαμβάνετε πέρα γιὰ πέρα τὴν
ὁμορφίαν τοῦ ὕδατος τοῦ στοιχείου,
ποῦ οἱ περισσότεροι δυστυχῶς
δὲν ξέρουν ν' ἀπολαύσουν.

Μὴ ξεχνάτε ὅτι: φυσιολογι-
κὰ ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ μέ-
νῃ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ
καὶ πρὸ παντὸς τοῦ θαλάσσι-
νου, καὶ ὅτι ἡ τεχνικὴ ποῦ κολυ-
μπιοῦ εἶναι οἱ ἀπαλὲς, ἥρε-
μες καὶ ἀρμονικὲς κινήσεις,
ποῦ δίνουν, ἄλλωστε ὅλη τὴ
χάρι καὶ τὴ γοητεία ποῦ βλέ-
πετε στοὺς ἄσους τοῦ ὕδατος
στῆθαι.

ΣΠ. ΑΥΓΛΩΝΙΤΗΣ

Τροφογενὴς ἢ «ἐξωγενὴς» ΥΠΕΡΛΙΠΩΣΙΣ

ΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΙΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟΥ Κ. ΑΝΑΓΙΥΡΟΥ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Ὅταν διατρεφόμεστε, ποσοτικὰ
ἢ ποιοτικὰ, κατὰ ὑπερβολικὸν τρό-
πον, εἶναι φυσικὸ νὰ περισσεύῃ σὲ
τροφὴ ἀπὸ τίς ἀνάγκες τοῦ ὁργα-
νισμοῦ, νὰ ἀποταμιεύεται καὶ τὸ
ἐξῆς τοῦ σώματος νὰ αὐξάνῃ. Ἡ
αὐξησὶς αὕτη τοῦ ἐξῆς τοῦ σώ-
ματος, ποῦ χαρακτηρίζεται κυρί-
ως ἀπὸ τὴν περίσσεια ἐναποθέσι λι-
πιδιῶν, ὅταν ἐπεράσῃ ὀρισμένα ὁ-
ρμῶν, καταστὰς παθολογική, προ-
καλεῖ δηλαδή δυσχέρειες στὴ ζωὴ
καὶ στὴ φυσιολογικὴ λειτουργία
τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ τὴν ἐκδήλωσι
παθολογικῶν φαινομένων καὶ κα-
ταστάσεων. Ἡ παθολογικὴ αὕτη
κατάστασις τοῦ ὁργανισμοῦ λέγε-
ται ὑπερλίπωσις ἢ παχυ-
σαρκία καὶ κατὰ ἓνα γενικὸ
τρόπον, ἀρχίζει ἀπὸ τὴ στιγμή ποῦ
οἱ πρὸς τοὺς ἀναλογίας μεταξὺ
ἐξῆς καὶ ἐξῆς τοῦ σώματος
διαταραχθῶν.

Οἱ φυσιολογικὲς ἀναλογίαι με-
ταξὺ ἐξῆς καὶ ἐξῆς τοῦ σώ-
ματος ἐκφράζονται ἀπὸ ἓνα ἀριθ-
μὸν, ποῦ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ ὕψος,
υπολογισμένο σὲ ἑκατοστὰ τοῦ μέ-
τρου (πόντους), ἀφαιρέσας τὸν
ἀριθμὸν 100, ὅπότεν τὸ ὑπόλοιπον
παριστάνει τὸ φυσιολογικὸν ἐξῆς
τοῦ σώματος σὲ χιλιογράμματα (κι-
λά). Παράδειγμα: Ἐνας ἄνθρω-
πος ἔχει ὕψος 1,60 μέτρ., δηλαδή
160 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Τὸ κα-
νονικὸν τοῦ ἐξῆς πρέπει νὰ εἶναι
160-100=60 κιλά.

Ἡ ἀναλογία ὁμως αὕτη ἀπὸ
τὴν ἀποψὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς
παθολογικῆς σημασίας τῆς ὑπερ-
λίπωσης, δὲν ἔχει μιὰ ἀπόλυτη
ἀξία. Ὑπάρχουν οἱ λεγόμενες
«οἰκτικὲς ὑπερλίπώσεις», ποῦ πολ-
λὲς φορὲς συνοδεύουν ἐπικίνδυνα
ἄλλες νοσηρῆς, ἢ ἀνωμαλίας κα-
ταστάσεις τοῦ ὁργανισμοῦ, ὅπως
καρδιοπάθειαι, πληθῶρα αἱματος,
ἀρτηριοσκλήρωσις κλπ. Αὐτὲς οἱ
«οἰκτικὲς ὑπερλίπώσεις» ἔχουν
μεγάλη σημασία ἀπὸ τὴν ἀποψὶ
τῆς παθολογίας καὶ τῆς θεραπευ-
τικῆς, μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἀπλὴ
καὶ ἀσυνόδευτη ὑπερλίπωσις, ποῦ
συνυπάρχει μ' ἓνα γερὸν ὁργανι-
σμὸ. Καὶ πρέπει κατὰ κανόνα νὰ
δδηγῶν τὸν ἄρρωστο στὸν γιαντὸ
τοῦ.

Τὰ λίπη καὶ οἱ ὕδατάνθρακες
τῆς τροφῆς εἶναι οἱ θρεπτικὲς οὐ-
σίαι ποῦ χορηγοῦν στὸν ὁργανισμὸ
τὸ ἀποταμιεύμενον λίπος, τὰ πρῶ-
τα ἀφομοιωμένα ἀπ' αὐτὸν σὰν
ἐξῆς τοῦ λίπος καὶ οἱ δεύτεροι ἀπ'
τὴ μιὰ μερίδι μετὰ τὴν μετατροπὴν
τους μέσα στὸν ὁργανισμὸ σὲ λί-
πος, ποῦ γίνεται ὅταν στὸ σπῆκτι
καὶ στοὺς μῦς ὑπάρχῃ περίσσεια
γλυκογόνου, δηλαδή ὅταν τὸ ἀτο-

μο παίρνῃ μετὰ τὴν τροφὴν τοῦ ὑπερ-
βολικὴν ποσὴν ὕδατάνθρακων
κι' ἀπ' τὴν ἄλλη μετὰ τὸ νὰ παίρ-
νουν αὐτοὶ μέρος στὶς καύσεις τοῦ
ὁργανισμοῦ, ἀφίοντες ἔτσι ἀνεκ-
μετάλλευτο ἀπὸ τὸν ὁργανισμὸ
τὸ λίπος κι' ἐλεύθερον ν' ἀποταμιεύ-
ται. Μετὰ τὸν τελευταῖον αὐτὸν τρόπο
προκαλεῖ ὑπερλίπωσι καὶ τὸ οἰδό-
πνευμα. Ἡ παραγωγή λίπους ἀ-
πὸ τὰ λευκώματα (δηλαδή ἀπὸ τὸ
μὴ ἀζωτοῦχο μέρος τους), μέσας
στὸν ὁργανισμὸ, δὲν εἶναι ὑπολο-
γιστὴ στὴν περίπτωσι τῆς ὑπερ-
λίπωσης ποῦ μᾶς ἀφορᾷ.

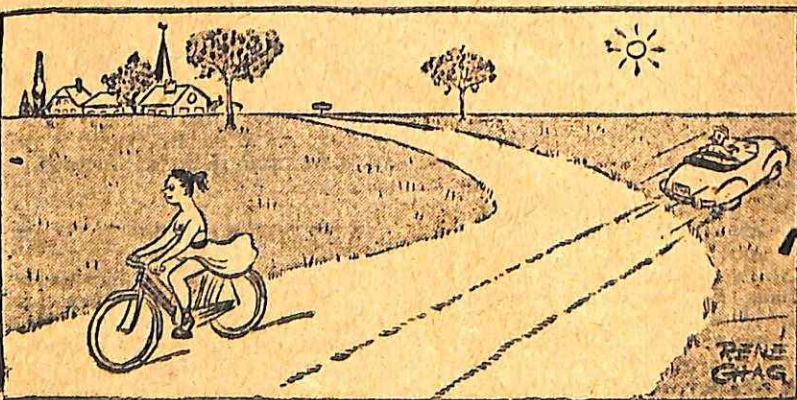
Ἡ ὑπερλίπωσι ὁμως δὲν ἐξαρ-
τᾷται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν πο-
σότητα καὶ τὸ εἶδος τῆς εἰσαγο-
μένης στὸν ὁργανισμὸ τροφῆς. Ὑ-
πάρχουν ἄτομα ποῦ τρῶνε περισ-
σότερον καὶ λιποθρεπτικότερα ἀπὸ
ἄλλα κι' ὁμως δὲν παθαίνουν ὑ-
περλίπωσι, ἐνῶ ἄτ' ἀντίθετον πα-
θαίνουν, ἔστω κι' ἂν τρῶνε
κανονικὰ σὲ ποσότητα καὶ ποιότη-
τα, ἢ καὶ κάτω ἀπὸ τὰ φυσιολο-
γικὰ ὅρια. Γιὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ
ἄτομα ὁ λόγος μεταχειρίζεται τὴν
ἐκφράσι ὅτι «ἔχει τὴν τάσι τὸ σῶ-
μα τους νὰ παχαίῃ». Κι' ἡ τάσις
αὕτη προκαλεῖται καὶ ρυθμίζεται
ἀπὸ τὴν κατάστασι καὶ τὸν τρόπο
τῆς λειτουργίας τῶν ἀδένων τῆς
ἐξῆς ἐκκρίσεως, ποῦ παίζουν βα-
σικὸν ρόλον γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς
ἐξῆς, ὅπως ὁ θυρεοειδής, ἡ ὑπό-
φυσις, τὸ πάγκρεας, τὸ σπῆκτι, οἱ
γεννητικοὶ ἀδένες, τὸ ἐνδοκρινικὸν
γενικὸν σύστημα.

Ἐστὶ ἡ ὑπερλίπωσι, ποῦ ὅπως
τὴν περιγράψαμε πρὶν ὅτι εἶναι
«ἐξωγενὴς», προέρχεται δηλαδή
ἀπὸ ἐξωτερικὰ αἰτία (ποσοτικὴ
καὶ ποιοτικὴ ὑπερλίπωσις), μπορεῖ
νὰ εἶναι ἀξιολόγος καὶ ἐνδογενὴς,
ἢ προέρχεται δηλαδή ἀπὸ ἐσωτε-
ρικὰ αἰτία (διαταραχὴς τῆς ἐξῆς
ἐκκρίσεως).

Τὶς περισσότερες φορὲς ἡ ὑπερ-
λίπωσι εἶναι «μικτὴ» («ἐξωγενὴς»
ἐν μέρει καὶ «ἐνδογενὴς»), γιατί
δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ δημιουργηθῇ
«ἐν ἀγνοίᾳ» τοῦ ἐνδοκρινικοῦ συ-
στήματος.

Οἱ συνηθισμένες μορφὲς ὑπερ-
λίπωσης, αὐτὲς ποῦ χαρακτηρίζον-
ται μετὰ τὴν τρέχουσα ἐκφράσι «πα-
χυσαρκία», εἶναι μικτὲς μορφὲς
ποῦ ὁ ἐνδογενὴς τους παράγων εἶ-
ναι οἱ ἀνωμαλίες τῆς ἐξῆς ἐκκρί-
σεως καὶ ὁ ἐξωγενὴς τους ἡ ποσο-
τικὴ καὶ ἡ ποιοτικὴ ὑπερλίπωσι καὶ
ἄλλα, ὅπως ἡ νοστροφία κλπ.

Στὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ μιλήσω-
με γιὰ τὴν διατροφικὴν θεραπείαν καὶ
πρόληψιν τῆς παχυσαρκίας.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΠΙΟ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΟ «ΤΡΟΥΑ - ΠΙΕΣ»

Αὐτὸ τὸ ὠραιότατο τρουά-
πιές εἶναι μοντέλο τῆς Ρε-
νὲ Κολάρ. Εἶναι καμωμένο
ἀπὸ πικὲ καὶ ρελιασμένο
μετὰ ἄσπρη τρέσα. Τὸ
μπλουζὸν ἔχει κοντὰ κιμο-
νὸ μανικάκια, σχιστὰ στὰ
μπράτσο καὶ φορμαρισμέ-
να στὴ μασχάλῃ μετὰ τὴν
προσθήκην μικροῦ κομμα-
τιοῦ. Ἐχει κοραζὶ ἐφαρ-
μοστὸ μετὰ δύο πένες ἐμ-
πρὸς καὶ τέσσερις πιέτες -
πένες ὀπίσω. Ἡ ζώνη
περνᾷ μέσα ἀπὸ θηλιές.
Ἡ φούστα εἶναι ἴσια, μετὰ
δύο ραφὲς καὶ ζωνάρακι
καὶ ἐφαρμόζει στὴ μέση μετὰ
τρὶς μικρὲς πένες σὲ κά-
θε πλάϊ τοῦ ἐμπρὸς καὶ
μιὰ πένσα σὲ κάθε πλάϊ τοῦ
ὀπίσω. Τὸ «μπαιν ντὲ σο-
λέϊγ» ἔχει φόρμα μπλέ καὶ
στολίζεται ὅπως καὶ τὸ
μπλουζὸν μετὰ τρέσα. Τσέ-
πες καπάκια. Οἱ μπρετέ-
λες εἶναι ἐνωμένες πίσω,
κάτω ἀπὸ τὸν αὐχένα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, ΑΥΤΗ Η ΑΓΝΩΣΤΗ

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ

Θον

Με κίνδυνο ν' απογοητευθούμε λιγάκι τις αναγνώστριές μας θα πούμε ευθύς εξ αρχής: η καλύτερη μέθοδος για την περιποίηση του στήθους είναι και η πιο παλιά. Αυτή τη μέθοδο χρησιμοποιούσαν οι Έλληνίδες καλλονές στην εποχή του Περικλέους και η διάσημη για την αιωνία της άνοιξη Νινόν ντε Λανκλός. Την ίδια μέθοδο χρησιμοποιούν ακόμα και σήμερα οι περισσότερες γυναίκες για να διατηρήσουν ανέπαφη την καμπύλη του στήθους.

Κι' αυτή η παλιά μέθοδος, πού το παλιό γιατρό δεν είναι τίποτ' άλλο, παρά απλούστατα το κρύο νερό.

Το κρύο νερό ωφελεί τόσο πολύ στο στήθος, που μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι — εκτός από άρρώστεια ή από πολυάριθμες και μάλιστα συνεχείς μητροτίτες — η γυναίκα που πλένει τα στήθη της με κρύο νερό πρωί και βράδυ μπορεί να τα διατηρήσει σφιχτά και ώρια πάντα.

Μη νομίζετε πως χρειάζονται πολυσύνθετα μηχανήματα, περιστροφικά ντους, κλπ. Δεν λέμε ότι τα μηχανήματα αυτά είναι κακά, αλλά πως όταν ωφελούν, ωφελούν χάρη στο κρύο νερό. Μπορείτε λοιπόν να χρησιμοποιήτε ένα μεγάλο σφουγγάρι, πού θα το βουτάτε στο κρύο νερό και έπειτα να το βάλετε στο στήθος σας, ξαναβρέχοντάς το για να διατηρηθεί κρύο, επί πέντε λεπτά, πρωί και βράδυ.

Το σφουγγάρι με το κρύο νερό είναι ιδιαίτερα απαραίτητο έπειτα από το ζεστό μπάνιο για να διατηρήσει το στήθος τη γροσμή.

Οι λαστιόν

Είναι άνωφελο να βάξετε όποιοδήποτε προϊόν στο νερό που χρησιμοποιείτε για το πλύσιμο του στήθους. Η κολώνια και τα ειδικά νερά τουαλέτας μπορεί να σας είναι ευχάριστα, δεν συμβάλλουν όμως σε τίποτα στο να έχετε σφιχτό στήθος.

Μπορείτε αντίθετα, έπειτα από το ντους με το κρύο νερό να χρησιμοποιήσετε μία έλαφρα στυπτική λαστιόν, όπως το ανόδυρο ή το ροδόσταμο, που σφίγγουν το δέρμα χωρίς να το ερεθίζουν.

Όλα τα εξωτερικά καλλυντικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για να σφίξουν το στήθος είναι συνηθισμένα και έπιτυγχάνουν αποτελέσματα σφίγγοντας τους πόρους του δέρματος. Δεν επενεργούν όμως διάλοιο πάνω στον ίδιο το θηλαστικό (μαζικό) αδένες.

Αυτό δεν σημαίνει πως δεν φέρνουν καμιά ενέργεια. Σε περίπτωση π. χ. όπου το στήθος αδυνατίζει έλαφρά και η έπιδερμίδα του χαλαρώνεται, το άπλο σφίξιμο των πόρων μπορεί να

βοηθήσει στη σκλήρυνση του μαστού.

Η γυμναστική

Άλλο μέσον για να διατηρήσετε το στήθος σας σε καλή κατάσταση είναι η καθημερινή γυμναστική. Προσοχή όμως! Όχι γυμναστική δίαιτη, που μπορεί να προκαλέσει σπασίμο των λιπαρών ιστών!

Ωφέλιμες ασκήσεις είναι όλες εκείνες που κινούν τους θωρακικούς μυώνες, τους μυώνες όπου στηρίζεται το στήθος. Τέτοιον, και από τις καλύτερες ασκήσεις είναι η έξης: Με τα χέρια έκτεταμένα οριζόντια, διαγράφετε κύκλους γρήγορους, ολοένα μεγαλύτερους, ώσπου να αισθανθείτε κόπωση.

Άλλη άσκηση είναι να σφίξετε ανάμεσα στις δύο παλάμες ένα έλαστικό αντικείμενο που να έχει άντοχή, όπως π. χ. ένα τόπι.

Εξαιρετες είναι επίσης οι αναπνευστικές ασκήσεις που αναπτύσσουν το θώρακα.

Οι ασκήσεις αυτές δεν έπιδρουν πάνω στο ίδιο το στήθος αλλά πάνω στο θώρακα. Αν το στήθος έχει τάση προς την πτώση, τότε δεν πρέπει να κάνετε καμιά γυμναστική άσκηση χωρίς να φορήτε σουτιέν γκόρζ.

Το σουτιέν - γκόρζ

Έκτος από κείνες που έχουν αληθινά παιδικό στήθος, όλες απαραίτητα οι γυναίκες πρέπει να φορούν σουτιέν-γκόρζ και μάλιστα πολύ νωρίς, από την ηλικία που σχηματίζονται τα στήθη. Πρέπει να το φορούν μόλις σηκώνονται και να το βγάλουν όταν πλαγιαίνουν.

Το ζήτημα του σουτιέν-γκόρζ έχει εξαιρετική σπουδαιότητα. Γιατί αν το καλό σουτιέν-γκόρζ διατηρήσει το καλό σχήμα του στήθους, αντίθετα, το άσχημο σουτιέν-γκόρζ μπορεί να έχει θλιβήρια αποτελέσματα για την μορφή του.

Όλο το πρόβλημα συνοψίζεται σ' αυτά τα λόγια: το σουτιέν πρέπει να συγκρατεί χωρίς να σφίγγει. Γι' αυτό το λόγο πρέπει να εφαρμόζει τέλεια στο στήθος, να μην είναι πολύ φαρδύ, αλλά ούτε και πολύ σφιχτό. Το χωρίσμα του έχει επίσης μεγάλη σημασία. Το σουτιέν που μετατοπίζει τους μαστούς είτε απομακρύνοντάς τους ή συσφίγγοντάς τους, τους καταστρέφει με σίγουρο τρόπο.

Το καλύτερο είναι φυσικά να φτιάχνετε σουτιέν-γκόρζ σύμφωνα με τα μέτρα σας, ή αν το αγοράζετε έτοιμο να το δοκιμάζετε προηγουμένως και να το διαλέγετε με μεγάλη προσοχή.

Το μέγεθος του στήθους ποικίλλει στις περισσότερες γυναίκες, ανάλογα με τις ήμερες του περιόδου των κύκλων και γι' αυτό το κομμάτι του σουτιέν-γκόρζ πρέπει να έπιτρέπει το διαφορετικό σφίξιμο, ανάλογα με την περίσταση.

Οι όρμόνες

Το στήθος είναι ο καθρέπτης της υγείας της γυναίκας. Η αρ-

ρώστη γυναίκα δεν έχει ποτέ ωραίο στήθος, ενώ η γερά γυναίκα έχει γενικά γερό και σφιχτό στήθος.

Κι' αυτό ανάγεται στο μεγάλο ρόλο που παίζει στην ομορφιά του η ισορροπία των ορμονικών εκκρίσεων. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια πως για να διατηρήσετε ωραίο στήθος πρέπει να πάρετε κατά κόρον άδενικά έκχυλίσματα.

Κατ' αρχήν η φυλλοκυκλίνη προκαλεί την ανάπτυξη του στήθους. Η ανδρική ορμόνη, το τεστοστερόν το σφίγγει.

Άλλ' άς το επαναλάβουμε άλλη μιá φορά: Μιλούμε εδώ με γενικότητες. Όλοι οι αδένες εξαρτώνται ό ένας από τον άλλο και επενεργούν ό ένας πάνω στον άλλο. Μία θεραπεία με άδενικά έκχυλίσματα που γίνεται στην τύχη υπάρχει πάντα κίνδυνος να προκαλέσει καταστροφές.

Μην αποπειραθείτε λοιπόν ποτέ να καλύτερετε το στήθος σας μ' αυτόν τον τρόπο, χωρίς τις ακριβείς οδηγίες του γιατρού.

Η χειρουργική

Αν δεν πάθετε καμιά άρρώστεια, μπορείτε να διατηρήσετε την καμπύλη του στήθους σας ώσπου να φθάσετε σε προχωρημένη ηλικία. Για τον ένα όμως ή για τον άλλο λόγο μπορεί να χαλάσει έτσι το στήθος σας, πού να μη μπορούν οι συνηθισμένες φροντίδες να φέρουν αποτέλεσμα. Στην περίπτωση αυτή, μην απελπίζεσθε. Σας απομένει η χειρουργική του στήθους που πραγματοποιεί θαύματα.

Στο υπ' αριθ. 60 τεύχος του περιοδικού δείξαμε με παραστατικές εικόνες πως γίνεται η έγχειριση αυτή. Στην έγχειριση αυτή δεν σχίζεται ο ίδιος ο αδένας — αυτό γίνεται μονάχα σε περιπτώσεις εξωτερικής άσθενείας, κύστεως ή όγκου — αλλά κονταίνει το δέρμα που σκεπάζει το θηλαστικό αδένες και πού με τη χαλαρώσει του του δίνει την πλαδαρή και άσχημη εμφάνιση. Αν υπάρχει ανάγκη, στερεώνεται ταυτοχρόνως το στήθος πάνω στο θωρακικό μύωμα. Η ούλη της έγχειρισεως κρύβεται από τον ίδιο το μαστό και δεν φαίνεται.

Συνθέστερα έγχειρίζονται για πλάδαση στήθη οι ηλικιωμένες γυναίκες, που έχουν και τα πιο χαλασμένα στήθη. Έγχειρίζονται όμως και νέα κορίτσια που έχουν για τον ένα ή τον άλλο λόγο έλαττωματικό στήθος.

Στήθος και μητρότητα

Χαλάει το στήθος από τη μητρότητα; Όχι, όταν πάρετε τις απαραίτητες προφυλάξεις. Όταν μεγαλώνει το στήθος, οι ιστοί του τεντώνουν, διαστέλλονται. Είναι λοιπόν απαραίτητο να τους στηρίζετε για ν' αποφυγείτε την πτώση. Πρέπει να φορέσετε τότε ένα ειδικό σουτιέν-γκόρζ, που έπιτρέπει την προοδευτική προσαρμογή στην ανάπτυξη του στήθους.

Ό ο θηλαστικός άπαιτεί ιδιαίτερη προσοχή: όχι μόνο καλό σουτιέν, αλλά και αλιεμμα της θηλής με βαζελίνη ή με κρέμα για ν' αποφυγείτε τα σκασίματα και τις ραγάδες του δέρματος που είναι τόσο συχνά σ' αυτή την περίοδο.

Έκτος αυτού, δ θηλασμός δεν πρέπει να παρατείνεται άπροσδιόριστα. Όταν περάσει η περίοδος όπου το στήθος φυσικά τείνει να μεγαλώσει, η έπιδερμίδα του στήθους τείνει να χαλαρώσει. Γι' αυτό είναι καλό να διατηρήσετε το στήθος σε καλή κατάσταση με έλαφρα σφίξιμα.

Σε μερικές περιπτώσεις παχυσαρκίας έστω και έλαφρά, το λιπαρό αυτό στρώμα αυξάνει το υπερβολικό και έτσι γίνεται το μέγιστο στήθος. Οι μεγάλοι μαστοί διαστέλλονται υπερβολικά και στο τέλος χάνει την ελαστικότητα του. Τη στιγμή αυτή, το στήθος επείγει.

Αν η ενδιαφερόμενη συμβεί να άδυνατίσει απότομα ύστερ' απ' αυτό ή από άρρώστεια ή από αστοχή διαίτας, ο αδένας του μαστού μικραίνει σε όγκο. Δεν ακολουθεί όμως την ίδια συμκρίση και το δέρμα του μαστού, πού έχει χάσει την παλιά και να διαστέλλεται ανάλογα με τον όγκο του αδένος. Έτσι, το δέρμα κρέμεται σαν άδειανό σακκούλι. Στο στάδιο αυτό, μονάχα η αίσθητική χειρουργική φέρνει αποτελέσματα.

Είναι λοιπόν πολύ καλό να παρακολουθεί η γυναίκα τη διαίτα της και ν' αποφεύγει το υπερβολικό πάχος, για ν' αποφυγεί και αυτή την δυσμορφία. Δεν υπάρχει χειρότερο για το στήθος από το να παχύνει μία γυναίκα για ν' άδυνατίσει κατόπιν.

Οι γιατροί παρετήρησαν ότι οι γυναίκες πού έπιπουν πολύ γάλα είχαν γενικά ωραίο στήθος. Φαίνεται πραγματικά ότι το στήθος ευνοείται ιδιαίτερα από τις ουσίες που υπάρχουν μέσα στο γάλα. Πρέπει λοιπόν να πίνουν πολύ γάλα οι γυναίκες που φοβούνται μήπως χαλάσει το στήθος τους.

Για να έχετε ωραίο στήθος, προσέχετε τι τρώτε και αν είναι ανάγκη κάνετε δίαιτα: Πιείτε κάπως λιγότερες θερμίδες από κείνες που πρέπει να παίρνετε. Καταργήστε τα λιπαρά ή τα πολύ γλυκά ή τα πολύ πλούσια φαγητά, τα γλυκίσματα, τις πάστες, το κολατσό που δεν χρειάζεται. Τρώτε φρούτα, γαλοπούλα, γαλακτερά μάλλον παρά περιτέχνα φτιαγμένα και πολύ κορυμμεμένα φαγητά, που διεγείρουν την όρεξη. Καταργήστε εντέλως το ψωμί, καθώς και τα μπισκότα, που παχαίνουν και αυτά επίσης. Μην πίνετε νερό όταν τρώτε, αλλά άρκετά ώρα μετά το φαγητό.

Το να μη παχύνει για να μη αναγκασθεί ν' άδυνατίσει είναι ο καλύτερος τρόπος για ν' αποκτήσετε ωραίο στήθος. Βλέπετε ότι αυτό εξαρτάται από σας. Και να το διατηρήσετε ωραίο επίσης από σας εξαρτάται!

ΟΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΕΚΑΡΘΙΣΤΗΚΑΝ ΣΤΑ ΓΕΛΙΑ ΉΤΑΝ ΕΙΔΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΟΥ ΠΗΡΟΥΝΙΟΥ. Κι' όταν

νίτε έπιεικής και καταδεχτική απέναντι στον άξεστο πρόγονο του πολιτισμένου Ευρωπαίου. Τόσοι λίγοι αιώες δεν είναι ίσως τίποτα στην ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού. Μά τα άλματα της προόδου αυτά τα τελευταία χρόνια είναι τόσο μεγάλα, ώστε να μην αναγνωρίζετε τη συγγένεια σας με τον κάτοικο μίας μεσαιωνικής πολιτείας ούτε ακόμα τον ευγενή των νεώτερων χρόνων.

ΕΝΑ ΑΛΛΟΙΩΤΙΚΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Μπροστά μας ένα άρχοντικό. Είναι ένα τράσιο πέτρινο οικοδομήμα με πολλές, πολλές γωνίες τριγύρω. Μέσα κατοικεί ένας πλούσιος της εποχής, ένας ιππότης ή και βασιλιάς ακόμη.

Ανεβαίνουμε μιá ψηλή μαρμαρίνη σκάλα και μπαίνουμε σ' ένα ευρύχωρο χαλμ με ψηλό θολωτό ταβάνι. Αφήσαμε έξω μιá ηλιόλουστη μέρα, με έδω μέσα είναι μισοσκόταδο. Δεν έχουν ακόμα οι άνθρωποι τάξιμα στα παράθυρα τους κι' αναγκάζονται να κρατούν κλειστά τα παραθυρόφυλλα για ν' άφουγγύνουν το κρύο.

Δαυλία, δαδιά, καντηλέρια του λαδιού ή και κανένα άναμμένο κερί, φωτίζουν τα δωμάτια. Έτοιμάζεται το γεύμα. Η κουζίνα συνήθως είναι έξω από τον πύργο, ένα μικρό σπιτάκι. Υπηρετές φορώντας πράσινα χωρίς μανίκια ρομπές, μακρές κι-νοινες καλτσες και κοκκινια παπούτσια με ψηλά τακούνια και μυτερά στα δάχτυλα, πηγαίνονται έτοιμάζοντας το τραπέζι. Δεν είχαν μόνιμες τραπέζιες τότε μεσαιωνικά. Στην ώρα του φαγητού τοποθετούσαν δυό έβλινια στρίποδα κι' άπάνω έβαζαν τάβλες. Έστρωναν ύστερα ώρια τραπέζια μάνηλα με παραστάσεις από κνήγνια. Τραβούν γύρω πάγκους ή καθίσματα με ψηλά, πιο πάνω από το κεφάλι έρεσινωτά και πρόσφονον θέσι στους ψηλούς, γενειοφόρους, κατακόκκινους καλεσμένους και στις καμαρωτές κυρίες με τους σφιχτοδεμένους κόρφους. Τελευταία φάνει η πυρμερίες της κουζίνας.

Μαζί της μπήκαν μέσα και δυό-τρία σκυλιά, τα πιο άγαπημένα του αφέντη, κιττάζοντάς τον στα μάτια.

ΔΙΧΩΣ ΠΙΑΤΑ ΚΑΙ ΠΗΡΟΥΝΙΑ

Πληθώρα τα χρυσά κι' άσημνια σκεύη, ποτήρια, κανάτες. Μερικά μαχαίρια — ένα για κάθε τέσσερις ή τρεις συνδαιτημόνες — μα λειπουν έντελως τα άτομικά πιάτα. Μόλις πριν από τριακόσια χρόνια άρχισαν στα παλάτια των πλούσιων της Ευρώπης να τρώνε σε άτομικά πιάτα. Ός τότε έτρωγαν έπάνω σε μεγάλες φέτες ψωμι, πού τις πετούσαν ύστερα στα σκυλιά ή στους ζητιάνους! Δεν είχαν ούτε πηρούνια. Το 1608 για πρώτη φορά ένας Άγγλος περιηγητής, ο Θωμάς Κορσάκης έδωσε τους συμπαιριάτες του να χρησιμοποιούν μεταλλικά πηρούνια αντί για τα δάχτυλά τους. Από την Ιταλία έφερε το πρώτο πηρούνι. Είχε δυό όλα-όλα μακρυά δόντια και λοθή διακοσμημένη με σπινίδια. Μεγάλη έντυπωσι του έκαμε κι' αυτό το τούτο το παράξενο έργαλειο. Σά να του έρεσε. Τόβαλε στην τσέπη και το πήγε στην πατρίδα του.

Οι ευγενείς κυρίες εξαερβίστηκαν στα γέλια όταν είδαν την παράξενη κίνηση πού έκανε ο δάσκαλος του πηρουνιού. Κι' όταν

ΛΑΤΕ να κάνουμε ένα μικρό ταξίδι. Γυρίστε το διακόπτη της ηλεκτρικής κουζίνας σας, κατεβάστε τα παντζούρια της τραπεζαρίας, σβήστε το κρυστάλλινο πολύφωνο, κλείστε το ραδιόφωνο κι' έλάτε μαζί μας. Θα έπισκεφθούμε ένα πυργό αρχοντικό, τέσσερις πέντε αιώες πίσω. Μόνο μιá παρακλήσι: Φανταστείτε το διστάλμα δέμα.

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟΥ ΣΑΣ

Μόλις στα 1534 ήρθαν στην Ευρώπη οι πρώτες πατάτες από τις Ισπανικές κτήσεις της Αμερικής. Από την Ισπανία πήγαν στην Άγγλία, στην Αυστρία, κι' ύστερα στη Γερμανία και Γαλλία. Οι πλούσιοι κι' οι βασιλείς τις δέχτηκαν σαν γλύκισμα και τα παιδιά τους τρελλανόνταν για τις πατάτες. Στα χρόνια της Γαλλικής Έπαναστάσεως ήταν ακόμα πολύτιμο και μοντέρνο φαγητό.

Όρες δόκληρες κρατάει το γεύμα, μέσα σε χαχαγητά, συζητήσεις, εκδηλώσεις φιλοφροσύνης. Ένας σωρός κόκκαλα από το κρέας και τα ψάρια ύφονται άπάνω στο τραπεζομάντιλο μπρος σε κάθε καλεσμένο. Και κάτω από τον πύργο, ένα μικρό σπιτάκι. Υπηρετές φορώντας πράσινα χωρίς μανίκια ρομπές, μακρές κι-νοινες καλτσες και κοκκινια παπούτσια με ψηλά τακούνια και μυτερά στα δάχτυλα, πηγαίνονται έτοιμάζοντας το τραπέζι. Δεν είχαν μόνιμες τραπέζιες τότε μεσαιωνικά. Στην ώρα του φαγητού τοποθετούσαν δυό έβλινια στρίποδα κι' άπάνω έβαζαν τάβλες. Έστρωναν ύστερα ώρια τραπέζια μάνηλα με παραστάσεις από κνήγνια. Τραβούν γύρω πάγκους ή καθίσματα με ψηλά, πιο πάνω από το κεφάλι έρεσινωτά και πρόσφονον θέσι στους ψηλούς, γενειοφόρους, κατακόκκινους καλεσμένους και στις καμαρωτές κυρίες με τους σφιχτοδεμένους κόρφους. Τελευταία φάνει η πυρμερίες της κουζίνας.

Μαζί της μπήκαν μέσα και δυό-τρία σκυλιά, τα πιο άγαπημένα του αφέντη, κιττάζοντάς τον στα μάτια.

ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΖΑΡΖΑΒΑΤΙΚΑ

Μόλις στα 1534 ήρθαν στην Ευρώπη οι πρώτες πατάτες από τις Ισπανικές κτήσεις της Αμερικής. Από την Ισπανία πήγαν στην Άγγλία, στην Αυστρία, κι' ύστερα στη Γερμανία και Γαλλία. Οι πλούσιοι κι' οι βασιλείς τις δέχτηκαν σαν γλύκισμα και τα παιδιά τους τρελλανόνταν για τις πατάτες. Στα χρόνια της Γαλλικής Έπαναστάσεως ήταν ακόμα πολύτιμο και μοντέρνο φαγητό.

Μόλις στα 1880 πρωτοεμφανίστηκαν τα σπάρτα «άσφαλείας» τα σουθδικά, εάνευ θείου και φωσφόρου. Γίνονται από άλλες εύφλεκτες ουσίες ακίνδυνες, όπως το νιτρικό κάλιο.

τους μίλησε σοβαρά για την πρακτική του άξια άγαναχτήσαν με την έπιμονή των Ιταλών να θέλουν και καλά να τρώνε με σιδερένια δάχτυλα. Μήπως δεν πλένουν τα χέρια τους;

Χρειάστηκαν 50 δόκληρα χρόνια για να συνήθισουν οι Άγγλοι να τρώνε με πηρούνια!

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΤΟΥΣ ΉΤΑΝ ΟΛΟ ΚΡΕΑΤΑ

Οι ύψηλοι Ευρωπαίοι πρόγονοί μας είναι καθιστοί τριγύρω στο τραπέζι και φαίνονται να πεινούν σαν λύκοι. Οι σερβιτόροι κουβάλησαν άπ' την κουζίνα μιá τεράστια πιατέλα με καπνιστό κρέας άρκουδας. Θέλετε να το δοκιμάσουμε; Είναι μάλλον έρω, βουτηγμένο σε μαύρο πιπέρι, πού έχει κάνει μιá σκληρή κρούστα. Σε λίγα λεπτά τόχουν κιόλας καταδροχθείσει. Ακολουθεί ψαχνό άγριογούρουνο με μαύρη πιπεράτη σάλτσα. Έγστερα δόκληρο ψητό έλάφι, χήνες, ψάρια κλπ. Τρώνε κι' ένα άθλιο λειψ ψωμί, πού με κανένα τρόπο δεν θα δεχόητε να το δοκιμάσετε. Έτσι άπαισιο ή-τον το ψωμί ως πριν 200 χρόνια.

ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΖΑΡΖΑΒΑΤΙΚΑ

Μόλις στα 1534 ήρθαν στην Ευρώπη οι πρώτες πατάτες από τις Ισπανικές κτήσεις της Αμερικής. Από την Ισπανία πήγαν στην Άγγλία, στην Αυστρία, κι' ύστερα στη Γερμανία και Γαλλία. Οι πλούσιοι κι' οι βασιλείς τις δέχτηκαν σαν γλύκισμα και τα παιδιά τους τρελλανόνταν για τις πατάτες. Στα χρόνια της Γαλλικής Έπαναστάσεως ήταν ακόμα πολύτιμο και μοντέρνο φαγητό.

Όρες δόκληρες κρατάει το γεύμα, μέσα σε χαχαγητά, συζητήσεις, εκδηλώσεις φιλοφροσύνης. Ένας σωρός κόκκαλα από το κρέας και τα ψάρια ύφονται άπάνω στο τραπεζομάντιλο μπρος σε κάθε καλεσμένο. Και κάτω από τον πύργο, ένα μικρό σπιτάκι. Υπηρετές φορώντας πράσινα χωρίς μανίκια ρομπές, μακρές κι-νοινες καλτσες και κοκκινια παπούτσια με ψηλά τακούνια και μυτερά στα δάχτυλα, πηγαίνονται έτοιμάζοντας το τραπέζι. Δεν είχαν μόνιμες τραπέζιες τότε μεσαιωνικά. Στην ώρα του φαγητού τοποθετούσαν δυό έβλινια στρίποδα κι' άπάνω έβαζαν τάβλες. Έστρωναν ύστερα ώρια τραπέζια μάνηλα με παραστάσεις από κνήγνια. Τραβούν γύρω πάγκους ή καθίσματα με ψηλά, πιο πάνω από το κεφάλι έρεσινωτά και πρόσφονον θέσι στους ψηλούς, γενειοφόρους, κατακόκκινους καλεσμένους και στις καμαρωτές κυρίες με τους σφιχτοδεμένους κόρφους. Τελευταία φάνει η πυρμερίες της κουζίνας.

Μαζί της μπήκαν μέσα και δυό-τρία σκυλιά, τα πιο άγαπημένα του αφέντη, κιττάζοντάς τον στα μάτια.

ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΖΑΡΖΑΒΑΤΙΚΑ

Μόλις στα 1880 πρωτοεμφανίστηκαν τα σπάρτα «άσφαλείας» τα σουθδικά, εάνευ θείου και φωσφόρου. Γίνονται από άλλες εύφλεκτες ουσίες ακίνδυνες, όπως το νιτρικό κάλιο.

Η ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ

Στην πολυτελή κρεβατοκάμαρα ένοδς Γάλλου βασιλιά έλπέπει ένα πελώριο κρεβάτι σαν ένα δόκληρο σημερινό δαμάτιο (3Χ4 μ.). Έχει μιá πλουσιώτατη σκεπή από χρυσάφι και ύφασμα πού στηρίζεται σε τέσσερις δόχρυσες κολόνες και δύνανται κάτω κλείνοντας μέσα το κρεβάτι. Έμοιάζει ένας μικρός ναός!

Όταν άδύνατο να σωρωθεί δίχως ένα ειδικό έργαλειο, το «κρεβατόεξομο». Κάτω στο πάτωμα στρωμένα πολύτιμα ταπέτα, γύρω βενετσάνικα καθρέφτες και ρολόγια κομωμένα από έσοκουστους τεχνίτες.

Τι σκοπό είχαν οι δλοκέντητες σκεπές άπάνω στο κρεβάτι; Όχι μόνο διακοσμητικό, αλλά και πρακτικό. Προούλγαν τους ύψηλους κυρίως τους από τα ζωύφια, πού έπιπουν άπ' το ταβάνι! Τις έλεγαν και «άντικροεικές όμπρέλες». Είχε τότε κοριούς έκατομύρια στα παλάτια.

ΠΛΕΝΟΝΤΑΝ ΠΟΛΥ ΛΙΓΟ

Πολλά ακόμα εξαρτήματα κι' έπιπλα μπορεί να συναντήσετε στα μεσαιωνικά παλάτια. Οι ευγενείς πρόγονοί του σημερινού Ευρωπαίου με το απαραίτητο λουτρό στο σπίτι και τα χιονάτα φρεσκοπλυμένα άσπρόρουχα, δεν είχαν πολλές φιλίες με το νερό. Δεν πλένονταν ούτε στο πρόσωπό τους. Κάθε πρωί μονάχα πηγαιναν οι υπηρετές στο βασιλιά μιá βρεγμένη πετσέτα και μ' αυτή έτριβε και ακούπιζε το πρόσωπό του και τα χέρια του. Αυτό ήταν υπερσάρκετο και μάλιστα πολυτέλεια.

Πολύ λίγο νερό χρησιμοποιούσαν για το πλύσιμο ρούχων. Άλλαζαν δώλωστε τάς σε σπάνια. Ακόμα κι' οι πλούσιοι άλλαζαν τα ποικιλικά τους μιá ή το πολύ δυό φορές το μήνα. Δεν πρόσεχαν την καθαριότητα, παρά μονάχα νάχουν στα μανίκια τις πιο ώριες κεντήματες. Τη νύχτα κοιμόνταν δώλωμονο.

Μόλις πριν από 200 ή 300 χρόνια οι Ευρωπαίοι ένοιωσαν την ανάγκη ν' άλλαζον πιο συχνά τα ρούχα τους. Τότε άκριβώς άρχισαν να χρησιμοποιούν σαπουνιές και μαγιόλια.

ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΥΠΗΡΧΑΝ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Στα 1933 γιορτάστηκαν τα έκατόχρονα του πρώτου έργουστασίου σπιντων. Τα πρώτα σπάρτα είχαν την ιδιότητα ν' άναβουν μόλις τ' άγγιγες σε βεϊκό δέυ (δι-τριόλι). Τσάπακες κι' άμέσως άναβε το σπάρτο. Ήταν και κάτι άλλα όλο από γυαλί. Μά όλα ήταν πολυέμοδα.

Αργότερα έγιναν σπάρτα με φωσφόρο. Η χημική αυτή ούσια έχει την ιδιότητα ν'

ΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΙ
— Τί φοβερή ζέστη... Βγάξουμε
τά σακκάκια μας...

άναφλέγεται στους 60 βαθμούς Κελσίου. Μά ο φωσφόρος είναι φοβερό δηλητήριο και τα σπάρτα, συνεπώς, έπικίνδυνα. Άλλωστε μπορούσαν ν' άναφλεγούν άμέσως και να προκαλέσουν δυστυχήματα. Έπανε να τριπούνε λιγάκι σ' ένα πετραδάκι ή σ' ένα χαρτονάκι ή δέρμα. Μόλις στα 1880 πρωτοεμφανίστηκαν τα σπάρτα «άσφαλείας» τα σουθδικά, εάνευ θείου και φωσφόρου. Γίνονται από άλλες εύφλεκτες ουσίες ακίνδυνες, όπως το νιτρικό κάλιο.

Η ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ

Στην πολυτελή κρεβατοκάμαρα ένοδς Γάλλου βασιλιά έλπέπει ένα πελώριο κρεβάτι σαν ένα δόκληρο σημερινό δαμάτιο (3Χ4 μ.). Έχει μιá πλουσιώτατη σκεπή από χρυσάφι και ύφασμα πού στηρίζεται σε τέσσερις δόχρυσες κολόνες και δύνανται κάτω κλείνοντας μέσα το κρεβάτι. Έμοιάζει ένας μικρός ναός!

Όταν άδύνατο να σωρωθεί δίχως ένα ειδικό έργαλειο, το «κρεβατόεξομο». Κάτω στο πάτωμα στρωμένα πολύτιμα ταπέτα, γύρω βενετσάνικα καθρέφτες και ρολόγια κομωμένα από έσοκουστους τεχνίτες.

Τι σκοπό είχαν οι δλοκέντητες σκεπές άπάνω στο κρεβάτι; Όχι μόνο διακοσμητικό, αλλά και πρακτικό. Προούλγαν τους ύψηλους κυρίως τους από τα ζωύφια, πού έπιπουν άπ' το ταβάνι! Τις έλεγαν και «άντικροεικές όμπρέλες». Είχε τότε κοριούς έκατομύρια στα παλάτια.

ΠΛΕΝΟΝΤΑΝ ΠΟΛΥ ΛΙΓΟ

Πολλά ακόμα εξαρτήματα κι' έπιπλα μπορεί να συναντήσετε στα μεσαιωνικά παλάτια. Οι ευγενείς πρόγονοί του σημερινού Ευρωπαίου με το απαραίτητο λουτρό στο σπίτι και τα χιονάτα φρεσκοπλυμένα άσπρόρουχα, δεν είχαν πολλές φιλίες με το νερό. Δεν πλένονταν ούτε στο πρόσωπό τους. Κάθε πρωί μονάχα πηγαιναν οι υπηρετές στο βασιλιά μιá βρεγμένη πετσέτα και μ' αυτή έτριβε και ακούπιζε το πρόσωπό του και τα χέρια του. Αυτό ήταν υπερσάρκετο και μάλιστα πολυτέλεια.

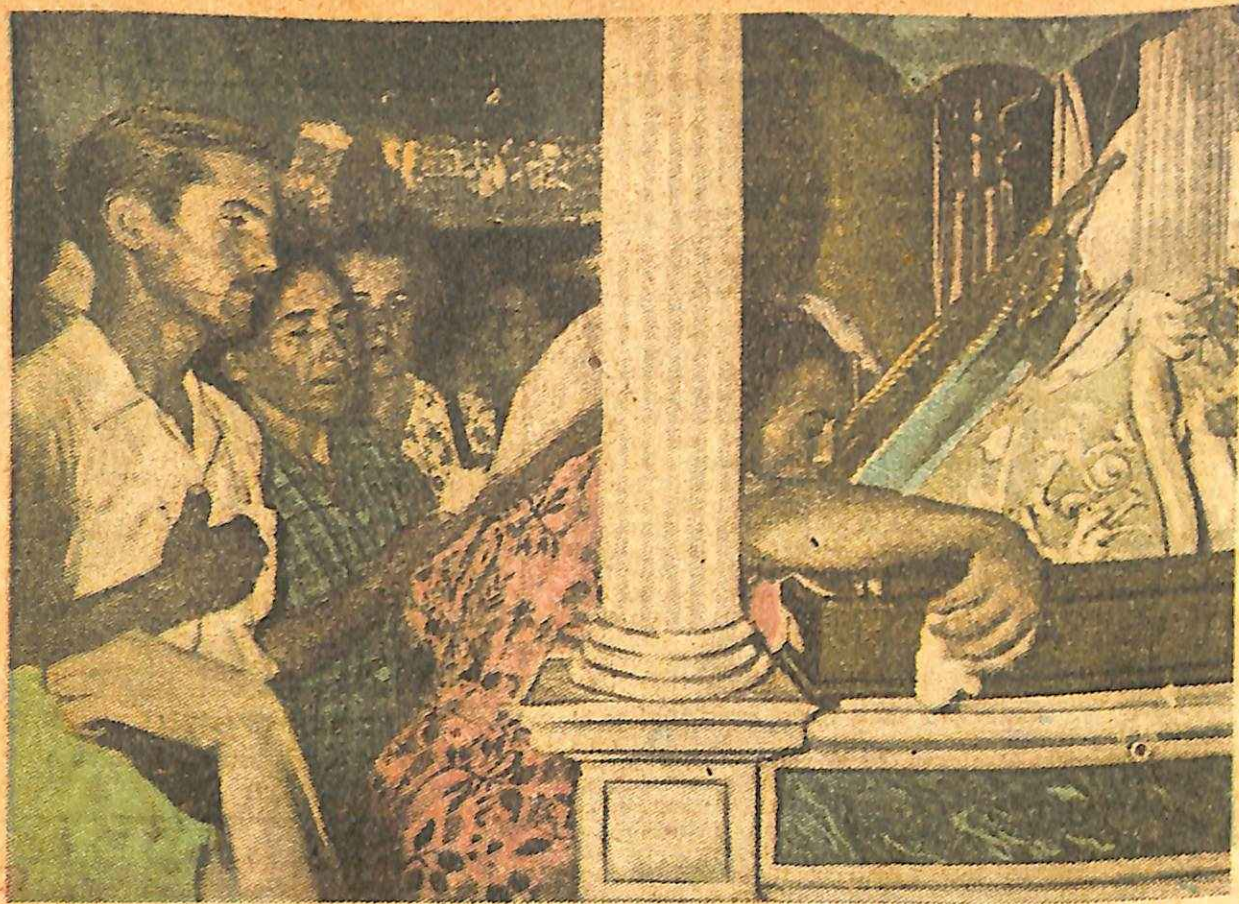
Πολύ λίγο νερό χρησιμοποιούσαν για το πλύσιμο ρούχων. Άλλαζαν δώλωστε τάς σε σπάνια. Ακόμα κι' οι πλούσιοι άλλαζαν τα ποικιλικά τους μιá ή το πολύ δυό φορές το μήνα. Δεν πρόσεχαν την καθαριότητα, παρά μονάχα νάχουν στα μανίκια τις πιο ώριες κεντήματες. Τη νύχτα κοιμόνταν δώλωμονο.

Μόλις πριν από 200 ή 300 χρόνια οι Ευρωπαίοι ένοιωσαν την ανάγκη ν' άλλαζον πιο συχνά τα ρούχα τους. Τότε άκριβώς άρχισαν να χρησιμοποιούν σαπουνιές και μαγιόλια.

ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΥΠΗΡΧΑΝ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Στα 1933 γιορτάστηκαν τα έκατόχρονα του πρώτου έργουστασίου σπιντων. Τα πρώτα σπάρτα είχαν την ιδιότητα ν' άναβουν μόλις τ' άγγιγες σε βεϊκό δέυ (δι-τριόλι). Τσάπακες κι' άμέσως άναβε το σπάρτο. Ήταν και κάτι άλλα όλο από γυαλί. Μά όλα ήταν πολυέμοδα.

Αργότερα έγιναν σπάρτα με φωσφόρο. Η χημική αυτή ούσια έχει την ιδιότητα ν'

Ο ένας μετά τόν άλλον, οι προσκυνηταί πλησιάζουν και φιλούν τη θαυματουργή εικόνα, που δρέθηκε θαμμένη σ' ένα χωράφι κι' έγινε από τότε η παρηγοριά κι' ελπίδα των πιστών.

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗΣ

Μόνο σ' ένα θαύμα όφειλεται τὸ πῶς φθάνει κανείς σ' αὐτὴν Μεγαλόχαρη. Ἐφτά ὥρες περίπου διαρκεῖ τὸ ταξίδι. Ἀλλὰ μόλις ἀντικρύξῃ τὰ κατὰλευκα σπιτάκια τοῦ νησιού μετὰ τὰ πλακόστρωτα καλντερίμια καὶ τὴν ἐκκλησίαν στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου μετὰ τὸ μοναστήρι, ἀμέσως ξεχνάει τὰ βάσανα καὶ

νοιώθει μιὰ χαρούμενη προσδοκία...

Παραμονή. Μερμηγκιάζει ὁ κόσμος στὴν προκυμαία, στὰ δρομάκια, στὰ καφενεῖα, στὰ σπιτία. Ὁ ἀνηφορικός δρόμος τοῦ ὁδηγεῖ στὸ μοναστήρι εἶναι στολισμένος δεξιὰ κι' ἀριστερὰ μετὰ λογίων-λογίων προχειρὰ ἱαγαστάκια.

Πολλοὶ ἄρρωστοι καταλαμβάνονται ἀπὸ νευρική κρίση, καθὼς παρακολουθοῦν τὴν ἱερὴ λειτανεία καὶ βλέπουν ἄλλους νὰ γιαιτρεύονται. Ὅλοι ἐλπίζουν πῶς θάρῃ καὶ ἡ σειρά τους...

15^Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΙ, ΑΝΤΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΓΡΙΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ, ΓΕΡΟΙ ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΙ, ΕΧΟΥΝΕ «ΤΑΜΑ» ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΝ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗ. Σ' ΑΥΤΗΝ ΕΧΟΥΝ ΕΝΑΠΟΘΕΣΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥΣ. ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΡΗ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ, Η ΤΥΧΗ, ΤΟ ΧΡΗΜΑ, ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΠΩΣ ΘΑ ΤΟΥΣ ΤΟ ΧΑΡΙΣΗ ΤΩΡΑ Η ΠΑΝΑΓΙΑ. ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΙ ΤΟΣΑ ΘΑΥΜΑΤΑ. ΔΕΝ Θ' ΑΡΝΗΘΗΝ ΠΟΤΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΩΣΗ ΤΗ ΧΑΡΙ ΤΗΣ...

Λιβάνι, φυλαχτά, μαντήλια, καλαθάκια, εἰκονίσματα, διάφορα ἀναμνηστικά, ὑφάσματα, παντοφλίτσες, παιδικὰ ρούχα, θρησκευτικὰ φυλλάδια, καρσάκια, μέρες. Πρὸ πάνω εἶναι στημένες κούνιες γιὰ τὰ παιδιά, βλέπουμε ἕνα σωρὸ τυχερὰ παιχνίδια...

Κόσμος πολὺς προχωρεῖ πρὸς

Μιὰ χαρακτηριστικὴ εἰκόνα, τὴ στιγμή πού περνᾷ τὸ θαυματουργὸ εἰκόνισμα: ἡ μικρὴ κόρη ἔχει καταληφθῇ ἀπὸ νευρική κρίση, ἐνῶ δίπλα ἡ μητέρα ἀτενίζει μετὰ ἀνέκφραστη πίστι.

τὴν ἐκκλησίαν. Κι' ἀνέβαινουν μαζί μετὰ τὴν πλήθη κι' οἱ ἄρρωστοι. Μιὰ γρηούλα σέρνεται ζυγολητὴ γονατιστὴ πάνω στὸ πλακόστρωτο. Ἔτσι εἶχε υποσχεθῇ στὴν Παναγιά ὅτι θὰ τὴν ἐπισκεφτόταν, ἂν γύριζε ὁ γυιὸς τῆς ἀπ' τὸν πόλεμο. Κι' γύρισε...

Δυὸ νέοι κρατοῦν σφιχτὰ ἀπ'

Τὰ πόδια τῶν ναυτῶν τοῦ τιμητικοῦ ἀγήματος ἀποφεύγουν προσεκτικὰ τὰ ἄρρωστα παιδάκια, πού δρῖσκονται ξαπλωμένα γιὰ τὴ χάρι τῆς κατὰχαμα, στὸ πέρασμα τῆς λειτανείας.

τὴ μασχάλῃ μιὰ κοπέλλα. Τὰ μάτια τῆς εἶναι θολὰ. Τὰ χεῖλη τῆς τρέμουν. Τὰ ὠραία καστανά μαλλιά τῆς εἶναι λυτὰ στοὺς ὤμους. Τί ἔχει ἡ κοπέλλα; Τὴ σακάτωσε ἡ νευρασθένεια. Τὴν πῆγαν στοὺς γαστροὺς. Κανένας δὲν μπόρεσε νὰ τὴ γιαιτρεύῃ. Ἡ μόνη ἐλπίδα πού ἔμεινε, εἶναι ἡ χάρι τῆς Μεγαλόχαρης. Ξεκίνησαν καὶ ἦλθαν ἐδῶ. Πιστεύουν στὸ θαῦμα. Ἐνῶς πατέρας κρατᾷ στὴν ἀγκαλιά τὸ παραλυτικὸ τοῦ παιδί. Ἄς ἦταν νὰ τῆς παίρινε αὐριο γιὰ τὸ ταξίδι τοῦ γυρισμοῦ κοστῶντας τὸ ἀπ' τὸ χέρι, γελαστὸ πού κέρδισε τὴ ζωή!...

Ζωηρὲς φωνὲς δονοῦν τὴν πανηγυριώτικη ἀτμόσφαιρα. Στὴ μεγάλη πύλη τοῦ μοναστηρίου στέκονται παραταγμένες οἱ καλόγριες πού σοῦ προσφέρουν τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, διδύλαράκι μετὰ τὸ ἱστορικὸ τῆς μονῆς, σταυρουδάκι ἀπὸ πελεκημένο ξύλο. Γύρω-γύρω στὰ κελλιά καὶ στὸ προαύλιο χιλιάδες κόσμος ἔχει πιάσει μιὰ γωνιά, ἔστρωντες κουβέρτες τοῦ καὶ περιμένει. Δυὸ μαριάρινες σκάλες ὁδηγοῦν στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἐκκλησίας. Στὸ γλυκὸ φῶς τῶν κεριῶν καὶ τῶν καντηλιῶν ἀσπράττει τὸ ἀσήμι καὶ τὸ χρυσάφι. Πόσα «ταξίματα» δρῖσκονται κεῖ! Ὁλόκληρα καϊκία μετὰ ἀσημένια «καρίνα», χρυσὲς παλάμες καὶ χρυσὰ μάτια πάνω στὰ εἰκόνες, ὀλόχουσα κοντήλια, δαχτυλίδια μετὰ δαμάντια. Τὸ καθένα ἔχει καὶ τὴν ἱστορία του... Στὴ μέση, δαμαντοστόλιστὴ εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας, πού δρέθηκε ποῖν ἀπὸ χρόνια πολλὰ χωμένη μέσα στὴ γῆ. Σοῦ διηγοῦνται πῶς τὴν εἶδε κάποιος στὸ δειρὸ τοῦ καὶ τὰ θαύματά τῆς...

Κάτω ἀπ' τὴν ἐκκλησίαν, σ' ἕνα μεγάλο κουτί, φυλάσσονται τὰ ὀστά τῶν θυμάτων τῆς «Ἑλληνικῆς». Διαβάει ὁ κόσμος ψιθυριστὰ τὰ ὀνόματά τους, κάνει τὸ σταυρὸ τοῦ καὶ στέκεται σιωπηλὸς γιὰ λίγα λεπτά. *Υ-

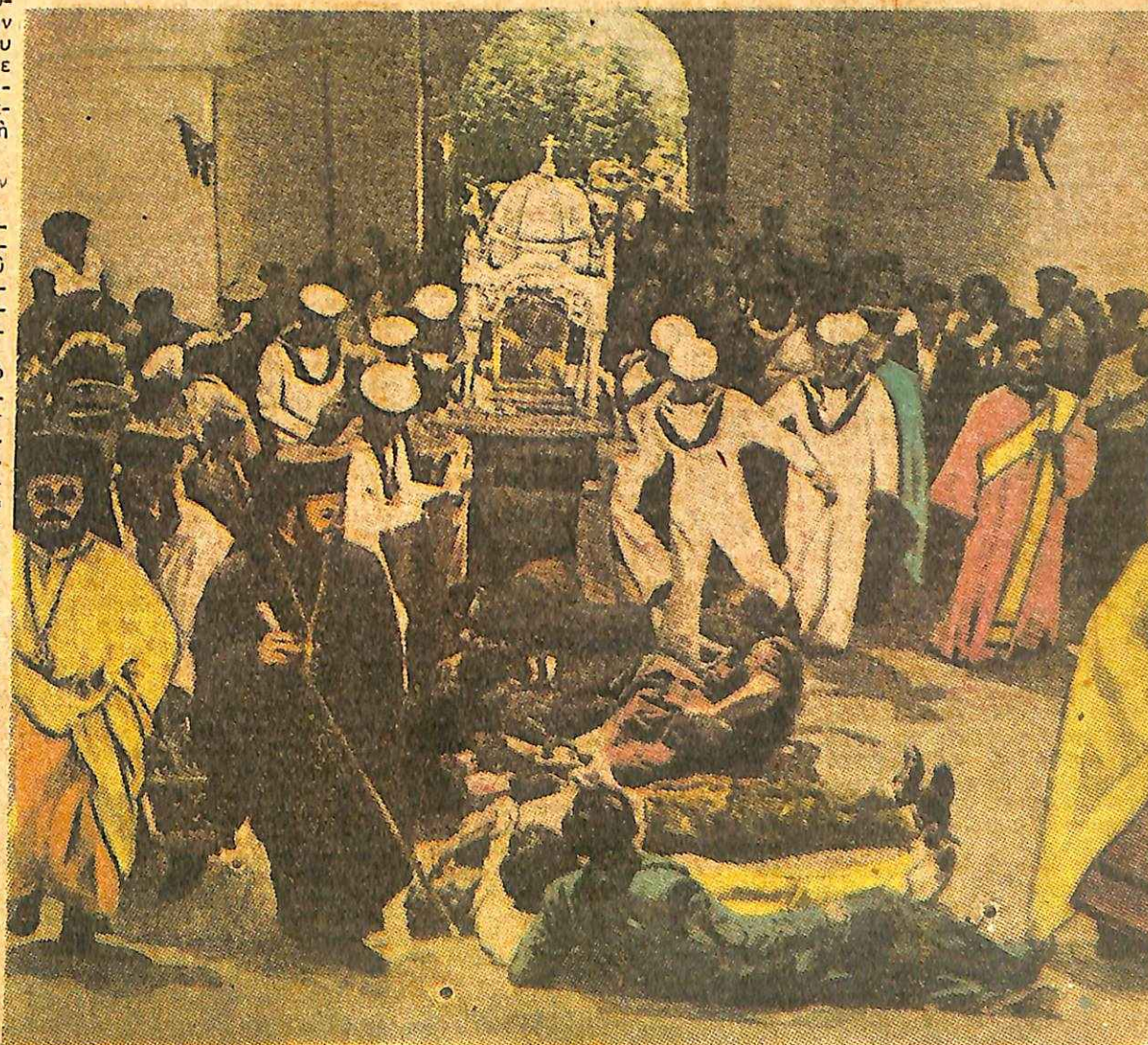
Γονατισμένη, σὲ στάσι ἱκεσίας, μιὰ ἄρρωστη γυναίκα παρακολουθεῖ μετὰ κατάνυξι τὸ πέρασμα τῆς λειτανείας, καὶ πίνει σὰν σὲ ἱεροτελεστία ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ θαυματουργοῦ πηγαδιοῦ.

φέρουν συνεχῶς καινούργιους προσκυνητές. Ἡ πλακόστρωτη προκυμαία τῆς Τήνου εἶναι κατὰμεστὴ ἀπὸ κόσμον. Τὰ παραλιακὰ ἐστιατόρια καὶ καφενεῖα δὲν ἔχουν οὔτε ἕνα τραπέζι «ἐλεύθερο». Ἐδῶ, θὰ περάσουμε οἱ περισσότεροὶ τὴ νύχτα. Τὰ

ξενοδοχεῖα καὶ τὰ διαθέσιμα δωμάτια τῶν σπιτιῶν ἔχουν ἀπὸ μέρες πιαστῇ.

Ἡ κίνησις δὲν σταματᾷ ἐλὼ τὴ νύχτα στὴν ἐκκλησίαν καὶ στοὺς δρόμους. Ἄν μπόρῃς, εἶναι καλύτερα νὰ μείνῃς ἄγρυπνος (Συνέχεια στὴ σελίδα 65)

Νοῦτες τοῦ Β. Ν. μεταφέρουν στὰ χεῖρα τὴν ἁγία εἰκόνα, καὶ περνοῦν προσεκτικὰ πάνω ἀπὸ τὰ ἄρρωστα κορμιά πού ἔχουν ξαπλωθῇ χάμα καὶ περιμένουν τὸ θαῦμα τῆς Μεγαλόχαρης.

Είναι άφάνταστη η χαρά που νοιώθουν οι πιτσιρικοί καθώς τσαλαβουτούν στα γαλάζια και δροσερά νερά της θάλασσας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Οι διακοπές των παιδιών δημιουργούν πάντα ένα σοβαρό πρόβλημα για τους γονείς. Τί πρέπει να κάνουν και τί να μην κάνουν; Πώς πρέπει ή περιόδος αυτής της άναπαύσεως να εύχαριστηθεί και να όφε-

Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ στα παιχνίδια και στην άναψυχή είναι σπουδαιότατο στοιχείο για ν' αναπτυχθούν τα παιδιά. Πρέπει ωστόσο ν' αντισταθίσει στον πειρασμό να τα αφήνουν όλη την ημέρα στην ακρογιαλιά και πρό πάντων κάθε μέρα. Πρέπει από καιρό σε καιρό να τα πηγαίνετε περίπατο στην έξοχη. "Ετσι τα παιδιά αλλάζουν όφελιμα και άσυχολίες και άτμόσφαιρα.

ΤΟ ΩΡΑΡΙΟ

Οι διακοπές πρέπει να γίνουν για τα μεγαλύτερα παιδιά εύκαιρία για να πλουτίσουν τις εντυπώσεις τους και την πνευματική τους καλλιέργεια. Γι' αυτό το λόγο είναι απαραίτητο να οργανώνετε μικρές εκδρομές σε μέρη γραφικά και ιστορικά. Άλλα οι εκδρομές αυτές δεν πρέπει να δίνουν στα παιδιά την εντύπωση πως γίνονται από χρέος και γι' αυτό το εκπαιδευτικό μέρος της εκδρομής πρέπει να γίνεται μαζί με άλλα παιδιά.

Άλλα και η ρυθμιζόμενη ζωή είναι ουσιαστική για την υγεία και την ευτυχία των παιδιών. Είναι σπουδαίο να ξέρει το παιδί ποιά είναι η ώριση ώρα για το μπάνιο, για το φαγητό, για τον άπογευματινό και βραδυνό ύπνο, για τον περίπατο.

Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΤΡΟΦΗ

"Ενας άλλος παράγοντας βασικός για να επιτύχει ο σκοπός των διακοπών είναι το καλό φαγητό. "Όσο σωστό είναι ότι το παιδί πρέπει να τρώει από όλα, άλλο τόσο σωστό είναι πως το διαιτολόγιό του πρέπει να είναι σύμφωνο με ώρισιμους διαιτολογικούς κανόνες.

Δίνετε συχνά στα παιδιά σας έλαφρα ζυμαρικά. Το πρωινό τους πρέπει να είναι θρεπτικό για να μπορούν να είναι έλαφρότερα τα δυο κύρια γεύματα, το μεσημεριανό και το βραδυνό. Είναι όμως πολύ σημαντικό ν' άπαγορεύετε

λήση μαζί τα παιδιά; Για να επιτύχει ο σκοπός αυτός πρέπει να χρησιμοποιηθεί λογικά και έξυπνα ο χρόνος, σύμφωνα με τις ανάγκες και σύγχρονα τις πολύ λεπτές απαιτήσεις της παιδικής ηλικίας.

να τρώνε όποτε λάχει γλυκά, παγωτά και καραμέλες, γιατί έτσι κόβεται ή όρεξί τους και χαλά το στομάχι τους. Στο φαγητό τους όμως και ιδιαίτερα στο πρωινό και το άπογευματινό πρέπει να τρώνε εκτός από το φρούτο και το γλυκό τους.

Η δίαιτα του παιδιού πρέπει να εξασφαλίσει στον οργανισμό του όλα τα απαραίτητα θρεπτικά στοιχεία που χρειάζεται.

Μη ξεχνάτε να ζυγίζετε τα παιδιά κάθε δεκαπέντε μέρες την ίδια ώρα, με τα ίδια ρούχα. "Αν όποτε χάνουν βάρος συμβουλευθείτε το γιατρό.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ!

Ο ήλιος είναι το καλύτερο και το χειρότερο πράγμα. "Οποιοι εκτίθενται άσυλλόγιστα στον ήλιο μπορεί να πάθει τις χειρότερες καταστροφές, όπως σοβαρές βλάβες στους πνεύμονες ή άλλους όργανους στην άφρομοίωσι των λιπαρών οσίων. "Αντίθετα, τα ηλιόλουστα που γίνονται σύμφωνα με τους κανόνες της υγιεινής, είναι πολύτιμα για τη σωματική ανάπτυξη και τονώνουν όλες τις λειτουργίες του οργανισμού.

Τα παιχνίδια στον ήλιο, που δεν κρατούν πάρα πολύ και γίνονται με το κεφάλι σκεπασμένο με το καπέλο δεν είναι διόλου επικίνδυνα.

Άλλ' ακόμα και στα παιχνίδια πρέπει να εκτίθενται θαρραλιά το σώμα στον ήλιο. "Όσο για την ηλιοθεραπεία το παιδί πρέπει να εκθέτει την πρώτη εβδομάδα μονάχα τα πόδια και τα χέρια του στον ήλιο για λίγα λεπτά. Τη δεύτερη εβδομάδα πόδια, χέρια και μπρούς (για λίγα λεπτά) και την τρίτη ολόκληρο το σώμα (πάλι για λίγα λεπτά).

ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ

Πρέπει να κάνουν μπάνιο στη θάλασσα τα πολύ μικρά παιδιά; Στη μεγάλη τους πλειοψηφία, ναι. Μονάχα τα

νευρικά και πρό πάντων όσα πάσχουν από ίσχυρη άδενόπθεια δεν πρέπει να κάνουν μπάνιο στη θάλασσα. Γι' αυτό, το φρονιμώτερο είναι, πριν οδηγήσετε το παιδί σας στα μπάνια να το πάτε να εξετασθή από το γιατρό.

Τα μπάνια δίνουν στο παιδί θάρρος και άντοχη, το διασκεδάζουν και το ξεκουράζουν. "Αν όμως δεν γίνουν όπως πρέπει μπορούν να φέρουν έξωψι, άπννια, φόβο του νερού, που μόνο ύστερ' από χρόνια θα μπορέσει να τα νικήσει το παιδί.

Γι' αυτό ένα πολύ μικρό παιδί (τριών χρονών) που δεν έμεινε ποτέ κοντά στη θάλασσα μπορεί να κάνει μπάνιο κάθε δυο μέρες και πέντε λεπτά το περισσότερο.

"Όταν το παιδί είναι μεγαλύτερο και έχει συνηθίσει τη θάλασσα, ένα μπάνιο την ημέρα, που να κρατά είκοσι λεπτά το πολύ, είναι υπεραρκείο. Μην αφήνετε ποτέ τα παιδιά να πλατάνιζουν όλη μέρα στο νερό.

Υπάρχουν παιδιά που μπαίνουν άσθόρμητα μέσα στο νερό. Υπάρχουν όμως και άλλα που δοκιμάζουν από την αρχή μεγάλο φόβο. Έχει μεγίστη σημασία να κατανικήσει το παιδί το φόβο αυτό και μάλιστα με το σωστό τρόπο για να μη γεννηθεί μέσα του ένα άληθινό "σύμπλεγμα", που είναι κατόπι δύσκολο να εξαλειφθεί ολότελα.

Μπορείτε να κάνετε το παιδί να νικήσει και να μη προσέχει τη δυσάρεστη εντύπωση που προκαλεί ή έπαφή με το νερό, δάζοντας το παιδί να παίζει για λίγο με το κοστούμι του μπάνιου στον ήλιο. Η άσκηση υπερθερμαίνει τον οργανισμό και ο έλαφρός ιδρώτας προστατεύει το δέρμα. Από την έλλα άποσπάται ή προσοχή του παιδιού και έτσι εμπροδίζεται ο φόβος του.

Είναι άνάγκη ν' άποφεύγετε απόλυτα να βεΐξετε οποιοδήποτε φόβο την ώρα που βρίσκεται

το παιδί μέσα στο νερό και να μη το δουτήσετε άπότομα και ξαφνικά μέσα στο νερό. Το παιδί πρέπει να μη άσθόρμητα μέσα. "Αν δισταζει, να το ένθαρρύνετε δείχνοντας του άπόλυτη έμπιστάσύνη. Πολύ σπουδαίο είναι το σύστημα να συνεχίζετε στη θάλασσα ένα παιχνίδι που άρχισατε στην ακρογιαλιά. Σιγά-σιγά και καθώς έχει όλη του την προσοχή συγκεντρωμένη στο παιχνίδι, το παιδί προχωρεί μέσα στο κρύο νερό χωρίς να δίνει σημασία στην άνατριχίλα που του φέρνει πολλές φορές ή έπαφή μ' αυτό.

Η ΜΠΑΛΑ ΠΟΥ ΧΤΥΠΑΕΙ

Οι παίκτες μπαίνουν στη σειρά και ένας τους έχει τη μπάλα. Μετράτε ως τα πέντε και τότε άμέσως τα παιδιά σκορπίζουν, εκτός από κείνο που κρατάει τη μπάλα και που πρέπει να χτυπήσει μ' αυτή ένα από τα παιδιά. "Όποιο παιδί χτυπήσει παίρνει τη θέση του παιδιού που έριξε τη μπάλα και το παιχνίδι ξαναρχίζει. Η μπάλα πρέπει να είναι έλαφριά για να μη πονούν τα παιδιά με το χτύπημά της.

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Κάνετε στο χώμα δυο σημεία. Στο κάθε σημείο στεκονται οι δυο άρχηγοί πρόσωπο με πρόσωπο και τα χέρια πρoτεταμένα. "Ανάμεσα τους μένει ένα μικρό πέρασμα, αρκετό για να περάσει από κει το παιδί χωρίς να χτυπήσει πάνω στα χέρια των δυο άρχηγών.

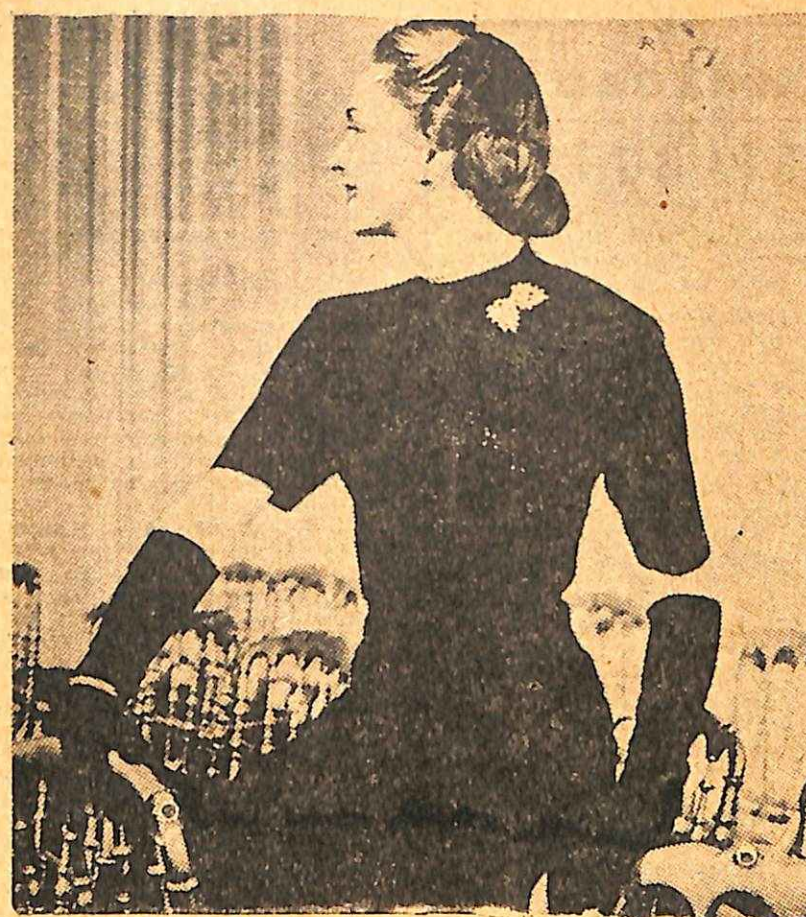
Οι παίκτες ξεκινούν ένας-ένας από ένα ώρισμένο σημείο και περνούν από το στενό πέρασμα. Οι άρχηγοί στεκονται και περιμένουν. Μόλις ένα παιδί περάσει κοντά τους κι' άγγίξει τα χέρια τους, το παίρνουν αϊχμάλωτο. Κάθε αϊχμάλωτος στεκεται πίσω από τον άσχηγό. "Όταν αϊχμάλωτοι σθούν όλα τα παιδιά, τότε πιανονται από τη μέση και σχηματίζουν άλυσίδα. Οι δυο άρχηγοί πιανονται από τα χέρια και ή μια ομάδα προσπαθεί να παρoαση την έλλα, με συγκεντρωμένες τις δυνάμεις της. Κερδίζει όποια ομάδα παρoασει την έλλα.

ΓΙΑ ΤΑ ΑΡΡΩΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Διηγηθείτε τους με όσο γλυκύτερη φωνή μπορείτε λίγα παραμύθια. "Αν έχετε το νού σας άλλοι ή δεν μπορείτε να θυμηθείτε, τότε καταφύγετε σ' ένα διβλίο. Προτιμήσετε διβλίο με παραμύθια για τα μικρά, διβλίο με περσιτέιες για τα μεγάλα. Και σιγά-σιγά ή φωνή σας θα φέρει στο παιδί το εύρηγτικό της άποτελoσματα.

ΜΙΚΡΕΣ ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Εύκολα χτυπών ή πληγώνονται τα παιδιά στο παιχνίδι. Είναι δέβαια — και εύτυχως — τα χτυπήματά τους άσήμαντα, αλλά καλό είναι να έχετε πάντα μαζί σας ένα μικρό κουτάκι με τα άπoρoσίτητα φαρμακευτικά είδη: λίγο ιώδιο, λίγο όξυγονούχο νερό, άποστειρωμένη γάζα, έπίδεσμο. "Αν τυχόν το παιδί κληγώθ ή σε μέρος όπου το χώμα είναι κοπρισμένο και πέρασε χώμα ή κοπριά μέσα στην πληγή, τότε πρέπει να το κάνη ο φιατρός άντιτετανικό όρο.

ΔΑΜΠΙΓΙΕ ΜΠΛΟΥΖΑ

ΥΛΙΚΑ : 250 γραμ. ή 50 δραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΜΠΙΝΤΑΙΝ χρώμ. μαύρο. Βελόνες Νο 2½, 1 έκλειρ 14 έκατ. μακρός.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π άνάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή 1 βελόνα άνάποδη. Δαντέλα. (Θά βάλετε 23π για να σχηματίσετε το ένα μοτίφ του σχεδίου της δαντέλας). 1η ΒΕΛΟΝΑ = 1π καλή. Βάλετε κλωστή στη βελόνα σας = 1 ζετέ. 2 πόντους μαζί καλή, 2π σταυρωτή δεξιά δηλ. θά μπήξετε τη βελόνα σας πρό του δευτέρου πόντου στην κλωστή μεταξύ του πρώτου, έμπρος από τον πρώτο πόντο, κλέξετε καλή χωρίς να δαγάτε από τη βελόνα τον πόντο, πλέξετε και τον πρώτο πόντο καλή και άφήστε τους και τους δυο μαζί από τη βελόνα. Σταυρώστε και πάλι 2π δεξιά 3 φορές άκόμη. 2π σταυρωτά άριστερά δηλ. πλέξετε τον 2ο πόντο παίρνοντας τον από το πίσω μέρος του πλεκτού, χωρίς να τον δαγάτε από τη βελόνα, πλέξετε κατόπιν τον πρώτο και άφήστε τους και τους δυο μαζί από τη βελόνα. Σταυρώστε 2π άριστερά 2 φορές άκόμη, 1 ζετέ, 2π μαζί. Θά τελειώνετε πάντοτε σε όλες τις βελόνες του σχεδίου με 1π καλή. 2η ΒΕΛΟΝΑ = "Όλες οι ζυγές βελόνες θά πλέκωνται πάντοτε άνάποδη. 3η ΒΕΛΟΝΑ = 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 4 φορές 2π σταυρωτά δεξιά 2π καλή, 4 φορές 2π σταυρωτά άριστερά, 1 ζετέ, 2π μαζί καλή. 5η ΒΕΛΟΝΑ = 1π καλή 4 φορές 2π σταυρωτά δεξιά, 1 ζετέ, 2 φορές 2π τριγωνά άριστερά, 1π καλή. 7η ΒΕΛΟΝΑ = 4 φορές 2π σταυρωτά άριστερά,

καλή, 4 φορές 2π σταυρωτά άριστερά. 9η ΒΕΛΟΝΑ = 4 φορές 2π σταυρωτά άριστερά, 1 ζετέ, 2 φορές 2π μαζί, 4 φορές 2π σταυρωτά δεξιά. 11η ΒΕΛΟΝΑ = 1π καλή, 4 φορές 2π σταυρωτά άριστερά, 1 ζετέ, 2 φορές 2π μαζί, 1 ζετέ, 4 φορές 2π σταυρωτά δεξιά, 1π καλή. 13η ΒΕΛΟΝΑ = 2π μαζί, 1 ζετέ 4 φορές 2π σταυρωτά άριστερά, 1 ζετέ, 2 φορές 2π μαζί 1 ζετέ, 4 φορές 2π σταυρωτά δεξιά 2π μαζί. 15η ΒΕΛΟΝΑ = 3π καλή, 4 φορές 2π σταυρωτά άριστερά, 4 φορές 2π σταυρωτά δεξιά, 3π καλή. Θά συνεχίσετε το σχέδιο της δαντέλας επαναλαμβάνοντας αυτές τις 15 βελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ : Για ένα τετράγωνο 5 έκατ. θά βάλετε 18π και θά πλέξετε 25 βελόνες.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 210π. Πλέξετε 10 έκατ. λάστιχο 1 + 1π. Κατόπιν πλέξετε τους 12 πρώτους πόντους 12 τελευταίους πόντους με δαντέλα. Τους μεσαίους πόντους θά εξακολουθήσετε να τους πλέκετε με λάστιχο 1+1π. Κάθε δεύτερη βελόνα θά πλέκετε 8π επί πλέον σε κάθε μεριά με τη δαντέλα έξω ότου πλέξετε όλους τους πόντους δαντέλα. Μετρήσετε τους πόντους σας π-ιν άρχίσετε τη δαντέλα άνα 22π (μοτίφ) για να υπολογίσετε σε ποιο σημείο θ' άρχίσετε τη δαντέλα στους 12 τελευταίους πόντους. Προσθέτοντας δε κάθε φορά τους 8π επί πλέον θά συνεχίσετε τη σειρά του σχεδίου αναλόγως σε ποιά βελόνα βρίσκεσθε. Σε γενικό μακρός 31 έκατ. κλείστε σε κάθε μεριά 6π για τις μασχάλες. Κατόπιν συνεχίσε-

τε να κλείνετε και στις δυο μεριές κάθε δεύτερη βελόνα: 2π (2 φορές), 1π (6 φορές). Σε γενικό μακρός 41 έκατ. πλέξετε όλους τους πόντους με λάστιχο 1+1π. Σε 12 έκατ. της μασχάλης από εκεί που κόψατε, θά δάξετε σε κάθε μεριά 1π κάθε 2 έκατ. (4 φορές). Σε 9 έκατ. του λάστιχου θά κλείσετε στο μέσον 8π για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θά πλεχθή χωριστά. Στη μεριά του ντεκολτέ εξακολουθήσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 2π (6 φορές), 1π. Συνεχίστε χωρίς κλείσιματα. Σε 22 έκατ. της μασχάλης, κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε 7 φορές. Πλέξετε και την έλλα μεριά κατά τον ίδιο τρόπο άντικρυστά.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 152π. Πλέξετε 10 έκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε με τη δαντέλα σε όλους τους πόντους. Σε γενικό μακρός 31 έκατ. πλέξετε όλους τους πόντους με λάστιχο 1+1π. Στην πρώτη βελόνα που θ' άρχίσετε το λάστιχο θά βάλετε 40 άνοιγματα κατά τον έξής τρόπο: Σε κανονικές άποστάσεις θά πλέκετε δυο φορές τον ίδιο πόντο. Στη δεύτερη βελόνα μετά τ' άνοιγματα χωρίστε το πλεκτό σας στη μέση. Περάστε τους πόντους της μιας μεριάς σε μία παραμένα και άφήστε τους να περιμένουν (άνοιγμα πλάτης). Συνεχίστε το πλέξιμο με τους πόντους της μιας μεριάς, προσθέτοντας στην άκρη της βελόνας προς τα άνοιγμα 3π τους όποιους θά πλέκετε πάντοτε με καλή. Σχηματίστε τον ώμο κατά τον έξής τρόπο: Στη μεριά της μασχάλης θά κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 6π (10 φορές). 2π (5 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους θά τους πλέξετε 1 έκατ. άκόμη και θά τους κλείσετε σε μία φορά. Πλέξετε και τους πόντους που έχετε και περιμένουν κατά τον ίδιο τρόπο άντικρυστά.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 130π. Πλέξετε λάστιχο 1+1π. Σε κάθε μεριά θά βάλετε 1π κάθε 1 έκατ. (12 φορές). Σε γενικό μακρός 13 έκατ. κλείστε 4π σε κάθε μεριά. Κατόπιν θά εξακολουθήσετε να κλείνετε και στις δυο μεριές κάθε δεύτερη βελόνα: 2π (2 φορές), 1π (28 φορές), 4π (5 φορές), 6π (2 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας από την άνάποδη με βρεγμένο πανί. Ράψτε τους ώμους, τις πλάινες ραφές και τις ραφές των μανικιών. Γυρίστε στο άνοιγμα της πλάτης τους τρεις πόντους που έχετε πλέξει με μους για στριφωμάκι και ράψτε το κουφά. Σηκώστε γύρω στο ντεκολτέ 96π. Πλέξετε 6 βελόνες ζέρσευ και πλέξτε τους πόντους που πλέξατε τις 6 βελόνες με το ζέρσευ σε μία φορά. Γυρίστε αυτή τη μπάντα με το ζέρσευ στρίφωμα και ράψτε την κουφά. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες και το έκλειρ στο άνοιγμα της πλάτης.

«ΤΣΙΟΥ-ΤΣΙΟΥ» ΚΑΙ «ΤΙΚ-ΤΑΚ»

"Ανάμεσα στα χαριτωμένα παράξενα που παρουσιάζουν τα μοντέρνα ρολόγια, αυτό είναι το πιο πρόσφατο. Πρόκειται για ένα μικροσκοπικό ρολόακι μέσα σ' ένα λιλιπούτιο κλουδάκι, όπου ένα κλεισμένο μηχανικό πουλάκι λέει με το τσίου—τσίου του τις ώρες. Το όμορφο αυτό πραγματάκι φοριέται σαν καρφίτσα. Η τιμή του όμως δεν είναι καθόλου μικροσκοπική.

Η ΜΑΣΙΑ ΤΟΥ 1900

Οι γιαγιάδες μας για να σγουρήνουν τα μαλλιά τους χρησιμοποιούσαν μία πυρακτωμένη μασιά. Να πού την ξαναθυμήθηκαν όμως οι Παριζιάνοι κομμωταί και την ξαναχρησιμοποιούν, τροποποιημένη και εκμοντερνισμένη φυσικά για να καταρρώνουν τα μαλλιά, χωρίς πυράκτωμα έννοείται. Το καλό είναι πως και ή ίδια ή γυναίκα μπορεί να όντυλάρη μόνη της τα μαλλιά της με μία τέτοια μασιά.

Παιδική γυμναστική το καλοκαίρι

Κυρίες μου, οι διακοπές των σχολείων έγιναν. Και ασφαλώς θα σκέπτεσθε πώς θα μπορέσετε να δώσετε καλύτερα στο μικρό παιδί σας την ευκαιρία να ξεκουραστεί από τη διανοητική και σωματική κουραστική ζωή που επιβάλλει σήμερα το σχολείο — με τις δικαιολογημένα πολλές απαιτήσεις του — στα παιδιά.

Συχνά μάλιστα η διανοητική προσπάθεια έχει αποτελέσματα και στη σωματική κατάσταση του παιδιού. Βλέπετε, π.χ., το παιδί σας να στέκεται καμπουριασμένο και του επαναλαμβάνετε — αλήθεια, πόσες φορές τη μέρα! — την ίδια συμβουλή: «Στάσου ίσια, παιδί μου!» Έκείνο κάνει την προσπάθεια που χρειάζεται για να αποκαταστήσει την ισορροπία της σπονδυλικής του στήλης, αλλά σε λίγο ξεχνιέται πάλι... Δεν έχει τη δύναμη, βλέπετε να κρατήσει ίσια την πλάτη του και παρατηρούμε έτσι τα παιδιά να έχουν καμπουριασμένη πλάτη, πεταχτές ωμοπλάτες, φουσκωτή κοιλιά...

Τώρα λοιπόν, με την ευκαιρία των καλοκαιρινών διακοπών σας δίνεται η ευκαιρία να συμβουλευσέτε το παιδί σας, ξεκουραστο από μαθήματα όπως θα είναι, να εφαρμόσει μια σειρά απλών γυμναστικών ασκήσεων, που γίνονται πολύ εύκολα, είτε στην έδω, είτε στην πόλη, δίσταστε.

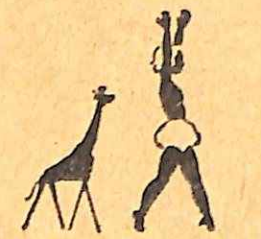
Δεν χρειάζονται γι' αυτό παρά δεκαπέντε λεπτά κάθε μέρα, μέσα στα όποια θα εκτελούνται οι χρησιμότητες για τη σωματική διαπλάση — αλλά και για την υγεία του παιδιού σας — ασκήσεις, που... θα τις παραγγείλετε εσείς, κυρία μου.

Πριν απ' όλα θεβαιωθείτε ότι το παιδί σας ξέρει να αναπνέει, εισπνέοντας κανονικά τον αέρα από τη μύτη και όχι από το στόμα.

Η αναπνοή πρέπει να γίνεται αργά, οι ρώθνες δεν πρέπει να συσπώνονται, αλλά να διαστέλλονται. Η έκπνοή πρέπει επίσης να γίνεται αργά.

Οι καλύτερες αναπνευστικές ασκήσεις είναι εκείνες που γίνονται με το σώμα ξαπλωμένο χάμω, ανάσκελα. Παραδείγματος χάριν: Τα χέρια κατά μήκος του σώματος, με τις παλάμες γυρισμένες προς τα επάνω. Φέρνουμε τα χέρια προς την άνω άκρη, από τα πλάγια, χωρίς να τα σηκώνουμε διόλου από το έδαφος, σέρνοντας τα τεντωμένα κατά γης. Συγχρόνως εισπνέουμε βαθιά. Για την έκπνοή, κατεβάζουμε τα χέρια από τον ίδιο δρόμο, από την άνω άκρη στην αρχική θέση της προσοχής.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ 3-7 ΕΤΩΝ

ΓΙΑ ΜΕΙΛ ΑΛΥΤΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Επωφεληθήτε από τη μιμητική τους ικανότητα, για να τα διασκεδάσετε, δαζόντάς τα να μιμηθούν

1.— ΤΗΝ ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΙ: Τέντωμα της σπονδυλικής στήλης. Βάζετε το παιδάκι να περπατά στις μύτες των ποδιών, τεντώνοντας το λαιμό, τα χέρια και ολόκληρο το σώμα του, όσο μπορεί ψηλότερα. (Επί 2 λεπτά).

2.— ΤΟ ΦΙΔΙ: Διόρθωμα του καμπουριασμένου της πλάτης και σύσπασι της όμοπλάτης.

Βάζτε το παιδάκι υποκείμενα, με τα χέρια τεντωμένα και ένκλινα στην πλάτη και τα πόδια τεντωμένα και μαθετέ του να σέρνεται και να προχωρή έτσι χάμω.

3.— ΤΑ ΠΗΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΑΓΟΥ: Κάνουν να δουλεύουν οι μύες των μηρών και των γοφών.

Βάζτε το παιδάκι εστιά τέσσερα, στηριγμένο στις μύτες των ποδιών και των χεριών, να προχωρή με μικρά και γρήγορα πηδήματα. (20 πηδήματα).

4.— Η ΡΑΧΗ ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ: Αποκτά εύλυγισία ή σπονδυλική στήλη.

Στα τέσσερα, άκουμπισμένο στα χέρια και στις παλάμες, με τα χέρια και τους μηρούς τεντωμένους, το παιδάκι πρέπει, διαδοχικά, πότε να κurtώνη προς τα κάτω τη ράχη σηκώνοντας ψηλά το κεφάλι, και τότε να καμπουριάσει προς τα πάνω, σκύβοντας το κεφάλι, εκπνέοντας.

1.— "Ορθο, με τα χέρια στα ίσχια και τους αντίχειρες προς τα εμπρός, το παιδί πηδά διαδοχικά από το ένα πόδι στο άλλο, στις μύτες των ποδιών, φέρνοντας τα γόνατα πλησιέστερα στην κοιλιά.

2.— Ξαπλωμένο ανάσκελα, με τα χέρια κατά μήκος του σώματος, τις παλάμες προς τα πάνω, τα γόνατα λυγισμένα, τα πέλματα άκουμπισμένα στο πάτωμα, το παιδί: α) ανάσκηκνει τη λεκάνη, εισπνέοντας, ενώ στηρίζει το σώμα στον τράχηλο, β) άκουμπά και πάλι την πλάτη στο πάτωμα γεφυσώντας με δύναμη (διόρθωση της κυφώσεως και της lordώσεως).

3.— Ξαπλωμένο ανάσκελα, με τα χέρια κατά μήκος του σώματος, το παιδί διπλώνει τα γόνατα επάνω στην κοιλιά, πλησιάζοντάς τα όσο μπορεί προς το στήθος. Ύστερα, τεντώνει τα πόδια προς τα πάνω με τις μύτες καλά τεντωμένες, τα κατεβάζει αργά — τεντωμένα πάντα — προς το πάτωμα, χωρίς όμως να αγγίσει χάμω, και επαναλαμβάνει την ίδια άσκηση δέκα φορές. (Δυναμώνει τους κοιλιακούς μύς).

4.— Ξαπλωμένο μπρούμυτα, με τα χέρια τεντωμένα προς τα εμπρός, τις γροθιές κλειστές, τα νύχια των χεριών προς το πάτωμα.

Το παιδί φέρνει τα χέρια από τα πλάγια με δύναμη προς τα πίσω, χωρίς να γυρίσει τους καρπούς και ανάσκηκνει συγχρόνως το επάνω μέρος του κορμού, εισπνέοντας. Ύστερα, ξαναφέρει τα χέρια στην αρχική θέση, εκπνέοντας. Μικρά διάλειμμα, και επανάληψις δέκα φορές. (Διορθώνει τις όμοπλάτες και το καμπουριασμένο της πλάτης).

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ: Τα θαλάσσια μπάνια σε μία κατάσταση, που εκτός των άλλων συμπτωμάτων συνοδεύεται και από πυρετό, δεν επιτρέπονται με κανένα τρόπο. Να συνεχίσετε τη θεραπεία των αρμοειδών και της αναιμίας. Κυρίως καθώς σας εγγραφα και στο άλλο σημείωμα, να προσέξετε την καρδιακή λειτουργία. Θεραπεία να κάμετε αυτή που θα σας υποδείξει ο παθολόγος σας, υπό την συνεχή παρακολούθησι του οποίου θα πρέπει να έρσκεσθε. Επίσης από τον παθολόγο σας θα πρέπει να πάρτε την απάντησι στο αγωνιώδες ερώτημα, αν η πότε θα πρέπει να παντρευθήτε.

Ο. Κ. Σ., Χανιά — Κρήτης: Στην ηλικία των 51 χρόνων τσος σεξουαλικός οργανισμός του συζύγου σας ασφαλώς αποτελεί παθολογική κατάσταση. Σ' αυτό συνηγορούν και τα λοιπά νευρικά φαινόμενα με τη διεγερτική κατάσταση. Απαραίτητη είναι πρώτ' απ' όλα μία εξέτασι του αίματος κατά Βάσερμαν. Η θεραπεία του θα πρέπει να είναι κατευθυνστική. Πρό πάντως όμως να έπισκεφθή τον νευρολόγο της πόλεως σας, γιατί αν συνεχίσι αυτή η κατάσταση, το τέλος δεν θα είναι καλού καλό.

ΘΑΙΜΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ: Ένταθα: Η αίσθησι του τρόμου που ακολουθεί το ρυθμό των καρδιακών παλμών, χωρίς όμως να διαπιστώνεται ο τρόμος από την αντικειμενική εξέτασι. Η κόπωση, η τσνία και αίσθημα κόπωσης κατά το πρωινό ξύπνημα. Όλα αυτά συνηγορούν υπέρ της απόψεως του κουρασμένου νευρικού συστήματος. Θα είναι πλήρως δικαιολογημένη η άποψι, όταν τα στομαχικά ένοχλήματα και οι πεπτικές ανωμαλίες άποδειχθούν ύστερα από άκτινσκοπικό έλεγχο, πώς δεν έχουν οργανική βάση. Γι' αυτό πρώτα να έρευνήθ το στομάχι και κατόπιν να έπισκεφθήτε το νευρολόγο σας, για να σας καθορίσι θεραπεία, πάντοτε όμως βστερα από εξέτασι. Όσον άφορξ την άσχημη παιδική συνήθεια, νομίζω πώς παίζει το ρόλο της, δεν είναι όμως έξ ολοκληρου υπεύθυνη για τα τσσα ένοχλήματα.

ΑΘΗΝΑΙΑ Ε. Α. Σ. Π.: Ένταθα: Η κακή έγκυμοσύνη, ο άσχημος τοκετός και πρό πάντως ο δυνατό ψυχικοί κλονισμοί που άκολουθήσαν, μαζί με τις ρευματικές νευραλγίες έκούρασσαν πολύ τα νεύρα σας. Εφ' όσον από την οργανική πλευρά άπεκατεστάθισαν τα πράγματα (αναιμία, πίεσις κλπ.), ταχέως και ασφαλώς θα διζετε στην ανάρρωσι. Μπορείτε να δοηθήτε τον οργανισμό σας με λίγες διαταίνες Β. Εφ' όσον ισορροπήσαν τα νεύρα σας, ασφαλώς μπορείτε να κάμετε παιδι, άφου όμως προηγουμένως συμβουλευθήτε το νευρολόγο σας.

ΚΑΝΑ Χ., Κρήτη: Τ: νευρικά ένοχλήματά σας, η κόπωση, οι άπνιες κ.λπ. θα ήσαν χωρίς σημασία, αν δεν είχαν προστεθ και ψυχικά φαινόμενα. Οι τρομερές φοβίες του κλειστού χώρου, που δεν σας επιτρέπουν να μείνετε μέσα σε συγκέντρωσι, σ' έκκλησι, σε θέατρο. Που άκόμη σας άμποδίζουν να μπήτε σε μεταφορικό μέσον. Δεν επιδέχονται διαταγμούς και αναστολές. Σας κρούω τον κώδωνα του κινδύνου και σας συνιστώ ταχέως να έπισκεφθήτε τον νευρολόγο σας, για να σας εγλή από τη δύσκολη αυτή θέση.

Ι. ΝΙΚΟΛΕΣ ΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕ ΚΑΤΙ ΘΑ ΓΕΛΑΣΕΤΕ

Η σκληρή στην άθουσα του δικαστηρίου. Ο πρόεδρος, γνωστός για την υπερβολική βαρηκοΐα του, ρωτά το δικηγόρο της υποθέσεως που δικάζεται:

— Η κατηγορουμένη έχει παιδιά;

— Όχι, κύριε πρόεδρε, άπαντά ο συνήγορος.

— Να μου φέρετε τότε τις ληξιαρχικές πράξεις της γεννήσεώς των.

— Μα δεν έχει παιδιά, κύριε πρόεδρε!...

— Πλύ καλά. Αναβάλλεται η συζήτησις έως ότου μου προσκομίσετε τις ληξιαρχικές πράξεις της γεννήσεως των παιδιών!...

— Ποιά από τις τρεις είναι; ρωτά ο δεύτερος.

Χωρίς να άπαντήσθ, ο πρώτος κάουμπόυ θυάζει το πιστόλι του, ρίχνει δυο σφαίρες, σκοτώνει δυο από τις κοπέλλες και, γυρίζοντας στο σύνταροφ του, λέει:

— Αυτή που έμεινε!...

Ένας δημοσιογράφος έρχεται να πάρη συνέντευξι από έναν υπερεκατοντούτη που μένει στο Σάν Φρανσίσκο.

— Σε τί όφείλετε την έξαιρετική σας μακροβιότητα; ρωτά τον υπερήλικα.

— Στο ότι η άστυνομία δεν άνεκάλυψε ποτέ ποιος ήταν ο δολοφόνος του Τζών Σμύθ, άπαντά ήρεμα ο γέρος.

Μια μεσόκοπη Άγγλίδα κυρία υπερβολικά κοκέτα παρά τα χρονάκια που είχε στην πλάτη της, ρωτούσε μία μέρα το Μπέρναρ Σώ: «Πόσων χρόνων με κάnete, μαίτρε;»

— Άν κρίνω από τα έανθά, μαλλιά σας: 22 χρόνων. Άλλά η έπιδερμίδα του προσώπου σας είναι κοπέλλας ηλικίας 21 έτους... όσο για τη λαμψι των δοντιών σας, δεν ύπαρχει άμφβολία πώς θυμίζει κοπέλλα 18 χρόνων...

— Όι, κάνει γεμάτη ένθουσιασμό η κυρία γελώντας ολόκληρη: Δεν νομίζω πώς πιστεύετε σ' αυτά που λέτε, μαίτρε.

— Και όμως, άπαντά σαρκαστικά ο διάσημος χιουμορίστας: κάντε μόνη σας το λογαριασμό: 22, και 21, και 18, ίσον... 61.

Δυά Άλγερίνοι πρόκειται να γυρίσουν στην πατρίδα τους, από το Παρίσι που βρίσκονται.

— Σου κράτησα θέση κοντά μου στο άεροπλάνο, λέει ο Άλθ στον Μουράτ.

— Δεν ταξιδεύω με το άεροπλάνο! λέει εκείνος στο φίλο του.

— Φοβάσαι; άπορεί ο Άλθ. Και γιατί, φίλε μου; Έξερεις καλά πώς θα πεθάνει την ώρα που θα έχη διαλέξει ο Άλλάχ!

— Φυσικά άπαντά ο Μουράτ, αλλά αν έχη έρθει η ώρα του πιλότου;

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ ΚΑΠΕΛΑ

Όπως πάντα, στην εμφάνισι της καινούργιας μόδας, την προτεραιότητα έχουν κάθεσαιζον τα καπέλα. Τα έφετενά θα είναι μικρά, γερμένα στο ένα πλάι του κεφαλιού και έλαφρά ντραπαρισμένα. Τα ύφασματα που θα χρησιμοποιηθούν περισσότερο θα είναι το βελούδο, τα «τωπέ» και όλα τα λουλουδάτα ύφασματα.

1.— Μοντέλο του Σαιν-Συρ. Καπέλο από γκριζα γούνα μικρής άρκουδίτσας, στολισμένο με κίτρινα και άσπρα φτερά.

2.— Μοντέλο της Μώντ και Νανό. Κεφαλόδεσμος από γκρι βελούδο με φόντο καμωμένο από φυσικό καμηλόδερμα.

3.— Μοντέλο του Σουέντ. Μπονέ από σατέν γκρι-πέρλ ντραπαριστό πίσω στον αυχένα. Φιόγκος από χοντρό σατέν.

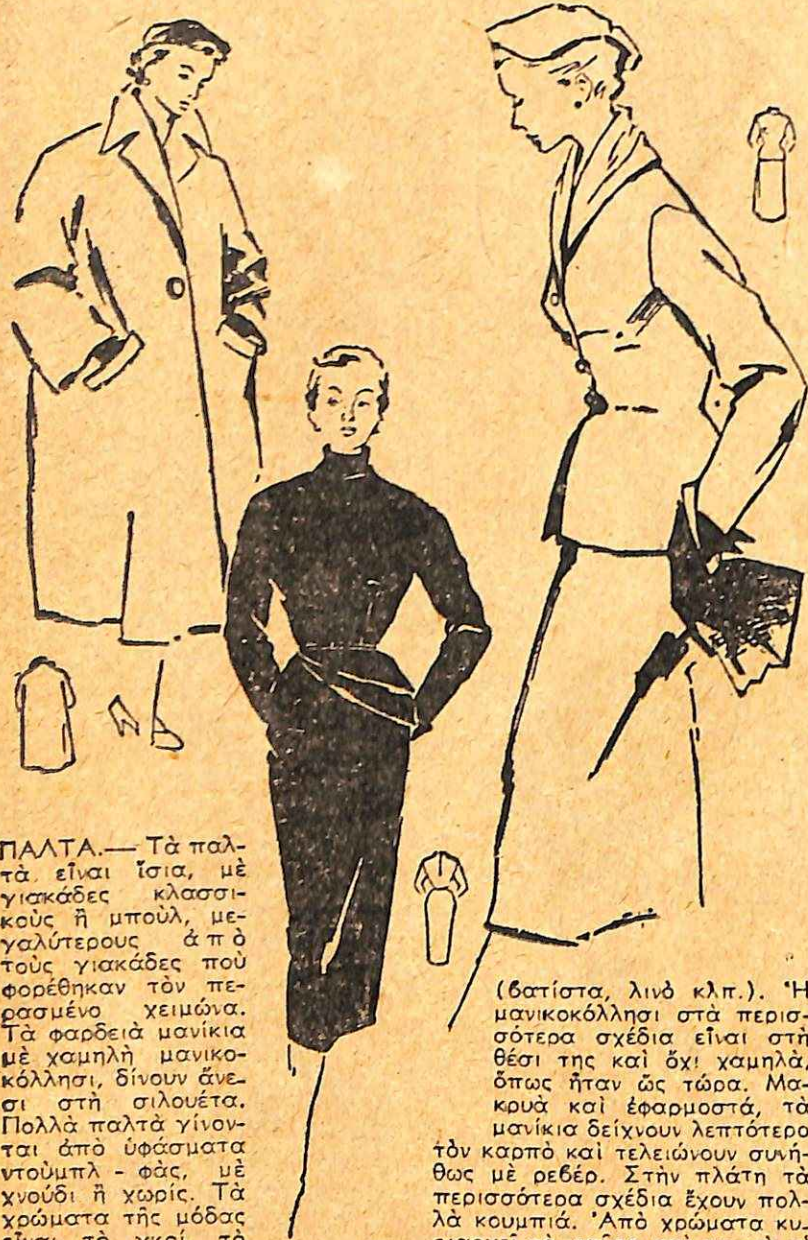
4.— Μοντέλο της Μώντ και Νανό. Καλότα από μαύρο βελούδο, σκεπασμένη με ένα ντραπάρισμα από μαύρο μεταξωτό ζέρσεϋ. Έμπρός έχει ένα τρίγωνο ντεπασάν από κοραλί βελούδο.

5.— Μοντέλο του Ζάν Μπαρτέ. Κόκκινο τωπέ κατεδαστικό στο ένα πλάι μ' ένα φιόγκο από φέτρ στο ίδιο χρώμα.

6.— Μοντέλο του Ζάν Μπαρτέ. Φέτρ σε χρώμα μπλε (ά γριόπαπιας) ντραπαριστό στο ένα πλάι και στολισμένο με μαύρο γκρό-γκραιν.

7.— Μοντέλο της Ρόζ Βολούα. Καπελάκι από νάυλοι μόν βελούδο, στολισμένο με γκρό-γκραιν σε σχήμα διαδήματος πάνω από ένα μοτίφ από φτερό φασιανού.

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΕΛΑΝΣΑΡΕΗΔΗ ΤΗ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ

ΠΑΛΤΑ.—Τα παλτά είναι ίσια, με γιακάδες κλασικούς ή μπούλ, μεγαλύτερους από τους γιακάδες που φορέθηκαν τον περασμένο χειμώνα. Τα φορδεϊά μανίκια με χαμηλή μανικοκόλληση, δίνουν άνεση στη σιλουέτα. Πολλά παλτά γίνονται από ύφασματα ντουμπλ-φάς, με χνουδι ή χωρίς. Τα χρώματα της μόδας είναι το γκρι, το μπλε, το φουντουκι, το κόκκινο και το πολύ γλυκό πράσινο. Οι μαρτινγκάλ έχουν εξαφανισθεί, σε πολλά σχέδια όμως υπάρχουν ζώνες από το ίδιο ύφασμα με το παλτό.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ.—Τα πρωινά φορέματα είναι λιτά, πρακτικά και άνετα. Συχνά είναι πλεχτά ή από φανέλλα ή από μαλακό μάλλινο ύφασμα. Τα άμπιγιέ φορέματα γίνονται από μονόχρωμα ζεσεύ, από βελούδο, ή από μεταξωτά που πέφτουν καλά, σε τόνους μάτ. Οι φούστες, χωρίς να γίνουν στενές, έπαψαν πάντως να έχουν το φαρδύ και αεράτο ύφος που είχαν πέρυσι και διατηρούν μία απλή γραμμή ακόμη και όταν είναι σε σχήδια ντραπé. Πραγματικά τα νέα ντραπé, που είναι έφαρμοστά στην περιφέρεια και όχι φουσκωτά, δεν βαρύνουν τη σιλουέτα. Τα κορίτσα άφινουν έλευθερό το στήθος και το λεπταίνουν. Οι γιακάδες είναι ψηλοί και ώρισμα φορέματα ντεκολτέ στολίζονται με μία νταντέλα ή οποιαδήποτε λενζερή

(βατίστα, λινό κλπ.). 'Η μανικοκόλληση στα περισσότερα σχέδια είναι στη θέση της και όχι χαμηλά, όπως ήταν ως τώρα. Μακριά και έφαρμοστά, τα μανίκια δείχνουν λεπτότερο τον καρπό και τελειώνουν συνήθως με ρεβέρ. Στην πλάτη τα περισσότερα σχέδια έχουν πολλά κουμπιά. 'Από χρώματα κυριαρχεί το μαύρο και γενικά οι σκούροι τόνοι, που συχνά ξανοίγονται με κάποιο συμπλήρωμα σε ζωηρό και εύθυμο χρώμα.

ΤΑΓΙΕΡ.—Τα ταγιέρ παραμένουν κλασικά: η φούστα λίγο πιο φαρδεϊά, αλλά πάντοτε ίσια. Οι θέσεις των κουμπιών άρκετά ψηλά. Οι πένες τονίζουν τη μέση και δείχνουν περισσότερο την καμπυλότητα της περιφέρειας. 'Η νέα γραμμή έμφανίζεται κυρίως στους γιακάδες, που ντραπάρονται γύρω από το λαιμό ή συνοδεύονται από σάρπες ή ζεσεύ. Τα ύφασματα είναι μαλακά και ζεστά. Τα μανίκια ακολουθούν τη γραμμή του χεριού, χωρίς να το δείχνουν πιο παχύ. Έμφανίζονται και πάλι τα γάντια μουςκεταίο με φαρδεϊά ρεβέρ, απαραίτητο συμπλήρωμα των ταγιέρ σπόρ. Φοριούνται επίσης κατá πρότιμολι πολύ τα πλεχτά μάλλινα πουλόβερ με πρωτότυπο γυριστό γιακά. Το καφέ χρώμα, σε όλους τους τόνους του, έχει υπερισχύσει πλέον όριστικά από το γκρι.

Οι πρώτες ειδήσεις για τη χειμωνιάτικη μόδα φθάνανε κιόλας. Τις στέλνει η γνωστή Γαλλίδα δημοσιογράφος Άλνις Σαβάν, και συμβουλεύει τις γυναίκες να σπεύσουν να έπιδείξουν τις γάμπες τους στην πλάξ όσο είναι ακόμη καιρός. Γιατί απλούστατα οι φούστες θα μακρύνουν.

Ήδη άνοιξαν τις πύλες τους οι μεγάλοι ραπτικοί οίκοι, με τον Ζάκ Φάθ, τον Ζάκ Χαίμ και τη Ζάν Λανβέν-Καστιγιό επί κεφαλής. Οι άλλοι ραπτικοί οίκοι ακολουθήσαν, συναγωνιζόμενοι σε προτεραιότητα επίδειξες.

Τα κυριώτερα κοινά χαρακτηριστικά στις έφετεινές παριζιάνικες συλλογές μόδας είναι: τα γούνινα πανωφόρια, τα μάλλινα φορέματα και τα μαλακά ύφασματα.

Όσον άφορά τη γραμμή της μόδας, αυτή παρουσιάζει τις εξής εκπλήξεις:

- 1) Οι φούστες μακραίνουν.
- 2) Το «φλου» και το λοξό υπάρχουν σε όλες τις συλλογές.
- 3) Ο θώρακας πλατίνει, ή σιλουέτα ψηλώνει και έκλεπύνεται και το ύφασμα, μάλλινο ή βαμβάκερο, είναι όσο γίνεται πιο μαλακό για να περιβάλλει το σώμα χωρίς να το σφίγγει.

Ο Κριστιάν Ντιόρ κατορθώνει με μία καινούργια τεχνική να αλλάξει τη σιλουέτα και σημειώνει στην εξέλιξη της μόδας κυρίαν επανάσταση σε βάθος, όπως την ώνόμασαν.

Άλλη καινοτομία των μεγάλων ραπτικών οίκων είναι ότι παρουσιάζουν έφετος λιγώτερα μοντέλα άλλα έλεκτά.

Άς έρθουμε τώρα και σε μερικές λεπτομέρειες:

Ο Ύμπερ ντε Ζιδανσύ, που μεσουράνησε αϊφνίδια στο στερέωμα της παριζιάνικης μόδας σά φωτεινή βολίδα, έπιμένει να διατηρήσει τη θέση του. Μαζί με την κυρία Μπροςέν ντε Μερé συνέθεσε ο ίδιος την ποιότητα και το σχέδιο ύφασμάτων που θα φέρουν άληθινή αναστάτωση στα άπογευματινά φορέματα. Παραμένει πιστός στους πατεϊές αλλά εύκλινους και στοργυλούς ώμους, στα άναμικτα χρώματα. Προσθέτει στη συλλογή του μαντό από διζόν άσπρο και νανυρέλ.

Ο Ζάκ Χαίμ λανσάρει σταυρωτά ταγιέρ, με τριγωνικό κουμπωμα και πολύ χαλαρά στη μέση, σε νεανικό στυλ. Το σταυρωτό κουμπωμα θα έπικρατήσει γενικώτερα στη μόδα, στα ταγιέρ και στα παλτά. Ο Χαίμ παρουσίασε ένα τέτοιο σταυρωτό μαντό από κόκκινη ρατίνα με μαύρα κουμπιά.

Ο Ζάν Ντεσέ παρουσιάζει έφετος μία συλλογή που έχει ως βασικό της χρώμα το κόκκινο. Όπως φαίνεται, έφετος θα έδουμε περισσότερα κόκκινα πανωφόρια από τα μαύρα. Και οι φούστες του Ντεσέ είναι μακριές. Τα ταγιέρ του είναι αυστηρά άλλα λιγώτερο κλασικά, με μπλάγκες σαν κουτάλες και γιακάδες σιόκιν ή ντραπαριστούς, που θ' αντικαταστή-

σουν τα ρεβέρ και τους άνδρικούς γιακάδες. Οι μανσέτες άπουσιάζουν. Τα καπέλα στρέφονται προς τα έπάνω, για να δείξουν ακόμη ψηλότερη και λεπτότερη τη σιλουέτα. Οι φούστες δεν θα είναι ούτε φαρδεϊές ούτε στενές, μονάχα που μακραίνουν λίγο, όπως είπαμε.

Η Ζάν Λανβέν-Καστιγιό έπιμένει, όπως και όλοι οι άλλοι μεγάλοι ράφτες, στη μακριά και φαρδεϊά φούστα, που άπνχει 26 έως 28 πόντους από το έδαφος, στο διπλό κουμπωμα. Τα βραδυνά της είναι τελείως μακριά.

Τα φορέματα του οίκου αυτού παρουσιάζουν μεγάλη ποιότητα. Μπλουζάρουν στην πλάτη ή έχουν ντεκολτέ μπατό που άνοιγει πάνω από μία μαύρη μπλουζά.

Ο Ζάκ Φάθ λανσάρει έφετος τη μόδα της χειραφετημένης γυναίκας με τα κομμένα μαλλιά και το μικρό βελούδινο καπελάκι, που φοριέται στραβά στο αυτί. Τα μοντέλα του έχουν πλατύτερους ώμους, φούστες με λογικό μήκος — 34 εκατ. από το έδαφος — πολύ πλατεϊές ή πολύ στενές. Το πιο χειραφετημένο του φουστάνι το άνόμασε Κέρκυρα. Είναι από μαύρο βελούδο με μεγάλο ντεκολτέ και άμπιεσμέν άν από μαύρη μουσελίνα. Τα μαντό έχουν λιγώτερα άνδρουν, τα μανίκια είναι πιο περικυλισμένα και τα φορέματα ακολουθούν την τεχνική του φλου, που υπαγορεύεται από την ποιότητα των ύφασμάτων. Κάτω από τα σκούρα έπανωφόρια, φοριούνται φορέματα χρωματιστά και ταγιέρ μεταξωτά, με φούστες πλισέ και ντεκολτέ βέστες για το κοκτέιλ.

★

ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ένας Σκωτσέζος χωρικός ζούσε σε μία όρεινη περιοχή της πατρίδας του, όπου τα κερία άποτελούσαν το μόνο μέσο φωτισμού μετά τη δύση του ήλιου. Η γυναίκα του ήταν βαρειά άρρωστη, και η φούστα του έτοιμόγεννη. Μία νύχτα, καθώς καθόταν στο κρεβάτι της γυναίκας του, ένοιωσε την άναπνοή και το σφυγμό της να σβύνουν, σά να ζύγωνε το τέλος. Άργάτερα όμως, η κατάσταση της άρρωστης έδεξε μία μικρή βελτίωση. Ο Σκωτσέζος τότε σηκώθηκε για να πάει στο σταύλο να ιδεί τι γινόταν με την έτοιμόγεννη φοράδα του. Πόιν βρή ομως από το δωμάτιο, έσκυψε πάνω από τη σχεδόν έτοιμοθάνατη γυναίκα του και της είπε:

— Άν νοιώσης ότι πεθαίνεις, σβύσε το κερί!...

★

Ένας Σκωτσέζος, ντυμένος με τα καλά ρούχα του, στεκόταν στο σιδηροδρομικό σταθμό της Γλασκώθης, με το βαλιτσάκι του όταν τον πλησίασε ένας φίλος του:

— Για που τόβαλες, έτσι στολισμένος, Τζάκ; τον ρώτησε.

— Πηγαίνω στο Έδιμβούργο για να περάσω το μήνα του μέλιτος.

— Και που είναι η τυχερή γυναίκα σου;

— Δεν την παίρνω μαζί μου, άπάντησε ο γαμπρός. Έχει πάει στο Έδιμβούργο άλλη φορά.

Ο ΝΤΙΟΡ ΓΙΑ ΤΙΣ ΨΗΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η πολύ ψηλή γυναίκα δεν πρέπει να ντρέπεται για το μπόι της. Πάρα πολλές ψηλές γυναίκες σκύβουν άσχημα. Ρίχνουν το κεφάλι κάτω ή μαζεύουν προς τα έμπρός τους ώμους, σά να θέλουν έτσι να κοντήνουν. Φυσικά, δεν το κατορθώνουν και το άποτέλεσμα είναι να παύουν να είναι κομψές ή γοητευτικές.

Άλλά και το αντίστροφο βέβαια δεν είναι πολύ έλκυστικό. Δεν είναι άνάγκη να προτείνετε τόσο το στήθος και να ρίχνετε τόσο πολύ όπισω τους ώμους που μοιάζετε σαν τη Νίκη της Σαμοθράκης!

Το ουσιαστικώτερο από όλα, δεν είναι η σκατούρα για το τί θα φορέσετε. Το ουσιαστικώτερο είναι να μάθετε να περπατάτε και να μάθετε πώς να κάθεσθε.

Το ιδεώδες είναι να συνηθίσετε να στέκεσθε και να κάθεσθε με το κεφάλι ίσοροποημένο, άναπαυτικά εύθυγομυμμένο, με μία ίσια σπονδυλική στήλη.

Η ψηλή γυναίκα πρέπει να μάθει να κάθεται με χάρη, με τα γόνατα κολλητά και τον ένα άστρογάλο πίσω από τον άλλο. Τα πολύ μακριά πόδια με τα σταυρωμένα γόνατα θυμίζουν ακρίδα.

Και στο σημείο αυτό, πρέπει να σχηματίσετε μία άντικειμενική εικόνα του έαυτού σας, όπως άλλωστε και κάθε γυναίκα, ψηλή ή κοντή, παχειά ή λιγνή. Κυταχθείτε προσεκτικά στον καθρέφτη πώς καθόσαστε.

Άν άποκτήσετε μία καθαρή αντίληψη για το πώς φαίνεσθε, θα μπορέσετε άλάνθαστα να διαλέξετε και το τί σας πηγαίνει.

Έχετε πλατεϊές ή στενούς ώμους; Έχετε μακρύ ή κοντό λαιμό; Έχετε στοργυλό, γεμάτο πρόσωπο ή μακρύ και στενό;

Όλα αυτά πρέπει να τα εξακριβώσετε γιατί έχουν μεγάλη σημασία και έπηρεάζουν το ντυσίμό σας.

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΦΥΣΙΚΟΤΗΣ

Μη έχονάτε, όπως είπαμε, πώς οι τρόποι έχουν τη μεγαλύτερη σημασία. Μπορεί η στάση σας να χαρακτηρίζεται ως κομψή, χαριτωμένη, άξιοπρεπής. Το μόνο όμως που δεν μπορείτε να κάνετε είναι να παρασταίνετε από κοριτσάκι.

Άποφύγετε με κάθε θυσιά κάθε τί που μπορεί να όνουασθή παιχνιδιό μαθητριούλας, όπως το να βάζετε φιδίγκους στα μαλλιά ή να φορήτε γαλάζια και κόκκινα φουστάνια. Το παιδιάστικο χτένισμα, τα μικρά άσπρα γιακάδκια είναι σφάλμα.

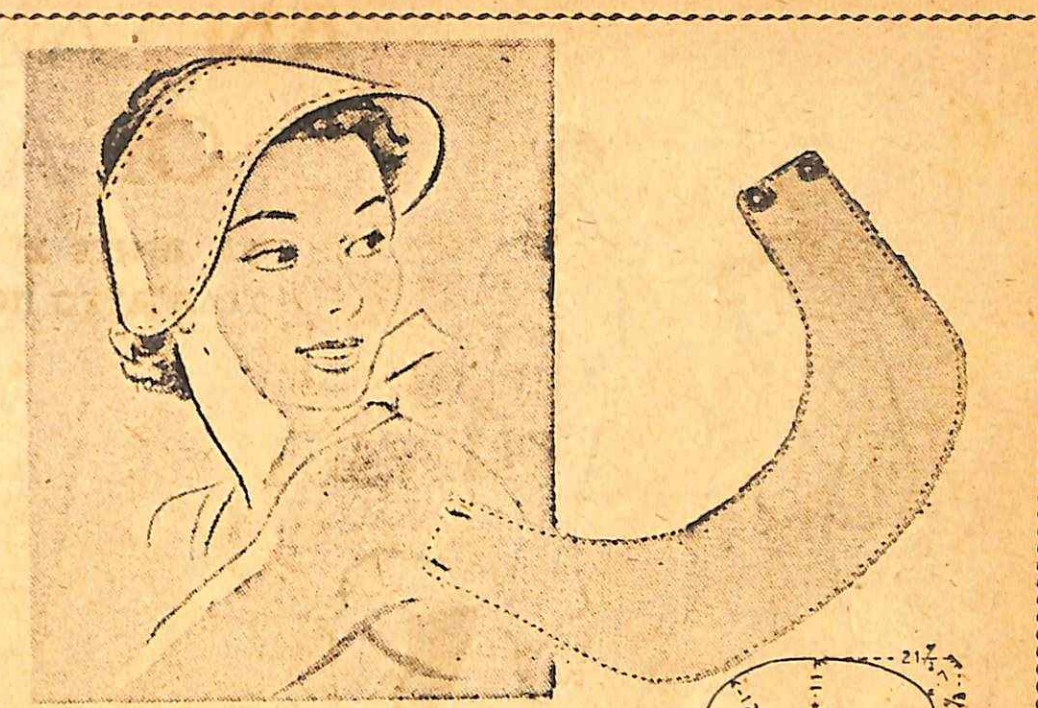
Άποφύγετε όμως παράλληλα και τα πολύ άυστηρά φορέματα ή τα πολύ κλασικά, που σας προσθέτουν χρόνια. Με λίγα λόγια, ακολουθήτε μία καθαρή και νεανική γραμμή άλλα όχι παιδιάστικη.

Άν έχετε λεπτή μέση, υφ όβάσθε να φορέσετε πλατεϊές φούστες, άποφύγετε όμως τις υπερβολές. Όταν τονίζετε υπερβολικά ένα χαρακτηριστικό τότε αυτό καταντά έκκεντρικότης.

Τα έφαρμοστά ταγιέρ πηγαίνουν στις ψηλές γυναίκες όπως και στις κοντές, άλλα το άνάσθημα κόβει πολύ όταν φορήτε το ταγιέρ σας με μία ζώνη.

Αυτό όφείλεται, όπως θα καταλάβατε στο γεγονός ότι η όριζόντια γραμμή κόβει το ύψος. Και τα φουστάνια σας και τα έπανωφόρια σας πρέπει να έχουν περιορισμένο πλάτος. Πάρα πολύ ύφασμα από το κεφάλι έως τα πόδια στο φουστάνι, δίνει σε μία ψηλή σιλουέτα τον άέρα... μνημείο.

Άν και δεν πολυσυνιστούμε στην ψηλή γυναίκα να φορή πολύ φαρδεϊά ρούχα, νομίζουμε πώς μπορεί, είτε παχειά είναι ή

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΞ

Το μικρό αυτό γείσο που βλέπετε στην εικόνα είναι πολύ πρακτικό για την πλάξ και μπορείτε να φτιάξετε μόνη σας. Γίνεται με πικέ ή από το ύφασμα του φορέματος που φορείτε και μόνη γαρνιτούρα έχει έξωραφα γαζάκια και δυό κουμπιά. Η κλωστή του γαζιού πρέπει να είναι διαφορετικού χρώματος. Κόψτε σύμφωνα με το πατρόν δυό κομματάκια από το ύφασμα κι' ένα από το καναβάτσο. Βάλετε τα δυό κομματάκια το ύφασμα καλή με καλή, το καναβάτσο από πάνω και τρυ-

πώσετέ τα. Κατόπιν τα γαζώνετε άφίνοντας τη μίαν άκρη άνοιχτή για το γύρισμα. Όταν θα έχετε κάμει όλα αυτά, θα το σιδερώσετε κι' άφίνοντας ένα πόντο τριγύρω θα κάμει το έξωραφο γαζί. Στη μία από τις δυό άκρες θα φτιάξετε τις κουμπότρυπες και στην άλλη θα ράψετε τα κουμπιά.

Έτσι μ' ένα γείσο σαν αυτό, ούτε τα μαλλιά σας θ' άναστατώνονται από τον άέρα, ούτε και ό ήλιος θα πυρώνει έπικίνδυνα το κεφάλι σας.

Άν είσθε ψηλή και λεπτή, τότε μπορείτε να φορήτε λεπτές, μπόλικες μπλουζές και φαρδουλά κορσάς. Άλλά μία παχειά γυναίκα με μεγάλο στήθος πρέπει να φορή κορσάς έφαρμοστά, που όσο άπίστευτο κι' άν της φαίνεται την κολακεύουν πολύ περισσότερο.

Η μεγαλόσχημη γυναίκα κάνει καλύτερη έντύπωσι με φορέματα μάλλον στενά παρά με φορέματα πολύ φαρδεϊά.

Η ψηλή γυναίκα πρέπει να δίνει ιδιαίτερη προσοχή στα μαλλιά της, να τα έχη πάντα στρωμένα και περιποιημένα. Οι ψηλές έχουν το πλεονέκτημα να φορούν όταν χρειάζεται μεγάλα καπέλα και φυσικά πρέπει να προσέχουν να μη τα φορτώνουν με γαρνιτούρες που έξέχουν προς τα έπάνω και τους προσθέτουν ύψος.

Η ψηλή που έχει σώμα με καλές αναλογίες μπορεί να έμφανίζεται ώραια με φορμάτα ντραπαριστά στο πλάι, στυλ άπαγορευμένο στην πραγματικά μικρόσχημη γυναίκα.

Μη φορήτε ζαμπό! Τα φρίλια και οι φραμπαλάδες δεν είναι για τις παχειές. Προσωπικά δεν μου άρέσουν τα ίσια τακούνια για καμμία γυναίκα ντυμένη με φορέματα για την πόλι. Τα ίσια τακούνια είναι βεβαιά ιδεώδη για την έξοχη, άλλα δρίσκω πώς το ιδεώδες για την ψηλή γυναίκα άλλα και για όλες σχεδόν τις γυναίκες είναι το παπούτσι με το μέτριο τακούνι.

Οι κάσμετες ρίγες πρέπει ν' άποφεύγουνται από τις ψηλές, έπειδή δημιουργούν την έντύπωσι μεγαλυτέρου άνασθηματος. Οι άριζόντιες όμως, για τον ίδιο άκρίβως λόγο, είναι καλές για τις λεπτές και ύψηλές σιλουέτες.

Κι' όπως πάντα, όταν αντίληφθούν τα βασικά χαρακτηριστικά της σιλουέτας τους οι ψηλές γυναίκες θα δρίσκουν σίγουρα την μόδα κάθε έποχής τί τους πηγαίνει περισσότερο

ΑΝ ΣΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ

ΘΑ ΒΡΗΤΕ Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΔΥΟ ΜΟΝ.
ΤΕΛΑ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΠΟΥ ΨΑΧΝΕΤΕ

Της συνεργάτιδός μας
στο Παρίσι

δ. ΕΥΑΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

1.— Για τὸ ἄσπρο φουρὸ ἔχετε μιὰ ζακέτα ἀπὸ τὸ ἴδιο λινὸ ὕφασμα. Μὲ μιὰ ἐσάρπα ριγέ ἄσπρη-μπλέ τοῦ δίνετε δυὸ διαφορετικὲς ὄψεις.

2.— Ἕνα πρωϊνὸ φόρεμα 100% γίνεται ἀπογευματινὸ μὲ ἓνα μπολερὸ ποὺ φορᾶται ἀπὸ πάνω.

ΤΕΡΡΥ ΜΟΥΡ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΥΣ ΩΜΟΥΣ

Ἡ μικρὴ καὶ χαριτωμένη αὐτὴ στάρ πού δὲν χορταίνει κανεὶ νὰ τὴ βλέπη στὴν ὁθὼν σὲ ρόλους νεαρῶν «ἐνζενύ», πέρασε μιὰ πικρὴ ἀπογοήτευσι τώρα τελευταία. Ὁ γάμος της μὲ τὸν ἄσσο ποδοσφαιριστὴ Γκλὲν Νταϊβίς ἀπέτυχε οἰκτρὰ καὶ ἀναγκάστηκε νὰ χωρίσῃ ὕστερα ἀπὸ ἕξη μηνῶν συζυγικὴ ζωὴ. Τὰ νιάτα της ὅμως καὶ ἡ ζωερὴ ιδιοσυγκρασίᾳ της τὴ βοήθησαν νὰ συνέλθῃ γρήγορα.

Ἡ Τέρρυ εἶναι ψηλὴ καὶ λεπτὴ, μὲ μπλέ μάτια καὶ σκούρα ξανθὰ μαλλιά. Ντύνεται μάλλον ἀπλὰ καὶ ποτὲ της δὲν ἀγορά-

σε παπούτσια ἢ κάλτσες χωρὶς νὰ τὴν παρακαλέσῃ τὸ κατάστημα νὰ ποζάρῃ φορώντας τα γιὰ νὰ τὰ διαφημίσει. Ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ διατηρῇ τὴς παιδικὲς καὶ σχολικὲς φιλίες της, οἱ ὁποῖες κάποτε τὴν ἔχουν ψηφίσει ὡς «τὸ κορίτσι ποὺ δὲν ἀκούσθηκε νὰ λὲι ποτὲ κακὸ γιὰ κανέναν». Ἡ Τέρρυ Μοὺρ καυχίεται γι' αὐτὸ καὶ τὸ θεωρεῖ ὡς τὸ μεγαλύτερο κομπλιμέντο ποὺ τῆς ἔκαναν ποτὲ.

Μὲ τὸν Γκλὲν Νταϊβίς ἦταν ἐρωτευμένη περισσότερο ἀπὸ ἓνα χρόνο κι' αὐτὸς ἔκανε μεγάλες θυσίες γιὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ. Μετὰ τὸ γάμο της ἔζησαν λίγον καιρὸ στὸ Τέξας, ὅπου εἶναι τὸ πατρικὸ τοῦ σπιτί. Κατόπιν ὅμως χωρίστηκαν γιὰτὶ ἐκείνη μὲν γύρισε στὸ Χόλλυγουντ, ὅπου εἶχε συμβόλαιο, αὐτὸς δὲ σὲ διάφορες πόλεις γιὰ νὰ παίξῃ σὲ μᾶτς. Οἱ ἀνώμαλες αὐτὲς συνθήκες συμβιώσεως ἔφεραν τὸ χωρισμὸ. Ἡ Τέρρυ ζῇ τώρα μὲ τὴ μητέρα της ὅπως καὶ πρὶν καὶ ἡ περιπέτεια αὐτῆς τῆς πόσθησε μιὰ γλυκεῖα ἔκφρασι μελαγχολίας ποὺ δίνει στὰ νέα κορίτσια ἢ γνῶσι τῆς ζωῆς καὶ μιὰ ἀκατανίκητη συγχρόνως ἔλξι.

'Η στήλη του Παιδαγωγού

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΥΠΑΚΟΟ...

Στερεότυπο αυτό το παράπονο μερικών γονέων:
— Είναι ένα ανυπάκοο παιδί...
Και η πίκρα, ή στενοχώρια τους δεν τους αφήνουν να προσχωρήσουν πιο πέρα απ' αυτόν το χαρακτηρισμό.
Κάποιοι άλλοι απλώς προσπαθούν ν' αναλύσουν το χαρακτηρισμό αυτό του παιδιού τους:
— Δε θέλει να μας άκουση σε τίποτα.
'Εμείς δλο για το καλό του πασκίζουμε...
'Ολοι μας έχουμε άπελπιστή μ' αυτό του το φέροισιο. Τί θα γίνει;
Μία μητέρα μου έλεγε πριν από λίγες μέρες:

Πρέπει να του πώ: «φάε άκόμα», για να πάψη να τρώη. Να του πώ: «Πάψε, μη διαβάξης άλλο», για να ξαναρχίση το διάβασμα. 'Ολοι μας έχουμε άπελπισήθ.

Δεν θα συνταχθώ με τη γνώμη σας, άγαπητή κυρία, ούτε, πιο πολύ, θα συμμερισθώ τη στενοχώρια σας, που οδηγεί στην άπογοήτευση.

Θα σας καλέσω, μάλιστα, να συνέλθετε, να μην άγανακτήτε και να όοθετε να κυττάσουμε με ψυχραιμία και προσοχή την υπόθεση του παιδιού σας.

'Ολα τα πράγματα έχουν άνάγκη πιο πολύ απε μια ψυχραιμη άνάλυση και τοποθέτησι παρά απε έναν εύκολο χαρακτηρισμό ή άφορισμό. Ποτέ δεν εοφλάει κανείς μ' αυτό τον τρόπο. 'Ισα-ίσα, άνοίγει πιο μεγάλους λογαριασμούς.

Το παιδί σας, λοιπόν, τον τελευταίο καιρό δείχνει μια έντονη τάση άνωπακοής. Δεν δέχεται τις συμβουλές σας, άπειθαρχεί σ' ό,τι έσείς, ό πατέρας του, οι άλλοι μεγαλύτεροι του στο σπίτι θελήσετε να του ύποδείξετε. 'Αντιτίθεται στις προσταγές σας. Κάνει το αντίθετο από κείνο που του λέτε.

ΠΟΤΕ ΑΠΕΙΘΑΡΧΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;

'Η άπειθαρχία, ή άνωπακοή των παιδιών μπορεί να είναι σύμπτωμα και χαρακτηριστικό μιας άνωμαλίας στη συμπεριφορά του παιδιού, όπως το ψέμα, ή άταξία κλπ. Μπορεί όμως και να μην είναι.

'Εξηγιόμαστε καλύτερα:
'Οταν λέτε στο παιδί να διακόψη το παιχνίδι ή τη μελέτη, ένα καλοκαιριότικο μεσημέρι, για να ξαπλώση και να κοιμη-

θί, είναι άναμφισβήτητο πως το συμβουλεύετε για κάτι πολύ σωστό από κάθε πλευρά. 'Οπως κι' όταν του λέτε ότι δεν πρέπει να μνηστή θάλασσα και να κολυπάη άπεριόριστες ώρες. 'Αν δεν σας άκούση πρόθυμα και δεν παραδεχθή αυτά που με καλή μέθοδο και στοργή θελήσατε να του ύποβάλετε, σημαίνει πως κάποια άνωμαλία διακρίνει στις σχέσεις του μαζί σας.

'Οταν όμως του λέτε να συνεχίση τη μελέτη των σχολικών του μαθημάτων με επαναλήψεις και τα τοιαύτα μέσα στη ζέση του καλοκαιριού και το ύποχρεώνετε να κλειστή ώρες όλόκληρες, γι' αυτή τη δουλειά, μέσα στο σπίτι, και το παιδί σας δεν θελήση να ύποταχθή άσυζητητα στις αντιλήψεις σας αυτές, δεν συμβαίνει, άσφαλώς, το ίδιο πράγμα. 'Εδώ το παιδί σας είναι φυσιολογικά άδύνατο να συμμορφωθή με την άπαιτήσί σας. Του ζητάτε κάτι παράλογο. 'Η παιδική του ψυχή επαναστατεί. 'Αρνείται να ύποταχθί.

Αυτό του είδους ή άνωπακοή είναι ένα σίμα κινδύνου για τους γονείς. 'Ασχετα αν έχουν χάσει τις ιδιότητες ενός εύαισθητου δέκτη και δεν έννοούν να άλλάξουν σύστημα. Πάντως για το παιδί, ή διαμυστωρία αυτή, ή άρνησι, ή τέτοιου είδους άπειθαρχία και άνωπακοή είναι ένα δείγμα έσωτερικού ξεχειλίσματος της ύπομνης. Κι' ένα είδος ζωντανίας, δυναμικότητας, αυτοπεποίθίσεως.

Κι' είναι πραγματικά πολύ εύχάριστη διαπίστωση όταν συναντάμε στο παιδί μια τέτοια δύναμη. Γιατί είναι μια θεβαίσιμ πώς κι' αύριο, στη ζωή, θα έξορ το παιδί αυτό, που θα μεγαλώση, να ζυγίζη τα πράγματα και να μη δέχεται τυφλά τις έντολές.

Αυτό το παιδί είναι ό αύριανός έλεύθερος πολίτης, ό άνθρωπος που θα συμμετέχη συνειδητά σ' ό,τι κάνει, και οι πράξεις του δεν είναι ψυχρή μηχανική κίνησι ή μίμησι.

'Οταν λοιπόν διαπιστώσετε άνωπακοή στο παιδί σας, μη διασθήτε, παρακαλώ, να κάμετε χαρακτηρισμούς. Και — για όνομα του Θεού — μη διασθήτε να το τιμωρήσετε. Μία άπειλή, ένας ύπάσος, είναι πολύ εύκολα και πρόχειρα πράγματα. Μά οι εύκολες λύσεις δεν είναι πάντα και οι πιο όρθες.

Ψυχραιμία, λοιπόν, φροντίστε, σάν καλή και στοργική μητέρα να όοητε τα αίτια που ώδήγησαν το παιδί σας στην άρνησι και την άνωπακοή.

Να πίες είναι οι κυριότερες αίτίες που μπορούν να όδηγήσουν το παιδί σας να μη σας ύπακούη:
1) Μήπως πάτε να του επιβάλετε παρά-

λογα πράγματα; 'Αν πήτε στο παιδί σας πως πρέπει να μην τρέχη στο δρόμο για να μη χάλαι τα παπούτσια του ή λερώνη το παντελόνι του, ίσως αυτό να είναι λογικό για ένα μεγάλο. Για το παιδί όμως είναι φυσικότατο να θέλη να τρέχη, να κινήται πολύ. Είναι όλ' αυτά στοιχεία της ηλικίας του. Μην του ζητήσετε, λοιπόν, πράγματα παράλογα για την ηλικία του.

2) Μήπως το παραφορτώνετε με πολλές συμβουλές, προσταγές, συστάσεις και δεν μπορεί φυσιολογικά ν' άνταποκριθή; Πολλοί γονείς περιορίζουν το παιδί τους άσφυκτικά μέσα σ' ένα φράκτη, σ' ένα κλουβί από πολλά και διάφορα «εγς». 'Ενα δίχτυ άπαγορεύσεων. Και για ν' αντιμεταβέσωμε τη χρήση αυτού του άπαγορευτικού μορίου, σας λέμε: Μην παραφορτώνετε το παιδί σας με άπαγορεύσεις. Δεν θα κατορθώση να συμμορφωθή με τίποτα.

3) Πήπως, παρ' όλο που έχετε δικίο κι' οι συμβουλές σας είναι όρθες, δεν κατορθώνετε ώστόσο να πείσετε το παιδί για την όρθότητά τους;
Είναι άνάγκη να μάθετε και να χειρίζεσθε καλά τις γλώσσες που έννοεί το παιδί. 'Εξετάστε μήπως ένα άλλο, έξωτερικό αίτιο που δημιουργεί αυτή την έκδήλωσι έχει μεγαλύτερη επίδρασι επάνω στο παιδί από τα δικά σας στεγνά, ίσως, άπαγορευτικά λόγια. Κάποιο παιδί εισάγεται σιγά-σιγά στην κακή κι' όλέθρια συνήθεια του καπνίσματος. Οι άπαγορεύσεις, οι άπειλές, οι τιμωρίες άσφαλώς δεν φέρνουν άποτέλεσμα. Γιατί ό πείρασμός είναι μεγάλος και νικά.

Χρειάζεται καλή έξήγησι με το παιδί σας. Ζυήτησι έγκάδοσι, άναλυτική, προσεκτική. Να του ύποδείξετε με ψυχραιμία όλες τις συνέπειες της πράξεώς του και να του παρουσιάσετε όλα τα κατά της κακής αυτής έξεως έπιχειρήματα. 'Εχετε, τότε, πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να το πείσετε, παρ' αν μεταχειρισθήτε μέθοδες βάροσες.

4) Μήπως οι σχέσεις σας έχουν διασαλευθή και το παιδί άρνείται να δεχθή τις συμβουλές σας από άπλη διάθεσι ν' άρνηται ή από διάθισι να σας στενοχωρή, να σας βασανίζη; Είδικά για την περίπτωση αυτή, ή άναγνώστοιά μου μπορεί να οίξτ άλλη μία ματιά σ' έκεινα που έγραψα σχετικά με το άτακτο παιδί σε προηγούμενα τεύχος.

'Αναζητήστε τα στίγια κι' άποκαταστήστε καλές, δυναλές σχέσεις με το παιδί σας. Και γενικά μην άφίνετε να έντυπώνεται επάνω στο χαρακτήρα του παιδιού σας μια άνώμαλη συμπεριφορά, μια κακή έκδήλωσι. Θεραπεύστε τις αίτίες του, έξεσθαιστε τις.

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΧΑΣΕΤΕ ΠΕΝΤΕ ΚΙΛΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΗΜΕΡΕΣ,

Μία δίαιτα που δεν δάπτει κανέναν γερό οργανισμό και ή όποια λυώνε άοκετά λίπη μέσα σε τέσσερις μέρες, είναι μία είδησι εύπρόδεκτη για όλες τις γυναίκες! Στο Χόλλυγουντ, όπου έχουν μάθει να ύπολογίζουν τις διταίνες και πρωτεΐνες που τρώνε αύτομάτως όπως και ν' άναπνέουν, όπου άναβάλλεται συχνά το γύρισμα ταινιών που στοιχίζουν έκατομμύρια δολάρια γιατί οι πρωταγωνίστριες τους άγωνίζονται και νηστεύουν για να φθάσουν στο πολυπόθητο σημείο δάρους, στην πόλι αυτή ή καινούργια αυτή δίαιτα προκάλεσε άληθινή άσάπτασι!

'Ολοι έκεί μιλούν γι' αυτό και οι περισσότεροι στάρ — άνδρες και γυναίκες — τη δοκίμασαν μ' άξιοθαύμαστα άποτελέσματα.

Τη δίαιτα αυτή την επέβαλε ένας περίφημος γιατρός του Χόλλυγουντ σε μία στάρ που γύρισε ύστερα από άοκετό καιρό άναπαύσεως, στο στούντιο όλοστρογγυλή. Στην αρχή το όνομά της το κρατούσαν μυστικό, άλλα γρήγορα μαθεύθηκε πως ήταν ή Μπέττυ Γκρέμπλ. 'Η Μπέττυ Γκρέμπλ έπρεπε να χάση έξι κιλά πριν αρχίση το γύρισμα της νέας ταινίας της.

Το στούντιο της — αν και κανένα στούντιο δεν παραδέχεται πως οι «πολύτιμες» στάρ έχουν άνάγκη ν' άδυνατίσουν — με κατάλληλη είδη τα θαυμάσια και γρήγορα άποτέλεσματα που είχε ή δίαιτα αυτή, και ζήτησε απ' τον γιατρό να την εφαρμόσει και σε μία νέα στάρ που γύρισε απ' την άδειά της μέ... διπλό σαγόνι.

Κι' αυτή παρουσιάσθηκε μετά τέσσερις μέρες στο στούντιο μ' ένα λαμύ κύνου και πιο σβέλτη από όσο ήταν πριν πάρη την άδειά της.

Το μυστικό αυτής της θαυματουργής διαίτας είναι τρίπτυχο. Πρώτα-πρώτα περιέχει πολλές πρωτεΐνες γιατί δεν άπαγορεύει το κρέας, μίσι, πουλερικά και αυγά. Οι πρωτεΐνες άναγώνουν τα κύτταρα του οργανισμού και άδυνατίζουν όταν άποκλείση κανείς τις παχειές τροφές, γιατί έτσι καταναλίσκεται το παραπάνω λίπος που όρίσκειται στους ιστούς.

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΘΑΥΜΑ-ΤΟΥΡΓΟΣ ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Δεύτερος συντελεστής της έπιτυχίας της διαίτης είναι ή μεγάλη χρήση φρούτων και λαχανικών, τα όποια έχουν τις διταίνες τις τόσο άπαραίτητες για τη διατήρησι της καλής καταστάσεως των νευρών και της ύγείας μας γενικά. Τα φρούτα επίσης άποτοξινώνουν και ξεκουράζουν τον οργανισμό που καταβάλλεται και φθείρεται περισσότερο με την πολιτισμένη ζωή που κάνουμε.

'Ο τρίτος παράγων είναι φανερός για όποιον έχει ιδέα από θερμίδες. 'Εφ' όσον ένα άτομο κανονικό χρειάζεται 2000 τουλάχιστον θερμίδες την ήμερα, ή δίαιτα αυτή δίνει μόνο 500! 'Ετσι γάεται το δόρο και λυώνε το λίπος για ν' άναπληρώση τις θερμίδες που λείπουν και χωρίς πείνα γιατί οι πρωτεΐνες είναι πολλές.

'Ας δούμε λοιπόν αν μπορούμε να δοκιμάσουμε κι' έμείς αυτή τη δίαιτα.

Στην άκόλουθη δίαιτα δεν επιτρέπεται ν' άντικατασταθή ή να προστεθή τίποτα για να έχη έπιτυχία.

Και κάτι άκόμη:
Δεν επιτρέπεται να γίνη παρ' μία φορά το μήνα και προτιμότερο πιο άραιά.

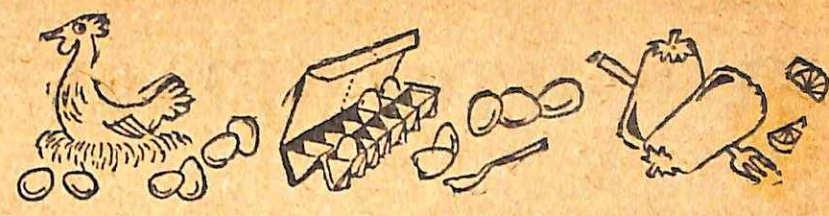
Θα χάσετε άσφαλώς πέντε κιλά μ' αυτή τη δίαιτα αν την έσραμώσετε πιστά, άλλα...

'Αν ξαναρχίσετε να τρώτε πάλι όπως πρώτα, θα τα ξαναπάρετε τόσο γρήγορα, όσο τα χάσατε. Γι' αυτό, αν θέλετε να είσθε λεπτή, πρέπει να έξακολουθήσετε να τρώτε συγκρατημένα.

Τί λέτε; Τώρα το καλοκαίρι με τα πολλά φρούτα είναι ή καλύτερη εποχή για μία δοκιμή.

'Αλλωστε με τη μεγαλύτερα χρησιμοποίησι των φρούτων τώρα με τις άνωπαφορές άγούοισιαιτικές ζέστες θα νοιώσετε τον έαυτό σας πιο έλαφρό και πιο ευδιάθετο. Δεν πρέπει δε να ξεχνάτε πως παράλληλα με το άδυνάτισμα, τα φρούτα συντελούν στο ν' άποκτήσετε έξαιρετη έπίδερμίδα.

P. B.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ

Πρόγευμα:

'Ενα πορτοκάλι ή λεμόνια χωρίς ζάχαρη.

'Ενα αυγό μελάτο.

'Ενα σκέτο καφέ.

Γεύμα:

'Ενα παϊδάκι άρνίσιο στη σχάρα, που να μην είναι πολύ παχύ.

Δείπνο
'Ενα μικρό ψάρι σχάρας. Σαλάτα τομάτα χωρίς λάδι.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΗΜΕΡΑ

Πρόγευμα:

'Οπως και της πρώτης ήμερας.
Γεύμα:

Σηκότι στη σχάρα. Σαλάτα μαρούλι με λεμόνι, αν θέλετε, άλλα χωρίς λάδι.

Δείπνο:

'Ομελέτα με δυο αυγά. Σαλάτα λάχανο, χωρίς λάδι. Φρούτο.

ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ

Πρόγευμα:

Το ίδιο με τις προηγούμενες ήμέρες.

Γεύμα:

Μισό κοτόπουλο σχάρας. Σέλινο σαλάτα χωρίς λάδι.

Δείπνο:

'Εξη μεγάλα στρείδια με λεμόνι. 'Οκτώ μικρά σπαράγγια.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΗΜΕΡΑ

Πρόγευμα:

Το ίδιο.

Γεύμα:

'Ενα μπιφτέκι στη σχάρα. Καρότα σωτέ.

Δείπνο:

'Ενα παϊδάκι άρνίσιο στη σχάρα, άπαχο.

Μία τομάτα. 'Ενα μικρό μήλο.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΔΙΑΙΤΑ ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΠΑΧΥΝΟΥΝ

'Η λεπτή σιλουέτα μπορεί να είναι της μόδας και να σας δείχνη κομψή και ώραία. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε και την υγεία μας. Και πολλών γυναικών ό οργανισμός έχει άνάγκη από τόνωσι. 'Ας αφήσουμε λοιπόν κατά μέρος τη μόδα και άς κυττάξουμε την υγεία μας. Γιατί αυτή προέχει προ παντός άλλου. Παραθέτουμε, λοιπόν, και ένα ήμερήσιο μενού για έκεινες που πρέπει να παχύνουν:

ΚΡΕΑΣ ή ΨΑΡΙ: 1 ή περισσότερες μερίδες. Σηκότι (μια φορά την έβδ ο μ α δ α).

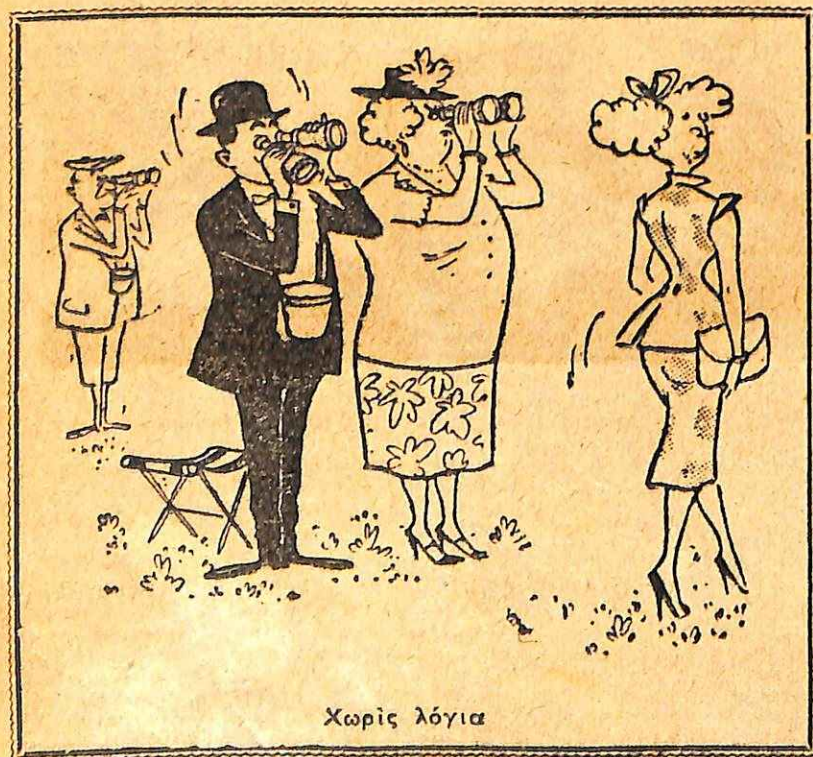
ΑΥΓΑ: 1 αυγό. 'Οσπρία μπορούν να το άντικαταστήσουν 3 φορές την έβδ ο μ α δ α.

ΛΑΧΑΝΙΚΑ: Μία μερίδα χορταρικά και μία λαχανικά. (Τη μία από τις δυο άβραστα.), 1 πατάτα.

ΦΡΟΥΤΑ: 1/2 φλυτζάνι τσαγιού χυμό πορτοκαλιού ή 1 φλυτζάνι τσαγιού χυμό τομάτας. 'Επί πλέον φρούτα ώμα, άρασμένα ή κονσερβάς.

ΨΩΜΙ ή ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ: 3 μερίδες σιταρένιο ή λευκό ψωμί, ή δημητριακά.

ΓΑΛΑ: Για ένήλικες 140 δράμια, για παιδιά 10—12 έτών 280 δράμια.

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

ΕΝΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΕΘΙΜΟ
ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ ΠΟΥ ΔΙΑ-
ΤΗΡΕΙΤΑΙ ΩΣ ΣΗΜΕΡΑ.

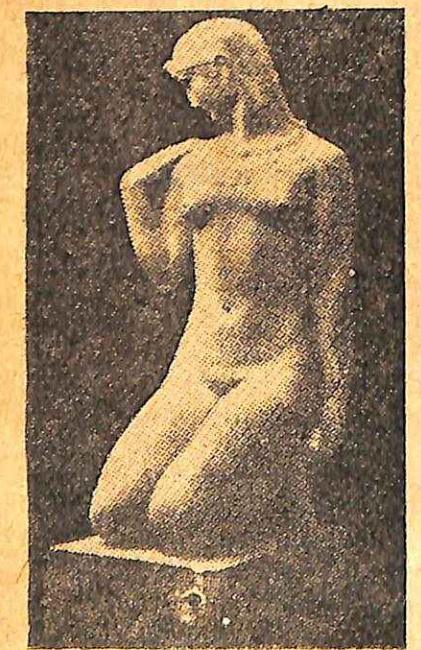
Η γιορτή του Νείλου στην Αίγυπτο, μία από τις πιο παλιές που είδα στη ζωή μου, είναι πανάρχαια. Το έθιμο να του ρίχνουν κάθε χρόνο μία κόκκινη, για να πλαισιώσουν την όρχη του, έρχεται από τη φαραωνική εποχή ή καλύτερα από τη θρησκευτική, όπου ο μεγάλος αυτός ποταμός δοξαζόταν σαν θεός.

Η Ρόντα είναι ένα μικρό νησί, πολύ κοντά στη δεξιά όχθη του Νείλου, με την οποία ενώνεται με μία ωραία πέτρινη γέφυρα. Πικνοφυτεμένη, με καρποφόρα δέντρα, με ανάκτορο και περίπτερο φαραωνικής χλιβής, το νησί αυτό, χρησίμευε μέχρι πρότινων ετών για καλοκαιρινή διαμονή των ηγεμόνων. Σήμερα είναι εγκαταστημένο εκεί το Νειλόμετρο, που συγκεντρώνει την προσοχή των κατοίκων, των επιστημόνων, του βασιλέως...

Την 23ην Αυγούστου, κάθε χρόνο, από την όδο Φουάτ, όπου ο ναύσταθμος, καταπλύνει το κάταστρο σάφως «Ακαμπα», ρυμουλκούμενο από μία κομψή ατμάκτο. Ακολουθούν, όπως άλλοτε, αμέτρητες φελούνες, γεμάτες κόσμο, που έρχονται να γιορτάσουν. Στη μέση του καταστρώματος λάμπει μία χαλαρόνια (χωματένια άλλοτε) κούκλα που παριστάνει παρθένα της αιγυπτιακής αριστοκρατίας με υψικά φορέματα, με γιορταστικά και χρυσά πουλιά.

Στην άκρη, κοντά στη σκηνή των επιστημόνων, τραγουδούν ύμνους προς το Νείλο. Τα τηλεβόλα χαϊρετίζουν την άποψή τους, οι ούλεμαδες διαβάζουν ειδικές ευχές και σχετικά εδάφια του Κόραϊνου.

Επειτα ο Ιερατικός προϊστάμενος, του Νειλόμετρου φέρνει έγγραφο στο οποίο δεβαιώνεται ότι ο Νείλος, στη Ρόντα, έφτασε σε ύψος 15 κεράτ. Μετά ρί-

Η «ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ», Έργο ευγενούς Αιγυπτίου καλλιτέχνη

χνουν την κούκλα στις άγκυρες του Νείλου και μόλις την καταπιούν τα θολά νερά του, αρχίζουν τα πυροτεχνήματα.

Την τελετή αυτή, οι Αιγύπτιοι, καθώς εσπευσάσαμε, την εόληρονόμησαν από τους φαραωνικούς προγόνους των. Με τη μόνη διαφορά ότι η τότε νύμφη ήταν πραγματική, μία ωραία κόρη αριστοκρατικής οικογένειας, διαλεγμένη από τον ανώτατον άρχοντα.

Τότε οι Φαραώ οι ίδιοι, επί κεφαλής χιλιάδων υπηκόων των, διέσχισαν τους δρόμους της πρωτεύουσας και πήγαιναν να επιβιβασθούν στα λαμπροστολισμένα πλοία που τους περιέμεναν. Ο λαός μέσα στις θάρκες τραγουδούσε, χορούσε κι' έπαιζε ταμπουρά, όπως μπορούμε να δούμε στις περίφημες τοιχογραφίες και τ' ανάγλυφα του Καΐρινου μουσείου.

Η βασιλική θαλαμηγός φέρνοντας την εκλεκτή και ωραία κόρη, ντυμένη τα υψικά της και στολισμένη με πολυτίμα κοσμήματα, σταματούσε ξαφνικά στη μέση του Νείλου, κοντά στο στόμιο του Χαλίκ. Ένα λεπτό αχνωμένο σιωπής. Επειτα ο Φαραώ, τη στιγμή ακριβώς που άνοιγε η πυλίδα, έριχνε την παρθένα στην άγκυρα του παντοδύναμου και όργισμένου θεού.

Η δύσμοιρη άφινε γοερές κραυγές μα κανένα δεν συγκινούσε. Ο θεός που τη δέχτηκε πράυνθηκε και την κουκούλωσε με τα κομμάτια του, όπως ο γαμπρός κουκουλώνει με φίλια την αγαπημένη του. Ο λαός που για μία στιγμή είχε βουδάρη, ξανάρχισε τις φωνές, τους χορούς και τα τραγούδια.

Λένε πως κάποτε ένας Φαραώ, ο Αχνατόν, ο σύζυγος της ωραίας Νεφερίτι, άνοιξε της τελετής την άπληστη αυτή γιορτή. Και τούτο γιατί πίστευε σ' ένα μόνο θεό, δηλαδή κάτι έξωφρενικό κι' αφάνταστο, την εποχή εκείνη. Ο λαός κι' οι άρχιερείς ένοιωσαν βαθύ μίσος έναντίον του. Ακριβώς το χρόνο εκείνο, ο Νείλος έξεχειλισε τόσο πολύ, που έφερε μεγάλες καταστροφές στα πλούσια χωράφια. Ο Αχνατόν, παραγμένος, διέταξε άμέσως να τελεστούν την πατροπαράδοτη γιορτή του Νείλου.

Λένε πως οι Φαραώ Έβγαλαν οι ίδιοι να διαλέξουν την κόρη που θα έθυσιαζαν στο θεό ποταμό. Έκαναν ταξίδια στις διάφορες πόλεις του βασιλείου τους κι' όταν την ανακάλυψαν — ωραία στις ωραίες — την έπαιρναν μαζί τους πληρώνοντας μία πλούσια αποζημίωση στους γονείς της. Ούτε η μάνα ούτε ο πατέρας έκλαιγαν. Απεναντίας, ήταν χαρούμενοι γιατί θεωρούσαν μεγάλη τιμή κι' εύλογια Κυρίου, την έκλογή του παιδιού τους.

Όταν οι Αραβες ήρθαν στην Αίγυπτο, εξηγέρθηκαν κατά της σκληρής αυτής δεισιδαιμονίας. Ο κατακτητής Άμρου, σαν κίρκας φιλόφρωνος θρησκείας, άπληγρευσεν την επανάληψη του κακού.

Οι Ιθαγενείς προύχοντες ζήτησαν να του παραστήσουν ότι προσπαθώντας να σώσει τη ζωή

Η ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΗ ΙΤΑΛΙΔΑ ΧΟΡΕΥΤΡΙΔΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

Η Παμέλα Πάλμα θεωρείται ως η καλύτερη χορεύτρια της Ιταλίας. Επί τρία συνεχή έτη έκέρδιζε το χρυσόνο μετάλλιο «Οσκόρ» για το χορό. Πήρε μέρος σε πολλά χορευτικά ιταλικά φιλμ και είναι η πιο ακριβοπληρωμένη χορεύτρια της Ιταλίας. Γι' αυτό το λόγο μπορεί να κυκλοφορή με τη θαυμάσια ιδιότητα κούρσας της. Έως όμως να σας φανή άπιστευτο αν μάθετε πως η χορεύτρια αυτή με το έξασφαλισμένο μέλλον είναι στην ιδιωτική της ζωή μία απλή κο-

μιάς κόρης εκθέτει στον κίνδυνο της πείνας τα άκατομήρια της χώρας αυτής, γιατί ο Νείλος δε θα ύψωθ ή αν ύψωθ, θα τους καταποντήση.

Ο κατακτητής έπεμνε. Βλέποντας όμως πως η δυσάρσκεια των κατοίκων μέσα με την ημέρα μεγάλωνε, έγραψε στο χαλίφη και ζήτησε τη γνώμη του. Ο χαλίφης Όμαρ του έδωσε διαταγή να ρίξη στην κρίση στιγμή ένα κύλινδρο παπύρου μ' αυτά τα λόγια:

«Είς το όνομα του φιλοφρόνου και ελεήμονος Θεού, σε διατάσσω, βασιλεύ των ποταμών, να εκχειλίσ εις το έξος, χωρίς ν' απαιτήσεις ανθρώπου. Ου θύσης εις είδωλα και ψευδείς θεούς, λέγει το Ιερών Κοράνιον. Από τούδε να λησμονήσης την κατ' έτος προσφερομένη εις σε άχραντον της κοίτης σου μέτοχον και τούτο κατά διαταγήν του παντοδύναμου Θεού. Να άρκεσθ εις το έξος εις την εύγνωμοσύνην του

πελλίτσα, που παρακολουθεί μαθήματα κοπτικής και ραπτικής, για να μπορή να ράβει μόνη τα φορέματά της. Όπως μάλιστα μου έτόνισε η ίδια, θέλει να έχη στα χέρια της μία δεύτερη τέχνη που να της έξασφαλίσ τη ζωή σε περίπτωση που θα της συνέβαινε κανένα ατύχημα!

Η Παμέλα Πάλμα χαρίζει τη φωτογραφία της στις άγνωστες της «Γυναικας» με ιδιόχειρη αφιέρωση.

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

λαού και τους εύχαριστούσε ύμνους του, όταν έπαρκε πλημυράς. Θα ποτίσης λοιπόν και έφετος και εις τα έρχομενα έτη τας χαμηλάς γαίας, όπως εις το παρελθόν. Ινα οι κάτοικοι της Αιγύπτου ούδενός στερηθούν των αγαθών, τα όποια ο Θεός ώρισεν ύπερ αυτών.

Ο θεός Νείλος, λένε, συμμορφώθηκε με τη διαταγή του χαλίφη και πότισε κανονικά τα διασπασμένα χωράφια.

Είτε θρύλος, είτε πραγματικότητα, το έθιμο αυτό δεν παύει να είναι ωραίο και τραγικό, δεν παύει να έχη ένα βαθύτερο νόημα. Αυτή η έκλεκτη παρθένα με τα υψικά της και τα κοσμήματά της, που τη μεταφέρουν επίσημα για να τη ρίξουν στο Νείλο, ενώ η φιλοφρόνηση παίζει κι' ο χορευτής πηδούν, συμβολίζει τη σπουδαιότητα του τροφοδότη ποταμού και την εύγνωμοσύνη των κατοίκων της χώρας αυτής.

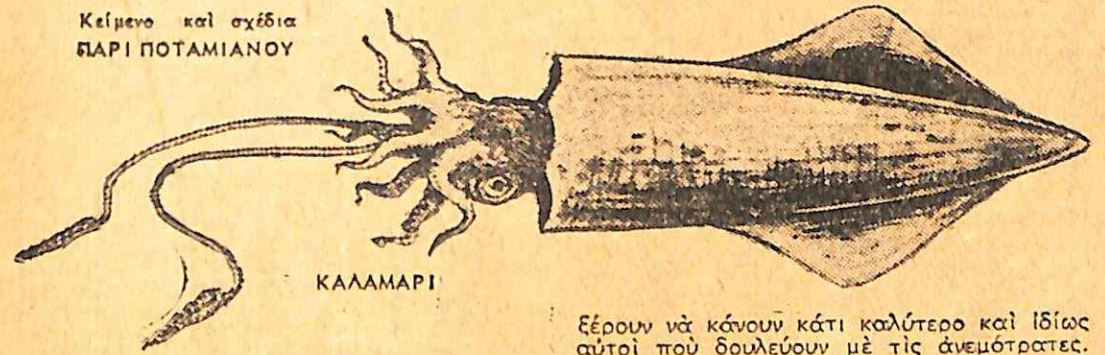
ΓΙΑΓΚΟΣ ΠΙΕΡΙΑΝΣ

Χρήσιμο θέμα σε κάθε νοικοκυρά:

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΨΑΡΙΑ;

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ, ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ, ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΑΙ ΝΟΣΤΙΜΑΔΑΙ...

Κείμενο και σχέδια
ΠΑΡΙ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ ΚΑΙ ΘΡΑΨΑΛΑ

ΣΤ'.

Ο άριστοκράτης μέσα στα μαλάκια άσφαλώς είναι το καλαμάρι. Έν αντιθέσει με το χταπόδι και τη σουπιά, είναι διαβατικό, δεν κάθεται σε ένα τόπο, όπως αυτά τα δυό. Πάντοτε κινείται. Είναι ο κομποπολίτης της κατηγορίας του. Σε όλα του δείχνει την ανωτερότητά του. Και στην άμφισι και στους τρόπους και στην εκλεκτικότητα των φαγητών του. Δεν τρώει ότι νάναι κι' αυτό που θα φάη πρέπει να είναι φρέσκο. Ζή κατά προτίμηση στην τραγανά, σ' αυτήν δε και τρέφεται.

Φαρεύεται από το Σεπτέμβριο έως το Μάη σχεδόν, με ένα έργολειο που λέγεται «καλαμαρίερα». Πιάνεται όμως και από τις τράτες και από τις άνεμότρες.

Το καλαμάρι γεννάει τ' αυγά του όπου βοεθή. Άκόμα και στο οχείο μιας άγκυρας θα δΐτε να είναι κολλημένα αυγά καλαμαριού. Το χρώμα και το σχήμα των αυγών του καλαμαριού διαφέρουν από της σουπιάς. Ένώ της σουπιάς είναι μαύρα και ώσειδη, του καλαμαριού είναι άσπρα και μοιάζουν με βρασμένα φιλά μακαρόνια σε μέγεθος μεγαλύτερο του σπέρματος. Πολλές φορές δε ένώνεται δυο και τρία μαζί αλλά και περισσότερα και τα θάψει έτσι κανείς κολλημένα εδώ κι' εκεί.

Το χρώμα του καλαμαριού είναι λευκοροδίνο, διαφανές μάλλον, το σχήμα του δε είναι κωνικό με δυο πτερυγία από την ίδια σάρκα που αρχίζουν από τη μύτη του κόγου και τελειώνουν πιο κάτω από τη μέση. Έχει όχτω ποδαράκια, τα πλοκάμια που λένε, όπως έχει και η σουπιά, και άλλα δυο κατά πολύ μεγαλύτερα των άλλων αλλά και λεπτότερα που καταλήγουν στην άκρη σε ένα μάτσο από κομμάκια, τα πιπίλια, όπως λένε. Αυτά τα μεταχειρίζεται για να κρατιέται κατά τη βουλή ή να εξετάζει το δόλωμα προτού το φάη ή ακόμα και να άμυνεται σε στιγμές κινδύνου. Είναι κάτι σαν χέρια δηλαδή. Το καλαμάρι φάνει σε βάρος πολλές φορές και 3 όκαδες. Είναι δε νοστιμώτατο όπως και αν το μαγειρέμετε. Έίδια όταν είναι πολύ μικρά, πραγματικά είναι γλυκύσια να το φάη κανείς θνηαντό. Είναι περιττό νομίζω να σας αναφέρω τους κλασικούς τρόπους μαγειρέματος του καλαμαριού. Θα σας αναφέρω όμως δυο παραδοκούς τρόπους: Στα νότια παράλια της Ιταλίας είδα ψαράδες να παίρνουν καλαμάρια μικρά κι' αφού τα έπλυναν πολλές φορές με νερό της θάλασσας, τρίτοντάς τα συγχρόνως για να φύγη ή άμμο που μπορεί να είχαν, τα έβαλαν κατόπιν, έτσι ώμα, σε ένα πιάτο, αφού τα στράγγισαν βέβαια πρώτα, και ρίχνοντας λάδι, λεμόνι και μπόλικο πιπέρι, άρχισαν να τρώνε πίνοντας. (Τό λένε κρούδο αυτό το παρασκεύασμα). Άργότερα δοκίμασα κι' εγώ και είδα πράγματι ότι ήταν ένας θεοπέσιος κρασόμεζος. Οι δικοί μας όμως ψαράδες

ξέρουν να κάνουν κάτι καλύτερο και ίδίως αυτοί που δουλεύουν με τις άνεμότρες. Όταν πρόκειται να βράσουν ψάρια κατά την ώρα του καθαρίσματος ξεχωρίζουν τα έντόστια των διαφόρων ψαριών, παίρνουν δηλαδή τα σκοτάκια και τα αυγά τα πλένουν και με αυτά γεμίζουν, παραγεμίζουν δηλαδή καλαμάρια. Κατόπιν κλείνουν το άνοιγμα κάθε καλαμαριού με ένα σπρίτο και τα τηγανίζουν ή και τα ψήνουν. Κανείς φαντάζομαι δεν θα άμφισθη ότι είναι ένας θαυμάσιος μεζές, καθώς όλοι ξέρουμε πόσο λιχουδιές είναι οι ψαράδες.

Σπανίως συμβαίνει να φάω σε έστιατόριο. Και αυτό διότι δόξα τώ Θεώ δεν χήρεσα ακόμα, αλλά και διότι η γυναίκα μου είναι μία πρώτης τάξεως μαγειρίσσα. Πάντως μία από τις λίγες φορές που έτυχε να φάω σε έστιατόριο είδα πως μεταξύ των άλλων είχε και «καλαμαράκια γεμιστά». Σαν αγαθός έπαρμένος που είμαι παρήγγειλα μία μερίδα νομίζοντας ότι θα είναι καλαμάρια, αλλά με μεγάλη μου λύπη είδα ότι δεν ήταν καλαμάρια αλλά κοινά «θραψάλια» σεβρισιμένα με γαρνίρισμα την άδιντροπία.

Θραψάλια λοιπόν! ή καταμάχια, όπως τα λένε στον Πατριτικό κόλπο μέχρι και στα Έπτνησα. Τα θραψάλια είναι και αυτά ένα είδος καλαμαριού που ζουν σε βαθύτερα νερά και τρέφονται στη λάσπη του βυθού. Διαφέρουν όμως κατά τι στο σχήμα, στο χρώμα, έρχονται πιο κίτρινα και τα πτερυγία τους είναι άπολύτως έμπροσς στην κοκκία. Ύστερα το κρέας τους έρχεται πιο σκληρό από του καλαμαριού. Γι' αυτό όταν τα θραψάλια είναι μεγάλα θέλουν γάδισμο. Επίσης έχουν μία μυροδία που δε συναντάται στο καλαμάρι. Όλα αυτά τα κάνουν να είναι κατά πολύ φηνότερα στην αγορά, γι' αυτό όταν θελήσετε να αγοράσετε καλαμαρία να προσέχετε στα σημάδια που σας γράσω πιο πάνω για να μη σας γελάσουν.

Το θραψάλι μεγαλύτερο περισσότερο από το καλαμάρι και κατά τις μαρτυρίες των ψαράδων φτάνει ίσως μεντε όκάδες.

Π. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

Χρήσιμες συμβουλές

★ Αν δεν έχετε ψυγείο, μπορείτε να διατηρήσετε για λίγους καιρό το κρέας σας αν το άκουμπήσετε πάνω σε μία σκαρα, τοποθετημένη σε πολύ βροσρό μέρο. Ο άερισμός και από τις δυο όψεις εμποδίζει το κρέας να χαλάση γρήγορα. Για να το φυλάξετε φρέσκο μία, δυο μέρες, τυλίξετε το μ' ένα καθαρό πανί δουτημένο στο ζύδι.

★ Το γάλα διατηρείται καλύτερα αν το κρυάσετε απότομα όταν θα βράση.

★ Ο κοπανισμός σιναπόσπορος δεν είναι κατάλληλος μονάχα για τα καταπλάσματα. Διώχνει κάθε δυσάρεστη μυρωδιά από τα μπουκάκια, τα σεβρίσια, τα μαχαιροπήρουνα και τα πιάτα που χρησιμοποιούνται στο σεβρίρισμα του ψαριού.

★ Το καθαρό οινόπνευμα των 90 βαθμών δαίνει τους λεκέδες από χόρτα και από λάσπη. Όταν το άναμίζετε με λίγο νεφτί δγαίει τους λεκέδες από ρετινίς.

Μία στήλη για όλους

Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Τους κλασικούς «κανόνες» της καλής συμπεριφοράς την ώρα του φαγητού, τους ξέρουμε, λίγο ή πολύ, όλοι μας. Άς πούμε, γνωρίζουμε πως να κρατάμε το πηρούνι και πως το μαχαίρι, γνωρίζουμε ότι δεν πρέπει να χτυπάμε τα χείλια μας και να μασάμε με άνοιχτό στόμα, ότι δεν πρέπει να άκουμπάμε τους άγκωνες μας πάνω στο τραπέζι, παρά να τους κρατούμε όσο γίνεται πιο κοντά στο σώμα μας, ότι δεν πρέπει να φέρουμε το μαχαίρι στο στόμα μας σε καμμία περίπτωση κλπ...

Πως όμως πρέπει να φερόμαστε την ώρα του γεύματος; Γιατί κανένας δεν σκέφθηκε να μας το πη και αυτό; Μήπως δεν έχει πελν περισσότερη σημασία ή εύγνια του χαρακτήρος του ανθρώπου, παρά οι καλοί του τρόποι; Βεβαίως η ευγένεια είναι κυρία επιφύκη και δύσκολα εμαθαίνεται. Όμως, ύπαρξον πράγματα που δεν σκεφθήκαμε ίσως ποτέ και που άκούγοντάς τα από κάποιον άλλον, μας έπηρεάζουν...

Όταν έβλεπε καλεσμένοι σε ένα γεύμα, καλό είναι πάντα να τρώτε σύμφωνα με τους κανόνες που σας έμαθαν. Προσέξτε όμως και τις παρακάτω «λεπτομέρειες»:

★ Έάν δεν σας άρέση το φαγητό που σας θαυμάζουν, μη άφήσετε να το καταλάδη ή οικοδέσποινα. Πάρτε λίγο και όδτε το χωρίς δυσφορία. Αν έπιμείνη ή οικοδέσποινα να πάρτε περισσότερο, άπαντήστε ότι σας είναι άρκετό.

★ Μη τρώτε ούτε πολύ γρήγορα, ούτε πολύ άργα, έτσι ώστε να τελειώνετε το φαγητό σας συγχρόνα με την οικοδέσποινα και να μη την άναγκάσετε να σας περιμένει ή να τρώη άσπαστικά για να μη σας κάνει να περιμένετε.

★ Όταν σας παρουσιάζουν την πιατέλα για να σεβρισιήτε, μη διαλέγετε το καλύτερο ή το μεγαλύτερο κομμάτι. Πάιρντε αυτό που βρίσκεται στην προς το μέρος σας άκρη της πιατέλας.

★ Όταν σας έχουν ώριες περιποιημένες πετιέρες στο φαγητό, μη κομποιζέτε — έσεις, κυρίες και σεβρισιμένες — τα γεμάτα κοκκινάδι χείλη σας έπάνω τους. Η οικοδέσποινα θα σας έκτιμηση πολύ, πιο πολύ γι' αυτό, παρά για το αν θα τρώτε το τυρί σας με το μαχαίρι ή το πηρούνι σας. (Ύποτίθεται ότι είναι γνωστό πως δεν πρέπει να τρώμε το τυρί ποτέ με το πηρούνι!).

★ Μη κανιζέτε ποτέ στα ενδιάμεσα ενός γεύματος. Μόνο μετά το τέλος του και άφου προσέρετε στους γείτονες σας και όδτε ότι κανιζέτε και αυτοί ή άφου τους ρώτησε αν τους ένοχη ή όχι.

★ Η οικοδέσποινα πρέπει να βάζη στις δεξιά και άριστερά από αυτήν θέσεις τα πρόσωπα που θέλει να τιμήση και όχι αυτά που θα την εύχαριστούσαν περισσότερο με τη συντροφία τους.

★ Μη πασπατεύετε τα φρούτα για να διαλέξετε το πιο γινωμένο ή το πιο ζουμερό. Πάστε ένα στην τύχη.

★ Μη παίρνετε όλο το μέρος με τη σάλτσα ή το τυρί ενός φαγητού ή όλη την κρούστα της πιατέλας, αν πρόκειται για φαγητό φούρνου.

★ Μιλάτε με τους γείτονες του τραπέζιού σας και αν άκούη δεν σας είναι εύχάριστη ή συντροφία τους. «Μη πέφτετε» με μανία πάνω στο πιάτο σας και τρώτε άδιαφορώντας για το τι συμβαίνει γύρω.

Θά μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλές άλλες παρόμοιες «άγνεις» που θα έπρεπε να προσέξετε και να άποφύγετε. Έπειδή όμως ποτέ δεν θα ήταν άπόλυτα συμπληρωμένοι οι κανόνες μας των «Μή», καλύτερα είναι να δώσουμε μία συμβουλή που ίσχυη όχι μόνον για τους εύγενικούς σας τρόπους την ώρα του γεύματος, αλλά και κάθε ώρας και κάθε στιγμής: «Π ρ ι ν κ ά ν ε τ ε κ ά τ ι , π ρ ι ν π ή τ ε κ ά τ ι , σ κ ε φ θ ή τ ε π ρ ω τ α τ ο δ ι π λ α ν ό σ α ς κ α ι μ ε τ ά τ ο ν έ α υ τ ό σ α ς».

Η ΣΜΑΡΤ

ΕΡΡΙΚΟΣ Δ' ΚΑΙ ΦΛΕΡΕΤΑ

ΕΝΑ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΟΥ ΠΙΟ ΛΑΪΤΚΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ο ΕΡΡΙΚΟΣ Δ' της Γαλλίας είναι όνομαστός και για τα πολεμικά και για τα έρωτικά του κατορθώματα. Ο λαός του τον άνωμαζε «κοτσονάτο γέρο». Ήταν άνθρωπος πολύ λαϊκός, ανοικτόκαρδος, αποφασιστικός και παλληκάρι. 'Αλλ' όσο κι' αν ήταν λαϊκός, ήτανε μαζί κι' ο πιο ιπποτικός βασιλιάς της Γαλλίας, μετά το Φραγκίσκο τον Α'.

Ο λαός τον αγαπούσε και για την ελπίδα που του έφερε στη χώρα και για την κοτα που έβαζε κάθε Κυριακή στο τσουκάλι. Γιατί ο Ερρίκος αυτό ζητούσε με την καλή του διοίκηση και με την προστασία των άρχοντων: να μπορεί κάθε φτωχικό σπίτι να βράζει μια κοτα κάθε Κυριακή.

Ο Ερρίκος ήτανε λαϊκός όχι μονάχα στα αισθήματα, παρά και στην ανατροφή. Δεν μεγάλωσε στο παλάτι του Πω, όπου γυνήθηκε, αλλά στο χωριό-τόπιτο της παραμάνας τους, έξω από την πόλη, σ' ένα μικρό χωριό. Εκεί έπαιζε με τ' άλλα παιδιά του χωριού, δερνότανε, πάλευε — κι' έτσι είχε γνωρίσει καλά την ψυχή του λαού, αλλά και τη δικιά του.

★

Εννιά χρονών τον έπληξε στο Παρίσι η βασιλομήτωρ Αικατερίνη των Μεδίκων, στην Αύλη του βασιλιά-γιου της Καρόλου του Θ'. Εκεί οι θείοι του πρίγκηπα του Κοντέ και ναύαρχος Κολινύ αναλάμβανε να του μάθουνε τους «καλούς τρόπους» — και στον πόλεμο.

Εκεί στο παλάτι με την πολύπλοκη έθιμοτυπία και με τις ατελείωτες δολοπλοκίες και ραδιοφυγίες των αυλικών, ο Ερρίκος με την απλή και λαϊκή ψυχή του στενοχωριόταν πολύ. «Ενοιώθε τον εαυτό του ξεριζωμένο. Παύ το χωριό της Γασκώνης! Κ' όταν ο βασιλιάς Κάρολος ο Θ' ξεκίνησε να επισκεφθή τη Νότιο Γαλλία — και τη Γασκώνη! — ο Ερρίκος πήγε μαζί του, στην Προβηγκία ο περίφημος αστρολόγος Νοστράδαμους του προφήτεψε πως μια μέρα θα γίνει βασιλιάς της Ναβάρρας και της Γαλλίας.

Από την Προβηγκία κατεβήκανε στη Γασκώνη. Στο Νεράκ υπήρχε ένα παλάτι του βασιλιά της Ναβάρρας. Σ' αυτό το παλάτι εγκαταστάθηκε ο βασιλιάς Κάρολος με την ακολουθία του.

★

Αμέσως άρχισαν οι διασκεδάσεις κι' οι γιορτές. Το πρωί κυνήγι, το μεσημέρι φαγοπότη, το απόγευμα δαρκάδες στο ποταμί και τη νύχτα χορός. Ο Ερρίκος τα βαρύνανε όλα αυτά κι' όταν τον δύναναν ευκαιρία τσκαγε από το παλάτι και περπατούσε στο δάσος.

Ένα πρωί που εύδιδαζε ο αέρας και ο ήλιος ήτανε τόσο γλυκός κάτω από τα φουντωμένα δένδρα, ο Ερρίκος βγήκε από το παλάτι και πήρε τον δρόμο του ποταμού.

Ήτανε τότε 18 χρονών παλληκάρι. Ένωθε τον εαυτό του λεύτερο κι' εύτυχισμένο.

Σ' ένα γύρισμα του δρόμου, νάσου και βγαίνει μπροστά του μια χωριατοπούλα με μούρα μάτια και φρύδια, κόρη ενός περιβολάρη. Το κορίτσι, άμα τον είδε, τραβήχτηκε ήσυχά από το δρόμο χωρίς να τ' αχάσει.

— «Ε, κοπέλλα μου, τής φώναζε ο Ερρίκος, φοβάσαι;

— «Οχι, κυρίε.

— «Ε, λοιπόν, στάσου και κύτταξέ με στα μάτια.

Εκεί κοντά ήτανε μια δρύση και μια τετράγωνη πέτρα. Καθήσανε στην πέτρα κάτω από τα πυκνά κλαριά των πλατανιών. Τι λέγανε; Τίποτα σχεδόν. Δεν μιλούσανε καθόλου! Στην ηλικία τούτη η σιωπή είναι η εύγλωττοτερη έρωτική εξομολόγηση.

Η ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ ΜΠΟΥΤΟΝΙΕΡΑ

Ή τόσο είναι ένα θαυμάσιο υλικό για χίλια δυο χαριτωμένα στολίδια. Το όμορφο μπουκετάκι που βλέπετε είναι καμωμένο από μικρά κομματάκια τσόσας. Μπορείτε να το φτιάσετε πολύ εύκολα, τώρα μάλιστα το καλοκαίρι που έχετε περισσότερο καιρό. Θα σ' ας δοθή ευκαιρία να το χρησιμοποιήσετε πολλές φορές και θα δώσετε έτσι στο μαντό σας μια χαρούμενη νότα.

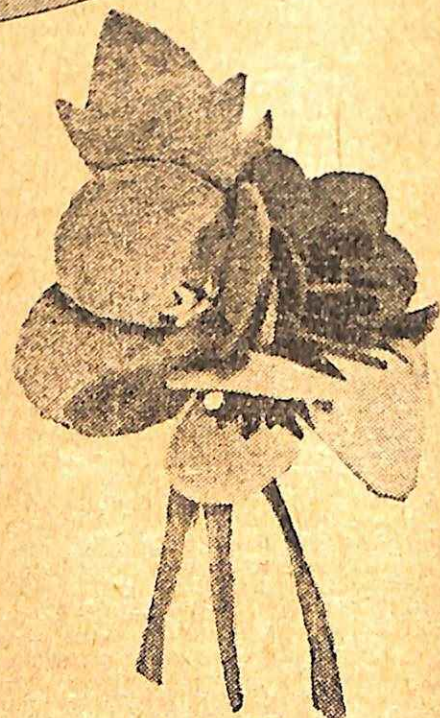
Το μπουκέτο αποτελείται από ένα κόκκινο, ένα κίτρινο και ένα μπλε λουλουδάκι. Τα μέρη του λουλουδιού και τα φύλλα του είναι σχεδιασμένα σε φυσικό μέγεθος. Θα τ' α κοψετε σύμφωνα με το σχέδιο. Αρχίζετε με το μαύρο ή το πράσινο έσωτερικό, που το τυλίγετε κύλινδρο, το ράβετε στο κάτω μέρος στερεά και καμπυλώνετε τα δοντάκια του ένα-ένα. Κατόπιν ράβετε τα φύλλα του λουλουδιού. Το κόκκινο έχει 3 φύλλα και τα δυο άλλα από 4 το καθένα. Για να σχηματίσετε τα κοτσάκια κόβετε την τσόχα 10 εκατ. μακρὰ και 2 εκατ. πλατιά. Την τυλίγετε κατά μήκος και τη ράβετε με μικρές βελονιές. Στερεώνετε τα πράσινα φύλλα.

Από κείνη την ημέρα ο Ερρίκος κάθε πρωί το έσκαιε από το παλάτι και πήγαινε στη δρύση να συναντήσει την αγαπημένη του. Τη φλερέτα. Κι' εκεί τον περιμενε κάθε πρωί η κόρη του περιβολάρη.

Ένα πρωί όμως το πρόσωπο του πρίγκηπα ήτανε πολύ λυπημένο.

— Ξέρεις, φλερέτα, τής είπε απελπισμένος. Άδριο το πρωί φεύγω για το Παρίσι. 'Αλλά θα ξανάρθω γρήγορα. Θα σ' εidoποιήσω να με περιμένεις το ίδιο βράδυ στη δρύση μας!

Την άλλη μέρα δλ' η Αύλη του Καρόλου Θ' άφησε το Νεράκ. Όταν φθάσανε στο Παρίσι, ο βασιλιάς πάντρεψε τον Ερρίκο με την αδερφή του, τη Μαργαρίτα. Κι' ύστερα οι νεόνυμφοι κατεβήκανε στο

Νεράκ να περάσουνε λίγες εύτυχισμένες μέρες. Το ίδιο βράδυ κατεβήκανε στο πάρκο να περπατήσουν. Ήτανε πανσέληνος. Ο Ερρίκος, σ' α να τον τραβούσε μια άκατανόηστη μοίρα, πήγε, χωρίς να το θέλη στη δρύση. Εκεί τον περιμενε η φλερέτα.

Αμα αντίκρουσε τον άπιστο φίλο της με τη γυναίκα του στο μπράτσο, τρελλή από την απελπισία της ρίχτηκε μέσα στη στερνα της δρύσης και το νερό σκέπασε το νεανικό σώμα του δυστυχισμένου κοριτσιού.

Αλλά!... Πρέπει να σ' ας πω, ότι δλ' αυτή η ειδυλλιακή ιστορία δεν είναι ιστορία. Είναι λαϊκή παράδοση. Και γι' αυτό είναι τόσο ωραία!

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Η ΥΠΟΨΙΑ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Δραματικό διήγημα

Ή Ουγκέτ άργησε το μεσημέρι να γυρίσει στο σπίτι της.

— Ξέρεις πώς μ' άρεσει η έκρίβεια, τής είπε αυστηρά ο πατέρας της, που καθόταν κι' άλλες στο τραπέζι.

— Δεν φταίω εγώ, πατέρα... — Δεν ξέρω ποιός φταίει. Ξέρω πώς πρέπει να είσαι στην ώρα σου εδώ.

Ή Ουγκέτ κάθισε με σφιγμένη καρδιά. Ή γρήα Μάρθα, η υπηρέτριά τους, που την είχε μεγαλώσει, έφερε το φαί. Έφαγαν σιωπηλοί μέσα σ' εια έχθρική ατμόσφαιρα.

— Μα τί του έχω κάνει; σκεπτόταν η Μάρθα. Μου φαίνεται πως καμμιά φορά με μισεί...

Ή Ουγκέτ δεν είχε γνωρίσει τη μητέρα της. Είχε πνιγί στη λίμνη όταν αυτή ήταν ένας έτος. Από τότε ο κύριος Φορτουνα, ο καλύτερος συμβολαιογράφος της περιοχής, είχε μεταβληθή έντελως. Ο χαρακτήρας του είχε γίνει σχεδόν άγριος και κακός. Το φυσικό θά ήταν μετά το θάνατο της γυναίκας του να συγκεντρώσει όλη την αγάπη του στην κόρη του. Αυτός όμως δεν τής είχε κάνει ποτέ ένα χαδί, ποτέ δεν την είχε φιλήσει, ποτέ δεν τής είχε μιλήσει με καλό τρόπο.

Όταν έγινε δέκα χρονών την έβαλε έσωτερική στο σχολείο. Όταν η Ουγκέτ γύρισε στο σπίτι έπειτα από πέντε χρόνια, τής είπε:

— Δεν θέλω να κάθεται έτσι. Πρέπει να χης μια άπασχόλησι. Συνεινοήθηκα με το συνάδελφό μου, τον κύριο Άλλαίν, να σ' πάρη στο γραφείο του...

— Όπως θέλεις πατέρα, είπε μονάχα η Ουγκέτ.

Γιατί δεν την κρατούσε κοντά του να τον περιποιητή, τώρα που γερνούσε; Μυστήριο... Φρόντιζε να τη συναντή όσο μπορούσε λιγώτερο κι' έδειχνε πως κι' η θεία της ακόμα του ήταν δυσάρεστη.

Από μικρή η Ουγκέτ πάχισε να καταλάβη γιατί ο πατέρας της κρατούσε απέναντί της τέτοια στάσι. Χίλιες φορές είχε ρωτήσει τη Μάρθα:

— Μη τόν παρεξηγής τόν πατέρα σου, τής έλεγε η καλή υπηρέτρια. Του στοίχισε πολύ ο θάνατος της μητέρας σου... Ήταν είκοσιπέντε χρόνια μεγαλύτερός της κι' όπως μου είπαν την αγαπούσε πολύ. Ή καυμένη η μαμά σου ήταν δυσφορη και όλος ο κόσμος τη θαύμαζε. Ήταν έξη χρόνια παντρεμένη με τόν μπαμπά σου όταν γεννήθηκες εσύ... Κατόπιν αρρώστησε, έπαθε νευρασθένεια... Έκλαιγε διαρκώς! Μια μέρα θάβηκε να πάη με τη βάρκα στη λίμνη και πνίγηκε. Όλοι νόμισαν ότι ο πατέρας σου θα τρελλαινόταν!... Μετά το θάνατό τής κλείστηκε στον εαυτό του και δεν ήθελε να βλέπει κανένα, ιδίως εκείνους που του θυμίζαν τη νεκρή. Κανένας συγγενής της δεν πάτησε από τότε το πόδι του εδώ. Δουλεύει, τρώει και κοιμάται. Ή λύπη τόν έκανε έτσι. Φαίνεται έχει σαλέψει λίγο και τόν μυαλό του. Γι' αυτό δεν πρέπει να τόν παρεξηγής.

★

Τώρα και δυο μέρες ο κύριος Φορτουνα λείπει στο Παρίσι, όπου τόν κάλεσε ένας έτοιμοθάνατος πελάτης του. Ή Ουγκέτ μόνη και μελαγχολική τελειώνει το φαγητό της όταν μπαίνει στην τραπέζαρια η Μάρθα μ' ένα νεό.

— Σου φέρνω μια έπίσκεψι είπε η καλή γυναίκα. Είναι ο εάδελφός σου, ο κύριος Μπρούνο Πασκάλ. Θέλει να σ' εγνωρίση...

Ή Ουγκέτ σηκώθηκε κάπως ανήσυχη. — Μάρθα ξέρεις καλά... άρχισε.

Ήθελε να πη: «ο πατέρας μου δεν θέλει έπισκέψεις, ιδίως συγγενών...» Μα δεν τόλμησε ν' αποτεινείση τη φάσι της μπροστά στο άπλο και ειλκρινές χαμόγελο τού νεοφερμένου.

— Είμαι εύτυχής που σ' ας βλέπω επί τέλους, είπε ο Μπρούνο. Χρόνια τώρα λαχταρώ να σ' ας γνωρίσω.

— Ούτε ξέρα πώς ύπάρχεις, είπε υπατάλα η νέα.

Έπειτα από δυο λεπτά η Ουγκέτ και ο Μπρούνο καθόντουσαν πλάι-πλάι στο σαλόνι.

— Όστε είμαστε εαδέλφια; ρώτησε η νέα.

— Ναι, τρίτα. Είμαι γιός του Όλιδιέ Πασκάλ, που ήταν δεύτερος εάδελφος με τη μαμά σας. Ήταν παιδικοί φίλοι. Άκούσατε ποτέ να γίνεται λόγος γι' αυτόν;

— Όχι, ποτέ.

— Ο πατέρας μου σεβόταν πολύ τη μητέρα σας. Μου έλεγε πάντα: «Έχεις μια εαδέλφουλα, που πρέπει να ναι αξιολατρευτή. Ή μαμά της ήταν ένας άγγελος. Πρέπει να τήν γνωρίσεις!» Μα δεν ξέρω γιατί ο πατέρας σας μάς είχε κλείσει τήν πόρτα...

— Ο πατέρας σας ζή;

— Πέθανε πέρσι. Δεν ήρθα νωρίτερα να σ' ας δω γιατί έλειπα στο έσωτερικό. Είμαι χημικός μηχανικός και ταξίδευα γ' α λογαριασμό της εταιρίας στην οποία εργάζομαι. Ο κύριος Φορτουνα λείπει... Τόσο το καλύτερο γιατί δεν ξέρω πώς θα με είχε υποδεχθί...

Ο Μπρούνο έμεινε τέσσερις μέρες. Σ' αυτό το διάστημα ανάμεσα στους δυο νέους αναπτύχθηκε μια δυνατή αγάπη.

— Νά, είπε η Μάρθα, θα παντρευτής και θα γίνης εύτυχισμένη.

— Μήπως δεν είμαι εύτυχισμένη, ανέωφυνε η κοπέλλα, μ' αγαπάει και τόν λατρεύω.

— Συγγνώμη, είπε ο νέος πουταν μπροστά. Έγώ τήν λατρεύω και κείνη μ' αγαπάει.

Μα ο Μπρούνο έπρεπε να φύγη. Χώρισαν με παραγυμώ ψυχής, μα ήταν δέξιοι πώς θ' ανταμώνανε πάλι σύντομα. Ο κύριος Φορτουνα δεν θα είχε κανένα λόγο ν' αντίταχθι στο γάμο τους...

Μόλις επέστρεψε ο πατέρας της, η Ουγκέτ τόν μιλήσε για τόν Μπρούνο. Ο κύριος Φορτουνα χλώμιασε.

— Τόλμησε να δεχθής αυτόν τόν νέο στο σπίτι μου, ενώ έλειπα; ανεωφυνε κι' η έκφρασι τού προσώπου του τρώμαζε τήν κοπέλλα. Τόλμησε;

— Μα, πατέρα, ήρθε εαφονικά... Δεν μπορούσα να κλείσω τήν πόρτα...

— Πώς δεν μπορούσες; Δεν σου έπα- νέλσα χίλιες φορές πώς δεν θέλω κανένα από δαύτους στο σπίτι μου;

— Δεν ξέρω, πατέρα, τί έχετε με τους συγγενείς της μαμάς, αλλά ο Μπρούνο είναι πολύ καλός νέος.

— Φτάνει! ανεωφυνε ο κύριος Φορτουνα. Σου απαγορεύω να συνεχίσης αυτή τή συζήτασι.

— Μα είμαι αναγκασμένη, πατέρα, γιατί ο Μπρούνο και εγώ αγαπιόμαστε και θέλουμε να παντρευτούμε.

— Να παντρευτής; φώναξε ο κύριος Φορτουνα. Μήπως τρελλάθηκες;

Είχε γίνει κατακόκκινος τώρα και η Ουγκέτ φοβήθηκε μήπως πάθαινε τίποτα.

— Να παντρευτής τόν Μπρούνο Πασκάλ, τόν γιό τού Όλιδιέ Πασκάλ!... Αυτό πιά έλειπε. Ποτέ, άκου, ποτέ!...

— Μα γιατί; Τόλμησε να ρωτήση σι- γα ή νέα.

— Δεν έχω να σου δώσω εξηγήσεις. Αυτός ο γάμος δεν θα γίνη, γιατί δεν μπορεί να γίνη. Αυτό έχω να σου πω. Και μ' ην τολμήσης να τόν εαυθίσεις...

Ή Ουγκέτ βγήκε από τόν δωμάτιο κλαίγοντας. Έγραψε κουφά στον Μπρούνο και τού είπε τη σκηνή με τόν πατέρα της. Τόν παρακάλεσε να περιμένη μερικους μήνες. Ήταν βέβαιη πώς ο πατέρας της θα μαλάκωνε. «Και στο κάτω-κάτω — έλεγε — σ' ε λίγο γίνουμαι ένήλικη: η' ένα χρόνο θα είμαι έλευθερη και θα παντρευτούμε, αν μ' αγαπάς ακόμα...»

Έλαβε μέσω της Μάρθας πέντε λό- για: «Σ' αγαπώ και θά περιμένω...»

Πέρασαν μερικές εδωμάδες.

Τήν ημέρα που η Ουγκέτ έγινε είκοσι χρονών τή φώναξε ο κύριος Άλλαίν, ο προϊστάμενός της:

— Ουγκέτ, τής είπε, έχω να σου δώσω ένα γράμμα. Είναι από τη μητέρα σου.

— Άπ' τη μητέρα μου; είπε η νέα τα- τραμένη. Πότε τόν έγραψε;

— Λίγες μέρες πριν πεθάνη. Με παρα- κάλεσε να σ' ας δώσω όταν θα γινόσουμ εί- κσι χρονών. Με εζώρκισε να μ' ην πω τί- ποτα στον πατέρα σου. Νά τόν γράμμα...

Όταν βρέθηκε μόνη η Ουγκέτ άνοιξε τόν φάκελλο και διάβασε με χτυποκάρδι η «Αγαπημένη μου κόρη, τή μέρα που θά διαβάζης αυτό τόν γράμμα θά είσαι πιά γυναίκα. Θα μ' ας πωρς να με καταλάβης και να με κρίνεις. Αν σου γράφω σήμερα τόν κάνω γιατί φοβάμαι μήπως ο πατέρας σου σου πη για μένα πράγματα που δεν εί.αι αληθινά...

»Πρέπει να καταλάβης. Όταν ήμουν κοπέλλα αγάπησα μ' όλη τη δύναμι της ψυχής μου τόν εαδέλφό μου Όλιδιέ Πασ- κάλ. Μα δεν μπορούσαμε να ενώσουμε τις ζωές μας γιατί εγώ ήμουν φτωχή κι' ο Ό- λιδιέ δεν είχε ακόμα σταθερή εργασία.

»Είχε πεθάνει ο πατέρας μου κι' η μη- τέρα μου με ικέτευε να παντρευτώ τόν πα- τέρα σου, τόν όποιον εγνωρία από καιρό κι' ο όποιος θ' αναλάμβανε και τήν ανα- τροφή των αδελφών μου. Ποτέ μου δεν ε- νοίωσα γι' αυτόν πορά μόνο έκτίμησι.

»Τόν πήρα για να ευχαριστήσω τη μη- τέρα μου. Έζησα μαζί του όμως μαρτυρι- κά χρόνια. Με ζήλευε τρομερά και μούκανε ατέλειωτες σκηνές. Και μια μέρα...

»Είχα μείνει έγκυος. Μπορούσα να έλ- πίζω σ' κάποια εύτυχία... Ένα πρωί ήρ- θε να με δλ' ο Όλιδιέ. Είχε παντρευτή κι' αυτός και κάπου-κάπου μ' έπισκεπτόταν. Δεν είχαμε πάψει ποτέ ν' αγαπιόμαστε. Κάποια στιγμή ο Όλιδιέ, ενώ μου θύμιζε τόν παρελθόν, έσκυψε και με φίλησε στο μέ-τωπο. Μα εκείνη τή στιγμή άνοιξε η πόρ- τα και φάνηκε στην είσοδο ο πατέρας σου.

»Οι δυο άντρες ήρθαν στα χέρια, μα μπήκα εγώ στη μέση και εζώρκισα τόν Όλιδιέ να φύγη. Τότε όλη η μαρία τού πατέρα σου εέσπασε πάνω μου. Μ' έδωσε και μ' έδειρε. Νόμιζε πως ήμουν ερωμένη τού Όλιδιέ. Μάταια προσπάθησα να τόν πείσω ότι δεν συνείβαινε τέτοιο πράγμα. Όταν γεννήθηκες εσύ, πίστεψε πως ήσουν τόν κορίτσι τού άλλου. Δεν θέλησε να χω- ρίσουμε γιατί δεν είχε αποδείξεις εναντίον μου απ' τή μια μεριά κι' απ' τή άλλη φο- βόταν τόν σκάνδαλο. Μα μου έκανε μαρτυ- ρική τή ζωή μου. Δεν άντεχω άλλο. Σ' ε- λίγες ώρες θά βέσω τέρμα σ' αυτή τή φρι- κτή ζωή...»

Ή Ουγκέτ δεν έβλεπε πιά. Τά μάτια της είχαν πλημμυρίσει δάκρυα. Ήξερε τώρα τόν μυστικό τού μίσους τού πατέρα της απέναντί της, τόν μυστικό τού θανάτου της μητέρας της... Δεν επρόκειτο για δυ- στήχημα, αλλά γι' αυτόκτονία!... Ήταν τρομερό!

Ή Ουγκέτ έτρεξε σπίτι της. Βρήκε τόν πατέρα της στο γραφείο του. Χωρίς να τού πη τίποτα τού έδωσε τόν γράμμα. Έ- κείνος άφου τόν διάβασε κυριεύθηκε από μια μεγάλη ταραχή. Έπειτα από πολλή ώρα κατώρθηκε να μιλήση:

— Όστε ήταν αθώα! Τη βασάνισα χω- ρίς λόγο... Και στο τέλος τή σκότωσα! Είναι φοβερό!

Ή Ουγκέτ τόν πλησίασε και τόν αγκά- λιασε. Σ' ε λίγο κλαίγανε και οι δυο σαν παιδιά.

— Ουγέτ, θά με συγχωρέσης ποτέ για τή σκληρότητα τσών χρόνων;

— Δε φταίς εσύ, πατέρα, έλεγε κλαί- γοντας η κοπέλλα. Ήταν μοιραία όλα αυτά.

— Κι' η μητέρα σου, θά με συγχω- ρέση;

— Ό, είμαι βέβαιη, πατέρα.

— Τρέχα, Ουγκέτ, και τηλεγράφησε τού Μπρούνο νάρθη τόν συντομότερο. «Ι- σως, έτσι δώσω μια ίκανοποίησι στη νεκρή...»

Έπειτα από λίγες μέρες οι δυο νέοι παντρεύτηκαν, κι' έπειτα από πολλά χρό- νια, τόν σπίτι έγινε πάλι χαρούμενο και γελαστό.

ΜΑΡ ΣΕΛ ΩΚΛΑΙΡ

ΑΠΟ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΚΕΙΜΩΝΑ...

Το καλοκαίρι θα δίνει πάλι το τέρμα του και η γκαρνιτούρα κάθε κομψής γυναίκας θα πρέπει να προσαρμοστεί προς τις καινούργιες καιρικές καταστάσεις που θα επακολουθήσουν. Ίσως να είναι κάπως νωρίς, αλλά το Παρίσι, πάντα διαστικό και... προβλεπτικό, μας στέλνει τα πρώτα φθινοπωρινά και χειμωνιάτικα μοντέλα του, που σας παρουσιάζουμε στη σελίδα αυτή.

1.— Ταγιέρ από υφασμα τουήντ. Έφαρμόζει στη μέση με τις πένσες και το κόψιμο του στήθους. Γαρνιτούρα από δελούδο. Φούστα ίσια.

2.— Ταγιέρ μάλλινο με μανίκια κιμονό και γιακά πέτα. Κλείνει με κουμπιά κι' έχει τσέπες με καπάκια. Φούστα ίσια.

3.— Μπλουζόν από χονδρό μάλλινο και φούστα από φανέλλα. Τα μανίκια είναι φαρδιά και η φούστα στενή με μία πιέτα πίσω.

4.— Μοντέρνο ταγιέρ με ώρες νωμίτη κλασική μπάσκα που του δίνει ξεχωριστή χάρι.

5.— Ριχτή ζακέτα σπόρ από λινό υφασμα. Ο γιακάς είναι σμακί πολύ φαρδιά με λεπτές μανίκια.

6.— Ντέ-πιές από τουήντ με γαρνιτούρα από δελούδο κοτλέ με δυή πιέτες ασιδέρωτες μπροστά.

7.— Ταγιέρ από τουήντ με γιακά δρθιο πίσω και μυτερό μπροστά. Οι τσέπες ακολουθούν το κόψιμο του γιακά. Γαρνιτούρα από δελούδο.

8.— Ταγιέρ με φούστα κλός και ζακέτα έφαρμωστή. Μανίκια φουσκωτά τρουά-κάρ και γιακάς δρθιος πίσω κατά δούλησιν.

9.— Μπλούζα από ζέρσεϋ σε χρώμα ανοιχτό. Φούστα σε χρώμα σκούρο από υφασμα μπουκλέ και τσέπες κοφτές στα πλάγια.

Η ΔΡΑΠΕΤΙΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

6ον

— Καί τότε... θά φας κι' εσύ δυό γερές κλωτσιές καί θά δρεθής έξω απ' τὸ "Οκοφλδ-Πάρκ. Ἔτσι θά χάσης κάθε ἐλπίδα νά ἐπιτύχῃς τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο δοκίμαστές ἐδῶ. Αὐτὲς εἶναι ἀνοήσιες Κλήβ. Θά προσπαθῶμε νά τάχουμε καλά μὲ ὄλους, χωρὶς καμμιὰ ἐξαιρέσι. Ἐννοεῖς, φυσικά, χωρὶς νά ζημιώσουμε καθόλου καὶ τὴν ἀ-ἐροσέπειά μας. Καὶ ὕστερα πρόσθεσε, κάπως περιπαιχτικά: Ἄντε τώρα περιστερὰκι μου. Πήγαινε νὰ κοιμηθῇς στὴ φωλιτσα σου... στὸ μπάνιο σου, γιατί κι' ἐγὼ δὲν εἶμαι βλέπω ἀπ' τὴ νύστα. Δὲν μοῦπες, πῶς δοῖσκαίς τὰ πλακάκια τοῦ μπάνιου, ἀντὶ γιὰ τὸ σωμιέ, πού ἴσους συνηθισμένους! "Α! Ἐχάσας! Ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω καὶ μιὰ συμβουλὴ: "Ἀν τὴ νύχτα κρυώνουν τὰ πόδια σου...

— Λοιπόν; τὴν ἔκοψε ἀπτόμα ὁ Κλήβ.

— Μία ζεστή μπουγιότα θά ἦταν ὅ,τι σοῦ χρειάζεται. Θά σοῦ ἀγοράσω μιὰ τὴν πρώτη φορὰ πού θά ἔχω ἔξοδο.

— Ἐρεῖς πὼς εἶσαι παλα-βούτσικη εἶπε μὲ σφιγμένα χεῖλη ὁ Κλήβ.

— Αὐτὸ τὸ ξέρω. Πάντα μου τὸ λέγανε πὼς εἶμαι ἑξυπνὴ!

— "Ε, κι' ἐγὼ σοῦ λέω πὼς δὲν σοῦ πᾶει νὰ κάνῃς τὴν ἑξυπνὴ! Οὔτε καὶ πού εἶσαι ἄλλωστε, ξανάπε ὁ Κλήβ κατακόκκινος ἀνὰ ἄστακος.

— Φυσικά, καμμιὰ γυναῖκα δὲν ἐλπίζει πὼς ὁ ἄνδρας τῆς θά τὴν ἀναγνωρίσῃ τὸ πνεῦμά της!

— Μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ ἄνδρας σου, ἀπάντησε ἀπτόμα ὁ Κλήβ, κι' ἀρπάζοντας τὸ στρώμα καὶ τὰ σκεπάσματά του ἀπ' τὸ κρεβάτι του, τράβηξε, φουρκισμένος, γιὰ τὸ μπάνιο. Φθάνοντας στὴν πόρτα, γύρισε καὶ τῆς εἶπε μὲ σφιγμένα δόντια:

— Καληνύχτα, ἐλπίζω τώρα πὼς θά κοιμηθῇς καλά.

— Καληνύχτα, τοῦ εἶπε ἡ Κάθλην, χαμογελώντας πονηρά.

★

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ὁ Κλήβ κι' ἡ Κάθλην συνάντησαν στὴν κουζίνα τὸ γέρο Τζῶννυ, τὸ μισοτρελλό ἀγαπημένο τοῦ σέρ Ρίτσαρντ. Ὁ Τζῶννυ ἦταν ἕνας ἡλικιωμένος ἄνδρας μὲ λιγνὸ πρόσωπο. Τὸ κεφάλι του ἦταν πάντα σκυφτὸ κι' ὅταν κανεῖς τοῦ μιλοῦσε, μουρμουροῖζε μέσα στὰ δόντια του κάτι ἀσυνάρτητες λέξεις. Ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή πού εἶδε τὸν Κλήβ, φάνηκε πὼς τὸν πῆρε μὲ καλὸ μάτι. Ἰσως γιὰ τὸ Κλήβ τοῦ φέρεθηκε μὲ πολὺ καλὸ τρόπο. Ἰσως γιὰ τὸ ἀπὸ ἐνστικτο ὁ Κλήβ τοῦ θυμισε κάποιον ἄλλον πού δὲν μποροῦσε νὰ τὸν ξεχάσῃ.

— Ὁ καυμένος, εἶπε ὁ Κλήβ χαμηλόφωνα στὴν Κάθλην. Μοῦ εἶναι πολὺ συμπαθητικός καὶ βλέπω πὼς εἶχε δικό του ὀβείος μου πού τὸν ἀγαποῦσε.

— Καί σ' ἐμένα εἶναι συμπαθητικός, ἀπάντησε ἀυθόρμη-

τα ἡ Κάθλην. Πάντα αἰσθάνεται κανεῖς συμπάθεια γιὰ κάποιον πού δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερασπιστῇ τὸν ἑαυτὸ του. Ἀκριβῶς ὅπως συμβαίνει μὲ τὰ παιδιὰ καὶ μὲ τὰ ζῶα.

— Ὁ Κλήβ γύρισε καὶ τὴν κύταξε μὲ ἀπορία καὶ τῆς εἶπε: —Μὰ τὴν ἀλήθεια, Κάθλην. Μπορεῖ νὰ εἶσαι διτθόπυτε. Ἀκόμη καὶ κλέφτρα. Μὰ ἡ καρδιά σου εἶναι ἕνα κομμάτι μάλαμα.

Ἡ Κάθλην προσπάθησε νὰ γελάσῃ, μὰ αἰσθάνθηκε νὰ σφίγγεται ὁ λαιμὸς τῆς καὶ ἀπάντησε μάλλον ἀπτόμα: —"Ἀν μοῦ ξαναπῆς, Κλήβ, πὼς εἶμαι κλέφτρα νὰ τὸ ξέρω. Θά σοῦ κάνω καμμιὰ λαχτάρα πού νὰ τὴ θυμᾶσαι.

Λίγες μέρες ἀργότερα, ὁ Κλήβ πῆγε στὸ μεγάλο λαχανόκηπο τοῦ κτήματος πού ἀπείχε κάμποσο ἀπὸ τὸν πύργο καὶ πού ἦταν τριγυρισμένος ἀπὸ ἕνα ψηλὸ τοῖχο πού τὸν χωροῦσε ἀπὸ τὸ πάρκο. Τώρα τελευταία ἡ κ. Χόρτον παραπονιόταν συχνὰ γιὰ τὴν κακὴ ποιότητα τῶν λαχανικῶν πού σερβιρίζονταν σὺν τὸ τραπέζι κι' ὁ Κλήβ σκέφτηκε πὼς ὁ Ἐντοναρδ Χόκινς, ὁ κηπουρὸς, θά πούλουσε τὰ καλύτερα στὴν ἀγορά καὶ θά ἔσπελνε στὸν πύργο τὰ δεύτερα. Ἀποφάσισε, λοιπόν, νὰ ἱδῇ μόνος του τί συνέβαινε κι' ἔτσι δρέθηκε ἐκεῖ τὴν ἡμέρα στὸ λαχανόκηπο. Ὁ Χόκινς ἦταν ἐκεῖ, σκαλίζοντας τὰ καρίκια κι' ὁ γέρο Τζῶννυ τὸν βοηθοῦσε ξεριζικίζοντας τ' ἀγριόχορτα. Ὁ Κλήβ ἀπέκλει ἀκόμη ἀρκετὰ ἀπ' τὸ μέρος πού δουλεύανε, ὅταν ἔξαφνα εἶδε τὸ Χόκινς ν' ἀρπάξῃ τὸ γέρο Τζῶννυ ἀπ' τοὺς ὤμους, νὰ τὸν τραντάξῃ δυνατὰ καὶ στὸ τέλος νὰ τὸν ρίχνῃ καταγῆς μὲ μιὰ δυνατὴ κλωτσιά. Ὁ Τζῶννυ δοκίμασε νὰ σηκωθῇ, μὰ πρὶν τὸ καταφέρει, ὁ Χόκινς τὸν πῆρασε καὶ δίνοντας του δεύτερη κλωτσιά, τὸν σώρισε καὶ πάλι κάτω. Ὁ Κλήβ ἀγανακτισμένος ἀπ' αὐτὰ πού εἶδε, ἐπείταξε τὸ βῆμα του καὶ μὲ μὲν ἔαθε κοντὰ τους, γύρισε πρὸς τὸ Χόκινς καὶ κοκκινώντας τὸ χέρι του ἀπειλητικά, τοῦ εἶπε:

— Τί διάβολος σ' ἐπίασε καὶ χτυπάς ἐστὶν αὐτὸν τὸν κακομοῖρη! Δὲν βλέπεις τὰ χάλια του; — Ἐστὶν νὰ κάνῃς τὴ δουλειά σου, ἀπάντησε ὁ Χόκινς μὲ αὐθάδεια. Δικαίωμά μου εἶναι νὰ τοῦ κάνω ὅ,τι μοῦ γουστάρει. Ἐδῶ μοῦ τὸν ἔδωσαν γιὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ κι' ὅχι νὰ κοπρσοκυλιάζῃ, παριστάνοντας τὸν παλαβοῦ!

— Καὶ δὲν μοῦ λές; Ποῖος σοῦδωσε αὐτὸ τὸ δικαίωμα, εἶπε ὁ Κλήβ θυμωμένα καὶ μὲν συγκρατώντας τὰ νεῦρα του. Ἀσφαλῶς θά τῶναι παρὶς μόνος σου. Ἐνὰ μόνος σοῦ λέω: Μὴ τολμήσῃς νὰ ξαναβάλῃς χεῖρι ἐπάνω του, γιατί θάχης νὰ κάνῃς μαζί μου!

Τὸ πρόσωπο τοῦ Χόκινς ἔγινε κατακόκκινο ἀπὸ θυμὸ καὶ μὲ ὄφους θρασυ εἶπε στὸν Κλήβ: — Δὲν σοῦ φάνηκε ὅτι μὰς τὰ παρᾶλές, κύριε Αὐστραλέ; Εἶναι δικός μου λογαριασμός τὸ τί θά κάνω μ' αὐτὸ τὸν θεό-

τρελλο. Κι' ἂν δὲν σοῦ γουστάρῃ ὁ τρόπος μου... Κῦττα ὁ παρᾶλές κι' αὐτὸ, καὶ τοῦ ἔδειξε τὴν ἀνοιχτὴ παλάμη του.

Μὰ δὲν πρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὴ φράση του, γιατί σ' ἕνα δευτερόλεπτο δροῖθηκε ἐπιπλωμένος ἀνάσκαλα δυὸ μέτρα μακρύτερα, μὲ τὸ μᾶτι πρησμένο ἀπ' τὴν καλοζυγισμένη γροθιά τοῦ Κλήβ.

Ὁ Τζῶννυ κύταξε τὸν Κλήβ σὰν χαμένον. Στὰ μᾶτια του ζωγραφίζονταν καθαρά ἡ εὐγνωμοσύνη.

— Ἦταν πολὺ εὐγενικὸ ἐκ μέρους σας, κύριε, εἶπε στὸν Κλήβ μὲ ὄφους ἀνθρώπου πού τάχει τετακρόσια. Δὲν μπορῶ μόνος μου νὰ ὑπερασπίσω τὸν ἑαυτὸ μου καὶ δὲν ὑπάρχει πιά ἐδῶ κανένας γιὰ νὰ μὲ προστατέψῃ. Ἐνας πού ὑπῆρχε δὲν ζῇ πιά. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λές; καὶ πλησιάζοντας πολὺ τὸν Κλήβ, τὸν καλοκύταξε στὸ πρόσωπο. Τί ἐννοοῦσε αὐτὸς ὅταν σὰς εἶπε «κύριε Αὐστραλέ»;

— Μὰ εἶμαι Αὐστραλὸς, εἶπε χαμογελώντας ὁ Κλήβ. Ἐρχομαι ἀπ' τὴν Αὐστραλία.

Αὐτὸ εἶναι πολὺ περίεργο, εἶπε ὁ Τζῶννυ σὰ νὰ μολογούσε, κουνώντας συγχρόνως τὸ κεφάλι του. Πάρα πολὺ περίεργο... Ἦταν κάτι πού μοῦ εἶχε πῇ ὁ μακαρίτης ὁ σέρ Ρίτσαρντ γιὰ ἕνα Αὐστραλὸ... Κάποιον ἀνηψιὸ του θαρρῶ... Μὰ δὲν θυμᾶμαι τίποτε τώρα. Κούνησε ξανά τὸ κεφάλι του λυπημένα καὶ πρόσθεσε: Μὰ τὸ Θεο... Δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ τίποτε.

Ὁ Κλήβ τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι καὶ μὲ φωνὴ γεμάτη ἀγωνία τὸν ρώτησε, κυττάζοντάς τον στὰ μᾶτια:

— Γιὰ προσπάθησε, λοιπόν. Τζῶννυ, νὰ θυμηθῇς! Τί σοῦ εἶπε ὁ σέρ Ρίτσαρντ γι' αὐτὸν τὸν Αὐστραλὸ ἀνηψιὸ του; Γιὰ προσπάθησε νὰ θυμηθῇς!

Δὲν μπορῶ τώρα, κύριε. Ἰσως ἄλλη φορὰ θυμηθῶ, ἀπάντησε ὁ Τζῶννυ, φανερά στενοχωρημένος γιατί δὲν μποροῦσε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν σωτήρα του. Μοῦ εἶπε κάτι γιὰ... Μὰ δὲν μπορῶ τώρα νὰ θυμηθῶ.

Στὸ μεταξὺ ὁ Χόκινς εἶχε σηκωθῇ καὶ γύρω του εἶχαν μαζεῦτῃ κάμποσοι ἐργάτες πού δουλεύανε στὸν κήπο καὶ εἶχαν παρακολουθήσει ἀπὸ μακριὰ τὴ σκηνή. Ὁ Χόκινς χωρὶς νὰ τοὺς ἀπαντᾷ στὰ ἐρωτήματά τους, κύταξε ἀπειλητικά πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κλήβ, προφέροντας συγχρόνως θάνατους βροσιές. Ὁ Κλήβ τὸν πλησίασε καὶ τοῦ εἶπε ξερό:

— Ἀκού φίλε, ἂν θέλῃς νὰ κρατήσῃς τὴ θέσι σου, τὸ καλὸ τρεπὸ πού ἔχεις νὰ κάνῃς εἶναι ἀντὶ νὰ τὰ βάλῃς μὲ τὸν Τζῶννυ, νὰ στέλῃς στὸν πύργο τὰ πρὶ ἐλεγκτὰ λαχανικά του κήπου κι' ὅχι νὰ τὰ πούλῃς στὴν ἀγορά.

Καὶ πλάνοντας αὐτὰ τοῦ γύρισε τὴν πλάτη καὶ τράβηξε γιὰ τὸν πύργο. Ὡς πού νὰ θάσῃ στὸν πύργο, στὸ μυαλό του στριφογύριζαν τὰ λόγια τοῦ Κλήβ. Τί νὰ τοῦχε πῇ ἀραγε ὁ βέιος του πρὶν πεθάνῃ; Ὅταν

ἔβαζε στὴν κουζίνα κατὰ τὴν πὼς ὁλόκληρο τὸ προσωπικὸ εἶχε μᾶθαι τὸ ἐπεισόδιο μὲ τὸ Χόκινς. Μερικὰ ἐργατοὶ εἶχαν φθάσει στὸν πύργο πρὶν ἀπ' τὸν Κλήβ καὶ προσεβάσανε τὰ νέα. Ἡ Κάθλην τὸν πλησίασε καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἦταν πολὺ εὐγενικὸ αὐτὸ πού ἔκανες. Γιὰ σκέψου αὐτὸ τὸ γουρὸνι ὁ Χόκινς νὰ κλωστήσῃ ἕνα δυστυχισμένο μισοτρελλό γέρο!

— Ὁ καθένας στὴ θέσι μου θάκανε τὸ ἴδιο, ἀπάντησε μετρίοφωνα ὁ Κλήβ. Τὸ πρόσωπό του ἦταν κατακόκκινο ἀπὸ ντροπὴ καὶ δίνοντας αὐτὴ τὴν ἀπάντησι κίνησε νὰ φύγῃ ἀπ' τὴν κουζίνα.

Ἡ Κάθλην τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ μπράτσο.

— Ὁχι ὁ καθένας, Κλήβ.

— Μὰ τί ἐννοεῖς; Προσπαθεῖς νὰ μὲ κάνῃς ἥρωα;

Δὲν ξέρω ἂν προσπάθω νὰ σὲ κάνω ἥρωα, προσπάθω ὅμως...

Ἐδῶ ἡ Κάθλην σταμάτησε καὶ συνέχισε μέσα της: «Νὰ πάω νὰ σ' ἀγαπᾶ. Μὰ δὲν μπορῶ».

Γιὰ μερικὰ λεπτά δὲν ξαναμίλησαν. Στεκόταν κυττάζοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον στὰ μᾶτια. Ὑστερὰ ἡ Κάθλην τοῦ εἶπε μὲ τρεμάμενη φωνή:

— Τὸ ξέρεις Κλήβ πὼς εἶμαι περήφανη γιὰ σένα; Φυσικά, πρόσθεσε κάπως στενοχωρημένα, ἂν αὐτὸ σὲ ἐνδιαφέρει.

Ἄν τὸν ἐνδιέφερε! Τὰ χέρια του ἔκαναν μιὰ αὐθόρμητη κίνησι γιὰ νὰ τὴν ἀγκαλιάσουν. Μὰ ὑπόρρεσε νὰ συγκρατηθῇ καὶ τῆς εἶπε σχεδὸν ἀπτόμα:

— Εὐχαριστῶ πολὺ, Κάθλην, γιὰ τὰ καλά σου λόγια. Ἀλλὰ καίρομαι ἐκεῖ πια μὲ φαντασία, νὰ σταματήσουν αὐτὰ τὰ ἐγκώμια. Δὲν θέλω νὰ ξαναγίνῃ λόγος γι' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο τοῦ Χόκινς. Συχαίνονται τόσο πολλοὺς εὐαίονους γιὰ τὸ τίποτε!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' ΠΟΘΟΙ

Ἦταν ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα. Ὁ Κλήβ εἶχε ἔξοδο ἐκεῖ τὴν ἡμέρα. Εἶχε πᾶει στὴν πλησιέστερη πὺλ νὰ κάνῃ μερικὰ φύνια. Ἡ Κάθλην μέσαστὸ σούρουπο ἔστρωνε τὸ τραπέζι γιὰ τὸ δείπνο, ὅταν ὁ Ράλφ ἐπιτρέφοντας ἀπ' τοὺς Ρόλτον, τὴν εἶδε μέσα ἀπὸ τὴν τζαμά-πορτα. Ἐκεῖνο τὸ βραδὶ δὲν ἦταν καὶ τόσο στὰ κέφια του. Ἡ μητέρα του τὸν γκρινιάζει διαρκῶς νὰ παντρευθῇ καὶ νὰ νοικοκυρευθῇ, λέγοντας πὼς δὲ θάβρισκε πρὶ καλὴ καὶ πρὶ πλούσια νύφη ἀπ' τὴν κόρη τοῦ σέρ Ρόλτον. Ἔτσι λοιπόν κι' αὐτὸς πού δὲν τὸ εὗρισκε πολὺ ἀσχημὸ αὐτὸ τὸ συνοικέσιο, προσπάθησε νὰ κατακτήσῃ τὴν Μάρτζου Ρόλτον, ἂν καὶ δὲν τοῦ πολυγυστάρει. Μὰ παρ' ὅλο πού πήγαινε συχνὰ μαζί της ἱππασία καὶ πού συχνὰ ἦταν προσκαλεσμένος στὸν πύργο τοῦ Ρόλτον, ἡ ὑπόθεσις δὲν φανόταν νὰ προχωρῇ πολὺ. Ἡ τουλάχιστον δὲν εἶχε προχωρήσει πρὶ πέρα ἀπὸ μιὰ φιλικὴ οἰκειότητα. Αὐτὰ συλλογιζόμενος καθὼς γυρνοῦσε στὸν πύργο του κι' ἔλεγε μέσα του πόσο ἦταν ἀδελφὴς πού προσπάθησε νὰ φιλήσῃ ἕνα ὀπισθοδρομικὸ καὶ σεμνοτόμο κορίτσι σὺν τῇ Μάρτζου, ὅταν πεζεύοντας κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο μέσα στὸ δά-

σος κάθισαν στὴ ρίζα του γιὰ νὰ ξεκουραστούν λίγο.

— Ὁχι σὲ παρακαλῶ τοῦ εἶχε πῇ σπρώχνοντάς τον ἀπᾶλά. Δὲν θέλω νὰ φιληθῶ πρὶν παντρευτῶ.

— Μὰ γιατί, Μάρτζου; τῆς παρατήρησε ἐκείνος πονηρὰ. Τί κακὸ δοῖσκαίς σὲ ἕνα φίλ; Ἐξ ἄλλου, τὸ ξέρεις πολὺ καλά, πὼς εἶμαι τρελλὸς γιὰ σένα.

— Πολὺ κολακευτικὸ αὐτὸ γιὰ μένα, Ράλφ, μὰ... δὲν θά-θελα νὰ φιληθῶ πρὶν ἀπὸ τὸ νά-μο μου. Καὶ τὰ χεῖλη τῆς σούφρωσαν μὲ πείσμα. Τώρα τί λές, πηγαίνουμε; Ὁ πατέρας θά μᾶς περιμένῃ γιὰ τὸ τσάι καὶ δὲν μοῦ ἀρεῖται νὰ τὸν κάνω νὰ περιμένῃ.

— Ὅπως θέλεις, τῆς εἶπε εὐγενικά μὰ ψυχρὰ καὶ ξεκίνησαν.

Σ' ὅλο τὸ δρόμο ὡς τὸν πύργο τῶν Ρόλτον δὲν ἀντάλλαξαν λέξι. Ἡ Μάρτζου τρεβοῦσε ἐμπρός καὶ ἐκείνος τὴν ἀκολουθοῦσε. Στὴν τραπεζαρία τοὺς περιμέναν ὁ σέρ Ρόλτον κι' ὁ γυιὸς του ὁ Πήτερ.

Ὁ σέρ Ρόλτον ἦταν ἕνας ἄνδρας μετρίου ἀναστήματος, μὲ πλατὺ μέτωπο, ἀγαθὰ γαλανά μᾶτια καὶ μὲ πρὸςκαρο ὄφους.

Ὁ γυιὸς του ὁ Πήτερ, ἦταν ἕνα θυμωμένο παλληκάρι, ὡς 27 χρόνων, ψηλὸς, μὲ καστὰνὰ μαλλιά καὶ μᾶτια. Μόλις εἶχε παρὶ τὸ δῖπλωμα τοῦ γιαιτοῦ καὶ ἦλθε νὰ περάσῃ λίγες ἑβδομάδες στὸν πύργο τοῦ πατέρα του, πρὶν ξαναγυρίσῃ στὸ Λονδῖνο γιὰ νὰ κἀνῃ τὴν πρακτικὴ του σὲ νοσοκομεία.

Μόλις γύρισαν ἡ Μάρτζου μὲ τὸ Ράλφ, κάθισαν ὅλοι γιὰ τὸ τσάι. Ἡ συνομιλία δὲν ἦταν καὶ πολὺ θερμὴ. Ὁ Ράλφ δὲν ἄσχετο πολὺ στὸ σέρ Ρόλτον καὶ στὸ γυιὸ του, μὰ ἀναγκαστικά τὸν δεχόταν κι' ὁ σέρ Ρόλτον ἐπέτρεπε στὴν κόρη του νὰ κἀνῃ παρέα μαζί του, γιατί ἦταν ὁ μοναδικὸς πυργοδεσπότης σὲ μεγάλη ἀκτίνα γύρω ἀπὸ τὸν πύργο τους. Μετὰ τὸ τσάι ὁ Ράλφ δὲν ἔμεινε καὶ πολὺ μαζί τους. Συγκρατώντας τὴν δυσθυμία του τοῦε χαϊρέτησε κι' ἔφυγε. Γυρίζοντας γιὰ τὸν πύργο του, σκέφθηκε γιὰ μιὰ στιγμή νὰ πῆγαινε ὡς τὴν πόλιν, ὅπου ἡ Κρίστιαν καὶ ἡ Μάργκαρετ, δυὸ νεαρὰ μανεκὲν — φιλενάδες τους — θάκαναν μεγάλη χαρὰ ἀν τὸν ἔδλεπαν, κι' αὐτὸς θά ἔεσκαψε λιγάκι μὲ τὴν συντροφιά τους. Μὰ ὕστερα θυμήθηκε πὼς ἡ μητέρα του εἶχε ἐκεῖνο τὸ βραδὶ δεξιώσῃ καὶ θά γινόταν ἕξω φρενὼν ἂν ἔλειπε αὐτὸς. Σκέφθηκε πολλὰς φορές τὸ γιατί φοβόταν τόσο τὴν μητέρα του καὶ τῆς ἦταν τόσο ὑπάκουος. Δὲν μποροῦσε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ καλὰ κι' ὁ ἴδιος. Μ' αὐτὲς τίς σκέψεις ἔφθασε στὸν πύργο κι' ἐνῶ πήγαινε στὸ δωμάτιό του, διέκρινε τὴν Κάθλην μέσα ἀπ' τὴν τζαμάπορτα τῆς τραπεζαρίας. Σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμή κρινώντας τὰ χέρια του στὶς στέπες τῆς κυλότητας του καὶ τὴν κύταξε. Τί ὠραῖο πλῆγμα πού ἦταν! Καὶ πᾶς φανόταν τὸ λυγρὸ κορμὶ τῆς κάτω ἀπ' τὴν μούρη στολῆς τῆς καμπαριέρας! Τὰ χέρια τῆς, καλὸς τοποθετοῦσαν τὰ διάφορα σκεῦ ἐπάνω στὸ τραπέζι, τοῦ βρῆκαν σὰν λουλούδια. Κι' οἱ ὠραῖες γάμπες τῆς ἦταν θαύμα κομψότητες, καθὼς τοιγύρισε γύρω ἀπ' τὸ τραπέζι. «Αὐτὴ περνᾷ τὰ γυαλιά καὶ στὴν Κρίστιαν καὶ στὴ Μάργκαρετ». Σκέφθηκε ὁ Ράλφ κυττάζοντάς τὴν μὲ πόθο. Ξαφνικά τοῦ πέ-

ΤΗΣ ΜΟΛΑΣΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Ὁ Ἰταλικὸς οἶκος Μόρο παρουσίασε ἐφέτος αὐτὸ τὸ ἰδιόρρυθμο κοστούμι γιὰ τὴν πλάξ. Τὸ παραδοκὸ πανταλόνι καὶ ἡ ἐσάρπα εἶναι ἀπὸ ἔμπριμη πτυπλῖνα, μὲ μαῦρο φόντο καὶ σχέδια κόκκινα λευκά καὶ πράσινα. Τὸ πανταλόνι ἔχει σχιστὲς λοξὲς τσέπες καὶ ἡ ἐσάρπα μαῦρες φράντζες. Τὸ κορσελέ εἶναι ἀπὸ σκέτη μαῦρη πτυπλῖνα.

— Ἀνοιξε τὴν πόρτα τῆς τραπεζαρίας καὶ κλεινόντάς τὴν μαλακὰ πίσω του, τῆς εἶπε πρόσχαρος:

— Ἄλλο, ὁμορφούλα!

Ἐκεῖνη τὴ στιγμή ἡ Κάθλην κρατοῦσε στὰ χέρια τῆς μερικὰ ἀσημένια μαχαιροπήρουνά πού εἶχε παρὶ ἀπὸ ἕνα συστράτι τοῦ μπαπουφέ. Ξαφνίστηκε μόλις ἔκουσε τὴ φωνή του καὶ τὸν εἶδε. Περισσότερο ἀνέστη ἀπ' τὴν προσφύνησι. Δὲν ἔδραλε λέξι.

— Τί μὲ κυττάς ἐστὶν σὰν κουτορνήθι; τῆς ρώτησε γελώντας πονηρὰ ὁ Ράλφ. Δὲν σούχει πῇ ὡς τώρα κανέναν ἄνδρα πὼς εἶσαι ὁμορφή;

Δὲν εἶμαι κουτορνήθι, ἀπάντησε ἡ Κάθλην, ξεχνώντας ἀπ' τὸ θυμὸ τῆς νὰ προσθέσῃ τὸ «κύριε». Καὶ φυσικά μὲ τὸν πῇ πὼς εἶμαι ὁμορφή. Μοῦ τᾶχει πῇ ὁ ἄνδρας μου. Σεχνάτε πὼς εἶμαι παντρεμένη;

Αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία, εἶπε κυνικά ὁ Ράλφ. Μπορεῖ ὁ ἄνδρας σου νὰ σοῦ τὸ εἶπε κάποτε πὼς εἶσαι ὁμορφή, μὰ δὲν ἔχω καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς θά-ναι νὰ τὸ ξανακούσῃς ἐδῶ καὶ πολλὴν καιὸ ἀπ' τὰ χεῖλη του.

— Ἐχετε λάθος. Ὁ ἄνδρας μου κι' ἐγὼ... Ἐδῶ σταμάτησε διαγκωνίζοντας τὰ χεῖλη τῆς. Εἴμαστε πρώτης τάξεως φίλοι. Ὁ Ράλφ τὴν πλησίασε λέγοντάς της:

— Ἀκριβῶς! Αὐτὸ πού φανταζόμουν!

Ἡ φωνή του εἶχε κάτι τὸ θοισαμβευτικὸ. Καὶ πρόσθεσε:

— Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, φώναξε, τί χρυσαστικά εἶν' αὐτά; — Εἶναι ψεύτικα, τοῦ ἀπάντησε μὲ μεγάλη ἐτοιμότητα.

— Πεύτικα, εἶπε σπικνώνοντας τὸ ἕνα φουδι τοῦ.

Μὲ τὸ ἕνα χέρι τοῦ τὴν κρατοῦσε ἀκόμη ἀπ' τὸ μπράτσο καὶ μὲ τ' ἄλλο γύρισε τὸ διακόπτη τοῦ ηλεκτρικοῦ. Τὸ δωμάτιο φωτίστηκε ἅπλετα.

— Γιὰ νὰ ἰδοῦμε, εἶπε καὶ ἔσκυψε νὰ τὰ ἐξετάσῃ.

— Ἄμ δὲν εἶναι ψεύτικα, κορίτσι μου, αὐτὰ τὰ χρυσαστικά. Εἶναι ἀληθινὰ! Γιὰ πές μου ἀπὸ πού τὰ δοῦντες; Βέβαια ὅχι ἀπ' τὴν μητέρα μου, γιατί τὰ χρυσαστικά τῆς τὰ γνωρίζω. Ἀλλ' ὅμως, ποτὲ τῆς δὲν φέρεσε τέτοια. Μὰ πὼς τὰ δοῦντες ἀπὸ κάποιον εἶμαι βέβαιος! Τὸ κατὰ βάνα ἀπὸ τὴν ἀοχὴ πὼς δὲν ἴσους ὁπὶ πράμα. Μὰ πὼς θά ἴσους τόσο ἑξυπνὴ καὶ καπᾶ-τσα, δὲν τὸ περιμένα! Γιὰ σκέψου νὰ καλοῦσα τώρα τὴν ἀστὴν καὶ νὰ τῆς ἔλεγα πὼς μέ-σας τὸ προσώπιό μου ἀνακάλυψα μιὰ κλέφτρα πού ἔχει ἐπάνω τῆς ἕνα χρυσαστικό! Καὶ τί θά γινόνταν τότε; Λοιπόν! Σκέψου τὰ καλὰ ὅλ' αὐτά,

σετε ἔτσι προσβολτικὰ ὅπως πρὸς ὀλίγου.

Ἄν δὲν ἦταν ἡ δεύτερη φορὰ, πού σὲ μιὰ μέρα ὁ Ράλφ εἶχε προσβληθῇ ἀπὸ γυναῖκα, δὲν θά ἔπτεμε. Ἀλλὰ τὸ ἀπόγευμα ἡ Μάρτζου, τώρα ἡ Κάθλην μὲ τὸν παγερὸ τῆς τόνο, τὸν ἔκαναν ἕξω φρενὼν. Ὁ θυμὸς φούντωσε μέσα του. Τὴν πλησίασε καὶ πιάνοντας τὴν ἀπὸ τοὺς καρπούς τῶν χειρῶν τῆς εἶπε μὲ πάθος:

— Ἀκού, κορίτσι μου, αὐτὸς δὲν εἶναι τρόπος γιὰ νὰ μιλάς σὲ μένα! Εἶσαι ἀναιδέστατη

καί... Έδω σταμάτησε, δυο δ-
πουρούμενα.

Η Κάθλην γιά μιὰ στιγμή
τρομοκρατήθηκε. "Αν πραγμα-
τικά καλούσε τὴν ἀστυνομία!
Τότε θάπρεπε ν' ἀποκαλύψῃ
τὴν ἀλήθεια. Βέβαια, δὲν θά
τὴν πίστευαν. Τότε θάπρεπε νὰ
εἰδοποιήσῃ τὴν μητέρα της, γιὰ
ν' ἀποδείξῃ τὴν ταυτότητά της.
Οἱ Χόρτον θὰ μάθαιναν ποιά
ἦταν καὶ τότε ὅλη αὐτὴ ἡ περι-
πέτεια της μὲ τὸν Κλήβ θά-
παίρνε τέλος. "Ας πιά πού
κοντὰ σ' αὐτὴν θ' ἀποκαλύπτον-
ταν κι ὁ Κλήβ.

Η καρδιά της πήγαινε νὰ
σπάσῃ. Κατέβαλε μεγάλη προ-
σπάθεια νὰ κυριαρχήσῃ τῆς
ταραχῆς της καὶ πήρε τὴ με-
γάλη ἀπόφασιν καὶ γιὰ τὸν ἑαυ-
τό της καὶ γιὰ τὴν χάρι τοῦ
Κλήβ, πού τὸν ἀγαπούσε τόσο
πολύ, νὰ κάμῃ ἀκόμη καὶ τὴν
πιὸ μεγάλη θυσία εἰς ὄφρος
τῆς ἀξιοπρέπειας της.

— "Α! Βλέπω πὼς φοβήθη-
κε τὸ ἀγριοκαϊκί, εἶπε
βριαμβετικά ὁ Ράλφ. Λοιπὸν;
"Απὸ πού τὰ σοῦφρῳσε αὐτὰ
τὰ χρυσάφια; Δὲν μιλᾷς;...
Καλὰ. Δὲν με νοιάζει. "Αλλω-
στε δὲν βρίσκω καὶ πολὺ περι-
εργο πού καὶ σὺ, ἕνα ὁμορφο
καὶ φτωχὸ κορίτσι, λαχτάρησε
νὰ στολίσῃς τὸ ὅμοιο μπρα-
τσάκι σου!... Καὶ τώρα τί θά-
λεγεσ γιὰ ἕνα φιλάκι;... "Ελα,
δῶσ' μου τὸ καὶ θὰ εἶμαι καλὸ
παιδί. Δὲν θὰ γυρῶ τίποτε
ἄλλο ἀπὸ σένα. "Υστερα πρόσ-
θεσε:

— "Ἐπὶ τοῦ παρόντος, του-
λάχιστον...

Τὸ φίλιν τοῦ τῆς προξενούσε
ἀπείρα, μὰ τὸν ὤφειλε νὰ τὴ φι-
λήσῃ. Κι' ὅταν ὁ Ράλφ ἔφυγε
ἀπὸ τὴν τραπέζια, σκέφθη-
κε πὼς ἴσως θὰ μπορούσε νὰ
τοῦ κἀν κι' ἄλλες παραχωρή-
σεις. "Αρκεῖ νὰ μὴ χωρίζονταν
ἀπὸ τὸν Κλήβ! "Αφῆσε μισο-
τελειωμένη τὴ δουλειά της κι'
ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό της. Τὸ
πρῶτο πού ἔκανε ἦταν νὰ πᾶ
στὸ μπάνιο καὶ νὰ ξεπλύνῃ τὰ
χεῖλιά της ἀπὸ τὸ φίλιν αὐτοῦ
τοῦ συκαμένου τοῦ Ράλφ.

Εἶχε πιά βραδυσεῖ γιὰ κα-
λὰ ὅταν ὁ Κλήβ μπῆκε στὸ δω-
μάτιό τους. "Αναψε τὸ φῶς καὶ
τῆς εἶπε πρόσχαρτα:

— "Αλλο, Κάθλην, τί ἔπαθες
καὶ κάθισαν στὰ σκοτεινά; Τε-
λειώσες τὴ δουλειά σου;

Η Κάθλην, καθὼς ἦταν κα-
θισμένη στὸ κρεβάτι της, δὲν
κουνήθηκε καθόλου καὶ τοῦ ἀ-
πήντησε ἔξω:

— "Οχι ἀκόμη ἐντελὼς.
"Ο Κλήβ βλέποντάς την συλ-
λογισμένη κι' ἀναποκινισμέ-
νη, κατὰλαβε πὼς τῆς συνέβαι-
νε κατὰ τὸ ἔκτακτο. Τὴν πλη-
ρῖσσε καὶ τὴ ρώτησε:

— Τί συμβαίνει, Κάθλην,
ἀγάπη μου;

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή δαγκώ-
θηκε πού τοῦ ἔφυγε αὐτὸ τὸ
ἀγάπη μου. Πάντα προσπα-
θοῦσε νὰ κρατήσῃ τὶς σχέσεις
τους στὸ ἐπίπεδο τῆς φιλίας,
ἀλλὰ ὅταν τὸν κῆταξε ἔτσι μὲ
τὰ μάγουλά της κόκκινα καὶ μὲ
τὰ μάτια της φοβισμένα, τοῦ
ἦταν ἀδύνατον νὰ συγκρατήσῃ
τὴν τρυφερότητα πού αἰσθανό-
ταν γι' αὐτὴν. Πόσο θάθελε νὰ
τὴν ἐσφίγγε στὴν ἀγκαλιά του!
Μὰ τί μοῦ συμβαίνει στ' ἀλή-
θεια, σκέφθηκε. "Αγαπᾷ τὴν
Κλαίρη ἢ τοῦτο δῶ τὸ κορί-
τσι! Κι' ἂν ἀγαπᾷ αὐτό, πόσο
παληάνθρωπος — στ' ἀλήθεια
— πρέπει νὰ εἶμαι!

— Κλήβ, τὸν ρώτησε, γιὰ
νὰ μὴ ἀναγκασθῇ ν' ἀπαντήσῃ
στὸ ἐρώτημά του, ἀνεκάλυψε

τίποτε σχετικὰ μὲ τὴ διαθήκη
τοῦ θείου σου;

— "Ο Κλήβ κούνησε τὸ κεφάλι
τοῦ ἀνηκίκα. "Ἐχῳσε τὰ χέρια
τοῦ στὶς τσέπες τοῦ παντελο-
νιοῦ του καὶ τῆς εἶπε σκυθρω-
πός:

— "Οχι, τίποτε τὸ θετικό.
Μὰ χθὲς πού ἦμουν στὸ λαχα-
νοκηπὸ κι' εἶχα ἐκεῖνο τὸ ἐπει-
σόδιο μὲ τὸ Χόκινς, ὁ Τζόννυ
μού εἶπε κατὰ... Μὰ δὲν βαρue-
σαι! Τὰ λόγια του δὲν ἔχουν
τὴν παραμικρὴ σημασία. Μ' ὁ-
λα αὐτὰ, κατὰ μοῦ λέει μέσα
μου, πὼς ἴσως κάποτε μπορέσῃ
νὰ μὰς φανῇ χρήσιμος.

— "Ο Κλήβ πρόσφερε αὐτὸ τὸ
εἰμὰς τόσο φυσικά κι' ἀνδρό-
μητα, πού ἡ Κάθλην τὸ θυμέ-
ταν γιὰ μέρες. "Μὰς! Λοιπὸν
κατὰ τοῦ ἦταν κι' αὐτὴ στὴ ζωὴ
του!

— Καλὰ δὲ αὐτὰ, ξανάπε
ὁ Κλήβ, μὰ δὲν μοῦ ἀπήντησες
γιατὶ φαίνεσαι τόσο ταραγμέ-
νη.

Εἶχε καθῆσει, ἐν τῷ μεταξύ,
κοντὰ τῆς στὴν ἀκρὴ τοῦ κρε-
βατιοῦ καὶ τὴν κῆταξε στὰ
ματια. "Η Κάθλην ἐξακολούθη-
σε νὰ σιωπᾷ.

— Κῆταξέ με, Κάθλην, τῆς
εἶπε τρυφερά. "Αν κἀνεις σ' ἐ-
νόχλησῃς ἡ σοῦ φερῇ ἀνάγω-
γα, πρέπει νὰ μοῦ τὸ πῆς.
Μὴ μοῦ τὸ κρύψῃς. Νομίζω πὼς
ἐχῳ αὐτὸ τὸ δικαίωμα. Εἶμαι
ὑπεύθυνος γιὰ σένα. Σοῦ ὑπο-
σχέθηκα πὼς κοντὰ μου θὰ εἶ-
σαι ἀσφαλῆς. Δὲν μοῦ λες;...
Μήπως αὐτὸς ὁ παληάνθρωπος
ὁ Χόρτον τὸλμησε καὶ πάλιν νὰ
σ' ἐνόχλησῃ;

— "Ἰσως νὰ μὲ ἐνόχλησε κα-
τὰ κάποιον τρόπο, εἶπε ἡ Κά-
θλην, θέλοντας νὰ ξεφύγῃ μιὰ
σαφὴ ἀπάντησι. Πάντως, αὐτὸ
δὲν σημαίνει τίποτε. "Υποβῶ
πὼς οἱ νεοροὶ πυροδεσπότες
θεωροῦν ἀναφαίρετο δικαίωμα
τους νὰ ζητοῦν ἕνα φίλιν ἀπ' τὴν
ὁμορφὴν καμαριέρα τους.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Κλήβ πήρε
σκληρὴ ἔκφρασι.

— Τόλμησε αὐτὸς ὁ ἑλεεινὸς
νὰ κἀν τέτοιο πράγμα; φώνα-
ξε μὲ θυμό.

— Μὴ ταραξῇσαι, Κλήβ, δὲν
ἦταν τίποτε. Φαίνεται πὼς αὐ-
τὰ συμβαίνουν στὰ μεγάλα
σπίτια. "Εξ ἄλλου ἐγὼ ξέρω νὰ
κρατήσω τὴ θέσι μου. Κι' ἐσὺ
ὁ ἴδιος μοῦ εἶπες χθὲς πὼς εἶ-
μαι καπτάσα καὶ πὼς μπορῶ

νὰ τὰ θυλῶ πέρα μὲ τοὺς ἑν-
δρες μιὰ χαρὰ.

— Τώρα οὖν δὲν εἶμαι τό-
σο βέβαιος, Κάθλην.
"Εμφανικὰ αἰσθάνθηκε ἕνα ἀκα-
τανίκτη πῶδο νὰ τὴν πῶρ
στὴν ἀγκαλιά του καὶ νὰ τὴν
κρατήσῃ ἐκεῖ μέσα σφικτά.

— "Ακου, Κάθλην, τῆς εἶπε.
"Αρχίζω νὰ πιστεύω πὼς δὲν
μοῦ μένουν πολλὰς ἐλπίδες ν'
ἀνακαλύψω κατὰ σ' αὐτὸ τὸ
σπίτι. Μοῦ φαίνεται πὼς τὸ κα-
λύτερο πού ἔχομε νὰ κάνωμε εἶ-
ναι νὰ γράψωμε ἐτέλως σ' αὐ-
τὴ τὴν περιπέτεια μας. "Εξ
ἄλλου ἐσὺ τὸ θῆλος ἔχεις ἀπ'
αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι γιὰ νὰ τα-
λαπώρησαι ἔτσι:

— Μὰ ἔχεις ἐσὺ, Κλήβ, τοῦ
εἶπε γλυκά. Αὐτὸ τὸ σπῆτι τ'
ἀγαπᾷς. Εἶμαι βέβαια. Τὸ μὰν-
τεψα βλέποντας τὸ πρόσωπό
σου ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή πού
τὸ ἀντικρύσαμε ἀπὸ μακριὰ
καὶ εἶμαι βέβαια πὼς ἂν ἐπι-
μεινόμε θὰ μπορούμε ν' ἀνα-
καλύψωμε κατὰ, ἀλλὰ μόνο ἂν
μεινόμε ἐδῶ.

— "Ο Κλήβ τῆς ἔπιασε τρυφερά
τὰ δυὸ χέρια καὶ τῆς εἶπε γλυ-
κά:

— Εἶσαι ἕνας ἄγγελος, Κά-
θλην.

— "Η Κάθλην σηκώθηκε ἀπ' τὸ
κρεβάτι, λέγοντάς του κάπως
νευρικά:

— Δὲν εἶμαι καθόλου ἄγ-
γελος, Κλήβ, ἀλλὰ ἐκεῖνο πού
θέλω νὰ κάνω τὸ κάνω. "Επιμέ-
νω σ' αὐτὸ πού θέλω καὶ θὰ ἐ-
πιμεινῶ καὶ τώρα. Ρίχθηκα σ'
αὐτὴ τὴν περιπέτεια μὲ τὴ θέ-
λησί μου. Μὴ νοιάζεσαι πιά
γιὰ μένα. Ξέρω πολὺ καλά νὰ
βῶλο στὴ θέσι του καὶ τὸν κ.
Ράλφ καὶ κάθε δυοῖό του.

— "Αν νομίζεις πὼς μπορεῖς
νὰ τὸ κάνεις... ἀπήντησε ὁ Κλήβ
μὲ κάποια δισταγμό, ἔχει κα-
λῶς. "Αλλὰ ἂν δῆς τὰ σκούρα,
γιὰ ὅμοιο τοῦ Θεοῦ, νὰ μοῦ
τὸ πῆς. Καὶ τότε οὔτε κληρο-
νομιά θὰ λογαριάσω, οὔτε τι-
ποτε, ἔμπροσθ τὴν ἱκανοποίη-
σι πού θὰ δοκιμάσω δίνοντάς
του δυὸ γερὰς κλωτσιές.

— "Η Κάθλην εἶπε γελώντας μὲ
τὴν καρδιά της:

— Δὲν νομίζω πὼς χρειά-
ζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος!

— Καὶ πάλιν στὸ ξαναλέω,
Κάθλην, ἂν βρεθῆς σὲ δύσκολη
θέσι νὰ μοῦ τὸ πῆς. "Η κληρο-
νομία τώρα πιά ἐρχεται γιὰ μέ-
να σὲ δεύτερη μοῖρα.

— Καὶ ποιά εἶναι ἡ πρώτη;
ρώτησε τὰχα ἀδιάφορα ἡ Κά-
θλην.

— "Αλλὰ δὲν πήρε καμμιὰ ἀ-
πάντησι. "Ο Κλήβ τράβηξε
πρὸς τὴν πόρτα καὶ λίγο πρὶν
τὴν ἀνοίξῃ γύρισε καὶ τῆς εἶ-
πε:

— Τὸ τραπέζι δὲν εἶναι ἀ-
κόμα στρωμένον ἐντελῶς καὶ ἡ
ὥρα εἶναι ἑπτὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' ΖΗΛΟΥΤΥΠΙΕΣ

Τὴν ἄλλη μέρα ἡ Πετοῦνια
ἔφθασε στὸν πύργο. Εἶχε προ-
εἰδοποιήσει γιὰ τὸν ἐξοχὸ τοῦ
μ' ἕνα τηλεγράφημα στὸ ὅποιο
ἔλεγε:

— "Αγαπημένο μου. "Ανάγκη
σὰς δῶ. "Ελάτε μὲ παραλάβε-
τε σήμερα Τῆφορδ, 9½. Πετοῦ-
νια.

— "Οταν ἡ κ. Χόρτον διάβασε
αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα, δὲν ἐν-
θουσιάσθηκε καὶ πολὺ. Μὲ τὸ
γυιὸ τῆς μπορούσε νὰ κἀν ὅ,τι
τῆς ἄρεσε, μὰ μὲ τὴν Πετοῦνια
τάφερνε λιγάκι δύσκολα, γιὰτ'
ὁ χαρακτήρας τῆς ἦταν πολὺ
αὐταρχικός. Πάντα δνειρευόταν
νὰ τὴν παντρεύῃ μὲ καίνα
πλούσιο ἀνώτερο ἀξιοματικό
πού νὰ ἦταν ἐγκατεστημένος σὲ
καμμιὰ ἀποικία καὶ ἔτσι νὰ τὴν
αἰσθάνεται μὲν εὐτυχισμένη μὰ
καὶ νὰ μὴν εἶναι ὑποχρεωμένη
νὰ ἀνέχεται τὸ δύστροπο χα-
ρακτήρι τῆς.

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω
τί φαντάζεται πὼς θὰ ᾄθῃ ἐδῶ
ἡ ἀδελφή σου, εἶπε στὸ Ράλφ,
μόλις διάβασε τὸ τηλεγράφη-
μα. "Εκτός ἀπὸ τὸν Πῆτερ Ρόλ-
τον καὶ πού κι' αὐτὸς δὲν φαν-
τάζομαι νὰ τῆς ἀρέσῃ, δὲν ὑ-
πάρχει στὰ περίχωρα κανένας
μὲ τὸν ὅποιο θὰ μπορούσε νὰ
κἀν συντροφιά.

— "Ἰσως νὰ φύγε ἀπ' τὴ δου-
λειά της ἢ καὶ νὰ ἔκλεισε τὸ
μαγαζὶ πού ἐργαζόταν, ἀπάν-
τησε ὁ Ράλφ. Καὶ πρόσθεσε:
"Η Πετοῦνια ποτὲ δὲν ἐρχεται
στὸ σπῆτι, παρὰ μόνο σὰν βρί-
σκειται σὲ δύσκολη θέσι. Τέλος,
ἂς τ' ἀφήσωμε αὐτὰ καὶ στεῖλ-
τὸν Τόρνερ νὰ τὴν παραλά-
βῃ ἀπ' τὸ Τῆφορδ, γιὰτὶ ἐγὼ
ἔχω νὰ κάνω τὴν ἱππασία μου
κι' ἐσεῖς, ὅπως λέγατε πρὸ ὀλί-
γου, ἔχετε τρομερὸ πονοκέφα-
λο.

— Στὶς ἔξ τὸ ἀπόγευμα ἡ Πε-
τοῦνια βρισκόταν στὸν πύργο.
Πέταξε τὸ τραπέζι τοῦ χαλ-
τὸ καπέλο της, τὸ πανωφόρι
της καὶ τὰ γάντια της μὲ νευ-
ρικές κινήσεις, κι' ἄρχισε ν' ἀ-
νεβαίνει τρία-τρία τὰ σκαλοπά-
τια, σπεύδοντας ν' ἀνέβῃ στὸ
δωμάτιο τῆς μητέρας της.

— "Οραῖα ὑποδοχὴ, φώναξε
ἀνοίγοντας τὴν πόρτα τοῦ δω-
ματίου, χωρίς νὰ χτυπήσῃ. Ὁ
ἐξοχώτατος ἀδελφούλης μου
δὲν μπορούσε νὰ ἔρθῃ στὸ σταθ-
μό; Καὶ σεῖς, τί ἀδιάθεσία εἶ-
χατε;

— Μιλώντας ἔτσι κῆταξε τὴ
μητέρα της μὲ ὕφος θυμωμένο.
"Η κ. Χόρτον αἰσθάνθηκε σὰν
κάποια ἀνατριχίλα στὴν πλάτη
της.

— Λυποῦμαι πολὺ, ἀγαπη-
μένη μου κόρη, τῆς εἶπε μαλα-
κά. Μὰ ἐγὼ ἔχω μέρες τώρα
πού δὲν αἰσθάνομαι καλὰ, κι'
ὁ Ράλφ εἶχε δώσει ἕνα ραντε-
βού ἀπ' τὸ ὅποιο δὲν μπορούσε
νὰ λείψῃ.

— Καλὰ, καλὰ... δικαιολο-
γίεις, εἶπε ἡ Πετοῦνια ἑσπλῶ-
νοντας ἀναπνευστικὰ σὲ μιὰ πο-
λυθρόνα ἀπέναντι στὴ μητέρα
της.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: "Η συνέχεια.

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΕΣ

ΤΑ-Ι-Α ΚΑΙ ΝΕΦΕΡΤΙΤΙ: ΔΥΟ
ΔΟΞΑΣΜΕΝΕΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΕΣ
ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΦΑΡΑΩ. ΜΕ
ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥΣ ΕΥ-
ΣΤΡΟΦΙΑ ΕΣΩΣΑΝ ΤΗ ΧΩΡΑ
ΑΠΟ ΠΟΛΛΕΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ.

Η χώρα του Νείλου μέσα στους
αἰῶνες ἔχει νὰ παρουσιάσῃ μιὰ
πλούσια ἱστορία. Μὰ στὴν ἀρχαία
ἐποχὴ ἡ Αἴγυπτος ἀνέδειξε μεγά-
λο πολιτισμό, ὅπως μὰς πληροφο-
ροῦν τὰ ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα
καὶ οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς. Φυτι-
κὸ ἦταν αὐτὰ παλιά αὐτὰ χρόνια νὰ
γίνονταν μεγάλες ἐξεγέρσεις καὶ πολ-
λὲς φορές νὰ κυθῇ αἷμα. "Αξίζει ὁ-
μως νὰ διηγηθῶμε τὴν ἱστορία
δυὸ μεγάλων βασιλισσῶν, πού ση-
μείωναν ἐποχὴ μὲ τὴ δράσι τους.

Γύρω στὰ 1500 χρόνια πρὸ Χρι-
στοῦ βασιλιάς, δηλαδὴ Φαραώ, ἦ-
ταν ὁ "Αμένωφισ ὁ Γ'. "Ἦταν πο-
λὺ δύσκολο τὰ χρόνια. Εἶχαν πέ-
σει ἀρρώστειες καὶ ἀπὸ τὴ ξηρα-
σία χάλασαν τὰ γενηήματα. Κά-
θονταν λοιπὸν συλλογισμένοι ὁ "Α-
μένωφισ μέρα-νύχτα γιὰτὶ δὲν ἦ-
ξερε τί νὰ κἀν. "Εδῆπε νὰ πε-
θαῖνῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν πείνα καὶ
τὰ θανατικά. Καλοῦσε τοὺς συμ-
βούλους του στὸ παλάτι, τοὺς ρω-
τοῦσε, μὰ κι' αὐτοὶ σήκωναν τοὺς
ὤμους τῶν.

Μιὰ μέρα, ἐκεῖ πού βρίσκονταν
ἔξω ἀπὸ τὴν πολιτείαν, τὸν πλησί-
ασε μιὰ κοπέλλα καὶ τοῦ ζήτησε
τὴν ἀδεία νὰ τοῦ μιλήσῃ. Ὁ "Α-
μένωφισ τὴν κῆταξε κατὰματα καὶ
παραξενωμένος γιὰ τὸ θράσος τῆς
τῆς εἶπε:

— "Αν ἔχῃς τίποτα καλὸ νὰ μοῦ
πῆς, πέστο ἐλεύθερα. "Αν πάλιν κα-
κὸ ἔχῃς στὸ μυαλό σου, φύγε...

— Πολυχρονεμένε βασιλιά, κα-
λὸς εἶναι ὁ λόγος μου, ἀρκεῖ νὰ
μὲ καταλάβῃς. Δὲν ζητῶ οὔτε δῶ-
ρα, οὔτε ἐλεημοσύνη, οὔτε καμμιὰ
ἄλλη χάρι. "Εμαθα πὼς ρωτᾷς νὰ
μάθῃς τί πρέπει νὰ γίνῃ γιὰ νὰ
περάσῃ τὸ μεγάλο κακὸ πού δρῇ
ἐκ τὸν τόπο μας. Λοιπὸν, ἕνα εἶ-
ναι τὸ γιαιτρικό: νὰ ἀγοράσῃς γενη-
ήματα ἀπὸ ἄλλους τόπους. Χρη-
ματα ἔχεις στὸ παλάτι σου. "Αν
πεθάνουν οἱ ὑπῆκοοί σου, οἱ ἤ-
σαυροί σου δὲν θ' ἀξίζουν τίποτα,
ἂν ζήσουν τότε ἡ Αἴγυπτος πάλιν
θὰ πλουτίσῃ καὶ μαζί μ' αὐτὴν
καὶ ἔσῳ. Ὁ πολυχρονεμένος βασι-
λιάς μας. Κι' ἂν δὲν φτάσουν οἱ δι-
κὰ σου θησαυροί, νὰ πάρῃς καὶ
κοῖ σου θησαυροὺς ὅλων τῶν παλα-
τιανῶν. "Ἰσως αὐτοὶ νὰ ἔχουν πιὸ
πολλὰ ἀπὸ σένα...

— "Ο "Αμένωφισ ᾄρηκε σοφὲς τὶς
συμβουλὲς αὐτῆς καὶ ρώτησε τὴν
κοπέλλα πὼς τὴ λένε.

— Ταῖα, ἔτσι μὲ λένε, μεγάλε
Φαραώ.

— "Ελα μαζί μου στὸ παλάτι.

— Μεγαλειότατε, δὲν εἶμαι ἀπὸ
γενιὰ ἐγγενών.

— Δὲν πειράζει!

— "Η Ταῖα ἔγινε σύμβουλος τοῦ
"Αμένωφισ καὶ μέσα σὲ λίγες μέρες
καρδάνια φέρανε γενηήματα ἀπὸ
μακριὰ καὶ μοιράστηκαν στὸ λαό.

— "Η ἴδια πρότεινε στὸ Φαραώ νὰ
ρίξουν, ὅπου ὑπῆρχαν περάσματα,
πολλὰς πέτρας στὸ Νεῖλο γιὰ νὰ
σηκωθῶν τὰ νερά του καὶ νὰ πο-
τισθῶν ὅσα χωράφια ἦταν κοντὰ
στὶς ὄχθες του. Γι' αὐτὸ τὴ λέγα-
νε Ταῖα, ἡ σοφὴ. Μὰ ἦταν καὶ ὁ-
μορφὴ, πολὺ ὁμορφὴ μάλιστα, καὶ
ὁ "Αμένωφισ τὴν ἐρωτεύθηκε καὶ τὴν
ἔκανε γυναῖκα του. Οἱ εὐγενεῖς τὸ
φυσούσαν καὶ δὲν κρῶνε πού μιὰ

γυναῖκα τοῦ λαοῦ ἔγινε βασίλισ-
σα. Δὲν μπορούσαν ὅμως νὰ κά-
νουν κι' ἄλλοιως. Δυὸ φορές ὠρ-
γάνωσαν συνωμοσίες, μὰ τοὺς πῆ-
ραν χαμπάρι κι' ἔχασαν τὰ κεφά-
λια τους.

— Ἀπὸ τὸ γάμο αὐτὸ γενηήματα ἔ-
να ἀγόρι πολὺ ἔξυπνο. "Η Ταῖα τὸ
μοσχανάδρεψε. "Απὸ μικρὸ παιδί
τοῦ ἔλεγε ἱστορίες πού πάντα κα-
ταλήγανε σὲ μιὰ συμβουλὴ: «Ν' ἀ-
γαπᾷ τὸ λαό».

— "Οταν μεγάλωσε τὸ βασιλόπου-
λο κι' ἔγινε τριάντα χρονῶν, ὁ πα-
τέρας του κατὰλαβε πὼς θὰ πέ-
θαῖνε καὶ τοῦ παραχώρησε τὴ βα-
σιλείαν. "Ἐγιναν γιορτές καὶ παρά-
τες σ' ὅλη τὴν Αἴγυπτο καὶ ὅταν
φόρεσε τὸ βασιλικὸ στέμμα πήρε
τὸ ὄνομα "Αμένωφισ ὁ Δ'.

— Ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα πού ἔ-
γινε βασιλιάς ἔδειξε πὼς θ' ἀκο-
λουθοῦσε τὶς συμβουλὲς τῆς μά-
νας του. Αὐτὴ τὴ φορά ὅμως ἡ μά-
να τοῦ τοῦ ἔδωσε καὶ μιὰν ἄλλη
συμβουλὴ:

— Παιδί μου, εἶσαι νέος καὶ πρέ-
πει νὰ παντρευθῇς. "Αν θέλῃς νὰ
μ' ἀκούσῃς, πρέπει νὰ διαλέξῃς τὴ
γυναῖκα πού θὰ γίνῃ σύντροφος τῆς
ζωῆς σου καὶ θὰ μοιρασθῇ μαζί
σου τὶς χαρὰς καὶ τὶς στενοχώριες
σου. Δὲν λέω νὰ μὴν πάρῃς ὁμορφὴν
μὰ μόνο ἡ ὁμορφὴ δὲν στερεώνει
τὸ γάμο. Χρειάζεται ἡ γυναῖκα νὰ
εἶναι ἱμνασμένη καὶ μάλιστα πολ-
λὺ μυαλωμένη. "Η γυναῖκα πού δὲν
ἔχει μυαλό, παιδεύει τὸν ἄντρα της
καὶ κάνει τὰ παιδιά της δυστυχι-
σμένα...

— Εἶναι εὐκόλο, μητέρα, νὰ κα-
ταλάβῃ ὁ κάθε ἄντρας ἂν τὸ κο-
ρίτσι πού τὸν χορογελά εἶναι καὶ
μυαλωμένη;

— Δύσκολο, πολὺ δύσκολο, μὰ
ἂν εἶναι ἔξυπνος ὁ ἄντρας μπορεῖ
κατὰ νὰ καταλάβῃ. Ρωτώντας καὶ
μαθαίνοντας. "Αν θέλῃς τὴ συμ-
βουλὴ μου, νὰ κάνουμε ἕνα ταξίδι
σ' ὅλη τὴν Αἴγυπτο. Θὰ ἴδουμε
πολλὰς γυναῖκες καὶ πολλὰς κοπέ-
λες, πλούσιες καὶ φτωχές. Καλύτε-
ρα ὅμως νὰ κάνουμε τοὺς περιηγη-
τὲς καὶ πραγματευτὰδες γιὰ νὰ μὴ
σὲ γνωρίσουν καὶ κρύβουν τὸν ψυ-
χικὸ τους κόσμο.

— "Ο "Αμένωφισ Δ' ἔμεινε σύμφω-
νος καὶ ὕστερα ἀπὸ μερικὲς μέ-
ρες ὠργάνωσαν, μανά καὶ γιοι, τὴν
περιοδία τους. Διάλεξαν τὶς
καλύτερες καμήλες, ντυθῆκαν ἀπλὰ
ρῶχα καὶ κίνησαν.

— Γύρισαν ὅλη τὴ χώρα καὶ εἶ-
δαν πολλὰς κοπέλλες. Μιὰ ὅμως
τοὺς μῆκε στὸ μάτι. Τὴ λέγανε
Ταδουκίπα καὶ ἦταν ἀπὸ μιὰ
μακρινὴ πολιτείαν, κοντὰ στὰ σύ-
νορα. Στὸ σπῆτι τῆς φιλοξενηθή-
καν σὰν ξένοι ὁ "Αμένωφισ μὲ τὴ
μητέρα του. Παρουσιάστηκε σὰν
ἔμπορος πού ἤθελε ν' ἀγοράσῃ
πραμάτειες. "Η Ταδουκίπα τοὺς
περιποιήθηκε πάρα πολὺ. "Ἦταν
ὅμως καὶ πολὺ ὁμορφὴ καὶ πολὺ
ἔξυπνη. Ὁ "Αμένωφισ δὲν χόρται-
νε νὰ τὴ βλέπῃ καὶ νὰ κουβεντιά-
ζῃ μαζί της.

— Τὸ πρῶτο δράδυ πού φιλοξενή-
θηκαν στὸ σπῆτι τῆς ἀνοῖξαν με-
γάλη κουβέντα γύρω στὸ ζήτημα:
«Τί εἶναι εὐτυχία». "Η Ταδουκίπα
ἔδινε ὅχι μόνον ἔξυπνες ἀπαντήσεις,
μὰ καὶ σοφές. "Ἦξερε ἀπ'

ΤΥΡΟΠΗΤΑ

- Για τη γέμιση:
- 2 φλυτζ. τσαγιού κρεμμύδια σε λεπτότατες φέτες
2 κουταλιές σούπας μαγειρικό λίπος φυτίνη
1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα
2 αυγά, ελαφρά χτυπημένα
1 κουταλ. τσαγιού αλάτι
- 1/4 κουταλ. τσαγιού πιπέρι
1 1/2 φλυτζ. τσαγιού τριμμένο τυρί.
- Για τη ζύμη:
- 2 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι
1/2 » » μαγειρικό λίπος Στερεόλ
1 κουταλ. τσαγιού αλάτι
4 κουταλ. σούπας περίπου παγωμένο νερό.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ψήνετε τα κρεμμύδια με το λίπος σε σιγανή φωτιά έως ότου ξανθύνουν. Προσέχετε ώστε να μαλακώσουν ταυτόχρονα, γιατί εάν δεν γίνουν τώρα, δεν θα γίνουν ποτέ. Κατόπιν βράζετε το γάλα και το ρίχνετε λίγο-λίγο στα αυγά. Προσθέτετε το αλάτι, το πιπέρι και το τυρί. Ετοιμάζετε τη ζύμη: Τρίβετε το λίπος μέσα στο αλεύρι και προσθέτετε το νερό λίγο-λίγο. Ανακατώνετε το μίγμα στην αρχή με πιρούνι, κατόπιν με τα χέρια για να ενωθούν και ζυμώνετε ελαφρά επί 1 λεπτό. Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους 3/4 εκατοστού και την απλώνετε μέσα σε ταψάκι ώστε να καλυφθούν ό πυθμένες και τα πλάγια. Στρώνετε μέσα στο ταψάκι και επάνω στη ζύμη τα ψημένα κρεμμύδια και ρίχνετε επάνω σ' αυτά το μίγμα των αυγών κλπ. Ψήνετε την πητή σε σιγανό φούρνο (300 βαθμοί Φαρενάιτ) επί 40—45 λεπτά. Για να δεσφωθήτε ότι έχει ψηθεί βυθίζετε ένα μαχαίρι στο κέντρον. Όταν το βγάλετε πρέπει να είναι καθαρό. (Μερίδες 4—6).

ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥΣΧΑΡΙΟΥ «ΜΠΡΑΙΖΕ»

- Υλικά:
- 1 γλώσσα. Βούτυρο. 1 κρεμμύδι. 1 καρότο. 1 κλωνάρι σέλινο. 1/2 ποτήρι κρασί λευκό.
- Εκτέλεσις:
- Πλένετε τη γλώσσα και τη μισοβράζετε σε άβουνο νερό αλατισμένο. Κατόπιν τη βγά-

ζετε από το ζωμό και άφαιρείτε το δέρμα. Βάζετε σε κατσαρόλα ανάλογο βούτυρο, το κρεμμύδι, το καρότο και το σέλινο, ψιλοκομμένα. Όταν μαραθούν βάζετε μέσα τη γλώσσα με ανάλογο αλάτι και πιπέρι και την κοκκινίζετε ελαφρά. Ρίχνετε κατόπιν το κρασί και, μόλις εξατμισθεί, προσθέτετε 1 φλυτζάνι τσαγιού ζωμό. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε τη γλώσσα να σιγοβράση έως ότου μαλακώσει. Τότε βγάζετε τη γλώσσα, την κόβετε σε φέτες και την περεχύνετε με τη σάλτσα της.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΣΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ «SILVER»

ΟΥΓΓΑΡΕΖΙΚΟ ΓΚΟΥΛΑΣ

- 1 δόκ κρεμμύδια
3/4 φλυτζ. τσαγιού μαγειρ. λίπος φυτίνη
1 δόκ μοσχάρι (πλάτη)
2 κουταλιές (κοφτές) πάπρικα (κόκκινο πιπέρι).
1 φύλλο δάφνης
2 ψιλοκομ. σκελίδες σκόρδο.
1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζωμό κρέατος ή νερό
2 μεγάλες τομάτες καθαρισμένες και ψιλοκομμένες.
Αλάτι και πιπέρι.

Εκτέλεσις:

Ρίχνετε στη χύτρα το λίπος και τα κρεμμύδια. Όταν μαραθούν προσθέτετε το κρέας κομμένο σε μικρά κομμάτια και το κοκκινίζετε. Προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά και σκεπάζετε τη χύτρα. Μόλις φανή η στήλη ατμού βάζετε τη βαλβίδα και, όταν αυτή αρχίσει να σφυρίζη, χαμηλώνετε τη φωτιά. Σε 15 λεπτά αποσύρετε τη χύτρα από τη φωτιά και αφαιρείτε τη βαλβίδα όταν παύσει να σφυρίζη (περίπου μετά 15 λεπτά). Κατόπιν ανοίγεται τη χύτρα.

Σερβίρετε το φαγητό με βρασμένες χυλοπίτες.

Σημ. — Το ανώτερο φαγητό μπορεί να γίνει και σε κοινή κατσαρόλα, αλλά θα πρέπει να αυξηθεί η ποσότητα του νερού ή του ζωμού από 1 φλυτζάνι σε 1 δόκ και 100 βράμια και θα απαιτηθούν 2 ώρες για να βράση.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΝΕΦΡΑ ΚΡΕΟΛ

Προμηθεύσε περίπου 150 βράμια νεφρά βοδινά, τα πλένετε, τα κόβετε σε λεπτές φέτες και αφίνετε να σταθούν σε κρύο νερό επί 1/2 ώρα. Κατόπιν τα στραγγίζετε και τα αλευρώνετε. Ρίχνετε σε κατσαρόλα 1/2 φλυτζάνι τσαγιού περίπου φυτίνη και 2 κρεμμύδια μετρίου μεγέθους ψιλοκομμένα. Μόλις μαραθούν προσθέτετε 1 πιπεριά πράσινη, ψιλοκομμένη και τα νεφρά. Τα κοκκινίζετε. Τότε ρίχνετε 1 φλυτζάνι τσαγιού πολύ τομάτας και 1 φλυτζάνι τσαγιού βράζον νερό. Η περίπου 200 βράμια τομάτες, αφού τις καθαρίζετε και τις βράστε μερικά λεπτά. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και σιγοβράζετε το φαγητό 1/2 ώρα περίπου. (Τα νεφρά πρέπει να σιγοβράσουν για να γίνουν μαλακά. Ρίχνετε 1 κουταλιά σούπας νυμό λεμονιού ή ξύδι πριν σερβίρετε.

ΦΑΣΟΛΑΚΙΑ

ΓΙΑ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΑ

- 200 βράμια φασολάκια
40 βράμια κρεμμύδια
25 βράμια βούτυρο
2—3 κλωνάρια μαιντανό
3 κουταλιές ξύδι
Αλάτι και πιπέρι.

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε τα φασολάκια και τα ρίχνετε σε βράζον αλατισμένο νερό. Όταν βράσουν, τα στραγγίζετε καλά. Βάζετε σε τηγάνι τα κρεμμύδια ψιλοκομμένα με το βούτυρο. Όταν ξανθύνουν, ρίχνετε αλάτι, πιπέρι και τα φασολάκια. Αφήνετε να ψηθούν μερικά λεπτά. Στο τέλος ρίχνετε το μαιντανό ψιλοκομμένο και τα βράζετε με το ξύδι. Τα σερβίρετε σε ζεστό πιάτο.

ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ

«ά λα Σατωπριάν»

4 μπιφτέκια από φιλέτο μοσχάριου πάχους 4—5 εκατοστών. Βούτυρο. Γαλέτα κοπανισμένη. Αλάτι.

2—3 κουταλιές σούπας βούτυρο «ά λα Κολμπέρ».

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε ελαφρά τα μπιφτέκια, τα τυλίγετε σε γαλέτα, τα αλατίζετε και τα αλείφετε καλά με βούτυρο λυωμένο. Τα ψήνετε στη σάρα επί 15 λεπτά. Όταν γίνουν, τα τοποθετείτε σε πιατέλα και τα περιλούετε με βούτυρο «Κολμπέρ» που ετοιμάζετε ως εξής: Προσθέτετε σε 30 βράμια φρέσκο βούτυρο ένα «μπουγιόν», αφού το λυώσετε σε λίγο νερό βραστό. Ανακατώνετε καλά και προσθέτετε λίγο ψιλοκομμένο μαϊντανό, χυμό λεμονιού, αλάτι και πιπέρι. Γαρνίρετε το πιάτο με πατάτες ψιλοκομμένες και τηγανισμένες σε βούτυρο.

★

ΣΑΛΑΤΑ

ΜΕ ΡΥΖΙ ΚΑΙ ΤΟΜΑΤΕΣ

- 60 βράμια ρύζι
15 βράμια κάρφη
15 βράμια άγγουράκια τουρσί ψιλοκομμένα.
100 βράμ. τομάτες. Λαδόξυδο.

Εκτέλεσις:

Βράζετε το ρύζι, το στραγγίζετε και το κρύνετε. Καθαρίζετε τις τομάτες και τις κόβετε σε φέτες. Αναμιγνύετε το ρύζι με τις τομάτες, την κάρφη και τα άγγουράκια. Βάζετε τη σαλάτα μέσα σε πιατέλα και την περιχύνετε με λαδόξυδο. Η σαλάτα αυτή, που έχει ως βάση το ρύζι, είναι πρωταίτη, πολύ καλή και θρεπτική. Τη γαρνίρετε με γαρίδες βρασμένες, με άστακο ή αυγά.

ΠΙΠΕΡΙΕΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ

- 6-8 μεγάλες πιπεριές
3 φλυτζάνια τσαγιού κιμά
1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού βρασμένο ρύζι
1 κρεμμύδι μεγάλο ψιλοκομμένο
1 φλυτζάνι τσαγιού πολύ από τομάτες
1 κουταλιά σούπας «Γούστερ-σως» (προαιρετική)
1 1/2 κουταλ. τσαγιού αλάτι

- 1/4 κουταλ. τσαγιού πιπέρι
1/4 φλυτζ. τσαγιού νερό
Μαγειρικό λίπος φυτίνη.

Εκτέλεσις:

Ανοίγετε τις πιπεριές από το μέρος του μίσχου και αφαιρείτε τους σπόρους. Τις πλένετε. Κοκκινίζετε τον κιμά και το κρεμμύδι με μισό φλυτζάνι τσαγιού περίπου φυτίνη.

Προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά εκτός από το νερό. Ανακατώνετε καλά το μίγμα και γεμίζετε μ' αυτό τις πιπεριές. Τις τοποθετείτε στη σειρά μέσα σε γιουβέτσι ή, αν πρόκειται να τις ψήσετε στο φούρνο, μέσα σε ταψάκι. Ρίχνετε το νερό και αφήνετε να σιγοβράσουν, σκεπασμένες, περίπου μία ώρα. Τις σερβίρετε με σάλτσα από τομάτες.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΓΛΥΚΙΣΜΑ ΜΕ ΜΗΛΑ (APPLE TRIFLE)

Υλικά:

- 300 βράμια ξυνόμηλα
1 λεμόνι, το φλοιό
70 βράμια ζάχαρη
2 κουταλιές σούπας νερό.
Μπισκότα σαβουαγιάρ ή παντεσπάνι.
Κρέμα σαντιγύ. Κονιάκ.
Μερικά κεράσια γκλασέ.
Κρέμα αυγών.

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε τα μήλα και τα κόβετε σε φέτες. Τα σιγοβράζετε με το τριμμένο φλοιό του λεμονιού, με τη ζάχαρη και με το νερό έως ότου μαλακώσουν. Τα περνάτε από τρυπητό.

Στρώνετε μία πιατέλα γυάλινη βαθεία με μπισκότα σαβουαγιάρ ή με παντεσπάνι, κομμένο σε λεπτές φέτες και απλώνετε επάνω στόν πουρέ των μήλων. Βάζετε κατόπιν μία σειρά από μπισκότα ή παντεσπάνι και τα ροντίζετε με κονιάκ. Όταν το απορροφήσουν ρίχνετε την κρέμα των αυγών και βάζετε το γλυκίσμα στο ψυγείο. Πριν το σερβίρετε το γαρνίρετε με 1 φλυτζάνι τσαγιού περίπου κρέμα σαντιγύ και με κεράσια γκλασέ. Ακόμη μπορείτε να σκορπίσετε στην επιφάνεια μερικά αμύγδαλα καβουρντισμένα και κομμένα.

Κρέμα αυγών:

- 2 αυγά ή 4 κρόκοι αυγών,

ΣΤΑΦΥΛΙ ΣΟΥΛΤΑΝΙ ΓΛΥΚΟ

Υλικά:

- 1 1/2 δόκ σταφύλια
8 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη
2 κουταλιές σούπας φλοιό πορτοκαλιού τριμμένο
1/2 φλυτζάνι τσαγιού χυμό πορτοκαλιού.

Εκτέλεσις:

Αναμιγνύετε τα σταφύλια, τη ζάχαρη, το φλοιό και το χυμό του πορτοκαλιού. Τα βάζετε σε χονδρή κατσαρόλα και τα ανακατώνετε σε χαμηλή φωτιά έως ότου η ζάχαρη λυώσει. Βοάζετε το γλυκό, ενώ το ανακατώνετε συχνά, έως ότου «δέσει».

ΚΡΕΜΑ ΣΑΝΤΙΓΥ

- 1 ποτήρι γάλα άβραστο

- 80 βράμια ανθόγαλα
1 πακετάκι βανίλια
15 βράμια ζάχαρη

Εκτέλεσις:

Βάζετε το γάλα, το ανθόγαλα και το μπόλ που θα χτυπήσετε την κρέμα μέσα σε ψυγείο για να κρυώσουν. Κατόπιν αναμιγνύετε το γάλα με το ανθόγαλα και τα χτυπάτε με δύναμη με σύρμα που χτυπούν τα αυγά έως ότου το παρασκεύασμα πήξη και γίνη άφρατο. Προσθέτετε με προσοχή, ανακατώνοντας ελαφρά, τη ζάχαρη και το άρωμα βανίλιας.

Γαρνίρετε την κρέμα σαντιγύ με διάφορα γλυκά ή παγωτά.

ΡΟΔΑΚΙΝΑ ΠΟΥΤΙΓΚΑ

- 200 βράμια ώριμα ροδάκινα
1 1/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη ψιλή
4 φλυτζ. τσαγιού γάλα
3 κουταλάκια τσαγιού κόρν-φλάουρ
5 κρόκοι αυγών
3/4 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη χονδρή
5 ασπράδια αυγών.

Εκτέλεσις:

Ζεματάνε τα ροδάκινα και αφαιρείτε το φλοιό. Τα κόβετε σε φέτες και τα τοποθετείτε στη σειρά μέσα σε ένα πιάτο φούρνου, ενώ τα πασπαλίζετε με 3/4 φλυτζ. τσαγιού ψιλή ζάχαρη. Βοάζετε το γάλα και το άσπράδι σε «μπαιν-μαρί» ή επάνω της σε μία κατσαρόλα μικρή που τοποθετείτε μέσα σε μεγαλύτερη

με βράζον νερό. Διαλύετε το κόρν-φλάουρ με λίγο κούο γάλα και το ρίχνετε στο ζεστό γάλα. Αφήνετε να βράση 5 λεπτά, ενώ ανακατώνετε διαρκώς και τότε προσθέτετε τους κρόκους των αυγών χτυπημένους με 3/4 φλυτζ. τσαγιού χονδρή ζάχαρη. Αποσύρετε αμέσως την κατσαρόλα από τη φωτιά, χτυπάτε το μίγμα έως ότου λυώσει η ζάχαρη και το ρίχνετε επάνω στα ροδάκινα. Όταν κρυώσει καλύπτετε την επιφάνεια με τα άσπράδια των αυγών χτυπημένα με ζέγγα, με την υπόλοιπη ψιλή ζάχαρη.

Βάζετε την πουτίγκα σε φούρνο έως ότου η επιφάνειά της γίνη χρυσή και τη σερβίρετε άπλη ή με κρέμα σαντιγύ.

ΑΧΛΑΔΙΑ ΚΑΙ ΕΥΝΟΜΗΛΑ ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ

Υλικά:

- 300 βράμια αχλάδια
300 βράμια ξυνόμηλα
1 1/2 δόκ ζάχαρη
2 λεμόνια
4 βράμια ξύλο κανέλας.
1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό.

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε τα αχλάδια και τα μήλα και τα κόβετε σε μικρά κομμάτια. Βοάζετε την κανέλα με το νερό επί 20 λεπτά.

Στραγγίζετε το νερό της κανέλας και το βάζετε σε κατσαρόλα με τη ζάχαρη. Ανακατώνετε σε σιγανή φωτιά έως ότου η ζάχαρη λυώσει και προσθέτετε το φλοιό των λεμονιών τριμμένο και το χυμό, αφού τον στραγγίσετε. Κατόπιν ρίχνετε τα φρούτα και, όταν αρχίσει ο βρασμός, αφαιρείτε τον άφρο. Βράζετε τη μαρμελάδα έως ότου «δέσει».

«ΤΟΥΤΙ ΦΡΟΥΤΙ»

(Γλυκίσμα με φρούτα και κρέμα)

- 50 βράμια μπισκότα σαβουαγιάρ.
1 πιάτο φρούτα βρασμένα σε σιρόπι.

Για την κρέμα:

- 6 κουταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι ή 4 κουταλιές σούπας κόρν-φλάουρ
1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
1/4 κουτλ. τσαγιού αλάτι
2 φλυτζ. τσαγιού γάλα βρασμένο.
2 αυγά.
1 κουταλ. σούπας (κοφτή) φρέσκο βούτυρο.

Εκτέλεσις:

Αναμιγνύετε το αλεύρι, τη μισή ζάχαρη και το αλάτι. Ρίχνετε το γάλα ζεστό λίγο-λίγο. Βάζετε το μίγμα επάνω από βράζον νερό και το ανακατώνετε διαρκώς έως ότου πήξη.

(περίπου 10 λεπτά). Το ρίχνετε λίγο-λίγο επάνω στα αυγά, αφού πρώτα τα χτυπήσετε με την υπόλοιπη ζάχαρη. Βάζετε πάλι την κρέμα επάνω από βράζον νερό επί 2 λεπτά ενώ την ανακατώνετε διαρκώς. Την αποσύρετε από τη φωτιά, προσθέτετε το βούτυρο και την κρυώνετε. Τότε ρίχνετε τη βανίλια. Γαρνίρετε μία βαθεία γυάλινη πιατέλα με μπισκότα. Τη γεμίζετε κατόπιν με φρούτα και ρίχνετε επάνω σ' αυτά την ανώτερη κρέμα. Γαρνίρετε το γλυκίσμα με κρέμα σαντιγύ, με μπισκότα, με φρούτα, ή ρίχνετε σε κάθε μερίδα, όταν πρόκειται να σερβίρετε, από μία κουταλιά σιρόπι καραμέλα.

Σημ. — Το ανώτερο γλυκίσμα γίνεται ωραιότατο με αχλάδια.

ΠΑΓΩΤΟ «ΠΡΑΛΙΝΕ»

- Για την «πραλίνα»:
37 1/2 βράμια αμύγδαλα
37 1/2 βράμια φουντούκια
75 βράμια ζάχαρη.

Για την κρέμα:

- 8 κρόκοι αυγών
90 βράμια ζάχαρη
312 βράμια γάλα βρασμένο Βανίλια.

Εκτέλεσις:

Ετοιμάζετε πρώτα την πραλίνα: Ζεματάνε τ' αμύγδαλα, τα καθαρίζετε και τα βάζετε στο φούρνο για να γίνουν χρυσόξανθα. Βάζετε επίσης στο φούρνο τα φουντούκια και μόλις ξανθύνουν τα τρίβετε για να αφαιρεθεί ο φλοιός των. Κατόπιν λιώνετε τη ζάχαρη μέσα σε ένα χονδρό κατσαρόλακι με 1 κουταλιά νερό. Ανακατώνετε διαρκώς σε σιγανή φωτιά έως ότου γίνη σιρόπι χρυσόξανθο. Τότε προσθέτετε τα αμύγδαλα και τα φουντούκια και κρύνετε το παρασκεύασμα επάνω σε μάρμαρο. Το κοπανίζετε σε γουδί, χωρίς να προσθέσετε νερό, λάδι ή άλλο υγρό, και το διατηρείτε μέσα σε βάζο. (Η πραλίνα

χορησιμοποιείται για να δώσει άρωμα σε διάφορα γλυκίσματα, κρέμες και επίσης σε έκλεκτα παγωτά).

Όταν ετοιμασθεί η πραλίνα το παγωτό γίνεται πολύ εύκολα κατά τον εξής τρόπο:

Χτυπάτε καλά τους κρόκους των αυγών με τη ζάχαρη. Ρίχνετε το γάλα ζεστό λίγο-λίγο και τη βανίλια, ενώ ανακατώνετε διαρκώς. Βάζετε το μίγμα σε πολύ χαμηλή φωτιά και έσκαλοφθείτε ν' ανακατώνετε έως ότου πήξη ελαφρά ώστε να καλύπτη τη ράχη του κουταλιού. (Προσέχετε μόνο μην αρχίσει και βράζει διότι τα αυγά θα κόψουν). Αποσύρετε την κρέμα από τη φωτιά και την περνάτε από σουμάτινο τρυπητό. Τότε προσθέτετε 30 βράμια από την ετοιμη πραλίνα, ανακατώνετε την κρέμα συχνά για να κρυώσει γρήγορα και για να μη δημιουργηθή κρούστα στην επιφάνεια. Παγώνετε την κρέμα ως συνήθως σε μηχανή παγωτού χορησιμοποιώντας 3 μέρη κοπανισμένου πάγου και 1 μέρος χονδρού αλατιού.

ΜΗΛΑ ΚΟΜΠΟΣΤΑ

Υλικά:

- 150 βράμια ξυνόμηλα
35 βράμια ζάχαρη
1 φλυτζάνι τσαγιού νερό
1/2 λεμόνι.

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε τα μήλα και τα κόβετε σε τέταρτα. Βοάζετε τη ζάχαρη με το

νερό, το φλοιό του λεμονιού (το κίτρινο μόνο μέρος) και το χυμό. Ξαφρίζετε το σιρόπι και ρίχνετε τα μήλα. Τα σιγοβράζετε έως ότου μαλακώσουν.

Σερβίρετε την κομπόστα κρύα.

ΤΟΡΕΛΛΑ

Η ΡΙΤΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΙ

Η Ρίτα Χαίηγουορθ έγινε η πέτρα του σκανδάλου πάλι στο Χόλλυγουντ! Αυτή τη φορά όμως δεν είναι οι πολυτάραχοι έρωτές της ή άφορμή του θορύβου που δημιουργεί, αλλά οι σκανδαλιστικοί χοροί της.

Στην πρώτη ταινία που γύρισε η Ρίτα μετά την επιστροφή της στο Χόλλυγουντ, χορεύει πολύ τολμηρά, τόσο που να εξεγείρει τους πουριτανούς της χώρας της. Πολλές συντηρητικές και θρησκευτικές οργανώσεις διαμαρτύρονται τώρα με την προβολή της ταινίας αυτής, γιατί η Ρίτα δείχνει πιά... πολλά απ' ό,τι έχει εμφανίσει σε γυμνό ως τώρα η όθνη, και οι έρωτικές σκηνές της σκανδαλίζουν και άγιο ακόμη!

Η ταινία αυτή, που ο τίτλος της είναι «Μιά νύχτα στο Τρίνιταντ», είναι μία έρωτική ιστορία που ξετυλίγεται στο εξωτικό περιβάλλον του Τρίνιταντ με ήρωίδα μία γυναίκα φλογερή σαν ήφαιστειο και δυναμική σαν άτομική βόμβα! Μαζί της παίζει ο Γκλέν Φόρντ, με τον οποίον είχε παίξει στην άξέχαστη επιτυχία της «Τζιλντά».

Διαθέματα γίνονται να κοπούν οι τολμηρές σκηνές και οι προκλητικοί χοροί της Ρίτας απ' τη νέα αυτή ταινία. Έν τώ μεταξύ όμως η ταινία προβάλλεται ακόμη όπως γυρίστηκε κι' ο θόρυβος γύρω απ' αυτήν μεγαλώνει.

Αλλά τί θα γίνει με τη δεύτερη ταινία που γυρίζει τώρα, τη «Σαλώμη στο χορό των επτά πέπλων»; Η δεύτερη αυτή ταινία της, η οποία θα είναι έγχρωμη γιατί υπήρχε ο απαιτούμενος γι' αυτό καιρός, εκτός από τις έμπορικές, έχει και καλλιτεχνικές αξιώσεις πολύ μεγάλες. Τη σκηνοθετεί ο διάσημος σκηνοθέτης Γουίλιαμ Ντίτερλε, ο οποίος ήταν πρό δύο μηνών στην Παλαιστίνη για να γυρίσει τις έρωτικές σκηνές της ταινίας. Σαλώμη είναι η Ρίτα Χαίηγουορθ, Ίωάννης ο Στιούαρτ Γκρέντζερ, Ηρώδης ο περίφημος Τσάρλες Λάφτον και Ηρώδιας η Τζούντιθ Άντερσον.

Η Ρίτα προς το παρόν ζει μία ήσυχη ζωή. Μά ως τότε; Αυτοί που ξέρουν την ιδιοσυγκρασία της δεν νομίζουν πως θα κρατήσει πολύ αυτό.

Πραγματικά από τον καιρό που γύρισε στο Χόλλυγουντ βέβαια να ξανακερίσει την κοινή γνώμη με την ήσυχη διαγωγή της, την οποίαν είχε άλλοτε τόσο εξεγείρει όταν γύριζε όλο τον κόσμο με τον Άλντ Χάν. Ερρίξε όλη τη ζωηρότητα κι' ενεργητικότητά της στη δουλειά. Προσπάθησε να χάσει τα κιλά που απέκτησε ζώντας μέσα στην αστολίτικη χλιδή των παλατιών της, μία ξενιστή ζωή αλλά όχι κι' ευχάριστη. Κοπίασε αρκετά να ξαναβρεί την κομψότητά της την οποίαν είχε χάσει ως πριγκίπισσα Άλντ Χάν. Και οι ειδικοί του στούντιο ανέλαβαν να της δώσουν πάλι τη σαγήνη της για να κατακτήσει νέους δριζόντες.

Όλα αυτά την απασχολούν πολύ. Ατέλειωτες ώρες την ημέρα χόρευε πριν αρχίσει το γύρισμα των ταινιών της, για να ξαναγίνει η παλιά Ρίτα κι' ακόμη καλύτερη.

Έτσι η τώως πριγκίπισσα δεν είχε πολύ καιρό στη διάθεσή της. Που και που βγαίνει κανένα θράδυ έξω με κάποιον συνάδελφο, μόνο και μόνο για να διακηρύξει πως είναι ευτυχισμένη που ξαναγύρισε πίσω και για ν' αναστατώσει τους γόητες του Χόλλυγουντ με την παρουσία της.

Διαδίδονται πολλές φήμες πως ο Άλντ πάει στην Αμερική για να συμφιλιωθεί. Είναι αλήθεια πως ποτέ δεν έπαυσε να της γράφει, να στέλνει δώρα σ' αυτήν και στα παιδιά. Αλλά οι στενοί φίλοι της αμφισβόλλουν πολύ για τη συμφιλίωση. Η Ρίτα δεν ήταν εύχρηστη με τον Άλντ. Δεν μπόρεσε να συνιθίσει την κοσμοπολιτική ζωή που έκανε. Όσο κι' αν αγαπά το χορό, είχε βαρεθεί να χορεύει επτά μέρες την εβδομάδα και χωρίς διακοπή. Ζούσε σαν φυλακισμένη στο περίφημο παλάτι

Μιά φάσι απ' το σκανδαλιστικό χορό που χορεύει η Ρίτα Χαίηγουορθ στην καινούργια ταινία της «Μιά νύχτα στο Τρίνιταντ».

«Σατώ ντ' Οριζόν», του οποίου δώδεκα δωμάτια ήταν γεμάτα συνεχώς ξένους και είχαν άλλα εξήντα άτομα στο τραπέζι. Για τον Άλντ αυτό ήταν κάτι πολύ συνηθισμένο, γιατί έτσι μεγάλωσε από μικρός, όχι όμως και για τη Ρίτα. Τον αγάπησε παρόλο που είναι δύσκολο να του αντισταθεί γυναίκα, αλλά δεν ήξερε τί την περίμενε. Τώρα όμως ξέρει πως άλλο είναι να είσαι μία όμορφη κι' ένδοξη στάρ κι' άλλο μία Μωαμεθανή πριγκίπισσα.

Η Ρίτα δεν ήταν κι' ούτε ποτέ θα γίνει γυναίκα της υψηλής κοινωνίας με τεράστια κοσμοπολιτική μόρφωση, όπως θα έπρεπε να είναι μία πριγκίπισσα. Ήταν μία πολύ όμορφη και σαγηνευτική στάρ που γοήτευε τον κόσμο με τα γυναικεία θέληγρά της κι' όχι με το πνεύμα της.

Το ταξίδι που έκανε στις Ίνδies την βοήθησε να καταλάβει τον λάθος της. Ένοιωσε πως αυτή δεν ήταν πλάσμενη για να γίνει η σύντροφος του πνευματικού αρχηγού των Μωαμεθανών όταν ο πεθερός της πέθανε μία μέρα. Και μονάχα αυτή

ή σκέψι την τρόμαξε, και την έκανε να πάρη την απόφασή της, που έγινε αμετάκλητη με τις απιστίες του Άλντ, ο οποίος σαν Μωαμεθανός, είναι δύσκολο να μείνει πιστός σε μία μόνο γυναίκα.

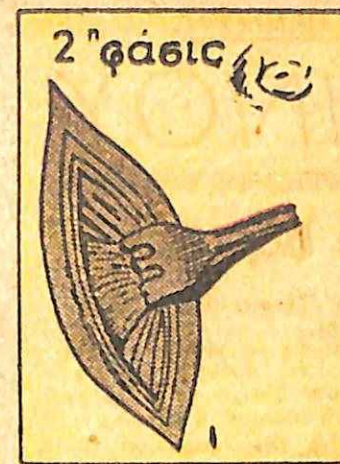
Η Ρίτα νοίκιασε τώρα ένα σπίτι στο Χόλλυγουντ ψηλά στο Μπέβερλυ Χίλλς. Έχει μία δεξαμενή για κολύμβηση κι' ένα μικρό δάσος. Όλα τ' απογεύματα παίζει εκεί με τις κόρες της.

Τα θράδυα τηλεφωνεί συχνά στο σπίτι του Τζωρτζ Λαίτς, ο οποίος είναι διαφημιστής των στούντιο και του οποίου η γυναίκα κάνει περίφημους κεφτέδες! Και η πρώην πριγκίπισσα τρέχει άμέσως εκεί και κάθεται μαζί τους και τρώει κεφτέδες στην... κουζίνα!

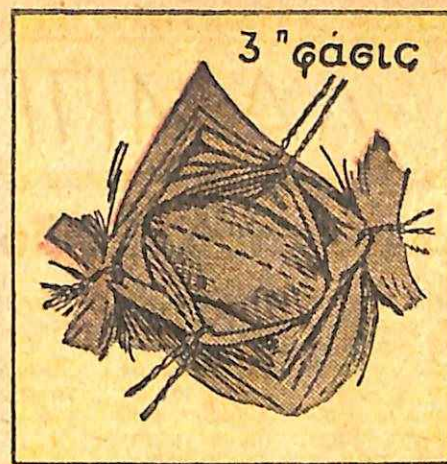
Ποτέ δεν εκφράζεται εναντίον του Άλντ κι' αποφεύγει να διηγηθεί οτιδήποτε για τη ζωή που έκανε μαζί του «Είναι ο πατέρας της Γισμίν», λέει σ' όποιον τολμήση να σχολιάσει τη διαγωγή του και τον αποστομώνει έτσι, όπως έκανε και για τον Όρσον Γουέλλες κάποτε.

1) Γίνεται τομή στο δέρμα.

2) Ανασηκώνεται ο κοιλιακός μύς.

3) Χαράζεται μέχρι του περιτοναίου.

4) Απολινώνεται (δένεται) το μεσεντέριο της σκωληκοειδούς με ράμμα.

Η ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΚΩΛΗΚΟΕΙΔΙΤΙΔΟΣ

Η ΣΚΩΛΗΚΟΕΙΔΗΣ ΑΠΟΦΥΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΥΠΟΦΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ ΕΝΤΕΡΟΥ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΙΩ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΓΝΩΣΤΟ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ, ΔΕΝ ΕΚΤΕΛΕΙ ΔΗΛΑΔΗ ΚΑΜΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ. ΕΧΕΙ ΟΜΩΣ ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ, ΓΙΑΤΙ ΟΤΑΝ ΑΣΘΕΝΗΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΣΤΙΑ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ, ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΟΛΕΘΡΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΓΧΕΙΡΙΣΘΗ ΕΓΚΑΙΡΩΣ.

Α ΚΟΜΗ και σήμερα, μ' όλες τις τόσο μεγάλες προόδους της χειρουργικής και της διαγνωστικής τεχνικής, δεν είναι σπάνια τα θύματα της σκωληκοειδίτιδος που δεν έγχειρισθηκαν εγκαίρως.

Η σκωληκοειδής απόφυσις παθαίνει φλεγμονές από διάφορες αιτίες και παίρνει άλλοτε χρονία και άλλοτε οξεία μορφή. Παρουσιάζεται κυρίως στην ηλικία μεταξύ 5 και 40 ετών και μπορεί να προσβάλει οποιοδήποτε άτομο. Αλλά έχει, όπως φαίνεται, ιδιαίτερη προτίμηση στους άνδρες, αφού, σύμφωνα με τις στατιστικές τα 80% των προσβαλλομένων είναι άνδρες και τα 20% είναι γυναίκες.

Επειδή η χρονία σκωληκοειδίτις μπορεί να μετατραπεί αιφνίδια σε οξεία και επειδή η οξεία σκωληκοειδίτις μπορεί να μετατραπεί σε επικίνδυνη περιτονίτιδα ή να έχει θλιβερά αποτελέσματα αν δεν έγχειρισθεί, οι γιατροί συνιστούν τα εξής:

1) Κάθε κοιλιακός καλικός μπορεί να είναι η αρχή κεραυνοβόλου σκωληκοειδίτιδος. Γι' αυτό ο πάσχων δεν πρέπει να κάνει μόνος του καμμιά θεραπεία. Δεν πρέπει ιδιαίτερα να πάρη κανένα καθαρτικό, αλλά να τρέξει στο γιατρό να εξετασθεί.

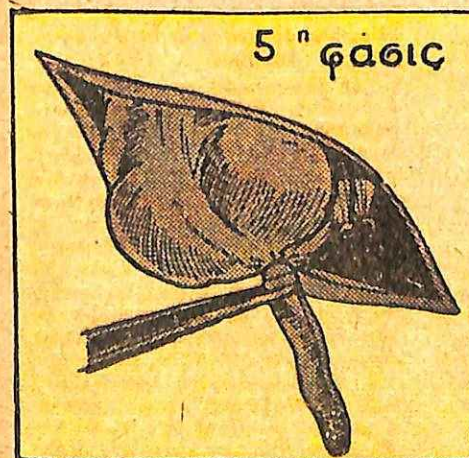
2) Κάθε σκωληκοειδική κρίσις, όσο καλοήθης και αν φαίνεται, μπορεί

να μεταβληθεί ξαφνικά στην πιο θανατηφόρα σκωληκοειδίτιδα. Γι' αυτό πρέπει να έγχειρίζεται όσο πιο γρήγορα και όσο πλησιέστερα προς την αρχή της κρίσεως είναι δυνατόν.

3) Δεν υπάρχει παθολογική θεραπεία της σκωληκοειδίτιδος. Η καλύτερη θεραπεία της οξείας προσβολής είναι η έγχειρσις μέσα σε είκοσιτεσσέρις ώρες από τότε που αρχίζει η κρίσις. Σύμφωνα με τις στατιστικές, η έγχειρσις που γίνεται μέσα σ' αυτό το είκοσιτετράωρο, είναι έντελως ακίνδυνη.

4) Τόσο η θεωρία αλλά προ πάντων η πράξι απέδειξαν ότι η οξεία σκωληκοειδίτις που έγχειρίζεται μέσα στις πρώτες 24 ώρες είναι ακίνδυνη. Αν το κοινό αντιληψή σωστά τι σημασία έχουν αυτές οι διαπιστώσεις των γιατρών, τότε θα φθάσουμε γρήγορα στο σημείο να μην πεθαίνει πια κανένας άνθρωπος από σκωληκοειδίτιδα.

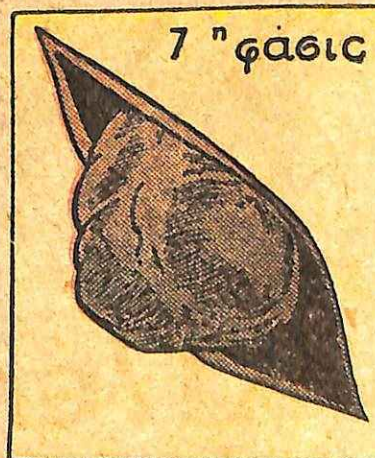
Η έγχειρσις είναι πολύ απλή, απλούστατη, όπως δεβαιώνουν οι γιατροί. Οι εικόνες μας σας δείχνουν όλα τα στάδια της και θα σας πείσουν να μην αμελήσετε να πείσετε κάθε άνθρωπο του περιβάλλοντός σας που πάσχει από σκωληκοειδίτιδα να δεχθεί σύντομα να έγχειρισθεί. Κάθε άμελεια μπορεί να γίνει μοιραία, αφού ακόμα και ο καθηγητής Πανεπιστημίου Μπένσης πέθανε από σκωληκοειδίτιδα, που αμέλωσε να την έγχειρήσει επί δέκα χρόνια...

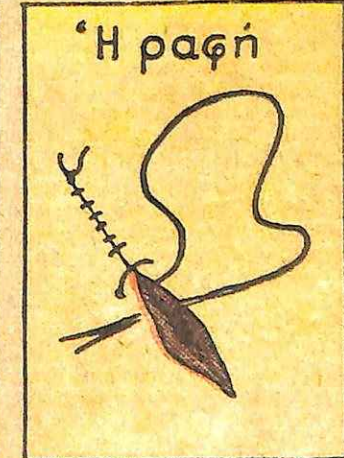
5) Απολινώνεται και εκτέμεται η σκωληκοειδής απόφυσις.

6) Ράβεται το τυφλό έντερο.

7) Το άκρωτηριασμένο μεσεντέριο στερεώνεται πάνω στο τυφλό.

8) Ράβεται η τομή.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ

Ο τελευταίος έρωτας του Λόρδου Βύρωνα

6ον

Οι πολυμέλαιοι και τα κάδρα σκεπάστηκαν με μαύρα κρέπια. Ένα περιβάλλον τάφου. Ακόμα και τα παράθυρα που έδειχναν στον κήπο, έκλεισαν έμπνευτικά έπειτα από έπιθυμία της γριάς κοντέσας. Όλες οι γυναίκες του μεγάρου θάφτηκαν ζωντανές. Οι έπισκέψεις απαγορεύτηκαν, έκτος του παπά και του γιατρού. Ούτε ζήτημα για έξοδο από το σπίτι. Για να πάρουν αέρα, έπρεπε να περιμένουν να νυχτώσει για να βγούν λίγο στον κήπο.

Η λαίδη Τόλ προσπάθησε να δει τη φίλη της. Της άπνιχναν, με λεπτότητα βέβαια και ευγένεια, ότι το πένθος δεν μπορούσε να παραβιαστεί. Η Έλισάβετ ήταν χωρισμένη από τον ύπολοπο κόσμο. Μόνη έλπιδα της, μέσα στη φορική ζωή που έκανε ήταν το παιδί που μεγάλωνε μέσα στα σπλάχνα της.

Της έπετράπη ωστόσο να αλληλογραφήσει με τη λαίδη Τόλ. Ο Λαμπρινός, όπως πάντα, λάβαινε πρώτος γνώση της αλληλογραφίας της. Ήταν αδύνατο η Έλισάβετ να έπιχειρήσει μια έξομολόγηση, να διακόψει την απομύνησή της. Μονάχα η κοντέσσα Ντεσίμια βρήκε το μέσο να την ανακουφίσει, χωρίς, όπως πάντα, να το δείχνει.

Η κοντέσσα Ντεσίμια της έγραψε τακτικά και άνεμα στα νέα τα δικά της και του γιου της εύρισκε πάντα τον τρόπο να της δίνει πληροφορίες για το Βύρωνα. Έτσι η Έλισάβετ έμαθε πως ο ποιητής, από τότε που εκείνη είχε φύγει, είχε αδυνατίσει και φαίνονταν πολύ στενοχωρημένος. Πάντα έτοιμαζόταν να περάσει στην ήπειρωτική Ελλάδα, αλλά οι διενέξεις μεταξύ των αρχηγών της Έπαναστάσεως τον κρατούσαν ακόμα στην Κεφαλλονιά.

Ήρθαν τα Χριστούγεννα και πέρασαν κι' αυτά μέσα στο πένθος της οικογενείας. Τις τελευταίες μέρες του Δεκεμβρίου ο Λαμπρινός φάνηκε άπασχολημένος με κάποιο ζήτημα για το οποίο όμως δεν είχε τίποτα. Η Έλισάβετ δεν τον είδε σχεδόν καθόλου επί είκοσι τέσσερες ώρες. Αυτό βέβαια δεν τη στενοχώρησε. Αντίθετως βρήκε μια ευκαιρία για να μείνει μόνη της με τον πόνο της χωρίς να είναι υποχρεωμένη να πιεί τον έαυτο της για να έχει ύψος ευχάριστο.

Το βράδυ της 30 Δεκεμβρίου ο Λαμπρινός επέστρεψε στο σπίτι γελαστός. Πρόσφερε στη γυναίκα του ένα μικρότερο χειμωνιάτικο τριαντάφυλλο κι' άφησε πάνω στην κονσόλα ένα καλοδιπλωμένο πακέτο.

Είναι ένα δώρο που μου ανέθεσαν να σου δώσω, είπε. Η Έλισάβετ άνοιξε μηχανικά το πακέτο. Ήταν μια ώριμη, όμορφη κασετίνα από εύλο ροδιό, που εκείνη την εποχή οι κυρίες του καλού κόσμου χρησιμοποιούσαν για την αλλήλο-

γραφία τους. Η Έλισάβετ σήκωσε το καπάκι της. Στο μέσα μέρος, πάνω σε μια μπρούντζινη πλάκα, ήταν χαραγμένα με λεπτό γράμμα τα λόγια: «Στην κοντέσσα Έλισάβετ, που οι ύψηλες αρετές της με ξανα-συμφιλίωσαν με τη γυναίκα. Τζωρτζ Γκόντον Μπάρνερ».

Λυπάται πολύ που δεν μπορεί να έρθει να μάς έπισκεφθεί. Κι' εγώ το ίδιο. Θα ήθελα να τον देखώ όπως του αρέζει. Μα το πένθος είναι πένθος. Του το έξηγησα.

Του το έξηγησε; μπορείς να μου μιλήσεις για τον Λαμπρινό;

Τα πράγματα στριφογυρίζουν γύρω της. Έπεσε συντετριμμένη πάνω σε μια καρέκλα.

Μα ναι, είναι εδώ από χτες. Γι' αυτό έλειψα από το σπίτι. Δεν σου είπα τίποτα για να μη σε ταραξώ, μα δεν φεύγω μαζί του, αμέσως, ήσυχα. Θα περιμένω να γεννηθεί.

Είναι... είναι στη Ζάκυνθο;

Εφτασε χθες, σου είπα, με τον «Ηρακλή» και μ' ένα άλλο καράβι, τον «Άγιο Γεράσιμο». Αγκυροβόλησε λίγο μακριά, στην είσοδο του λιμανιού. Οι Τόλ του είχαν τραπέζι το

μεσημέρι. Ήμουν κι' εγώ προσκεκλημένη.

Ο Λαμπρινός νόμιζε πως η Έλισάβετ τον άκουγε. Δεν κατάλαβε ότι εκείνη αγωνιζόταν για να μη σωριαστεί χάμω.

Αυτή την κασετίνα την είχε φέρει για να στην προσφέρει μόνος του σ' ανάμνηση της συναντήσεώς μας στο Άργο-στόλι και σαν πρωτοχρονιάτικο δώρο. Φυσικά σε μένα άπαιθνήται αυτή η ευγενική χειρονομία. Πάντως ήταν πολύ λεπτό από μέρους του.

Οι ύψηλες αρετές... έκρασε επιτυχημένη. Ο Λαμπρινός διάβασε και ξαναδιάβασε την αφιέρωση. Ήταν ένθουσιασμένος. Δεν υποψιαζόταν τίποτα, αυτός που ήλθε και τη σκία του. Η χλωμάδα της Έλισάβετ, τα τραβηγμένα χαρακτηριστικά της, ο μαύρος κύκλος γύρω από τα μάτια της, τίποτα δεν του έκανε έντύπωση.

Κάθισε στο τραπέζι, κεφατός ουγαρήκε τη μαγεύρισα για το φαί και περιέγραψε το μεσημεριανό γεύμα στους Τόλ. Για το Βύρωνα είχε λίγα πράγματα. Είχε περάσει από τη Ζάκυνθο πηγαίνοντας στο Μεσολόγγι. Είχε καλέσει χθες πάνω στο καράβι το Λαμπρινό.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
Φορέματα πρωινά απογευματινά σε ύπεροχα σχεδιάματα
Μπλουζες, φούστες, ρομπες, νυχτικές, εσώρουχα
Ζεσεύ, έμψιμι, μείζωλα, κεντήματα
ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ

Μελίβδα
Έρμου 21 Τηλ 25861

Οι Τόλ τον είχαν δεχθεί το μεσημέρι με κάθε απλότητα λόγω του πένθους των Άναντάι. Αυτό ήταν όλο. Ο Λόρδος Βύρωνα στενοχωρήθηκε που δε βέβαιε την κοντέσσα Άναντάι και της έστειλε τα σεβασμάτα του μ' αυτό το ταπεινό δώρο. Ο Λαμπρινός ξαναγύρισε στην αφιέρωση.

Είναι το πιο ώραίο έγκώμιο που μπορεί ν' απευθύνει ένας Βύρωνα σε μια γυναίκα. Τις γυναίκες τις έχει αφήσει. Έχασαν γι' αυτόν κάθε άρετή και κάθε αγνότητα. Δεν έχει ποτέ να κυττάξει κανείς την ιδιωτική του ζωή Γεμάτη έρωτα σκάνδαλα. Δεν είναι λοιπόν περίεργο γιατί συλλάβη τις γυναίκες. Και συνάντησε σε ένα μια κυρία με ύψηλες αρετές.

Η Έλισάβετ έκανε μια γιγάντια προσπάθεια για να συγκρατηθεί. Εύχως που η έγκυμηση της δικαιολογούσε κάθε άδυσχεσία της.

Τέλος ο Λαμπρινός την έπληροφόρησε ότι ο «Ηρακλής» και ο «Άγιος Γεράσιμος» θα έφευγαν από τη Ζάκυνθο την άλλη μέρα την αύγη.

Εμεινε πολύ λίγο στο ησίμας, είπε με φυσικώτατο ύφος.

Έκείνη τη νύχτα η Έλισάβετ δεν έκλεισε μάτι. Το τί έφερε ήταν κάτι το αφάνιστο. Να είναι ο αγαπημένος της στη Ζάκυνθο δυο μέρες και να μην τον δει, να μην τον φιλήσει, να μην αντικρύσει τα μάτια του. Ω, πόσο πονούσε, πόσο πονούσε. Κι' αύριο την αύγη θάφευγε. Θα πήγαινε στην έπανάστατημένη Ελλάδα. Εκείνη τη νύχτα η Έλισάβετ έμισε τους Άναντάι, όσο μπορεί να μισήσει άνθρωπος.

Ο Λόρδος Βύρωνα έγκατέλειψε τη Ζάκυνθο χωρίς να μπορεί να δει την Έλισάβετ. Ο «Ηρακλής» και ο «Άγιος Γεράσιμος» σήκωσαν αγκυρά την αύγη, παίρνοντας μαζί τους έναν άνθρωπο πεπληγμένο. Κοντά στην ήπειρωτική ακτή έπεσαν πάνω σε τούρκικα πολικά. Ο «Άγιος Γεράσιμος» αχμαλωτίστηκε. Ο «Ηρακλής» με το Βύρωνα, κάνοντας διάφορους ελιγμούς, κατόρθωσε να ξεφύγει και να πάει να κρυφτεί σ' ένα μικρό όριο της Ακαρνανίας. Από εκεί ο Άγγλος ποιητής έστειλε ένα άγγελιαφόρο στο Μεσολόγγι.

Οι υπερασπιστές της ήρωϊκής πόλεως ώργάνωσαν διαστικά μια αποστολή, που πήγε να πάρει το Βύρωνα. Ο Άγγλος υπατίρδης κατόρθωσε επί τέλους να φθάσει στο Μεσολόγγι στις 4 Ιανουαρίου 1824.

Ο Μαυροκορδάτος του είχε έτοιμάσει ένα διαμέρισμα στο φρούριο, μα η ζωή στο Μεσολόγγι δεν ήταν καθόλου ευχάριστη. Έκανε φοβερή ύγρασία που σε τρυπούσε ως το κόκκαλο. Από τη λιμνοθάλασσα αναδιδόνταν διαρκώς υδρατμί που άγκάλαζαν την πόλη. Ο Βύρωνα όμως έκανε υπομονή. Η ιερότητα της αποστολής του το έδινε κουράγιο. Αμέσως κατέστρωσε με τους αρχηγούς της επαναστάσεως τα σχέδια για την αποτελεσματικότερη ενέχρηση του άγωνα από την Άγγλία. Μα η ψυχή του δε υπορούσε να ζει τη γαλήνη Διαρκώς η καρδιά του ζήτησε την άναπνευστή του, ή σκέψη του, δ-

σο δεν την άπασχολούσαν τα ζήτσηματα του άγωνα. πετούσε προς αήτην.

Κατά την τελευταία του συνάντησι με το Λαμπρινό είχε πονέσει πολύ. Ο νεαρός υπατίρδης της Ζακύνθου του είχε μιλήσει με υπερενθουσία για το γιο που περίμενε. Το γιο το δικό του!

Ο Βύρωνα δεν είχε γνωρίσει πρύτε του την πατρική στοργή. Είχε άποκτήσει στη διάσκεψη της ζωής του δυο θυγατέρες. Το κορίτσι που είχε κάνει με την Άναμπέλλα, δεν το είχε σχεδόν γνωρίσει. Μόλις γεννήθηκε το έδωσαν σε τροφό και πάλιν ακόμα σταθή στα πόδια της πέθανε. Η κόρη της Αιγούστας, το παδί αυτό της άμισοτίας, δεν τον είχε άπασχολήσει πολύ. Μα ένας γιος! Ω, η ζωή του θαλάσσε έντελως. Κι' ο Λαμπρινός ήθελε να του δώσει το γιο του, το παιδί μιας υπέροχης αγάπης. Ναι, μίσε υπέροχης και ποιοτήτων ανά-της. Ο Βύρωνα είχε γνωρίσει πολλές γυναίκες, μα καμιά δεν του είχε δημιουργήσει τα συναισθήματα που του είχε δημιουργήσει η Έλισάβετ. Ο άμισοτωδής αυτός του έρωτα, ένοιωσε τώρα τον έαυτο του σαν έξανισμένο από την αγάπη εκείνης.

Μα εκείνη τώρα ήταν μακριά, και ποιος έφερει αν θα τον διέβλεπε, ποιος έφερει αν θα του διόνηται η ευκαιρία να γαϊδέψει τα μαλλιά του παιδιού του. Για πρώτη φορά στη ζωή του ο Βύρωνα ένοιωσε αυτή την ανάγκη της πατρικής στοργής, ανάγκη που του έφερνε ένα σφιέριο στην καρδιά.

Μια μέρα που είχε δυή περίπατο με τ' όλογο σ'α προίχωρα του Μεσολογγίου, έπιασε κουβέντα μ' ένα πολύ νερό τσάπνη που καθισμένη πάνω σ'α χόρτα αντίκρουε τον δριζόνια.

Τι κάνεις κύτου; τον ρώτησε. Ο βοσκός χωρίς καν να κυττάξει τον καθαλλάρη, άπάντησε: Τό μόνο βολετό πρ-που γίνεται. Άφινω τον καιρό να περνάω, χωρίς να πασχίζω να καταλάβω τον κόσμο.

Τι δουλειά κάνεις; Τσάπνη, Κι' έσύ, με τα φραγκικά σου, τί κάνεις; Ποιά είναι η νοσηριότητα σου σ' αυτόν τον κόσμο;

Όταν διηγόταν αυτό το ανέκδοτο ο Βύρωνα προσέθετε: Δεν τόλμησα να του πω ότι προσπάθω να λύσω το υυστήριο του κόσμου και των ψυχών. Κι' οι πολλές φορές π-χω τους μίτους της Αριάδνης...

Οι μέρες οι έβδομάδες, πενούσαν σε μια καταθλιπτική προσμονή. Καμιά στρατιωτική δραστηριότητα, κανένα νέο από την Έλισάβετ. Η νοσταλγία για την άναπνευστή νινότητα έλο και πιο έντονη. Ο Βύρωνα είχε έγκαταλείψει τη Ζάκυνθο χωρίς να κατορθώσει να μιλήσει γι' αυτήν, παρό μόνο με λέξεις τυπικές μέσα στο σλόνη των Τόλ. Η λαίδη Τόλ είχε πη ότι ήταν στενή της φίλη. Παρ'όλογο ο Βύρωνα να της ένοιε για μια στιγμή τη καρδιά του, να της ζήτηση να τον βοηθήσει. Μα δεν τόλμησε να το κάνει. Αν από μια άδιακρίσια, από μια έπιπολασιότητα χειρό-

τεροι κίνδυνοι άπειλούσαν την Έλισάβετ; Στο ύγρο και μεταλαγολικό του κάστρο, μετά-νιωνε τώρα που δεν είχε μιλήσει. Αν είχε δη την Έλισάβετ, θα ύπόμεινε πιο εύκολα τη σκληρή αυτή ζωή που τον τσάκισε και ύπόσκαπτε σταθερά την κλονισμένη κιόλας υγεία του.

Μια μέρα, όταν πιά είχε μπή στον τρίτο μήνα, κάθισε κι' έγραψε ένα γράμμα στο Λαμπρινό. Αφού του έξέθετε την κατάστασι εκεί, τον καλούσε να πάει να τον συναντήσει στο Μεσολόγγι, χωρίς να περιμένη τον τοκετό της γυναίκας του. Του έλεγε πως η παρουσία του ήταν άπαραίτητη.

Ένας άγγελιαφόρος έφινε άμέσως για τη Ζάκυνθο. Ο Βύρωνα ύπολόγιζε ότι θα βρισκόταν στο ύψι τη μεθεπομένη. Δεν πασχίζει ν' αναλύση την αίσια που τον ώθησε να καλέση κοντά του το σύζυγο της Έλισάβετ. Κατόπι, με ήσυχο μυαλό, και ενώ ο άγγελιαφόρος ταξίδευε προς τη Ζάκυνθο, προσπάθησε να ξεδιαλύνει τα αισθήματά του. Ναι, θα τον έκανε καλό να ξαναβεί ένα από τους δικούς της, έστω και τον άντρα της. Εκτιμούσε, έξ άλλου, το νεοσδό κόμητα Λαμπρινό. Έτοπθετούσε τα ζήτσηματα σε ανώτερο επίπεδο και δεν μπορούσε να τρέφει έθροπτητα για τον αντίπαλο του. Και τέλος, στα βάθη του ύποσυνειδήτου του εύρισκε κάτι άλλο... ένα άκαθόριστο σγέδιο, μια άπροσδόκητη ιδέα. Όταν Λαμπρινός θα έροχόταν στο Μεσολόγγι το πεδίό θα ήταν ελεύθερο εκεί. Μια έλπιδα να έπικοινωνήσει μαζί της. Ποιος έφέρει!

Ο Βύρωνα παροσκολοιούσε νοερά τον άγγελιαφόρο που είχε ξεκινήσει μ' ένα μικρό καϊκι. Μα την πέμπτη μέρα υή δέχτηκε τον υ' έπιστρέψει άρχισε ν' άνησυχάει για καιτηγορή τον έαυτο του γιατί είχε στείλει έναν άνθρωπο σε μια τόσο ριψοκίνδυνη άπαστολή. Ήταν πιά βέβαιος ότι ο άγγελιαφόρος του είχε συλληφθεί από τους Τούρκους.

Μα την έβδομη μέρα ο άγγελιαφόρος επέστρεψε μ' ένα γράμμα της λαίδης Τόλ. Η Άγγλίδα κυρία τον έγραφε ότι ο Λαμπρινός βρισκόταν τώρα και υεοικέ έβδομάδες στην Πετρούπολη, όπου τον είχε καλέσει ο Καποδίστριας. Η λαίδη Τόλ προσέθετε ότι θα ήταν γι' αυτήν μεγάλη ευχάριστοτι αν ξανάβλεπε το Λόδο Βύρωνα και εύνόταν να πραγματοποιηθή αυτό το νρηγορότερο.

Ο Βύρωνα ένοιωσε ένα σκίρτημα χαράς: Ο Λαμπρινός δεν βρισκόταν στη Ζάκυνθο.

Πρην να φύγει για τη Ρωσία, ο Λαμπρινός έκανόνισε δια τα οικονομικά και οικονομικά του ζήτσηματα. Άφησε γενικό διαχειριστή της περιουσίας του τη μητέρα του την οποία παρακάλεσε να έπιστατή και στα κτήματά τους. Της άνήγειρε κατόπι ότι είχε πάρει, σχετικά με την Έλισάβετ, ώρισμένες άποφάσεις, που τις ύπολογιζε ή ανάγκη. Η υγεία της γυναίκας του ύποσκαπτόταν από μια έπιπονη έγκυμηση. Ο γιατρός της οικογενείας ήταν καθυπορηματικός: Η ή μέλλουσα μητέρα θ' άλλαζε τρόπο

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΠΟΠΗ Π., Βόλος: Είναι τελείως άδικοιολόγητη ή άνησυχία σας. Ούτε ο γιατρός έκανε λάθος αλλά ούτε ήτο δυνατόν ύπ' αυτός πός προποθέσεις να είχε συμβή κάτι. Γι' αυτό σας συνιστώ να πάψετε να σκέπτεσθε και να άσχολησθε μ' αυτό το ζήτημα, να έπιδοθήτε με ζήλον εις τάνεα σας μελλοντικά καθήκοντα, με την συνειδησι σας τελείως ήσυχη και άπληλλαμένη από τις πιο πάνω σκέψεις.

ΕΥΑ Π.: Η μικροσκοπική έξέταση των ύδρων είναι άπαραίτητος δια να έξακριβώθι μήπως κυρίως πρόκειται περί τριχομιάδων ή άλλης μικροβιακής φύσεως λοίμωξι. Επίσης άπαιτείται μια γενική εξέταση του οργανισμού και κυρίως του γεννητικού συστήματος. Εάν δεν ύπάρχη μικροβιακή λοίμωξι, τότε πρόκειται περί άλλης άνωμαλίας και γι' αυτό εις πρώην εύκαιριαν πρέπει να έλθετε εις Αθήνας.

ΦΙΕΡΗ: Πολλές φορές με την όρμονοθεραπεία έπέροχται άνωμαλίες στην περίοδο, αλλά αυτό δεν πρέπει να σας άνησυχί. Εφ' όσον παρατηρήσατε αίσθητη βελτίωσι, να συνεχίσετε την όρμονοθεραπεία επί έμνηνος και μετά διακοπή 2-3 μηνών να συνεχίσετε έκ νέου την ίδίαν θεραπεία.

ΑΙΖΑΒΕΤΑ: Όσο για τα θερμά λουτρά αν ο παθολόγος δεν έχει αντίρρηση, θα σας άφελήσουν. Επίσης οι έιταινές Ε, Η και Δ καθώς και οι όρμονες σας είναι άπαραίτητες και πρέπει να έξακολουθήσετε τη θεραπεία σας. Τις προζυνών θα τις κάνετε μετά την περίοδο επί 15 ήμέρας.

Κον Ο. Γ., Πάτρας: Η πάθησις σας είναι καθαρώς ψυχική. Θα περάσει εύθως μετά την πόρο της αλθηματικής ψυχρότητας, εναντι του συζύγου σας. Με την άποκατάστασι της συζυγικής πίστωσης, της αγάπης και άφοσίωσης του ένος προς τον άλλον, άλλως ύπ' αυτές τας συνθήκας είναι δύσκολος ή άποκατάστασις όμαλυν και φυσιολογικών σχέσεων. Δεν σας μένει παρά να κάνετε ένα ταξίδάκι προς άλλαν ήην περιέβαλλον και βελτιωσιν της νευρικής και ψυχικής καταστάσεώς σας. Θεραπευτικώς σας συνιστώ την λήψιν (3 ταμπλέτες την ήμέραν έιταινής Ε. και πασιφορίνης.

ΑΠΕΛΠΙ ΣΜΕΝΗΝ Ε. Σ.: Έν πρώτοις πρέπει να γίνη ή μικροβιολογική εξέταση του συζύγου εάν ύπάρχουν σπερματοζώαρια φυσιολογικά. άν έξαρθήτως του αν ήτο και είναι υγιής και κατόπιν να κάνετε μια σάλπιγγογραφία μη τυχόν οι σάλπιγγές σας παρουσιάζουν κανένα έμπόδιον, έπίσης θα συνεχίσετε την

ζωής ή αυτές δεν αναλάβαινε καμιά εύθύνη για τη διάπλασι του παιδιού. Ο κίνδυνος να γεννηθή το προτό του παιδί άνωμαλο ή άνάπηρο άποτελούσε για το Λαμπρινό ένα έπιχειρήσμη που δεν έπιδεχόταν συζήτηση. Ήταν λοιπόν άνάγκη να μετρίωση την ασυμπρότητα του πένθους.

Σηκώνοντας τα χέρια της προς τον ουρανό, ή γριά κοντέσσα έίπε πως αυτό ήταν ήερο-

δρμονοθεραπεία και τις έιταινές Ε.

Καν Σ.Μ.Σ.: Πρέπει άπαραίτητως να εξέτασθε τα όσα διασάκχαραν, διότι τα συμπτώματα που μου γράφετε δεν άποκλείουν ύπών την περίπρωσιν, όποτε εάν ύπάρχη σάκχαρον, ή δίαιτα θα σας άπαλλάξη από τας ένοχλήσεις. Άλλως ποτέ να έπισκεφθήτε ένα γυναικόλογο, μήπως πρόκειται περί εκζέματος ή ώθησικής άνεπαρκείας, όποτε θα έφαρμωσθή ή άνάλογος θεραπεία.

ΕΥΑ Ε.Ν.Μ.: Η άνωμαλία της περιόδου δεν είναι άσχετος με τη γενική σας κατάσταση (βρογχικά κ.τ.λ.) γι' αυτό προσέχει μια γενική πώσις του οργανισμού σας και κατόπιν όρμονοθεραπεία. Όπως και πριν θα κάνετε τρεις ένέσεις προζυνών ή όδορμάλ των 10.000 μονάδων το μήνα καθώς και τρεις ένέσεις προγκεστερόν ή προλουτόν 7-8 ήμέρες προ της άναμενομένης περιόδου.

ΑΓΩΝΙΣΤΑ, Λάρισα: Ο γιατρός που σας χειροδούρησε και είδε την κατάστασι των γεννητικών όργάνων σας, νομίζω πως είναι σε θέση να γνωρίξη καλύτερα από κάθε άλλον άκόμη και από αυτόν που θα σας εξέτασθι σήμερα την κατάστασι σας. Γιατί αυτός άνοιξε την κοιλιάν και άπεκόμεσε μια σαφή εικόνα. Έπομένως και πάλι σας τονίζω, είναι ο άρμολιώτερος για να σας συμβουλευή και να σας κάνει την άνάλογη θεραπεία. Άποταθήτε σ' αυτόν και να είσθε άπολύτως ήσυχη, ότι θα σας συμβουλευή το καλύτερον.

ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΣΚΟΠΟ: Σας συνιστώ τις ταμπλέτες όδοσιν κλύνης ή προζυνών 2-3 την ήμέραν καθώς και 3 ταμπλέτες την ήμέρα έιταινής Ε επί ένα τρίμηνο με διακοπές ένδιάμεσους 10-15 ήμερών.

ΑΓΩΝΙΣΤΗ Χ.: Δεν είναι σ' όλες τις γυναίκες το ίδιο, άρχίζει από μια σταγόνα αίματος και με έλαχιστή αντίστασι στη μία γιά να φθάσουμε στην άλλη που άπειλείται και ή ζωή της άκόμη από τη μεγάλη άπώλεια αίματος και μέχρι της τρίτης που λόγω της ήλικίας ή της ίδιουσγκασίας δεν είναι έφικτή ή ρήξις δια φυσιολογικών μέσων. Αυτά ποτέ να έχετε ύπ' όψιν σας, τώσον σεις, όσο και ο συζύγος σας και να μην προσπαθήτε να βολήτε παράξενα και άφύσικα έκεϊ που είναι φυσιολογικώτατα, όπως συμβαίνει σε σας.

ΣΤΕΦΑΝΙΑ: Άπαραίτητως πρέπει να έπισκεφθήτε ένα μαιευτήρα, ο όποιος μετά την εξέταση ύπν θα σας καθορίση την άνάλογη θεραπεία. Ο όγκος που ύποπτεύεσθε δεν είναι όγκος, αλλά κατά πάσαν πιθανότητα ο τράχηλος της μήτρας. γι' αυτό δεν πρέπει να ένεργήτε μόνη σας έρευνάς, αλλά να συμβουλευέσθε το γιατρό σας.

συλία. Κι' αυτή είχε κάνει παιδια. Έπί τρία συνεχή χρόνια είχε ζήσει κλεισμένη στο σπίτι της χωρίς ν' αντικρύσει ποτέ το δρόμο και το φώς της ήμέρας, έπειτα από άπσωννά πένθος. Μήπως είχε πεθάνει; Μήπως αυτός, ο Λαμπρινός, που τον είχε στην κοιλιάν της, όταν άκοιδώς πέθανε η υπτέρα της, είχε γεννηθή άνάπηρος;

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ Α. Κ. :
Τό δικαιοστάσιο κατ' αρχήν έχει λήξει, ώρισμένες όμως διατάξεις αυτού εξακολουθούν να ισχύουν. Π. χ. αναστέλλεται η λήξη των παραγραφών — ο πρόεδρος των Πρωτοδικών έχει την δυνατότητα να αναστέλλει μετά η άνευ όρων την έκτέλεση ορισμένων αποφάσεων ολουνδήποτε δικαστηρίου εκτός εάν η απόφασις αφορά όφειλάς εμπόρων η είναι σχετική με όφειλάς εκ συναλλαγματικών, γραμματίων εκ διαταγών η τραπέζιτικών επιταγών.

Περσσότερο συγκεκριμένη απάντησι θα μπορούσατε να λάβετε αν μου γνωρίζατε το ζήτημα που σας ενδιαφέρει, ώστε να έβλεπα ποια είναι ακριβώς η σχέση αυτού με το δικαιοστάσιο.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΕΙΔΗΛΟΚΟΝ : «Όποιοι από τους άδελφούς (ή άδελφές) δεν έκανε δηλώσει παραίτησής από της κτηρονομίας του πατέρα του έχει δικαίωμα να προσβάλει ως εικονική την πώληση των ακινήτων και να ζητήσει την νόμιμη μοίρα του δηλ. τα 3/56 της αξίας της πατρικής περιουσίας (πατρική περιουσία θα θεωρηθεί δική άφηση κατά το θάνατό του ο πατέρας σας + αξία πωληθέντων ακινήτων εάν άναγνωρισθ η εικονικότης της πωλήσεως). Τά έπιπλά θα ύπολογισθούν εις την αξίαν της κληρονομίας. Δέν άνήκουν άποκλειστικώς σε σας και την άδελφή σας.

Εάν Ικανοποιηθούν αι άπαιτήσεις εκ της κληρονομίας των άλλων άδελφών συμβιβαστικώς και τελικώς τά ακίνητα και έπιπλά παραμείνουν σε σας και την άδελφή σας, το περισσότερο συμφέρον είναι να μοιράσετε μεταξύ σας την περιουσία αυτή φιλικά. Εάν δέν καταρθώσετε να συμφωνήσετε, θα καταφύγετε φυσικά στο δικαστήριο. Αυτό αν μόν κρίνη ότι είναι δυνατή αύτοούσια διανομή των ακινήτων θα καθορίση, κατόπιν κληρώσεως, ώρισμένο τιμήμα δικό σας και ώρισμένο της άδελφής σας. Π. χ. θα δώση στον ένα δικαιούχο το σπίτι και στον άλλο τά άλλα ακίνητα. Χωρισμό κατ' όροφον δέν είναι δυνατό να διατάξη το δικαστήριο, διότι χωριστή κυριότης επί όρόφου δημιουργείται μόνο διά συμφωνίας του κυρίου η των κυριών του ακινήτου. Αν όμως κρίνη ότι δέν είναι δυνατή η διανομή αύτοούσιας, θα διατάξη να πωληθούν τά ακίνητα, έπιπλά κλπ. διά πλειστηριασμού και να λάβετε το 1/2 του εκ πλειστηριασμού.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ Κ. Μ. : «Ο πατέρας μου έχει ένα σπίτι διόροφο. Το 5 κάτω πάτωμα άποτελείται από 3 δωμάτια και το έπάνω από 3. Μέχρι σήμερα όλη η οικογένεια (πατέρας και δύο κόρες) καθόμαστε στο ισόγειο. Η άδελφή μου πρόκειται να παντρευτή σύντομα και να κατοικήση στο έπάνω πάτωμα, το όποιο θα της δώση ως προίκα ο πατέρας μου. Σε μένα θα μείνη ως ποίκα η άλλως ως δική μου περιουσία το ισόγειο. Επειδή όμως η αξία του δικού μου σπιτιού είναι μεγαλύτερη από την αξία του έπάνω όρόφου

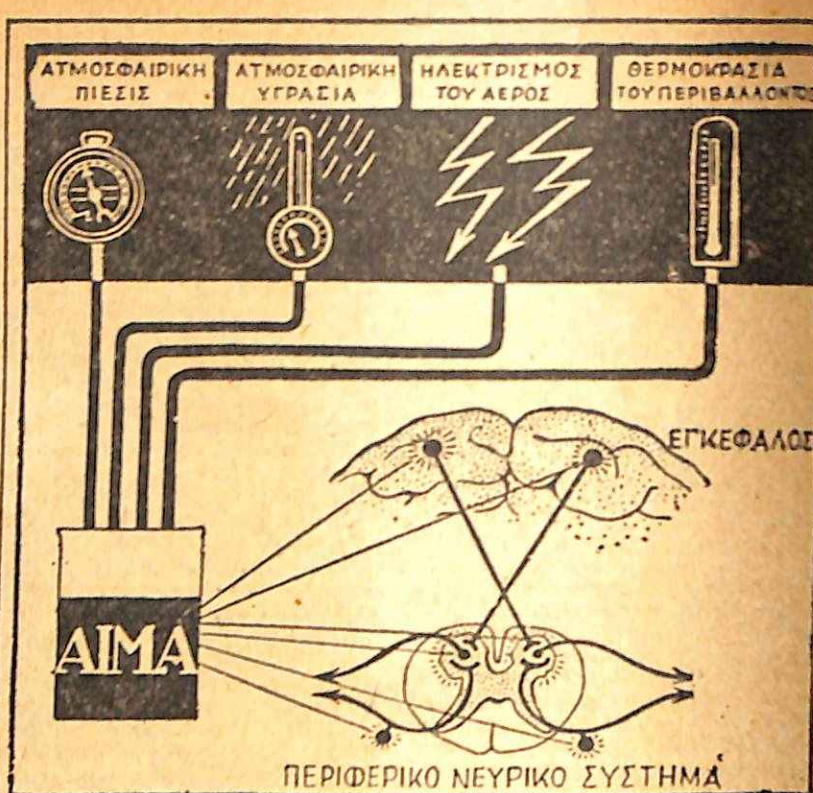
που παίρνει η άδελφή μου, μήπως γι' αυτό το λόγο ύπάρχει κίνδυνος μετά το θάνατο του πατέρα να ζητήση η άδελφή μου και άνάλογο μερίδιο από το δικό μου όροφον, ώστε να λάβη ακριβώς το 1/2 της πατρικής περιουσίας η είναι ύποχρεωμένη να άρκεσθ η σε ότι της δίνει σήμερα ο πατέρας μας;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : «Όταν πεθάνη ένας πατέρας και άφήση δύο παιδιά, η περιουσία του θα μοιρασθ η μεταξύ των τέκνων ακριβώς στη μέση εάν δέν ύπάρχη διαθήκη. Δηλ. κάθε παιδί θα λάβη το 1/2 της πατρικής περιουσίας η έξ άδιαθέτου κληρονόμος του πατέρα του.

Μπορεί πάλι ο πατέρας να μοιράση μόνος του την περιουσία του μεταξύ των τέκνων του, είτε με διαθήκη είτε με άλλο τρόπο μερικές φορές. Στις περιπτώσεις αυτές δικαίον είναι κατ' αρχήν να δίνη ο πατέρας ίσο μερίδιο σε κάθε του παιδί. Πολλές φορές όμως ύπάρχουν διάφοροι προσωπικοί λόγοι, κυρίως λόγοι δικαιοσύνης, που κάνουν τον πατέρα να άφήση μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του στο ένα του παιδί κ' ι λιγώτερο στο άλλα (π. χ. ένα από τά τέκνα προσέφερε με την εργασία του πάρα πολλά στον πατέρα και συνετέλεσε στην αύξησι της πατρικής περιουσίας. Είναι δικαίο να εύνοηθ η περισσότερο το παιδί αυτό με τη διαθήκη του πατέρα του). Άλλά και χωρίς να ύπάρχουν συγκεκριμένοι λόγοι έχει το δικαίωμα ο πατέρας, έστω και από το γεγονός ότι τρέφει περισσότερη συμπάθεια σε κάποιο από τά παιδιά του, να άφήση σ' αυτό το περισσότερο από την περιουσία του. Δηλ. ο νόμος δέν ύποχρεώνει τον πατέρα να μοιράση ακριβώς στη μέση την περιουσία του μεταξύ των δύο τέκνων, π. χ. Μόνον όταν ο πατέρας δέν άφήση διαθήκη η δέν έκανε διανομή της περιουσίας του, δηλ. μόνον όταν δέν ειπε τίποτε για το πώς έπιθυμεί να μοιρασθ η περιουσία του, τότε μόνον ύποχρεωτικώς κάθε παιδί θα πάρη ίσο μερίδιο. Έξ άλλου είναι γνωστό ότι ένας πατέρας δέν μπορεί τελείως να άγνοήση το ένα του παιδί και να άφήση όλη του την περιουσία στα άλλα. Πρέπει να του άφήση τουλάχιστο ένα ώρισμένο μέρος της περιουσίας του, διότι αν δέν του δώση αυτό το μέρος, το παιδί θα το πάρη όπωσδήποτε δικαστικώς. Το κομμάτι αυτό της πατρικής περιουσίας που δικαιούται πάντοτε το τέκνο είναι η λεγόμενη νόμιμη μοίρα του. Καί πόση είναι η νόμιμη μοίρα; Η νόμιμη μοίρα ενός τέκνου έρρεκεται εάν διαιρέσωμε στα δύο την έξ άδιαθέτου μερίδα του τέκνου αυτού. Στη περίπτωση που εξέταζουμε η έξ άδιαθέτου μερίδα κάθε τέκνου είναι το 1/2 της πατρικής περιουσίας (διότι έχομε δύο παιδιά). Συνεπώς η νόμιμη μοίρα είναι 1/2:2=1/4 της όλης πατρικής περιουσίας.

Εάν λοιπόν η αξία του δευτέρου όρόφου που παίρνει η άδελφή σας φθάνη το 1/4 της αξίας όλοκληρου του σπιτιού τότε δέν μπορεί να ζητήση τίποτα περισσότερο στο μέλλον από σας, διότι δέν προσβάλλεται η νόμιμη μοίρα της. Αυτό ι σ' αυτή όμως ύπό την ποσούθεσι ότι ο πατέρας σας θα σας άφήση το όπόλοιπο της περιουσίας του (α' όροφον) με διαθήκη του η θα σας το δώση ως προίκα η δωρεά η ότι θα μοιρασθ η την περιουσία του μεταξύ των δύο παιδιών κατά την τρόπο που έπιθυμεί (α' όροφον θα δοθ η σε σας και β' όροφον στην άδελφή σου) ένσως εύολοσκεται άκόμη στη ζωή διά συμβάσεως μαζί τους.

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΩΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΜΑΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΕ ΟΣΕΣ «ΑΙΣΘΑΝΟΝ- ΤΑΙ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ»

ΓΝΩΡΙΣΑΜΕ τώρα τελευταία αυτές τις βαριές κατακαίρινες ημέρες με την απότομη ζέση και τη συνεφέια, ακόμα και την καλοκαιριακή βροχή. Γνωρίζαμε τον γκρίζο ούρανό και τη βαρειά ατμόσφαιρα, τη φορτωμένη ήλεκτρισμό.

Μέσα σε τέτοιες ακριβώς ημέρες δεχόμαστε οι νευρικοί άνθρωποι. Είναι εκείνοι που «αίσθάνονται» η «προαισθάνονται» τον καιρό. Γίνονται κακόκεφοι, άνησυχoi, εύεξαπτοι, όλα τους φταίνε, τίποτα δέν τους άρέσει και συχνά τους πιάνει πανοκέφαλος η διάχυτοι ρευματικοί πόνοι. Τι έχουν; Η σύγχρονη Ιατρική περιγράφει την κατάσταση τους με ένα όρο: μετεωροπάθεια.

Η μετεωροπάθεια (ή κυκλώως) συμπίπτει πάντα με τις απότομες μεταβολές της ατμοσφαιρικής πίεσης και συνδέεται συχνά με τις γεωγραφικές συνθήκες μερικών χωρών. Έτσι παρουσιάζονται σύνδρομα μετεωροπάθειας όταν φουά νότιος άνεμος στη νότιο Γαλλία, στην περιοχή του Μοντελλιέ και της Λυόν, όταν φουά βόρειος άνεμος στις ακτές της Βραζιλίας ή όταν φουά σούροκος στη μεσημ. βρηνή Μεσόγειο (νότιος Ιταλία, Ελλάδα).

Δέν πρέπει να νομίσете ωστόσο πως η κυριώτερη αίτια της μετεωροπάθειας είναι ο άέρας: όλα τά μετεωρολογικά στοιχεία έχουν σ' αυτή σημασία, όπως η βαρομετρική πίεση, η θερμοκρασία του περιβάλλοντος, η υγρασία του αέρος και η ήλεκτρισμός της ατμοσφαιρας. Αυτό το ξέρουν καλά μερικοί άνθρωποι που πάσχουν από στηθάγχη από άσθμα, από έπιληψία, από νευρική εξάντληση, που παθαίνουν κρίσεις όταν γυρίζη ο καιρός.

Την αλλαγή του καιρού την αισθάνονται επίσης τά μικρά παιδιά και τά ζώα. Γι' αυτό και πολλές μητέρες παρατηρούν πως τά παιδιά τους είναι άτακτα και άνησυχά όταν ο καιρός είναι στη βροχή.

Η εύαισθησία στις μετεωρολογικές μεταβολές ποικίλλει από άτομο σε άτομο, ανάλογα με το νευρικό σύστημα του καθενός. Κι' αυτό, επειδή πολλοί είναι οι έρεθιστικοί παράγοντες που επενεργούν πάνω στη λειτουργία του νευρικού συστήματος και ιδιαίτερα οι χημικές και φυσικές μεταβολές των χυμών που κυκλοφορούν μέσα στο σώμα.

Η πτώσι της βαρομετρικής πίεσης π. χ. έλαττώνει την πυκνότητα του όξυγόνου μέσα στο αίμα και μέσα στους ιστούς. Δημιουργείται τότε σε ύπερβολικό βαθμό γαλακτικό όξύ, που αύξάνει με τη σειρά του τη διεγερτικότητα του νευρικού συστήματος.

Κατά ένα άνάλογο τρόπο, η αύξησις της υγρασίας μέσα στην ατμόσφαιρα, περιορίζει την άποβολή των ύδρατμών από τους πνεύμονες, διαταράσσοντας έτσι την άμοιβαία ανταλλαγή θερμότητας ανάμεσα στο σώμα και το περιβάλλον του.

Το νευρικό σύστημα δέν άνέχεται εύκολα τέτοιες άνωμαλίες. Τι μπορεί να γίνει; Άφου έκείνο που πάσχει από τις μεταβολές του καιρού είναι το νευρικό σύστημα, είναι έπιβεβλημένη η προσφυγή στο γιατρό. Με ώρισμένα κατασταλτικά φάρμακα το νευρικό σύστημα δυναμώνει και ο κάθε εύαισθητός στον καιρό μπορεί να ύπομένη περισσότερο τις ιδιοτροπίες της άτμοσφαιρας.

Θά σας συστήσουμε άκόμη άτι: Μή άποπειραθίτε να πάτε οποιοδήποτε άντινευρικό φάρμακο. Μονάχα ο γιατρός σας είναι σε θέση να σας δώση φάρμακα σύμφωνα με την ιδιοσυγκρασία σας και την ύγιεινή σας κατάσταση γενικά.

Η ΜΥΡΤΩ άπαντά

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ : —Καλή μου μικρούλα, τί σου ήρθε ν' άνακατώσης στην άγάπη σου τη φίλη σου; Μεγάλο λάθος να της ύποδείξης ν' άλληλογραφήση, την ώρα που οι δικές σου σχέσεις περνούσαν κρίσι. Φρόντισε από δώ και πέρα να μη της λές τίποτα, χωρίς και να την άποπήρης, ώστε να μαθαίνης πως προχωρεί η δική της άλληλογραφία. Και μη παραλείψεις να του γράφης τακτικά και ειλικρινή γράμματα, χωρίς έγωισμούς και ψευδοφιλοτιμίες. Μην άναμίξης διόλου τη μητέρα της φίλης σου στην ύπόθεσι. Έτσι τουλάχιστον έρωσκω σωστό. Γράψε μου για την εξέλιξη που θα πάρη το ζήτημα.

ΚΑΙΤΗ : —Πραγματικά, φίλη μου, άντιμετωπίζεις ένα άληθινό πρόβλημα και θα χρειασθ η πραγματική προσπάθεια για να φθάσης στο ποθούμενο άποτέλεσμα. Το πρώτο-πρώτο που πρέπει να προσπαθήσεις είναι ν' άπολλαγής από την ιδέα της... έξελίξεως. Δέν έκανες κανένα κακό. Άκουσες μονάχα τη φωνή της καρδιάς σου. Έδώ μναινει τελεία και παύλα. Άν έπιμείνης σ' αυτή την ιδέα, άδικα θα φαρμακώσης τη ζωή σου και θα παραλύθης μέσα σου όλες τις ψυχικές σου δυνάμεις που άπαιτούνται στην πάλη για τη ζωή, την εύτυχία, τη νίκη. Δεύτερον, κόψε να πηγαίνης. Άντικατέστησε τις έπισκέψεις σου με γράμματα εύγενικά σαν την άγάπη σου, τρυφερά σαν την ψυχή σου και περίμενε. Άν διαμαρτυρηθ η, θυμίσέ του πως δέν είσαι έσύ έκείνη που άποφεύγεις τη συναναστροφή. Καί μη δειςής ούτε μούτρα, ούτε θυμό, ούτε νεύρα, αλλά να φέρεσαι πάντα με άδελή και στοργική εύγένεια. Γράψε μου πως θ' άντιδράση έπειτα από όλα αυτά. Εύχομαι να τελειώσουν όλα όπως πρέπει. Ά, και κάτι άκόμα. Μην πολυκοιτεύεις για το προσφιλές σου πρόσωπο.

ΕΒΙΤΑ Π. : —Λυτή η εδση με θναστάτωση, άγαπητή μου φίλη. Κι' έγώ που περίμενα τόσο άνυπόμονα κάτι εύχάριστο να μάθω. Μά έτσι είναι η ζωή. Έχει τις άναποθέσεις της. Έκείνο που σε συμβουλεύω είναι να μην άποκαρδιώσεως, γιατί αυτός είναι ο άσφαλέστερος τρόπος να χάσης το παιχνίδι. Ούτε άρρώστειες, ούτε άπεκτασίες. Άν όψις έξ ακολουθεί να έφεται ψυχρά, ζήτησέ του με άξιοπρέπεια, αλλά χωρίς σπουδαιοφανές ύφος — αυτό σου είναι έξ άλλου τόσο έξνο — και χωρίς να προδίξης μεγάλη στενωχώρια,

ΜΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ VELOX

ΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΡΟΣΟΧΗ

Λόγω της έξαιρετικά μεγάλης κατανάλωσης εις όλόκληρον τόν κόσμον, το έργοστάσιον VELOX άνακοινού ότι ήδηνύθη να έχη τώρα

ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ — ΕΚ
ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

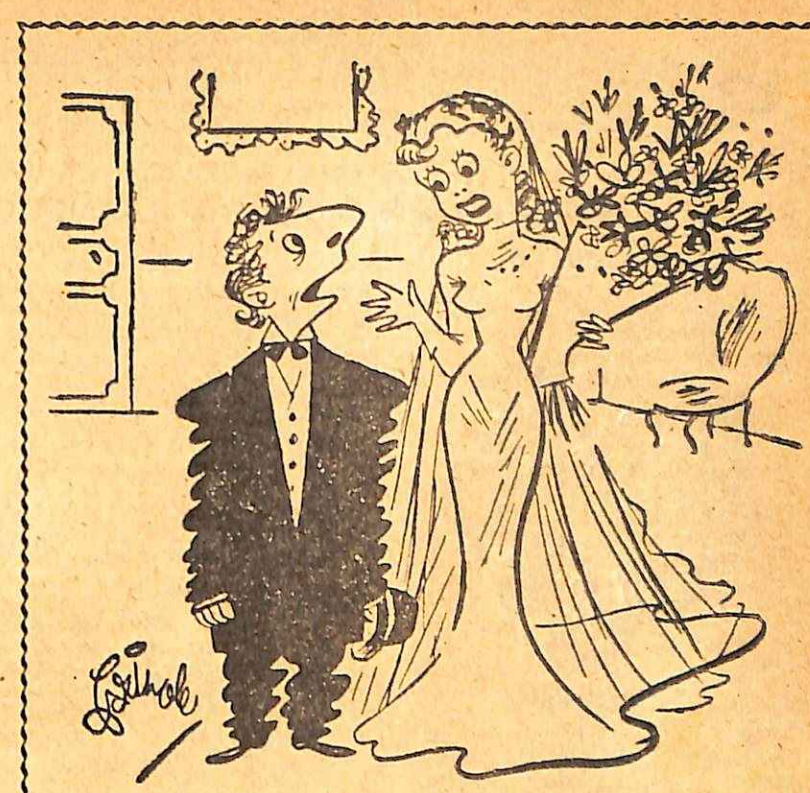
ΑΘΗΝΑΙ: Θ. Μπιτόπουλος, όδός Νίκης 46.

ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Έμμ. Δουκίδης, Διάδοχος, όδός Καρπίνης 27.

να σου έξηγήση τί συμβαίνει. Μιά ειλικρινής έξηγήσι είναι νομίζω το καλύτερο. Άν ιδής ότι άγαπά την άλλη κοπέλλα, τότε το καλύτερο είναι ν' άποσυρθής. Μία κοπέλλα είναι και αν δέν κλειστής στον έαυτό σου και στους τέσσαρες τοίχους του σπιτιού σου, θα συναντήσης χωρίς άμφισβόλια εκείνον που θα γίνει ο σύντροφος της ζωής σου.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ : —Τό έρώτημα που δάξεις έχει την αξία του, καινούργια μου φίλη. Άς δούμε όμως τά πράγματα και από την άλλη πλευρά: Είναι η δέν είναι εργασία η καλλιτεχνία, όταν μάλιστα όρισμάς έστι ο καλλιτέχνης που να άντλή από αυτήν τά έξοδα της ζωής του; Η συμμετοχή σε άνώτερα καλλιτεχνικά συγκροτήματα του είδους και ρεσιτάλ έδώ και στο έξωτερικό, είναι άξιόλογη συνεισφορά ένός καλλιτέχνη με άληθινό τάλαντο και καλλιτεχνική φλόγα. Έπομένως, αν έχουν έτσι τά πράγματα, δέν ύπάρχη ζήτημα εργασίας. Άν έρθουμε τώρα στο παρακάτω θέμα: γυναίκες. Πολλά νέοι, ρέμπελοι στα πρώτα τους χρόνια, περιέργοι κυρίως να γνωρίσουν τη γυναίκα — σφίγγα την ειπέ ο ποιητής — άλλα και διωσμένοι για χαρές, έχουν πολλές άλλα άσήμαντες κατακτήσεις για να κατασταλάξουν και ν' άφοσιωθούν έπειτα στο σπίτι τους. Είμαι σίγουρη πως κάθε γυναίκα μπορεί να κρατήση τον άνδρα της όταν δέν κάνει βασικά σφάλματα, τόσο στην καθημερινή πρακτική ζωή όσο και στη συναισθηματική. Γιατί να μη δειςής π. χ. τη χαρά σου όταν θα σου κάνει πράσινα γάμους; Τό άντίθετο, ο ύπερβολικός συγκρατημός θα του γεννήση τη δυσπιστία.

ΙΖΟΛΗ : Τό γράμμα σου άντίθετα από ό,τι φοβάσσουν, το έρρηκα με πάρα πολύ ενδιαφέρον. Βάζει επί τάπητος ένα όξυτατο πρόβλημα της σύγχρονης ζωής, το πρόβλημα του πνευματικού ανθρώπου μέσα στο σάλαγο ένός παραπαιόντος κόσμου. Όμως, 'Ιζόλη μου, διατρέχεις έναν κίνδυνο, που και μόνη σου τον διασκέπεις, την τελεία ψυχική άποκοπή από το περιβάλλον σου. Αυτό το άπάθος της άποστάσεως όπως το λένε οι ψυχολόγοι κάνει τον άνθρωπο να έλεπη τους άλλους σαν... κουνούπια, άνάξιους λόγου. Τό άπάθος της άποστάσεως μπορεί τελικά να φέρη σοβαρές θλάδες στον άνθρωπο. Άς έρθουμε όμως στην πρακτική πλευρά του ζητήματος. Κάθε άνθρωπος, 'Ιζόλη μου, έχει την αξία του και κάθε μία φίλη σου ξεχωριστά τη δική της. Κάθε άνθρωπος μπορεί ν' άγαπά και ν' άφοσιώνεται άκόμα κι' όταν δέν

— Στο κάτω-κάτω, άγάπη μου, μήπως φαίνεται άπό πουθενά ότι τό έχω πάρει δανεικό, τό σμόκιν!...

Έχει την έκλεπτισμένη μόρφωσι και καλλιέργεια των ανθρώπων με το λεπτό γούστο και τους πνευματικούς όρίζοντας. Χρειάζεται άνοχή και κατανόηση για να μπορεί κανείς να έρθη τά καλά και τά χροσάφια που κρύβονται κάτω από μιάν έπιπόλαιη συμπεριφορά. Χωρίς άσφάλεια, το γούστο της νέας γενεάς είναι σήμερα πολύ διαφορετικό. Σ' αυτό φταίνει πολλοί παράγοντες. Μά δέν είναι άνάγκη να χάσης — όπως λές — κάθε ιδανικό για να έπιτύχης στη φίλια και στον έρωτα. Άντίθετα, να διατηρήσης τά έμορφα ιδανικά σου σαν πολύτιμο φυλαχτό και να φροντίσης να άσχοληθής με κάτι πρακτικό, που να σε δγάλη από το κλεισμό μέσα στον έαυτό σου. Όποιαδήποτε εργασία θα σου φανή μεγάλο γιαιτικό, γιατί θα σε φέρη σε άμεση έπαφή με την άπλη ζωή, τη ζωή που έμπνέει στους μεγάλους τ' άριστουργήματα τους.

Καν ΠΟΠΗΝ: Δέν μπορούμε να σας δεθαλώσουμε αν το ραγιόν της κορυφής σας θ' άντέξη στη βελήνη για να βγη ο καλύτερο άπ' όλα είναι να άποταθίτη σε ένα καλό καθαριστήριο.

ΜΥΡΤΩ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΙΟΥΛΙΕΤΤΑΝ. Πάτρας: Η διαθεραπεπεία δέν άποκλείει την λουτροθεπείαν και τανάπαλιν. Προκειμένου για το Ιερόν δοστον, σκόπιμον θα ήτο να κάμετε και μερικές άκτινοβολίες Ραϊντγκεν. Τό μασάζ δέν έλάττει Όσο διά τά νεφρά, παίρνετε όλίγην πιπεραζίνη η ούροκαρπίνη η ούραπείπτιν η δ.τι παρόμοιον. Κάμετε διαταγών. Αύτά όλα ύπό την προϋπόθεσι της διαγνώσεως των θεραπόντων Ιατρών σας.

ΕΥΡΥΔΙΚΗΝ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Νάουσας. Η Βοτανοθεραπεπείκή

των κ. κ. Σφακιανή—Πρινέα έξεδόθη από τον έκδοτικό οίκον Πέτρου Δημητράκου (όδός Πεσμαζόγλου και Τσαρτσιλ, Αθήνας), πωλείται δέ άντι 30.000 δραχ. κατά τέυχος. Άποταθίτη εκεί και θά την έχετε. Όσον άφορά τον «Βοτανοθεραπεπείκό οδηγό καλλοιής», άποτελεί σήμερα την ειδική άσχολία των άνωτέρων συγγραφέων και σύντομα θα ιδη το φως της δημοσιότητος. Η εργασία όμως εύρίσκειται άκόμη εις το στάδιον της μελέτης και της ταξινόμησης.

Α. ΠΑΤ. Ένταύθα: Την άπάντησιν εις τά έρωτήματά σας θα εύρετε εις άρθρον μας δημοσιευόμενον εις το προσεχές τεύχος του περιοδικού μας, με τον τίτλον «Τά μαλλιά».

* Άλληλογραφία Συντάξεως

Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚ. Ένταύθα: Τό ποιήμά σας έφτασε πολύ άργά και ως εκ τούτου το θέμα που πραγματεύεσθε δέν έχει έπικαιρότητα.

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ Φ. Σ. : Δυστυχώς το ποιήμα που μάς στείλατε δέν είναι καλό. Είναι από τά συνηθισμένα ποιήματα που σκαρώνουν οι ρομαντικές κοπελλιτσες που δέν έχουν την κατάρτιση τη δική σας.

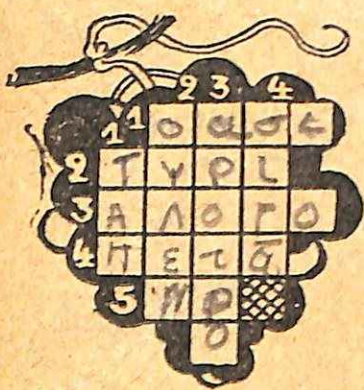
Υστερεί άκόμη και τεχνικά. Έχει πολλές σχωμώδεις. Η κρίσι, άσπρη όπως τη ζητήσατε, δέν πρέπει να σας άπογοητεύση. Έδν έχετε μέσα σας τη θεία φλόγα της δημιουργίας, τίποτα δέν είναι Ικαροποιήματα να μην προσπαθείς σας. Έλπίζουμε να μάς στείλετε καλύτερη εργασία σας. Πρός το παρόν διαβάστε Μετρική και νεοέλληνες ποιητές: Σολωμό, Παλαμά, Γρυπάρη, Βάρναλη, Μαλακάση, Κριωτάκη, Χατζόπουλο, Παρφύρα κλπ.

Α. Κ., Τρίπολις. Τό ποιήμά σας δέν είναι για δημοσίευσιν. Όσοι έχετε κάποια πνοή που μαρτυρεί ότι θα γράφετε καλώς στίχους.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ
ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 67

Σταυρόλεξο

Το σταφύλι

Οριζόντιος: 1. Όταν την βρούν όσοι χαθήκαν μέσα στην έρημο, νοιάζουν μεγάλη χαρά. 2. Η φέτα είναι κι' αυτή... 3. Τό βλέπουμε να τρέχει στο ίπποδρομίο. 4. Τό χελιδόνι όπως βλα τα πουλάκια ανοίγει τα στερα του και... 5. Δυό σύμ-φωνα.

Καθώς: 1. 'Αν βάζετε ένα ελφα στο τέλος, θα μπορούσα-τε μ' αυτό να βουλώσετε ένα πουκάλι. 2. 'Ετσι λέγεται η 'Εταιρεία 'Υδάτων. 3. Μ' αυτό οι γεωργοί όργωνουν τη γή. 4. 'Οχι δυνατό.

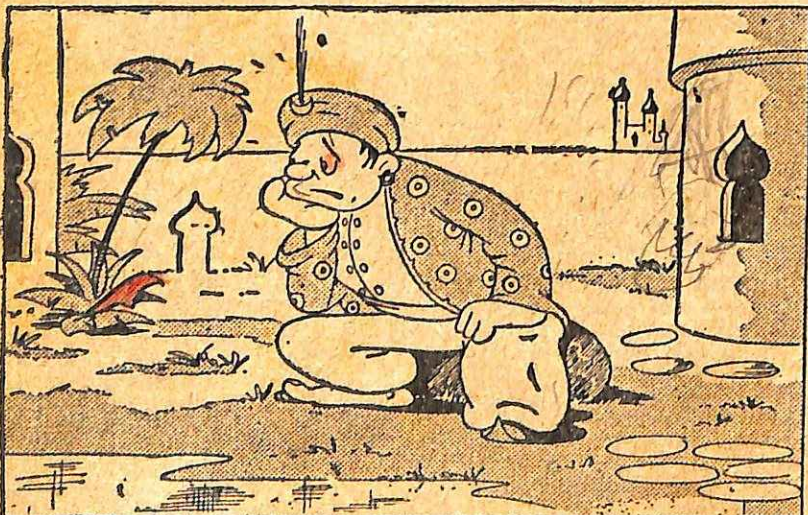
Αριθμητικά παράξενα

Προσθέτοντας τους αριθμούς απ' το 6 μέχρι το 42 θα όπτε εκπληκτικό πως το άθροισμά τους είναι 888. Παράξενο δεν σας φαίνεται; Είναι όμως αλη-θινό. Μιά δοκιμή θα σας πείση. Προσέχτε μόνο τα λάθη. 6+7 +8 κλπ.

Λεξιγρίφος

Γράφεις κάποια απ' τις προ- (θέσεις) ένα γράμμα θα προσθέσεις και μ' αυτό που θέ να κάνης ψαρία, πεταλούδες, πιάσεις.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

Ο καυμένος ο 'Αλφ είναι πολύ στενωχωρημένος. Έχασε εδώ και δυό ώρες το ένα του παπούτσι κι' ακόμη δεν μπορεί να τ'ό βρή. Μπορείτε να του τ'ό βρήτε έσεις;

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ο νάνος κ' ή γοργονούλα

Μιά φορά ζούσε ένας νάνος. Ήταν τόσο κοντούλης, τόσο κακοστιαγμένος ο δύ-στυχος, που δεν περνούσε μέρα δίχως να κλάει για την κακία του μοίρα που τον έκανε έτσι. Μία μέρα, πήγε και κάθισε ακρο-άκρη στο περιγιάλι. Κτύπησε συλλογισμένος τ' άσπρα παιχνιδιάρικα κυματάκια που έγλυψαν τα χαλίκια, και στο νού του όλο και στριφογύριζε ο καημός του. Μά να! 'Εκεί-έπάνω, πετιέ-ται απ' τον άφορ μιά χαρι-τωμένη γοργονούλα με κα-τάξανθα κυματιστά μαλλιά-κια και μιά γυαλιστερή ψα-ρένια ούριστα πλουμισμένη με χρυσά λείπα. Ο νάνος τάχασε. Απομένει με τό στόμα ανοιχτό να κυττάει τό μικρούτσικο εκείνο πλά-σμα, όσπου η γοργονούλα χτύπησε με χαρά τα χερά-κια της κ' έβαλε τα γέλια:

— Τί με κυττάεις έτσι; Δεν έχεις ξαναδθ ποτέ σου γοργονά;

— 'Οχι δεν έχω ξαναδθ. Είπε ο νάνος σαστισμένος ακόμα.

— Καί γιατί φαίνεσαι έ-τσι λυπημένος; Είπε πάλι ή γοργονούλα, πηγαίνοντας κοντά του.

— Ο νάνος χαμήλωσε τό κεφάλι:

— Πώς να μην είμαι λυ-πημένος; Είμαι τόσο κον-τούλης... πουνεθα δέ δρί-σκω δουλειά. 'Όπου και να πάω με διώνουν, γιατί δεν τους κάνω. Πώς να δουλέψω ένα τόσο δα άνθρωπάκι σαν μένα; Και τό χειρότε-ρο είναι ότι πεινώ. Καταλα-βαίνεις; Πώς να ζήσης δί-χως δουλειά! 'Αχ ή μοίρα μου τα φαίει! Τί την ήθε-λα τέτοια ζωή αφού δεν εί-μαι άξιος ούτε τό ψωμί μου να βγάλω;

— 'Α, τώρα καταλαβαί-νω, είπε ή γοργονούλα. Γι' αυτό μ' έστειλε σήμερα σέ σένα ο καλός Θεούλης! Για να σου μάθω τη χαρά, τό γέλιο! Βλέπεις, 'Εκείνος δέ θέλει τα πλάσματά του λυ-πημένα. Τα θέλει χαρούμε-να, μ' όρεξη για δουλειά, με κέφι! 'Ελα λοιπόν μαζί μου και μ' ή σ' νοιάζει!

— Μά πού με πάς;

— Θα δής!

Κι' ή γοργονούλα τόν έ-πιασε από τό χέρι. Περπα-τάνε-περπατάνε και φτάνουν σ' ένα μεγάλο τσίρκο.

— Τί ήρθε να κάνου-με εδώ; ρωτάει ο νάνος σα-στισμένος. 'Αν νομίζης πως έτσι θα με κάνης να γελά-σω, βγάλω απ' τό νού σου, γοργονούλα!

Μά ή γοργονούλα δεν του άποκρίθηκε. Τόν άφίνει και, μιά και δυό, μπαίνει μέσα στο τσίρκο, την ώρα ίσα-ίσα που άρχίζει ή παράσταση. Μόλις είδε ο κόσμος τη γοργονούλα τ'ό σάστισε! Γιατί κανείς βέβαια δεν εί-χε ξαναδθ ποτέ του μιά

πραγματική γοργονά. 'Εκεί-νη άρχισε τότε να χορεύη πάνω στάν ψαρένια ούρά της, κι' όλοι άπόμειναν σάν χαλοί, μικροί μεγάλοι άνα-στατώθηκαν κι' έτρεχαν να τη δούν από πιδ κοντά.

'Εκεί άπάνω μπαίνει κι' ο νάνος.

— Γοργονούλα, μη φεύ-γης! άρχισε να φωνάζη. Στάσου! Μή μ' άφίνης!

Και δάλθηκε να την κυ-νηγή με τέτοια άσπεία πη-δήματα και θεότρελλες τούμπες, που όλοι έβαλαν τα γέλια κι' όρκιζόταν πως τέτοιο θέαμα δεν είχαν ξα-ναδθ στη ζωή τους! Τρέχει ο θεατώνης να δθ κι' αυ-τός, κι' απ' τα χάρανα ή μεγάλη του κοιλιά άρχισε να τραντάζεται σάν βαρέλι.

— Τρέξτε να μου τούς φέρετε αυτούς τους δυό! λέει στους ανθρώπους του. Θα τους πληρώσω όσα κι' αν μου ζητήσουν για να μ' ή χάσω τέτοιο σπουδαίο νού-μερο! Δέ βλέπετε πως τρα-λάθηκε ο κόσμος μαζί τους; Κι' άμέσως τους συμφώνη-σε πως από κείνη τη μέρα θαπαίζουν στο τσίρκο του.

— 'Ορίστε λοιπόν που δρήςες μιά δουλειά που σου ταιριάζει σά γάντι! του εί-πε ή γοργονούλα.

— Πραγματικά! Είναι τό μόνο πράγμα που δεν είχα βάλει ο νους μου! Έκανε ο νάνος ένθοντας τ' αυτί του. 'Ός τώρα συλλογίζομουν δουλειές που δέ μου ταιρία-ζαν, όπως τότε που ήθελα σώνει και καλά να γίνω στρατιώτης. Μά τούτη εδώ μου ταιριάζει! Κι' έτσι τα στραβά ποδαράκια μου, ή μεγάλη μου μύτη κι' ή α-σκήμια μου, σέ κάτι με ώ-φέλησαν. Δεν είναι έτσι, γοργονούλα;

— 'Ετσι είναι, είπε έ-κείνη. Κι' έπειδή ή καρδιά σου είναι τίμια και καλή, που άκριβή κι' από μάλαμα, θα ήθελα να παντρευτούμε!

Τότε ο νάνος χτύπησε τα χεράκια του χαρούμενος και γέλασε τόσο, όσο δεν είχε γελήσει ποτέ στη ζωή του. Και παντρεύτηκαν κι' έζη-σαν καλά κι' έμεις καλύ-τερα.

★

Πρόσκοπος 106 έτών!

Στα 1898 ο 'Εντι Βάν Ντρίν από τό Ρότσεστερ τών Η.Π.Α. ζήτησε να πάη έθελοντής στον Ισπανοαμε-ρικανικό πόλεμο, αλλά δεν έ-γινε δεκτός. έπειδή θεωρή-θηκε πολύ ήλικιωμένος. 'Ο 'Εντι ήτανε τότε πενήντα-τεσσάρων έτών.

Για ν' άποδείξη στις στρατιωτικές άρχες πως έ-καναν λάθος κρίνοντας τον ακατάλληλο, γράφτηκε πρό-σκοπος. 'Ετσι είναι σήμερα έκατόν έξη χρονών κι' από τα πιδ δραστήρια... προσκο-πόπουλα.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Οι φίλοι μας τα πουλιά

Η κίσσα

Τί πάθατε παιδιά μου και τρουάξατε; 'Ελάτε δά, σας εί-παν φαίνεται πως είμαι κλέφ-τας. 'Η αλήθεια είναι πως μ' άρέσει εκείνο τό δαχτυλιδάκι με τη μπλε γάντρα που στο-λίζει τό δαχτυλάκι σας. όπως και τό γυαλιστερό αυτό κου-πάκι πάνω στο γιοκαδάκι σας. Μά όχι μ' ή φοβάστε, σήμερα θα σταθώ πολύ-πολύ φρόνι-μος, μάστε μου ο καλός Θεούλης, που θα δέψη όλα από κεί-ψη-λά. 'Εκείνο που θα έπιθυμού-σα σήμερα, είναι λίγη κουβεν-τί-σα μεταξύ μας για ν' περά-ση ή ώρα. Και από κρυφέν-τες πιά ή κίσσα... πρώτη και καλύτερη! Όλο τό κουτσομπ-λιό του δάσους παδιά μου, ά-πό μένα άνοίγει. Αυή: 'Ανε-βαίνω στη φωλιά μου πάνω εκεί στην κορυφή του δέντρου κι' άνοίγω: «Τσίου τσίου - τσίου!» Τά πάθατε; Τό ψαρόνι γέννησε δίδυμο! 'Ο σπουγι-της άδούστησε κι' έχει πουό-λαιμο! Τσίου-τσίου! 'Η συμ-σουσάδα ράβει κοινύγιο φό-ρεμα! Πά-πρω-πό τό φράκο του χελιδονιού έσκήστηκε και δεν θα πάη άπόψε στο χορό! Κι' λέω, και λέω, και τελειωμό δεν έχω παδιά μου! Αυτό είναι τό ένα μου ελάττωμα. Τό άλλο εί-ναι ή κλεπτομανία μου: 'Αυ άφίνα γυαλάκι στο δάσος που να μ' ή τ' ανεβάς, στη φωλιά μου: 'Αφίνα τενε-δάκι που να μ' ή τό καμαρώσω; Φαίνε-ται πως έχω καλλιτεχνική ψυχή δεν έξηνιέται διαφορετικά παδιά μου! Κοντά σ' αυτά όλα είναι και λαίμαργη. Βαλανίδια αψ-γουλάκια πουλιών που κλέβω απ' τις φωλιές ζεστά-ζεστά αυτές είναι οι προτιμήσεις μου. Μά τρώω, αι τις 'ιές, και σ' αυτό γίνουσι χορήσιο πουλί, άφου άφανίζω τό κακό αυτό φαουκαρό φίδι. Τό κοράς μου είναι σκληρό, μ' ή νόστιμο. Με κυνηγούν άρεκέτα. Μά εγώ ή έ-εμπνη, εγώ ή καπάτσα, δεν πέ-

Παγκόσμιος ώρα

Όταν στήν 'Αθήνα είναι ή ώρα 12 (μεσημέρι με τη θεο-νύ ώρα) στις ακόλουθες πόλεις ή περιοχές ή ώρα είναι:

ΑΓΚΥΡΑ 12. 'Αζόροι 7. 'Αι-τή 4. 'Αυβούργο 11. 'Αυστε-ντα 10. 'Αντίς 'Αυτέμπα 13. Βαγδάτη 12. Βαρσοβία 11. Βελιγράδι 10. Βέρνυ 10. Βε-ρολίνο 11. Βλαδιστόκ 19. Βουδάν 14.30. Βουδαπέστη 11. Βουκουρέστι 11. Βουέλ-λαι 10. Γιβραλτάρ 10.

★

Αριθμός ποδιών των ζώων

Πουλιά 2. Θηλαστικά 4. Σαύρες 4. 'Εντομα 6. 'Αράν-ι 8. 'Αστακοί 10. Καραδίδες 10. Σαρανταπόδαρους 278!

★

Τό μάδατε;

Η γιγαντιαία αυτή θαλάσσα γκαγκάλα (είδος καβουριού) αίμαλωτισθηκε πριν από λί-γες μέρες στις ακτές της 'Ια-πωνίας. Τά δυό μπροστινά της πόδια είναι περισσότερο από τόια μέτρα τό καθένα κι' όπως βλέπετε με δυσκολία μπορεί να τ'ή σπκώση στα χέρια του ο Γισπωνέζος ψαράς.

Φτω εύκολα στις παγίδες. Ξε-γλυστού και τους ξεγελώ μιά χαρά κι' από μέσα μου γελάω με τους κουτσοκυνήδες που θέ-λουν σώνει και καλά να με όί-ρουν μύφια στο σακκούλι τους. Τώρα παδιάκια μου φεύγω, γιατί έχω πολλή δουλειά: Πη-ναίνω να ψάξω για κανένα υπι-νλιμπιδι που θα διορφήνη τη φωλιά μου. Γιά σας!

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣ ΣΗΝΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Εγία μόλα

'Εγία μόλα! 'Εγία λέσα! Με κουπί στη δάρκα μέσα 'Εγία λέσα!

'Εγία λέσα! 'Εγία μόλα! Τά πανιά θ' άνοιξουν! όλα 'Εγία μόλα!

'Ε, και φεύγουμε, μανούλα, με την άσπρη μας δαρκούλα! 'Εγία μόλα!

ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

Οι πιδ ψηλοί και οι πιδ κοντοί άνθρωποι

Οι πιδ ψηλοί άνθρωποι στο, κόσμο είναι οι Σκανδιναβοί και οι Σκώτοι (μέσο ύψος 1,75) και οι πιδ κοντοί οι Πυγμαίοι της 'Αφρικής (1,35 μ. και κά-τω).

'Αναφέρεται ότι ο Γερμανός Χάινε Κρόβ είχε ύψος 2,75 μ. και ή επίσης Γερμανίδα Μα-ριάννα Βέντε 2,55 μ. Περιήμος ήταν ένας από τους σωματο-φύλακας του Φρειδερίκου-Γου-λιέλμου Α' με ύψος 2,52 μ. 'Αναφέρεται επίσης ότι ο 'Α-μερικανός Ουίλκινς από τόν 'Αγιο Παύλο της Μιννεζότας, είχε ύψος 2,45 μ.

★

Αποικίες ζώων

ΜΕΛΙΣΣΕΣ: Μέσα σέ μιά κυψέλη κατοικούν (ανάλογα του μεγέθους) από 20.000 — 75.000 εργάτριες (άγονες), μιά βασίλισσα (τό μοναδικό γόνιμο θήλυ της κυψέλης) και 200—300 κηφήνες (άρρενες).

Η βασίλισσα γεννά κάθε χρό-νο έως 4000 αυγά από τά ό-ποια εκκόλλσσονται και 2—6 νέες βασίλισσες αλλά μόνο μιά απ' αυτές έπιζή. Όταν ο ά-ριθμός των μελισσών αύξηση πολύ, παραλαμβάνει ή βασίλι-σα λίγο πριν από την εκκόλψ-ση της νέας ένα σμήνος από 10.000—15.000 και ίδρύει άλ-λου νέα κυψέλη (σημνοουρία).

ΜΥΡΜΗΚΙΑ: 'Ο αριθμός των μυρμηγκιών που ζουν τ'έ μιά μυρμηγκοφωλιά ποικίλλει σημαντικά (από μερικές δωδε-κάδες έως πολλές εκατοντάδες χιλιάδες ή άτομμύσια).

'Ανάλογα ποικίλλει και ο άρι-θμός των βασιλισσών (μέχρι 60 σέ μιά φωλιά) που μοναδι-κός τους προορισμός είναι να γεννούν αυγά.

Περίπατος στην έξοχή

Τό κοριτσάκι αυτό που βλε-πετε είναι ένα μικρό και καλό παιδάκι που τό λένε 'Αλίκη. Εί-ναι φρόνιμο και προσεκτικό κι' όταν βγαίνει περίπατο στην έ-ξοχή ξέρει καλά τί πρέπει να κάνει και τί δεν πρέπει. Θέλετε να μάθετε κι' έσεις αυτό που ξέρει ή 'Αλίκη; 'Ακούστε λοι-πόν: Πρώτα-πρώτα δεν πηδάει ποτέ χαντάκια και λακκούβες, ούτε πατάει σέ μέρη που είναι λασπερά και βουλωμένα. 'Ακό-μα προσέχει να μ' ή μπαίνει σέ μέρη που γράφει «'Απαγορεύε-ται ή είσοδος» ή να τρώη φρού-τα από δένδρα που δεν τά γνω-ρίζει. Τρέχει και παίζει όμορφα σαν καλό κοριτσάκι που είναι, χωρίς να κάνει τη μανούλα της ν' άνησυχή γι' αυτήν. Όταν πάλι πεινάση βγάλλη τό ψωμί με τη μαρμελάδα της και προτού άρχισή να τρώη κυττάει μήπως κόλλησε καμιά σφήκα επάνω.

Ας της εύχηθούμε λοιπόν καλή όρεξη κι' ας ελπίσουμε πως πολλά παιδάκια θα θελή-σουν να της μιιάσουν.

★

Οι πλανήτες

Οι πλανήτες που, όπως και ή Γή μας, περιστρέφονται γύ-ρω απ' τόν 'Ηλιο και άποτε-λούν, μαζί μ' αυτή τό «πλανη-τικό σύστημα του 'Ηλιου» είναι: έξις ένένα: 'Ερμής, 'Αφρο-δίτη, Γή, 'Αρης, Ζεύς, Κρόνος, Ουρανός, Ποσειδών και Πλού-των.

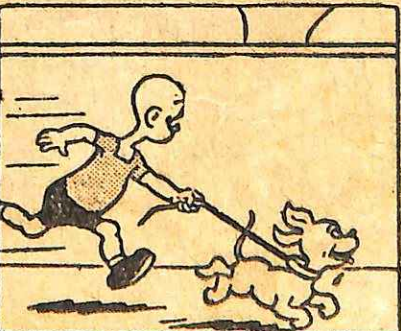
Οι πλανήτες δεν έχουνε δικό τους φώς αλλά φωτίζονται απ' τόν 'Ηλιο. Για τούτο τους λε-με «'Ετερόφωτους».

★

Μερικά για τόν 'Ηλιο

Η δαρύτης επάνω στον 'Η-λιο είναι 28 φορές μεγαλύτε-ρη απ' ή είναι στη Γή. 'Ε-νας άνθρωπος λοιπόν που ζυ-γίζει στη Γή 70 κιλά θα ζυγι-ζή στον 'Ηλιο 2.000!

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ο Μιχαλάκης, ο σκύλος του και τ'ά διαφορετικά τους γούστα.

ΤΟ ΣΟΥΣΕ ΤΟΥ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΦΟΥΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΕΣΑΡΠΕΣ

Της συνεργάτιδος μας
στις Βρυξέλλες
Κ. ΜΙΚΥ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ

1.—Φόρεμα από διπλό κορδ μπλέ και άσπρο. Η φούστα είναι καμωμένη με τρία βολάν σουρωτά. Κορσάζ εφαρμοστό με ντεκολτέ σε σχήμα καρδιού και μανίκια μικρά. Η εσάρπα που το συνοδεύει είναι από λεπτό τουάλ μπλέ, πλαισιωμένο με σουρωτό βολάν.

2.—Μεγάλη επιτυχία της πλάζ είναι η ριχτή αυτή ζακέτα που φοριέται πάνω από μαγιό ή σόρτ. Είναι ντουπλ-φάς με κίτρινο έπονζ (ύφασμα πετσέτας) από τη μια μεριά και άσπρη με μαύρες δούλες από ύφασμα ήμιλινο από την άλλη. Ένα μικρό φουλαράκι άσορτι δένει σε κόμπο πίσω στον αχένα.

3.—Πρωτότυπο φουλάρ από κισόρ πράσινο ανοιχτό. Είναι μοντέλο του Ζιβεσού κι' είναι όλο καμωμένο πλισέ.

ΦΟΥΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΕΣΑΡΠΕΣ

4.—Θα είσθε πολύ στη μόδα με την πράσινη αυτή φούστα που γαρνίρεται με πασμαντερί από γαλονάκι μαύρο και φράντζες. Μια εσάρπα άσορτι με την αυτή γαρνιτούρα φοριέται πάνω από το μαύρο κορσελέ.

5.—Το υπέροχο αυτό φόρεμα του Πιερ Μπαλμαίν είναι από βαμβάκερο πολύχρωμο έμπριμέ. Το κορσάζ είναι αρκετά έξωμο κι' η κλός φούστα γαρνίρεται στον ποδόγυρο μ' ένα βολάν πλισέ από βαμβάκερη μουσελίνα. Ένα μαντήλι τρίγωνο από την ίδια μουσελίνα έχει κι' αυτό το τριγύρω βολάν πλισέ.

ΠΑΓΙΛΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

18ον

«Έτσι έμαθε έντελώς ξαφνικά ότι η Μαρία Καρντέλη χτυπήθηκε από ένα αυτόκινητο σε κάποιο μεγάλο ασφαλτοστρωμένο δρόμο και μεταφέρθηκε σε πολύ άσχημη κατάσταση στο νοσοκομείο.

Νά κάτι που δεν τ' περίμενα, είπτε.

Μιά δυνατή ταραχή τ'όν κυριεύει. Κάτι παλιό που θεωρούσε λησμονημένο ξαναζωντανεύει μέσα του. Διάβασε πάλι την είδηση που ήταν δημοσιευμένη με φιλάσχεια σε κάποια άκρη της εφημερίδας κι' αναστέναψε.

«Ο διάολος να με πάρη! γκόνιζα. Νομίζω πως την άγαπώ ακόμα.

Το λυκόσκυλο ο Ντίκ σήκωσε τα αυτιά του καθώς τ'όν άκουσε να μιλάει μόνος του και τ'όν κούταξε στα μάτια με περιέργεια. Ένα πικρό χαμόγελο σχεδιάστηκε στην άκρη τ'όν χειλίων τ'ού φύλακα.

«Φυσικά Ντίκ, είπτε. Δεν ξέρεις την ιστορία της. Δεν έτυχε ποτέ να στη διηγηθώ. Έ λοιπόν την άγαπούσα κάποτε πολύ κι' ήταν να παντρευτούμε. Μά κάποτε ξεπρότιξα από το σπίτι της και την έχασα και πικρόθηκε η καρδιά μου. Θά θυμάσαι όταν πρωτόρθαμε εδω, πόσες νύχτες πέρασα άγρυπνος σουλατσάροντας μαζί σου στις σιδηροδρομικές γραμμές αμίλητος με ύγρα μάτια. Ήσουν μικρός τότε και μπορούε φυσικά να μη σου έκανε έντύπωση γιατί δεν ήξερες ακόμα τόν κόσμο. Ή Μαρία ήταν που μ'έκανε να πάρω την απόφαση ναρθώ να βαφτώ ζωντανός σ' αυτήν εδω την έρμηιά. Κουράστηκα να ψάχνω κι' όταν απελπίστηκα πως ήταν δυνατό να τη βρω ήρθα σ' αυτό το φυλάκιο μακριά από τούς ανθρώπους να την ξεχάσω. Μά να που τώρα μαθαίνω απ' τις εφημερίδες τ'ά νέα της. Και τι νέα!...

Το λυκόσκυλο κούνησε την ουρά του κι' άφησε ένα γουλλισμό.

«Μην άογίσεις την γκόνιζα πάλι! είπτε ο Πυλαρινός. Ούτε θέλω να μού πης πως δεν κάνω καλά που τη θυμάμαι.

Σηκώθηκε και στάθηκε στην πόρτα τ'ού φυλάκιου. Τ'όν ακολουθούσε ο Ντίκ. Από μακριά φάνηκαν τ'ά φώτα κάποιου τράι-νου που έτρενε πάνω στις γυαλιστερές ράγες. Απέναντί του απλωνόταν η θάλασσα. Τό φεγγάρι σχημάτιζε ένα άσημενο ποτάμι, σ'τόν κόρφο. Από τη δασυμένη πλαγιά κατέβαινε η μουρουδιά τ'όν νοτισμένων πύκτων μαζί με τ'ό τραγούδι τ'όν γουλλιών.

Μέσα του είχε φουντάσει ο παλιός καημός. Δεν ήξερε τι έπρεπε να κάνει. Τό πιο σωστό ήταν να τρέξη κοντά της για να την σώσει. Όμως δισταζε. Πώς θα τ'όν δεχόταν; Κι' αν είχε δημιουργήσει σ' αυτό τό μεταξύ κανένα καινούργιο δεσμό; Τότε φυσικά θα ήταν χειρότερα. Ένα σωρό έννοιες βασάνιζαν την καρδιά του. «Οχι καλύτερα να μην ξεκινήση για την Α-

θήνα! Θά φερόταν σ'ά να μη διάβασε την άσημαντη είδηση.

Ός τόσο την άλλη μέρα πήρε την απόφαση. Πέρασε μία νύχτα γεμάτη εφιάλτες και στριφογυρίζε στο κρεβάτι του. Μπορεί και να πέθαινε. Έπρεπε να της μιλήση για τελευταία φορά. Θά τόχε βάρος στην καρδιά του αν πέθαινε η Μαρία Καρντέλη και κείνος έμενε ήσυχος εδω σ'ά να μη συνέβαινε τίποτα...

Πήγε με την τερζίνα στο σταθμό και ζήτησε άδεια. Τού την έδωσαν. Τό επόμενο βράδυ έφτασε στην Αθήνα έχοντας μαζί του τό λυκόσκυλο τ'όν Ντίκ. Στο νοσοκομείο πήγε τό άλλο πρωί. Σ' ένα μεγάλο μακρόστενο θάλαμο ήταν μαζί με άλλα και τό κρεβάτι της Μαρίας.

«Είσατε συγγενής της; τ'όν ρώτησε κάποιος γιατρός.

«Ναί είμαι συγγενής της.

«Η κατάσταση της είναι σοβαρή τ'ού είπτε. Παλεύει ακόμα μεταξύ ζωής και θανάτου. Δεν μπορεί να μιλήση. Είναι κάμποσες μέρες που τήν έφεραν εδω. Έχει ύπνοστη έγκεφαλική διάσειση και βρίσκεται σε διαρκή άσπασια. Μπορείτε να τη δήτε. Δεν θ'ά σ'ά αναγνωρίσει...

«Ο Πυλαρινός πλησίωσε τό κρεβάτι. Ή καρδιά του τυμπόυσε διαστικά. Κάτω από τό σεντόνι πρόβαλε μία μπάλα από άσπρους έν-ή-σους. Τό κεφάλι της. Μονάχα μία στενή λουρίδα άβιναν ελεύθερη οι επίδερμοι. Είδε τό μάτι της. Τό βλέμμα της μισοσβυσμένο καρφώθηκε άπάνω του. Είχε μία έκφραση παρατό-νου.

«Μαρίνα, τής είπτε με φωνή που έτρεμε έλαφρά. Μαρίνα...

Τά μάτια δεν άλγελαν. «Έσκυψε πάνω από τό κεφάλι της περισσότερο.

«Μαρίνα. Δεν με άναγνωρίζεις λοιπόν Μαρίνα; τή ρώτησε. Τά βλέφαρά της κινήθηκαν έλαφρά. Ο Πυλαρινός είδε μία φευγαλέα λάμψη στα μάτια της. Μά μονάχα για μία στιγμή. Ύστερα πάλι ξαναπέραν την ίδια παγωμένη έκφραση.

«Μη βασανίζεστε, τ'ού είπτε ο γιατρός. Άδικο χάνετε τό λόγια σας. Δεν είναι σέ θέσι να σ'ά άκούση. Δεν καταλαβαίνει τίποτα...

«Υπάρχουν έλπίδες να ζήση τ'ούλάχιστον; ρώτησε.

«Κείνος σήκωσε τούς ώμους και κούνησε τό κεφάλι.

«Άγωνιζόμαστε να τη σώσουμε! Τίποτα παραπάνω δεν μπορεί να σ'άς πώ.

Πέρασαν δέκα μέρες. Κάθε πρωί ο Πυλαρινός έκανε την επίσκεψή του στο νοσοκομείο. Η κατάσταση της Μαρίας παρουσίαζε κάποια βελτίωση. Μά ο θάνατος παραμόνευε πάντα πλάι στο κρεβάτι της. Κάποια στιγμή φάνηκε πως τ'όν άναγνώρισε. Λίγο άργότερα όμως τά μάτια της ξαναπέραν εκείνη την άδιάφορη έκφραση που τόσο τ'όν έκανε να υπ-

Μιά μέρα καθώς έβγαίνει από τό νοσοκομείο κάποιος τ'όν πλησίωσε.

«Είμαι άστυνομικός τ'ού είπτε. Σ'άς ζητούν στη Γενική Ασφάλεια.

Παραξενεύτηκε.

«Εμένα; ρώτησε.

«Ονομάζεστε Νικόλαος Πυλαρινός. Δεν είναι έτσι;

«Μάλιστα.

«Θέλουν να τ'ους δώσετε μερικές πληροφορίες...

Τ'ού φάνηκε κάπως περίεργο τό πράγμα αλλά δεν έφερε αντίρρηση και άκολουθούσε τ'όν άστυνομικό. Σέ λίγο περνούσε στο γραφείο τ'ού ύπαστυνόμου Σάρτα.

«Με συγνωήτε τ'ού είπτε. Άλλά χρειάζεται να κουβεντιάσουμε με τήν ήσυχία μας. Πρόκειται για τήν κοπέλλα που έπισκεπτόσθε τ'άς τελευταία τακτικά στο νοσοκομείο.

«Για τήν Μαρίνα Καρντέλη;

«Ακριβώς γι' αυτήν. Μας ενδιαφέρει να μάθουμε κάτι από τή ζωή της. Είναι θύμα όποις θά έχετε ένος αυτόκινητιστικού δυστυχήματος. Αλλά δεν πρόκειται γι' αυτό. Είναι κάτι άλλο που έχει μία ιδιαίτερη σημασία για τήν άστυνομία. Τό όνομα της Μαρίας Καρντέλη τ'όν άνέφερε συχνά στο παραμυθιό της μία άλλη κοπέλλα απ' τήν έποια περιμέναμε να μάθουμε ώρισμένα πράγματα. Μά η κοπέλλα αυτή έξαφανίστηκε. Μάλλον έπεσε θύμα κάποιας γκαγκστερικής άπαγωγής. Θέλουμε να μάθουμε λοιπόν πιά σχέση υπήρχε μεταξύ τ'όν δύο ατόων κορι-

τσιών. Υπάρχει μία πιθανότητα αν μας βοηθήσετε να μ'ουμε στα ίχνη εκείνων που είχαν συμμερόν να έξαφανισούν τή μία απ' τις δύο.

«Δεν ξέρω αν μπορώ να σ'άς βοηθήσω. Έκανε με άμνηχανία ο Πυλαρινός. Διηλάθ τι θέλετε ακριβώς να μάθετε;

«Πότε γνωρίσατε τήν Καρντέλη;

«Είναι μία παλιά ιστορία. Τήν άγαπούσα κάποτε και ήταν να τήν παντρευτώ. Μά κάποιος μπήκε στη μέση και τήν ξεμάλισε και τήν παρέσυρε στην Αθήνα. Ξεπρότιξα από τό σπίτι της και τήν έχασαν οι δικόι της. Από τότε δεν έβγαθα τήν. Μόλις πριν δύο μέρες διάβασα σε μία εφημερίδα περασμένης ήμερομηνίας τ'ό διονά της έξ άφορμής τ'ού δυστυχήματος. Είμαι φύλακας σιδηροδρομικής γραμμής κοντά σ'τόν Ισθμό. Πήρα άδεια κι' ήρθα στην Αθήνα. Άλλά τό ταξίδι ήταν σ'ά να μην έγινε. Πήγα πολλές φορές στο νοσοκομείο. Δεν με άναγνώριζε ούτε μπορεί να άρθώση λέξι...

«Ο Σάρτας σούφωσε τ'ά φώδ-α του. Κάτι περισσότερο περιμέναμε να μάθ από τ'όν τ'όν άνθρωπο.

«Μήπως τήν άκούσατε τ'ούλάχιστο ποτέ να κάνει λόγο για κάποια Καίτη Άλμπα; ρώτησε.

«Ο Πυλαρινός έαφνιάστηκε. Τ'ούτό τό όνομα δεν τ'ού ήταν καθόλου άγνωστο.

«Καίτη Άλμπα είπατε; Πώς ήταν δυνατό να γνωρίξη η Μαρίνα τήν Καίτη Άλμπα;

«Ο ύπαστυνός κάρφωσε τό διαπεραστικό του βλέμμα πάνω στο πρόσωπο τ'ού συνομιλητή του.

«Έχετε ξανακούσει αυτό τό όνομα;

«Μά ναί βέβαια. Γνωρίζω τήν κοπέλλα. Γνωρίστηκα μαζί της πριν από μερικούς μήνες κατά ένα άγρονιστικό τρόπο. Κάποτε κάποιος θέλησε να τή σκοτώση. Έτσι νομίζω τ'ούλάχιστον.

«Ο Σάρτας πήρε μία βαθειά άνάσα. «Επί τέλους κάτι ενδιαφέρον έβγαίνει απ' αυτή τήν έξέταση.

«Πώς τό έξερετε; τ'όν ρώτησε.

«Ανασέκωσε τούς ώμους.

«Είναι ένα συμπέρασμα τ'ού έβγαλα απ' τό μυαλό μου. Τή δοήκα μία νύκτα να κρέμεται σέ κάποιο γκρεμό έτοιμη να κατακλυθή στο θάραθρο. Έγώ κι' ο σκύλος μου ο Ντίκ τή σώσαμε. Τή συνεφέραμε αλλά δεν θέλησε να μ'απ τήν αλήθεια. Κάποιο μυστικό τήν παίδευε και μ'απ τ'ό κρυβε. Άλλά στήν τσάντα της δοήκα κάποιο γράμμα. Ήταν λιγόλογη έπιστολή που έγραφε πως αυτόκτονεί. Είχε τήν ύπογραφή της. Μά η έπιστολή ήταν πλαστή. Κάποιος τήν είχε σκαρώσει και τήν έριξε μέσα στην τσάντα της για να αποδοθή άργότερα ο φόνος σ'ά αυτόκτοτία. Τά κατάλαβα αυτό άμέσως όταν τής μίλησα γι' αυτό τό γράμμα. Άγνοούσε τήν ύπαρξή του. Απ'όρρησε

και ταραχτηκε μαζί. Άλλά ύστερα προσπάθησε να συγκαλύψει τ'ά πράγματα.

«Ο Νικόλαος Πυλαρινός διηγήθηκε κατόπιν με όλες τ'ους τις λεπτομέρειες τό περιστατικό που άκολουθούσαν και μίλησε σ'τόν Σάρτα και για τήν κλοπή άκόμα τ'ού πιστολιού του.

«Δεν ξέρω τι τής χρειάζόταν είπτε. Άλλά εγώ μυρίστηκα πως κάτι κακό ήταν να συμβή και ήρθα στην Αθήνα και τήν άντάμωσα. Μου τό έπέστρεψε. Από τότε δεν τήν ξανάω.

«Ο ύπαστυνός άνοιξε τό συρτάρι του. Τράβηξε ένα μικρό ναρτί διπλωμένο σ'ό τέσσεσρα.

«Μήπως θυμάσαι αν είναι αυτό τό γράμμα που δοήκες στην τσάντα της; ρώτησε.

«Κείνος πήρε τό ναρτί τό ξεδίπλωσε και έριξε μία ματιά.

«Ναί αυτό είναι. Μά πως βρέθηκε στα χέρια σ'ας;

«Αυτό είναι μία άλλη ιστορία άποκρίθηκε ο Σάρτας. Ή Καίτη Άλμπα άποπειράθηκε πριν δέκα μέρες να αυτόκτονήση πραγματικά αυτή τή φορά. Καί άνάμεσα σ'ά άλλα χαρτιά που δοήκα στο δωματίό της υπήρχε κι' αυτή η έπιστολή.

«Πού είναι τώρα η Άλμπα; ρώτησε ο Πυλαρινός. Έγώ και ο Ντίκ θά χορούμε πολύ να τή δούμε και να τής μιλήσουμε.

«Ο ύπαστυνός χαμογέλασε.

«Μιλās για τό σκύλο σου σ'ά να πρόκειται για άνθρωπο, τ'ού είπτε.

«Ο Ντίκ είναι ο μοναδικός σύντροφός μου στην έρμηιά, έκανε αυτός. Άγαπούσε τήν κοπέλλα και όταν μ'απ έφυγε τρώμαζε να τ'όν συνεφέρω από τή λήψη του. Γι' αυτό θά θέλαμε πολύ να τή δούμε και να τής μιλήσουμε.

«Ο Σάρτας αναστέναξε.

«Δυστυχώς, είπτε, δεν είναι εύκολο να τή συναντήσετε. Γιατί είναι δύο μέρες που τήν άναζήτημε και μ'απ χωρίς όμως να καταφέρουμε τίποτα. Κάποιοι που είχαν συμφέρο να τήν έξαφανίσουν τήν άπήγαγαν μ' ένα έξυπνο κόλπο από τό νοσοκομείο. Τώρα άγωνιζόμαστε να ξαναβρούμε τ'ά ίχνη της. Έλπίζω όμως πως δεν θά προφτάσουν να τής κάνουν κανένα κακό...

«Έμεινε για μία στιγμή σκεπτικός. Κι' ύστερα σ'ά να ήθελε να δικαιολογηθ σ'τόν ίδιο τ'όν έαυτό του προσέθεσε.

«Η αλήθεια είναι πως έχουμε να κάνουμε με έξυπνους και κατάρτους έγκληματίες. Μετά τήν άπαγωγή φρόντισαν να κρυφτούν γιατί μυρίστηκαν τ'όν κίνδυνο. Τό σχέδιό τους είναι να βγάλουμε από τή μέση τό κορίτσι και κατόπιν να φύγουν με ψεύτικα χαρτιά για τό έξωτερικό. Όμως δεν θά μπορούμε. Ναί βέβαια μπορεί να χάσμε τ'ά ίχνη τους. Μά πολύ γρήγορα θά τ'ά ξαναβρούμε...

«Εσφίξε τό χέρι τ'ού Πυλαρινού.

«Σ' εύχαριστώ, τ'ού είπτε, για τίς πληροφορίες που μ'ού έδωκε. Πρέπει να θέσωμαστε ταχτικά. Μπορεί σ' αυτό τό μεταξύ η Καρντέλη να μιλήξη.

Τότε ίσως γίνουν πιο εύκολα τ'ά πράγματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

Ήταν ένα παλιό άρχοντικό με μεγάλες κάμαρες. Και πιο κεί ήταν τό δάσος. Άριστερά η πλαγιά κοβόταν απότομα και κατηφόριζε σέ μία δασωμένη χαράδρα. Απέναντί στην άλλη άκρη τ'ού γκρεμού κρεμόταν ένας έγκαταλειμένος νερόμυλος. Από δω τό νειμώνα κατέβαιναν με φύρια τ'ά νερά και σχημάτιζαν ένα θυμώμενο ποτάμι που έφτανε στη θάλασσα.

Μέσα σέ τούτη τήν έρμηιά έφεραν τήν Καίτη Άλμπα. Ήταν η τρίτη μέρα που τήν κρατούσαν κλεισμένη σέ μία κάμαρη τ'ού παλιού τ'ούτου σπιτιού και κανείς δεν ήθελε να τής μιλήση. Μονάχα κάθε μεσημέρι μία ήλικιωμένη γυναίκα με χοντρούς μυωπικούς φακούς στα μάτια ξεκλείδωνε τήν πόρτα και τής άβινε ένα δίσκο με τό καθημερινό φαγητό. Ήταν σ'ά να μην άκουε και σ'ά να μην είχε φωνή. Άφινε τό δίσκο. Εκλείπε πίσω της τήν πόρτα και κλείδωνε. Ύστερα η Καίτη άκούγε τό άργό της θύμα που άπομακρυνόταν και κατόπιν απλωνόταν σ'όλο τό σπίτι μία καταθλιπτική σιωπή...

Όταν ήρθαν και τήν πήραν κείνο τό βράδυ απ' τό νοσοκομείο δύο άντρες με κατεβατές ρεμπουλίκες που δόλωσαν πως είναι άστυνομικοί δέ μπορούσε φυσικά να ξέρη πως θά τήν έφεραν να τήν φυλακίσουν εδω. Όμως όταν είδε τό αυτόκιντο να άφήνη τ'ους φωτισμένους δρόμους της Αθήνας και να μπαίνει στη μεγάλη δημόσια λεωφόρο, άρχισε να ύπομιάζεται πως δεν ήταν να τήν πάνε στην Ασφάλεια για μία μικρή άνακριση όπως τής είπαν. Τό ταξίδι ήταν μακρυνό έξω από τήν πόλι.

«Πού πάμε; ρώτησε.

«Ο ένας από τούς δύο χαμογέλασε.

«Σέ λίγο θά καταλάβης, τής είπτε. Ο ύπαστυνός Σάρτας που μ'απ έστειλε να σέ πάρουμε σέ περιμένει σ' ένα έφοχικό σπίτι. Έχει τό λόγο του που δέ θέλει να σ'έδουν να μπαίνω-νοβγαίνης στην Ασφάλεια.

Καθυσχάσε κάπως. Δεν είχε ούτε όρεξη ούτε κουράγιο να άνοίξη συζητήσι. Άχ, δεν τήν άβιναν να πεθάνη! Τί χρειαζόντοσαν οι άνακρισεις και οι δοσοληψίες με άστυνομικούς; Ή ζωή γι' αυτήν ήταν τώρα ένα άσπικατό βάρος ύστερα από τ'ά όσα συνέβησαν με τ'όν Καρλίδη και δεν ήθελε με κανένα τρόπο να ξαναγυρίση στην πανσιόν της κυρίας Πιπίνας. Αισθανόταν μία δυνατή έξάντληση και άνέπνεε με δυσκολία. Μόλις τελείωνε τήν κουβέντα της με τ'όν Σάρτα και έμεινε έλευθερη θά δοκίμαζε πάλι. Τούτη τή φορά όμως θά έύρισκε κάτι πιο άποτελεσματικό από τό φατσαρίο. Όταν πάλει με τό θάνατο στο κρεβάτι τ'ού νοσοκομείου και άνοιγε π'ού και π'ού τ'ά μάτια της έβλεπε τις λευκοφορεμένες άδελφές και τ'ους γιατρούς με τις άσπρες μπλούζες να πηγαίνεόρχουνται πάνω απ' τό κεφάλι της. Θυμόταν ακόμα άμυδρά πως κάποτε είδε να στέκη πλάι της ο Σάρτας. Καί η Νανά τής είχε κάνει πολλές έπισκέψεις με δοκουμένα μάτια. Έβλεπε μ'απ δέ μπορούσε να μιλήση. Ήταν σ'ά να τ'ά είδε σ' ένα σκοτεινό και άγριο πέλαγος και καταλάβαινε

πως από στιγμή σέ στιγμή ήταν να καθή μέσα στους νερέιους γκρεμούς τ'όν κυμάτων. Μά δεν ήθελε από κανένα δοή-εια. Ένας μονάχα θά μπορούσε να τή βοηθήση να ξεφύγη τό θάνατο. Έκείνος όμως δέ φαινόταν π'ουθενά και τήν άφήσε μόνη κι' άνυπεράσπστη σέ τούτη τή φοβερή μπόρα. Ο Πέτρος Καρλίδης. Άχ, δεν άγαπούσε πιά και λίγο ένδιαφερόταν αν πεθάνη! Τ'όν άναζητούσε μ'απ δεν τ'όν έβλεπε κι' όλο κατακυλούσε π'ό πολύ στους νερέιους γκρεμούς κι' έκλεινε πικρώμενη τ'ά μάτια.

Κάποτε χάθηκε τό φουρτου-νισμένο πέλαγος και σταμάτησε να τής παιδεύη τ'αυτιά τό δογγητό τ'ού νερού. Τότε είδε να χαμογελούν μερικοί άσπροι κρίνοι σ' ένα άνθοδοχείο πλάι στο κρεβάτι της. Κάτι φτεροκόπησε μέσα της χαρούμενα.

«Ποιος έφερε αυτά τ'ά λουλούδια; ρώτησε κάποιον άδελφή που στεκόταν κοντά της.

«Μία κοπέλλα με ξανά μαλ-λιά και γαλάζια μάτια, άποκρί-θηκε εκείνη. Ή Νανά η φίλη σου.

Είχε γελαστή. Δεν ήταν αυτό που τής έφερε τ'ους άσπρους κρίνους. Τό χαρούμενο φτεροκό-πημα σταμάτησε και τ'ά λου-λούδια έαφαν να χαμογελούν.

Όλα ξανάγιναν σκοτεινά. Δεν έπρεπε πιά να έχη έλπίδα. Δεν τήν άγαπούσε. Ίσως δεν τήν άγάπησε άληθινά ποτέ... Άχ, γιατί άγωνίστηκαν να τή σώσουν; Δεν τό καταλάβαιναν τάχα ότι χωρίς αυτόν δεν τής ήταν δυνατό να ζήση; Ήταν θανατώσιμα πληγωμένη η καρδιά και η πληγή τής έκανε φοιχτούς πόνους. Τότε ξαναφούντωσε μέσα της η ιδέα τ'ού θανάτου.

«Πρέπει να βρω ένα τρόπο να πεθάνω, σκέφτηκε. Θά δοκι-μάσω και πάλι...

Η κατάσταση της βελτιώθηκε άνέλπιστα γρήγορα. Έβλεπε τ'ά πρόσωπα τ'όν γιατρών εύχαριστήματα. Εκείνη όμως όταν έμεινε μόνη έσπορούσε σέ λυ-νούς. Μιά μέρα τής άπεκαλύ-ψαν και κάτι που δεν ήξερε ά-κόμα.

«Όταν σ'ας έφεραν εδω, τής είπτε ο γιατρός, βρισκόσαστε σέ ένδιαφέρουσα κατάσταση. Είστε παντρεμένη.

«Οχι δεν είμαι παντρε-μένη, άποκρίθηκε η Καίτη.

«Κείνος προσπάθησε να χα-μογελάση.

«Καλά φυσικά αυτό δεν έχει σημασία. Έκείνο που πρέπει ως τόσο να μάθετε είναι ότι τις μέρες που δίνατε τή μάχη με τό θάνατο σ'ας συνέβη κάτι... Διηλάθ τώρα πιά δεν είσθε σέ ένδιαφέρουσα κατάσταση.

«Η κοπέλλα τ'όν κούταξε με άπορία. Δεν καταλάβαινε.

«Πρόκειται, συνέχισε εκεί-νος, για ένα πρόωρο τοκετό. Πριν από τό άπονευμένο διά-δημα σ'ας περάσατε μία δυνατή ταραχή. Και κάτι συνέβη μέσα σ'ας που σκότωσε τό παιδί... Στή θέση που βρισκόσαστε έπρεπε ν' άποφεύγετε τις δυνατές συ-κινήσεις. Τώρα βέβαια όλα έχου-ν τελειώσει, δεν πρέπει να κλαίτε...

«Σπάρξε. Έκρυψε τό πρόσω-πό της στο μαξιλάρι. Οι δυνα-τοί λυγμοί τήν έπνιξαν. Οι ώ-μοι της άναταράζονταν με φύ-ρια και χρειάστηκε να τής κά-νουν μία καταπραυντική ένεσι-να ήρεμηση. Τό άλλο βράδυ ήρ-θαν και τή ζήτησαν από τή Γε-νική Ασφάλεια...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχισε...

Χίλιες φορές
πιο όμορφη
ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ
ΚΡΑΓΙΟΝ
Zande
ΑΜΕΡΙΚΗΣ
• ΣΕ 7 ΘΑΥΜΑΣΙΑ
ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΖΟΥΝ
• ΠΡΟΣΚΟΛΛΑΤΑΙ ΚΑΙ
ΜΕΝΕΙ ΣΤΑ ΧΕΙΑ ΓΙΑ
ΠΟΛΛΕΣ ΩΡΕΣ

ΚΡΑΓΙΟΝ 3 ΜΕΓΕΘΗ
ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ-ΡΙΜΜΕΛ (ΜΑΣΚΑΡΑ)-ΡΟΥΖ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ **Η. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ**
ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ 47-Δ' ΟΡΟΦΟΣ-ΤΗΛ. 23-0337

ΚΡΕΤΟΝ για τ'ά καλύμμα-
τα τ'όν επίπλων σας, μόνον σέ
καλές ποιότητες Έλβετικά και
Άγγλικά θά βρήτε στο Κατά-
στημα

ΡΥΘΜΟΣ, ΒΟΥΛΗΣ 22

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ
για τ'ον τ'ον τ'ον τ'ον τ'ον
ΣΑΠΟΥΝΙ ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ
ΠΗΤΕΡΣ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ
για τ'ον τ'ον τ'ον τ'ον τ'ον
ΣΑΠΟΥΝΙ ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ
ΠΗΤΕΡΣ
LANOLINE
ΠΕΤΙΤΗ
ΚΑΡΤΑ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχισε...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
Αιθνητική
ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 21 τηλ. 20887
Επί συνεντεύξει
Ιατρός ΧΡΥΣ. ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 21 τηλ 20887 Δέχεται 9-1 & 5-8

★ Ἐξακολουθοῦν αἱ
ΤΕΝΙΚΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
εἰς ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ καὶ εὐδηνὰ
εἶδη τῶν καταστημάτων μας

ΑΦΟΙΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

- 1) Μία ὕλη θεραπευτική.
- 2) Δὲν εἶναι μόνο θρησκευ-
τικός, ἀλλὰ κάποτε καὶ ἡγε-
μονικός τίτλος (αἰτ.). — Φί-
λη τοῦ Δία.
- 3) Γέλιο ποῦ δὲν τὸ συνα-
τὰς συχνὰ στὴν ἐποχὴ μας.
- 4) Ἄπω ἀνατολικὸν νομι-
σμα. — Ἀρχαῖον μόνιον. —
Διφθογγος.
- 5) Δύο γράμματα ποὺ δι-
δονται ἡ παίρνονται (ὅταν γί-
νουν δεῦτονα!). — Εἶχε 50
κόρες κατὰ τὴ μυθολογία.
- 6) Ὑπερῆσσις τοῦ 1912—
13 τὰ Ἰωάννινα. — Γιὰ τοὺς
προγόνους αὐς ἦταν ιερὰ.
- 7) Ὁ Ἀντερσεν ἦταν... —
Δὲν ἔχει καμμιά σχέση με τὴ
μουσικὴ, κ' ἄς ἔχῃ «κουαρ-
τέτο».
- 8) Μυαλὰ φαγώσιμα.
- 9) Χωρὶς αὐτὸ οἱ κυρίες
δὲν θὰ φοροῦσαν ζιμπελίνες.
- 10) Κόρη τῆς Ἀρμονίας.—
Πρέπει νὰ εἶναι ἀνοήτοι.
- 11) Πόλις τῆς Γαλλίας ἔ-
χουσα σχέσιν ἀδελὰ τῆς με-
τοὺς «ὑπάρξιστας». — Πρόδεσς.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- 1) Μας ευχαριστεί.
- 2) Ἀπέχει 80 χιλιόμετρα ἀπ' τὴ θάλασσα κι' ὁμως εἶναι μεγάλο λιμάνι. — Πρόθεσις.
- 3) Γαλλικός καὶ γερμανικός ποταμός. — Μὲ τὸ ἀντίστροφό του γίνεται ὄνομα. — Ἐξ ἀπ' τὰ πολλὰ ὀνόματα τοῦ Ἑρρίκου Ἡ' τῆς Ἀγγλίας.
- 4) Χρονικόν. — Τὸν... ἀκούμε (αἰτ.).
- 5) Ἄν τὸν ζητήσης στὸ Μεξικό θὰ τὸν βρῇς. — Θυμίζε (ἀερσιπολεμιο).
- 6) Τώρα τὸ καλοκαίρι μᾶς ταλαιπωροῦν συχνά. — Πρόθεσις.
- 7) Βιομηχανικὴ πόλις στὴν Πολιτεία Ν. Ὑόρκης.
- 8) Αὐτὸ τὸ φρέαρ δὲν εἶναι φρέαρ. — Μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ μικροσκοπικόν.
- 9) Ἐχει κι' αὐτὸς τοῦ «Ἡρώε» του. — Ἡ φθινοπωρινὴ θάρρη σὲ λίγο. Π.

Ἡ Λένα, πού ἔχει ραντεβού
 μὲ τὸν ἀρραβωνιαστικό της ἔ-
 σω ἀπὸ τὸν κινηματογράφο.
 θγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι της. Κα-
 τεβαίνει τὴ σκάλα, θφάνει στὸ
 δρόμο καὶ ξαφνικὰ ἀντιλαμβάνε-
 νεται μὲ ἀπελπίσια ὅτι πάλι ἐ-
 μιά της κάλσα — φορέ! ἐν-
 ἀνύχτοχρομα ζευγάρη — ἐ-
 φυγε ἕνας πόντος. Καταστρά-
 φη! Πρέπει νὰ ἀλλάξη ὅπως
 ὅποτε κἀλτρες! Ξαναεμβαίνει
 τρέχοντας, ἀλλὰ καθὼς μπαί-
 νει μέσα στὸ σπίτι, τὸ ἡλεκ-
 τρικό σβύνει ἀπὸ δάσφη. Ἡ
 δασύχη κοπέλλα δὲν ἔχει

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ,
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

2) Σύνδεσμος.
3) Υπάρχει και λαϊκή.
4) 'Ασθένεια προκαλούσα
έντοτε και τύφλωσιν.
5) Καθάρω, χωρὶς ψευδαί.
6) 'Αρχαία θεά.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

2) Κανεὶς δὲν θέλει νὰ τοῦ
τῇ δώσουν.
3) Δὲν εἶναι παντοσμένη.
4) Τὸ ρῆμα τῆς Ταυρομά-
χου τῆς «Κάρμεν».
5) 'Αναγκαῖο στὴς γυναικες.
6) Χρονικὸν ἐπίρρημα.

Τριαντάεξη κοπέλλες ένοχοι
 σχολείου έχουν σκορπίσει μέ-
 σα στην αλήτη της γυμναστή-
 κης. Μπορείτε, τραβώντας
 μόνο τρεις ευθείες
 γραμμές, να χωρίσετε την αλή-
 τη σε τέσσερα τμήματα, μέ-
 σα σε καθένα από τα οποία
 βρίσκονται ισάριθμες κο-
 πέλλες. Έχετε τρία λεπτά
 καιρό για να σκεφθείτε.

πρόχειρα σπίρτα ή αναπτήρα.
Έξω! όμως ότι στο πρώτο
συρτάρι της ντουλάπας της
έχει δέκα ζευγάρια κάλτσες,
πέντε ανοιχτόχρωμα και πέντε
σκούρα, τοποθετημένα στη
σειρά, διαδοχικά, ως εξής:
δύο κάλτσες του ενός τόνου,
δύο του άλλου, πάλι δύο του
πρώτου δύο του δεύτερου κ.
ο. κ. Φυσικά όμως, ή Λένα δεν
μπορεί να θυμηθεί τίνος τόνου
κάλτσες είναι τοποθετημένες
πρώτες στη σειρά! Μπορείτε
να βοηθήσετε τη φίλη μας καί
να της υποδείξετε πόσες κάλ-
τσες το λιγώτερο πρέπει
να βγάλει από το συρτάρι της
ώστε να είναι σίγουρη ότι θα
υπάρχει να αλλάξει γρήγορα
κάλτσες στο θωρακείο που ή
πάρχει φως και, κυρίως, να
έχει δύο κάλτσες ανοιχτόχρω-
μες

— 'Ο αστυνόμος Νίκου σήκωσε τὸ ἀκουστικό τοῦ τηλεφώνου.
— 'Αστυνόμος Νίκου. Λέγετε!
— Λέγομαι Μαρία Παπαδοπούλου... Ὑποφέρω ἀπὸ νευρασθένεια... ἔχω βαρεθῇ τὴ ζωὴ μου... αὐτοκτονῶ!...
'Ο αστυνόμος ἀκούσε ἀπὸ τὸ τηλεφῶν ἕναν ἑξὸ κροτοῦ, τὸ γόδριο ἐνὸς σώματος ποὺ ἔπεφτε... Καὶ ὕστερα, τίποτε πιά...
Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ, ὁ αστυνόμος ἀνοίξε τὸν τηλεφωνικὸ κατὰλογο ποὺ βρισκόταν ἐπάνω στὸ γραφεῖο του, βρῆκε τὸ ὄνομα Μαρία Παπαδοπούλου καὶ πῆρε ἀμέσως τὸν ἀριθμὸ τοῦ τηλεφώνου της.
Κάλεσε... Τὸ τηλεφῶν ἔκανε τὸν ἦχο τῆς κλήσεως. Περιμένα νὰ χτυπήσῃ μερικὲς φορές, καὶ ὅταν εἶδε ὅτι καλεῖται δὲν ἀπαντοῦσε, κάλεσε τίς βλάβες καὶ ρώτησε μήπως τὸ τηλεφῶν τῆς Κας Παπαδοπούλου δὲν λειτουργοῦσε καλά. Ὑστερα ἀπὸ μιὰ σύντομη ἐξακρίβωσι, ἡ τηλεφωνήτρια τοῦ ἀπάντησε: «Τὸ τηλεφῶν λειτουργεῖ κανονικά. Δὲν θὰ εἶναι κανεὶς στὸ σπίτι».
Στὸ μεταξύ, τρεῖς αστυνομικοὶ τοῦ γραφείου τοῦ αστυνομίου εἶχαν φθάσει κ' ὅλας στὸ σπίτι τῆς νεκρῆς. Ὅταν ὁ αστυνόμος ἔφθασε ἐκεῖ, ἕνας ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς τοῦ τοῦ εἶπε:
— Ἀσφαλῶς αὐτοκτονία εἶναι, κύριε ἀστυνόμε! Κραταεὶ ἀκόμῃ στὸ χερὶ τὸ πιστόλι ποὺ χτυπήθηκε. Πέφτοντας, ἀναποδογύρισε τὴν πολυθρόνα αὐτή... Καὶ τὸ χαλὶ εἶναι τσαλακωμένο... Κακομοίρα γυναίκα!...
'Ο αστυνόμος διὰς εἶχε διαφορετικὴ γνώμη.
— Ὅχι, φίλοι μου, ἀπάντησε. Ἡ γυναίκα αὐτὴ δὲν αὐτοκτόνησε. Δολοφονήθηκε!

— 13 — 16 — 17 — 18 —
19 — 20.

Οι ανωτέρω 12 ἀριθμοὶ πρέπει να τοποθετηθοῦν (ἐν σὲ κάθε ἄδειο τετραγωνάκι) κατὰ τρόπον ὥστε τὸ ἄθροισμα κάθε ὁρίζοντιου καὶ κάθε ἑνὸς γραμμῆς, καθὼς καὶ τῶν 2 μεγάλων διαγωνίων νὰ εἶναι 25 συν μετὰ τὸ ἄθροισμα τῶν 4 ἀριθμῶν ποὺ εἶναι ῖση τοποθετηθῶν.

	10	11	
	14	15	

τημένοι στο μικρό κεντρικό
 παράγων. Το ίδιο άτομο
 πρέπει να δίνουν επίσης και
 αριθμοί των 4 τετραγώνων
 σχηματίζονται απ' τις 2
 χείρες γραμμές. Άλυσμα μα
 κό τετράγωνο. Τι λέτε;

ἀσπακτικά έντομα που έχου
ανάγκη από εξαιρετικά κο
ύρασι για να μπορούν να σ
λάσουν τα κουνούπια και
άλλα μικρά έντομα με τα
ποία τρέφονται, έχουν στο
τι τους 25.000 φακοειδείς
πιφάνειες, διατεταγμένες
μια δίπλα στην άλλη. Ή χ
τοφάγος άκρίδα έχει σχετ
πολύ λίγους φακούς στα
τια της.

(^ο Όλες οι λύσεις στή σελ.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

1.— Σ' ένα φόρεμα σαντούγκ με κιμονό κορσάζ και φούστα σουρωτή ταιριάζει περίφημα ένα μικρό μπολερό κεντημένο με τὰ λουλουδάκια του σχεδίου Α. 'Η δελονιά είναι πλακέ κι' ο σπόρος των λουλουδιών ροκοκό.

2.—Με τὰ λεπτά μοτίφ των σχεδίων Β είναι γαρνιρισμένο τὸ κορσάζ τοῦ φορέματος αὐτοῦ ποὺ εἶναι ἀπὸ λεπτὸ τουάλ κι' ἔχει τὴ φούστα με κουφότητες. 'Η δελονιά εἶναι ριχτή, πεταχτή καὶ ρίζα.

3.—Φόρεμα γιὰ τὴν ἐξοχὴ ἀπὸ τουάλ μπλέ με τὸ γιᾶκὰ καὶ τὰ μαφικᾶκια ἄσπρα. Γαρνίρεται στὸ νωμίτη καὶ στὶς τσέπες με τὸ σχέδιο Α. 'Η διαφορά εἶναι ὅτι ἐδῶ γίνεται ἀπλικάσιον με τὸ ἄσπρο ὑφάσμα τοῦ γιᾶκὰ.

4.—'Απὸ τουάλ ἢ ἐλαφρὸ μεταξωτὸ τὸ ἀμπιγιέ αὐτὸ φόρεμα, στολίζεται με τὴ φούστα με τὸ σχέδιο Γ. 'Απλὰ με πεταχτὴ δελονιά ἢ ἀπλικάσιον με ὑφάσμα διαφορετικοῦ χρώματος. Κορσάζ με μανίκια σουρωτά.

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΕΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 39)

νας ἀρρωστίαρος βασιλιάς, ὁ-
σας πλοῦτη καὶ ἀν' ἐχῃ, θὰ προ-
τιμοῦσε νὰ ἐχῃ τὴν υγεία τοῦ
σκαφτιά. Κι' ἕνας σκλάβος, ὁ-
σο κι' ἂν κατοπερῶνι στὸ σπι-
τικὸ τοῦ ἀφεντικῶ του καὶ ἐξ-
νοῖασα περὶ τὴ ζωὴ του, γιὰ-
τί ἄλλοι φροντίζουν γι' αὐτόν,
προτιμᾷ νὰ ἐχῃ ἄλλες τίς ἐγνοί-
ας τοῦ κόσμου, ἄλλὰ νὰ εἶναι ἐ-
λευθέρου. Εὐτυχισμένους,
λοιπόν, εἶναι ἐκεῖνος ποὺ μπο-
ρεῖ νὰ φιλοσοφῇ πάνω στὴ ζωὴ.
Αὐτὸ ἰσχύει γιὰ τοὺς πολλούς.
Υπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ ἄλ-
λοι, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀρχόντες
κάθε τόπου, ποὺ ὅταν ἔχουν ὑ-
γεία καὶ πλοῦτὴ πρέπει νὰ κά-
νουν καὶ τοὺς ἄλλους νὰ χαί-
ρωνται τὴ ζωὴ. Αὐτοὶ ποὺ ἔχου-
νε τέτοιες ιδέες καὶ τίς ἐφαρ-
μόζουν τοὺς θεωροῦν εὐτυχισμέ-
νους, τόνισε ἡ Ταδοκίτσα.

— Σωστά, οἱ βασιλίδες
μποροῦν νὰ κάνουν τοὺς ἄλλους
εὐτυχισμένους, ἀπάντησε ὁ 'Α-
μένωφης.

— Μποροῦν, ἀλλὰ δὲν τὸ
κάνουν, καλέ μου ξένη. Οἱ Φα-
ραῶ ποὺ κάνανε καλὸ στὸν τό-
πο κι' εὐεργέτησαν τὸ λαὸ εἴ-
ναι πολὺ λίγοι. 'Ενας τέτοιος
ἦταν ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας
τοῦ σπυρινοῦ βασιλιά μας.

— Τί ιδέα ἔχετε γιὰ τὸ γυιό
του, τὸ σημερινὸ Φαραῶ; ρώτη-
σε ὁ 'Αμένωφης.

— Λένε πὺς μοιάζει τοῦ πα-
τέρας του. Εἶναι ἀκόμη νέος καὶ
δὲν εἶδαμε τὰ ἔργα του.

— 'Ο 'Αμένωφης με τὴ μητέρα
του τὴν ἄλλη μέρα ἔφυγαν. Δὲ
θέλει ρώτημα πὺς εἶχε ἐρωτευ-
θῇ τὴν Ταδοκίτσα. 'Ηταν ἡ
γυναίκα ποὺ γύρευε.

Τὴν ἴδια γυνὴν εἶχε καὶ ἡ
μᾶνα του.

— Αὐτὴ σοὺ ταιριάζει, παι-
δί μου. Νὰ τὴν πάρης, θὰ ζή-
σετε εὐτυχισμένοι, ὅπως ἐγώ
με τὸν πατέρα σου.

Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς καὶ
ὁ 'Αμένωφης ἔστειλε στὴ μα-
κρινὴ πολιτεία τὸν ἀρχιγυρ-
ματᾶ του Μενέ με πλοῦσια
δῶρα στὸν πατέρα τῆς Ταδο-
κίτσας, ποὺ τὸν λέγανε Μιτανί,
καὶ τὸν καλοῦσε νὰρθῇ στὴν
πρωτεύουσα με τὴν κόρη του.
'Ο Μιτανί ἔαφνίστηκε καὶ
στὴν ἀρχὴ φοβήθηκε. «Λές καὶ
μὰς βρῆκε καμμιὰ συμφορά;
εἶπε στὴν κόρη του. Τί δουλειά
ἔχουμε ἐμεῖς νὰ πάμε στὸ πα-
λάτι».

— Καὶ ὅμως, πατέρα, πρέ-
πει νὰ πάμε.

— Ναι, παιδί μου, μὰ ἂν
σὲ κρατήσῃ στὸ χαρέμι του;
— 'Ας πάμε, βλέποντας καὶ
κάνοντας.

Ὅταν ἔφθασαν στὴν πρωτεύ-
ουσα εἶδαν τοὺς δρόμους με-
γάλες προετοιμασίες καὶ μεγά-
λες ταμπέλες στημένες ποὺ ἔ-
γραφαν: Νεφερτίτι, ποὺ
ἔρχεται. Φυσικὰ δὲν κατάλα-
χαν τίποτα. Πῆγαν στὸ παλά-
τι καὶ τοὺς ἐμπόχης ποὺ ἦταν
θουσα τῆς ὑποδοχῆς ποὺ ἦταν
στολισμένη με χρυσὰ στολίδια,
πολύτιμα χαλὰ, λουλούδια καὶ
γεμάτη ἀπὸ ζωγραφίες καὶ
προτομές τῶν θεῶν. Στὸ βάθος
ἦταν ὁ θρόνος ὅπου καθόταν ὁ
'Αμένωφης με τὴ μεγάλη στολὴ
τῶν Φαραῶ. Ὅταν πλησίασαν
καὶ τὴν ὥρα ποὺ γονάτισαν νὰ
τὸν προσκυνήσουν, ἔαφνίστη-

καν. 'Ο βασιλιάς ἦταν ὁ ξένος
ποὺ φιλοξένησαν στὸ σπίτι τους.
'Ο 'Αμένωφης δὲν τὴν ἄφησε
νὰ γονάτισῃ, σηκώθηκε, τὴν πῆ-
ρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὴν ἔβαλε
νὰ καθίσῃ δίπλα του. 'Απὸ σή-
μερα εἶσαι βασίλισσα καὶ τὸ
νέο σου ὄνομα εἶναι Νεφερ-
τίτι.

Ἐγὼ εἶναι οἱ γάμοι καὶ ἀπὸ
τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἡ Αἴγυπτος
μῆκε με μιὰ καινούργια πε-
ρίοδο τῆς ἱστορίας της.

Ἀπὸ τίς ἀρχαιολογικὲς ἀνα-
σκαφές ποὺ ἔγιναν καὶ τὰ εὐρή-
ματα ποὺ βρέθηκαν, πληροφορή-
θηκε ὁ νεώτερος κόσμος πὺς ὁ
'Αμένωφης Δ' στὰ 18 χρόνια
ποὺ βασίλευσε ἔκανε μεγάλες
μεταρρυθμίσεις. Πρῶτα-πρῶτα
κατάρχησε τίς πολλὰς τοπικὲς
θρησκείες καὶ ἀπαγόρευσε νὰ
λατρεύουν ὁμοιώματα γάτας,
ἀγελάδας, τσακαλιῶ κλπ. 'Ε-
νας Θεὸς ὑπάρχει. Αὐτὸς εἶναι
ἡλῖος. Εἶναι ὁ ἡλῖος—ὁ 'Α-
τὸν. Ἀλλάξε καὶ τὸ ὄνομα του
καὶ λέγονταν Ἐχνατόν. Κα-
τάρχησε ἀκόμα καὶ τίς εἰκονι-
κὲς παραστάσεις τῶν διαφόρων
τοπικῶν θεῶν, τὴν ἱερὰ γλῶσ-
σα ποὺ δὲν τὴν ἔφερε ὁ πολ-
λὺς λαὸς καὶ καθιέρωσε ὡς γρα-
πτὴ τὴ γλῶσσα ποὺ μιλοῦσαν
καὶ ἀπαγόρευσε στὸ ἱερατεῖο
νὰ ἔχῃ ταφιλίκια καὶ κάθε εἶ-
δους ἀπολαύσεις. Με δυὸ λόγια
ἡ μεταρρύθμισί του σημεῖωσε
σταθμὸ στὴν αἰγυπτιακὴ ἱστο-
ρία. Σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἀνακινι-
στικὴ του προσπάθεια εἶχε δυὸ
πολύτιμους συνεργάτες: τὴ μά-
να του Ταῖα καὶ τὴ γυναίκα του
Νεφερτίτι.

Μὰ οἱ μεταρρυθμίσεις αὐτὲς
ποὺ δὲ σύμφεραν στοὺς ταφί-
καδες, δὲν τοῦ γέννησαν σὲ καλὸ.
Οἱ τρανοῖ-τρανοῖ, συμμαχισαν
με ξένους, ἔγινε ἐπανάστασι καὶ
σκότωσαν ἡ ἔδωξαν τὸν 'Αμέ-
νωφί. Ξανάφεραν τὸ παλιὸ κα-
θεστῶς καὶ καταδύσαν τοὺς ὁ-
παδούς του...

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 19)

πνος, νὰ χαρῆς τὴν ὁμορφί-
α τοῦ λαϊκοῦ πανηγυριοῦ. Παν-
τοῦ ἀναμμένα φῶτα. Οἱ πόρτες
καὶ τὰ παράθυρα τῶν σπιτιῶν
ἄνοιξαν διάπλατα καὶ τὰ κεν-
τηὰ στόρια τοὺς τ' ἀνάδευε
ὁ δραβυνοῦς ἀέρας... Οἱ περα-
στικοὶ στέκονταν καὶ χαίρονται
τὴν πᾶστρα καὶ τὴν νοικοκυρ-
σιν τὸ νησιώτικον σπιτίου.
'Αστράφουν οἱ ἀσβεστάμενες
πεζούλες, λαμποκοποῦν τὰ χα-
μάτινα πατώματα, στραταλι-
ζουν τὰ μπακίρια. Χαρὰ Θεοῦ!

Ἐτσι περνᾷ ἡ νύχτα καὶ
τὸ γλυκὸ πρῶιν ὀφρουγίζει
πάνω στὸ νησί με τὸν Αἰγιοπε-
λαγίτικο ἀνεμο. Χτυποῦν οἱ
καμπάνες. Ἐτοιμάζονται ἡ λι-
τανεῖα. Ναυτες, πρόσκοποι, ἐ-
πίσημοι, δεσποτάδες ἀπ' ὅλη
τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἦρθαν γιὰ νὰ
πάρουν μέρος στὸν ἐορτασμό,
ἔχουν παραταχθῇ πίσω ἀπ' τὴν
εἰκόνα τῆς Παναγίας. Καὶ χι-
λιάδες κόσμος τοὺς παρακοι-
λουεῖ. Ἡ προμὴ κατεβαίνει
στὴν προκυμᾷ, σταματᾷ σὲ
μιὰ πρόχειρη ἐξέδρα καὶ γίνε-
ται ἡ δοξολογία.

Τὰ πλοῖα ποὺ δρῖσκονται ἀγ-
κυροβολημένα στὸ λιμάνι, ση-
μαϊοστόλιστα, σφυρίζουν πανη-
γυρικά. Τὰ μάτια μας δακρύ-
ζουν. Καὶ στὸ βάθος προβά-
λει ἐπιβλητικὸς ὁ ὄγκος τῆς
νέας Ἑλλάδος.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

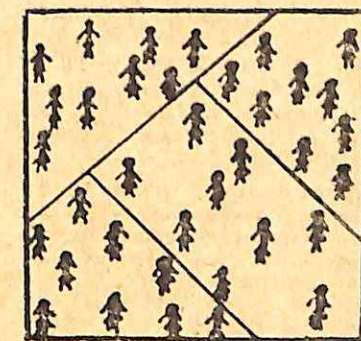
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ΔΑΜΑΛΕΙΟΣ. 2) ΙΜΑΜΗΝ —
ΙΩ. 3) ΑΒΙΑΣΤΟΝ. 4) ΣΕΝ —
ΤΕ — ΟΙ. 5) ΚΡ (καπὰ-ρο) — ΝΗ-
ΡΕΥΣ. 6) ΕΣΑΤ — ΑΛΣΗ. 7)
ΔΑΝΟΣ — ΜΩΜ. 8) ΠΑΝΕ. 9)
ΣΑΜΟΥΡΙ. 10) ΙΝΩ — ΠΟΡΟΙ.
11) ΣΑΡΤΡ — ΑΝΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ. 2) ΑΜΒΕΡ-
ΣΑ — ΑΝΑ. 3) ΜΑΙΝ — ΑΝ (να)
— ΜΩΡ. 4) ΑΜΑ — ΝΤΟΡΟ. 5)
ΛΗΣΤΗ — ΥΠΡ. 6) ΕΝΤΕΡΑ —
ΠΡΟ. 7) ΕΛΜΑΙΡΑ. 8) ΟΙΝΟΥ-
ΣΩΝ — ΟΝ. 9) ΣΩ — ΙΣΗΜΕ-
ΡΙΑ.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος με τὸν ὁ-
ποῖον πρέπει νὰ χωρισθῇ ἡ αὐλὴ, ὥ-
στε νὰ ὑπάρχουν ἀπὸ 9 κοπέλλες σὲ
κάθε κομμάτι.

Ο ΠΟΝΤΟΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

'Η Λένα θὰ πρέπει νὰ γάλῃ ἀπὸ
τὸ σურτάρι τρεῖς κάλτσες τὸ λιγώ-
τερο. Ἐτσι, θὰ ἔχῃ στὰ χέρια της
ἡ δυὸ ἀνοιχτόχρωμες κάλτσες, τίς
ὁποῖες θὰ μπορῇ νὰ φορέσῃ, καὶ μιὰ
σκοῦρα, πὺς θὰ τὴν χώσῃ στὴν τσά-
ντα της, ἡ δυὸ σκοῦρες κάλτσες, τίς
ὁποῖες θὰ φυλάξῃ στὴν τσάντα καὶ
μιὰ μόνο ἀνοιχτόχρωμη, ἡ ὁποία ὁ-
μως καὶ πάλι τῆς ἀρκεῖ γιὰ νὰ ἀν-
τικαταστήσῃ ἐκείνη ποὺ ἔφυγε ὁ πόν-
τος.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

'Όταν ἡ Παπαδοπούλου — ἡ μάλ-
λον ἐκείνη ποὺ ἐδήλωσε ὅτι λέγεται

κυρία Μαρία Παπαδοπούλου — ἐτη-
λεφώνησε στὸν ἀστυνόμο, στὸ τέλος
τῆς φράσεώς της ἀκούστηκε ἕνας ξε-
ρὸς κρότος καὶ ὁ γδυτὸς τοῦ σώ-
ματος ποὺ ἔπεφτε. Ἄν λοιπὸν αὐτὰ
ἦταν ἀληθινὰ, τὸ τηλέφωνο θὰ ἔπρε-
πε νὰ ἔχῃ μείνῃ ἀνοιχτό, γιὰτί δὲν
θὰ ἦταν δέδωκε δυνατόν ἡ Παπαδο-
πούλου νὰ τὸ ἔχῃ κλείσει ἀφοῦ πυ-
ροδόλησε τὸν ἐαυτὸ της καὶ ἔπεσε
κάτω! Ἄν ὅμως τὸ τηλέφωνο εἶχε
μείνῃ ἀνοιχτό, δὲν θὰ ἔκανε ἡχο-
κλήσεις ὅταν τὸ ἐκάλυψε καὶ ὁ ἀ-
στυνόμος καὶ ἡ τηλεφωνήτρια, ἀλλὰ
θὰ ἔκανε τὸ δῶμο πὺς κάνει ὅταν
ἡ γραμμὴ εἶναι ἀνοιχτὴ. Ἦταν λοι-
πὸν φανερό πὺς κάποιος ἄλλος βρι-
σκόταν μέσα στὸ δωμάτιο καὶ ἐ-
κκλῖσε μετὰ τὸ τηλέφωνο — προφα-
νῶς ὁ δολοφόνος — χωρὶς νὰ σκε-
φθῇ τὸ ἀπλό αὐτὸ στοιχείο ποὺ θὰ
μποροῦσε νὰ ἀπεκαλύψῃ ὅτι ἡ αὐτο-
κτονία ἦταν... φόνος!

ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

5—19—18—8, 16—10—11—13,
12—14—15—9, 17—7—6—20.

ΛΕΥΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

'Οριζοντίως: 2) ΑΡΑ. 3) ΑΓΟΡ-
Α. 4) ΤΡΑΧΥΜΑ. 5) ΑΜΩΜΑ. 6)
ΗΡΑ.

Καθέτως: 2) ΑΡΑ. 3) ΑΓΑΜΗ.
4) ΠΡΟΧΩΡΩ. 5) ΑΡΩΜΑ. 6) ΑΜΑ.

★

Λύσεις παιδικῶν

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

'Οριζοντίως: 1) ΟΑΣΙ. 2) ΤΥ-
ΡΙ. 3) ΑΛΟΓΟ. 4) ΠΕΤΑ. 5) Ν.Ρ.

Καθέτως: 1) ΤΑΠΑ. 2) ΟΥΛΕΝ.
3) ΑΡΟΤΡΟ. 4) ΣΙΓΑ.

ΦΤΕΡΩΤΕΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ

Τὰ στερνὰ τιμὸν—τὰ πρῶτα.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ

'Απόχι (ἀπό-χι).

PERMANANT

ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ

ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ

'Ιδου τὸ μυστικὸ μας

Μ. ΔΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

'Αγ. Κωνσταντίνου 12

Τηλ. 53.100.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

τῆς «Γυναίκας»

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5—8 μ. μ.

ΡΟΥΣΣΕΛΛ (Ἀκαδημίας) 78

ΤΗΛΕΦ. 25-226

Τὰ ἄσπαρα
μαλλιά

ΣΚΟΥΡΑΙΝΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕ

"ΤΙΝΤΟ"

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΒΛΑΒΗΣ
ΧΡΩΜΑΤΑ: ΜΑΥΡΟ-ΚΑΦΕ ΣΚΟΥΡΟ-ΚΑΦΕ

Γεν. Ἀντιπρ. ΛΙΒΑΣ-Γωνία Ἀθηνῶν-Καλαμῶν
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΙ' ΑΓΡΟΠΩΛΕΙΑ — ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 14-28 Αυγούστου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 21-30 Μαρτίου): Καλό δεκαπενθήμερο για όλες τις γυναίκες ασχολίες. Προσέχετε ωστόσο τη διάθεσή σας για εργασία και μην αφήνετε τους αργόσχολους να σας τρώνε τις δημιουργικές ώρες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 31 Μαρτίου - 9 Απριλίου): Ευχάριστες οικογενειακές σχέσεις, έκδρομες και μικροτάξια. Φορτίστε λευκά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 10-19 Απριλίου): Μικροτασάματα με το περιβάλλον σας χωρίς σημασία. Κάθε έντακτη προσπάθεια θα σας εξαντλήσει εξ αιτίας των αστρικών επιδράσεων.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 20-30 Απριλίου): Αύξηση στα έσοδά σας αλλά έντελως ακανόνιστη. Πολύριθμες γνωριμίες, ελάχιστες φιλίες αληθινές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1 - 10 Μαΐου): Μην έχετε για σίγουρα αυτά που επιθυμείτε για να μην αποκτήσετε σκληρή απογοήτευση. Γαλήνη στις οικογενειακές σας σχέσεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-20 Μαΐου): Υγεία εξαιρετική, όνειρα επαληθευόμενα. Καιρός να καταπιστήτε με το έργο που αποφασίσατε να πραγματοποιήσετε.

ΛΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 21-31 Μαΐου): Συναισθηματικές αναστατώσεις και κλυδωνισμοί. "Αν δείξετε ψυχραιμία θα περάσουν χωρίς ν' αφήσουν ίχνη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1-10 Ιουνίου): Σας περιβάλλουν γελαστά πρόσωπα και καρδιές ειλικρινείς. Δυσπιστήτε όμως απέναντι σε κείνο το πρόσωπο που δεν αφή-

νει εύκαιρα χωρίς να σας κολακεύει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-22 Ιουνίου): Μην απογοητεύεστε αν δεν γίνεται άμεσως αντίληψη ή καλή σας διάθεση. Μάθετε να περιμένετε.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Ιουνίου - 1 Ιουλίου): Εύχιστες συναντήσεις με πρόσωπα που σας ελπίσαν πολύ καιρό. "Ηρεμη ψυχική διάθεση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2-11 Ιουλίου): Μία δέσνη φίλη σας ζηλεύει αφάνταστα. Προσέχετε. Φορτίστε γκρι και λευκά. Εύτυχια στον έρωτα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12-22 Ιουλίου): Δεκαπενθήμερο ευνοϊκό για οικονομικές επιχειρήσεις. Αποφύγετε μία παρεξήγηση με φιλικό σας πρόσωπο.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23-31 Ιουλίου): Μη διατάξετε να δάτε μπροστά το σχέδιό σας. "Ανταποκριθήτε. Φορτίστε μαύρα και πράσινα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1-11 Αυγούστου): Κάποια μικρή δυσφορία ανάμεσα σ' εσάς και το περιβάλλον σας θα εκλείψει χάρη στην παρέμβαση κοινού φίλου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12-22 Αυγούστου): Μία συνάδελφος που την θεωρούσατε κακοαναθρεμμένη θα ύψωθεί πολύ στη συνείδησή σας χάρη στις υπηρεσίες που θα σας προσφέρει σε μία δύσκολη περίπτωση.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Αυγούστου - 1 Σεπτεμβρίου): Αποφύγετε τις συζητήσεις γύρω από οικονομικά ζητήματα την ώρα του

φαγητού. Προσέχετε την υγεία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2-12 Σεπτεμβρίου): Αποφύγετε τις ζωηρές συγκινήσεις ή ούς καταστρέφουν την υγεία. Χρειάζεται ψυχραιμότερη αντιμετώπιση των σημαντικών άλλωστε μικροζητημάτων που σας απασχολούν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13-22 Σεπτεμβρίου): Το ταξίδι που θα κάνετε σας επιφυλάσσει μερικές απογοητεύσεις. "Η πραγματικότητα είναι συνήθως λιγότερο όμορφη από το φανταζόμαστε.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23-30 Σεπτεμβρίου): Υγεία ερίστη και ισχυρή αντίσταση στην κούραση. Μία καλή προσπάθεια θα σας επιτρέψει να δελτιώσετε τα οικονομικά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1-10 Οκτωβρίου): Λίγη περισσότερη σκέψη θα σας βοηθήσει να έχετε πιο αντικειμενικές στη ζωή σας. Φορτίστε μπλέ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-23 Οκτωβρίου): Δεν φτάνει πάντα η καλή θέληση. Χρειάζεται και υπομονή, διπλωματικότητα και επιμονή.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 24 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου): Όλα θα διορθωθούν κατ' εύχην και θα ξεπεράσουν τις καλύτερές σας ελπίδες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2-12 Νοεμβρίου): Οι πιο εύχιστες διακοπές της ζωής σας. "Επωφεληθήτε για να θησαυρίσετε μέσα σας εφεδρείες χαράς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13-22 Νοεμβρίου): "Η διαίσθησή σας δεν λαθεύει όταν σας λέν ν' αμφισβηλέτε για τον έρωτα που σας εκφράζει το γνωστό σας πρόσωπο. Φορτίστε κίτρινα, μαύρα, λευκά.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Νοεμβρίου - 2 Δεκεμβρίου): Μεγάλες ετυχίες, απρόοπτες χαρές. Φορτίστε λευκά, κρέμ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 3-11 Δεκεμβρίου): Αποφύγετε τις φλυαρίες και τις επιπολαιότητες. Θα περάσετε μία μέρα θυελλώδη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12-22 Δεκεμβρίου): Αποφύγετε την ένταση και προσπαθήστε να ξεκουράσετε το μυαλό σας. "Η υπερκόπωση δεν ωφελεί ποτέ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου): Οι καλύτερες προοπτικές είναι για εσάς. Θα επιτύχετε μ' δ.τι κι' αν καταπιστήτε. Φορτίστε λευκά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2-11 Ιανουαρίου): Μία καλή προσπάθεια δεν βλάπτει ποτέ. Αποφύγετε όμως την υπερκόπωση. Γιατί χάνετε κάθε επαφή με το υπαίθερο!

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12-21 Ιανουαρίου): Εύχιστες ημέρες για τα νιάτα. Οι πιο προχωρημένες στά χρόνια ως προσέχουν μη φθάσουν στην υπερβολή.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 22-30 Ιανουαρίου): Τα άστρα ευνοούν τις εργασίες που απαιτούν υπομονή και λεπτολόγο προσοχή. Αισθηματικές χαρές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 31 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Ατμόσφαιρα πολύ γαλήνια. Ευχάριστες διακοπές. Φορτίστε πράσινα.

Μπορείτε να ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΑ ΧΩΡΙΣ ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ

Πρακτική συμβουλή στις γυναίκες που δεν μπορούν να χάσουν πολλή ώρα στην περιποίηση της ομορφιάς τους.

"Ακόμη και στο σπίτι σας, με την ρόμπα σας, είναι πολύ ενδιαφέρον για την ευτυχία σας να μη σας βλέπουν ποτέ αλλιώς παρά όμορφη.

Βάλετε πρωί και βράδυ, στο πρόσωπό σας, στο λαιμό και στα χέρια σας λίγο από αυτόν τον άγνων κηρόν, που σοφοί κατάφεραν να μαζέψουν από τα πιο σπάνια άνθη. Θα το βρήτε στο εμπόριο με το όνομα CIRE ASEPTINE. Τα αποτελέσματα είναι καταπληκτικά. Το δέρμα σας γίνεται δροσερό, απαλό, βελούδινο, σαν ροδοπέταλο. Δεν δάχνετε πια όγριο δέρμα, ούτε μαύρα σπυράκια, ούτε ανοιγμένους πόρους. Σε όλες τις περιπτώσεις η CIRE ASEPTINE σας βοηθάει και προστατεύει τα χέρια σας και το πρόσωπό σας από τις δουλειές του σπιτιού και την κακοκαιρία. Μία δοκιμή φθάνει για να σας πείσει για την επιτυχία σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 10-19 Φεβρουαρίου): "Η εμπιστοσύνη σας είναι δικαιολογημένη. Θα το αποδείξουν τα γεγονότα, τα προσέχη και τα μακρινά.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 20-29 Φεβρουαρίου): Ξεκουράστε το πνεύμα και το σώμα σας. "Αριστος σχέσεις με το οικογενειακό σας περιβάλλον.

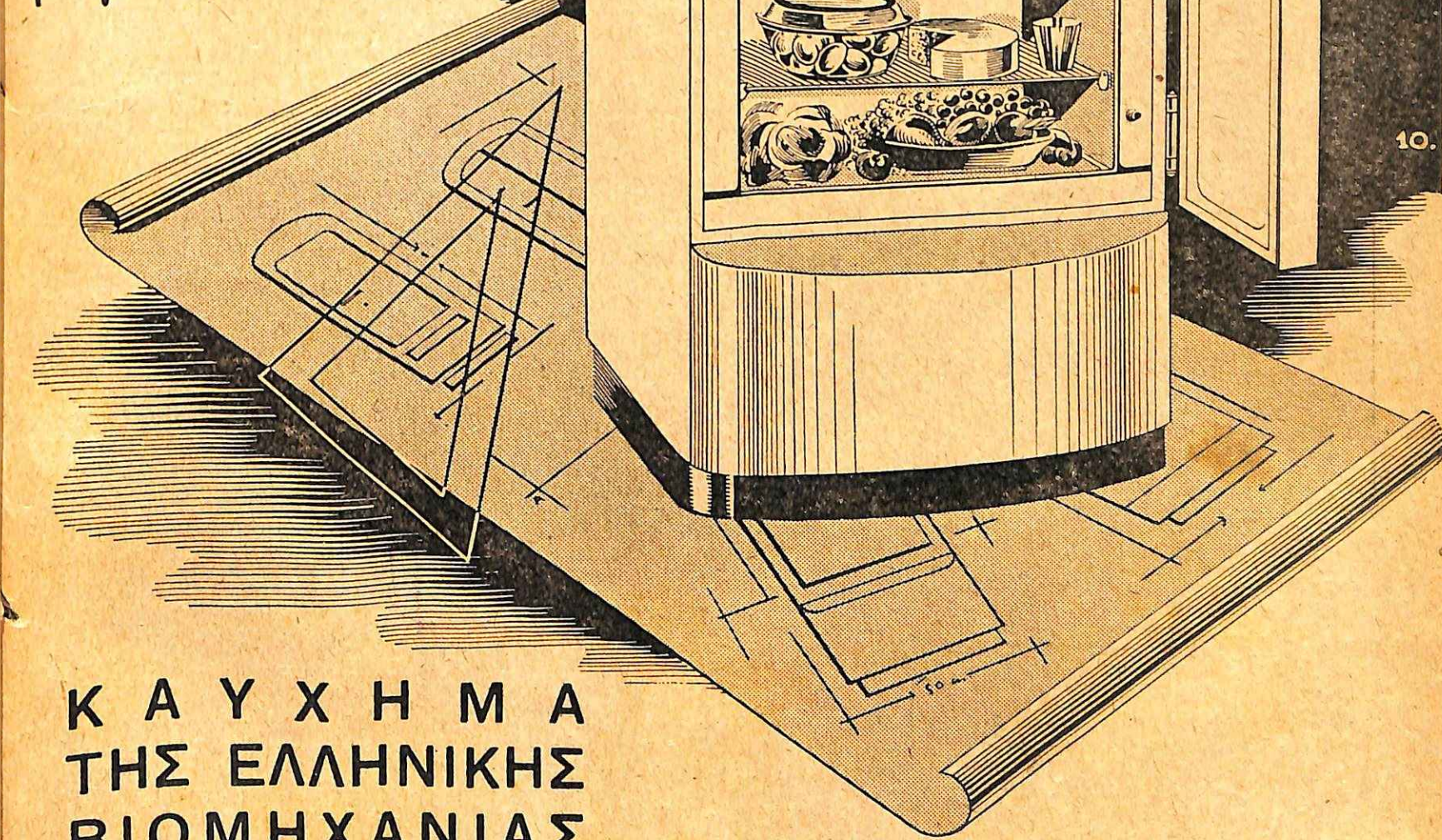
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1 - 10 Μαρτίου): Μη ξεφεύγετε από τις καθιερωμένες σας ασχολίες. Δεν είναι καιρός για παρακινδυνευμένες ενέργειες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11-20 Μαρτίου): Μη δείχνετε παντού και πάντα πνεύμα ανεξαρτησίας. Κάποια προσαρμογή είναι πάντα απαραίτητη. Φορτίστε γκρι.

Η ΣΙΒΥΛΛΑ

Μελετημένο

στην πιο μικρή λεπτομέρεια
σας παρουσιάζουμε
το ηλεκτρικό
ψυγείο

ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Izola

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΤΙΣ 8.30, ΑΚΟΥΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΗ ΜΑΣ "ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΔΙΔΡΑΞΑΤΕ."

Στην ΣΙΑΚΑ Α. Ε. (ELBEΟ)

Μητροπόλεως 44 6

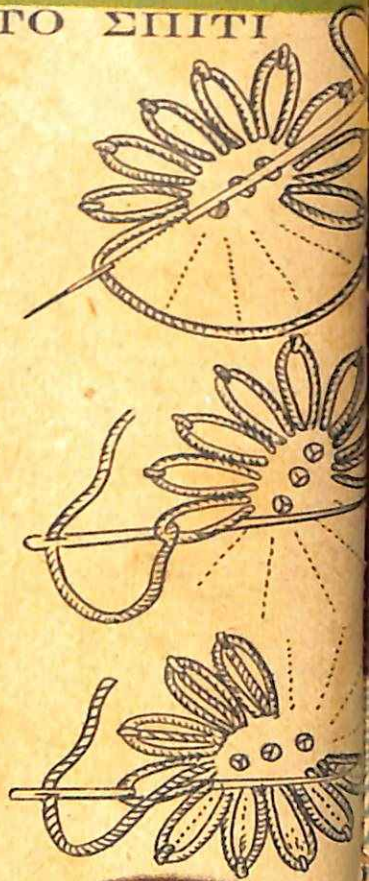
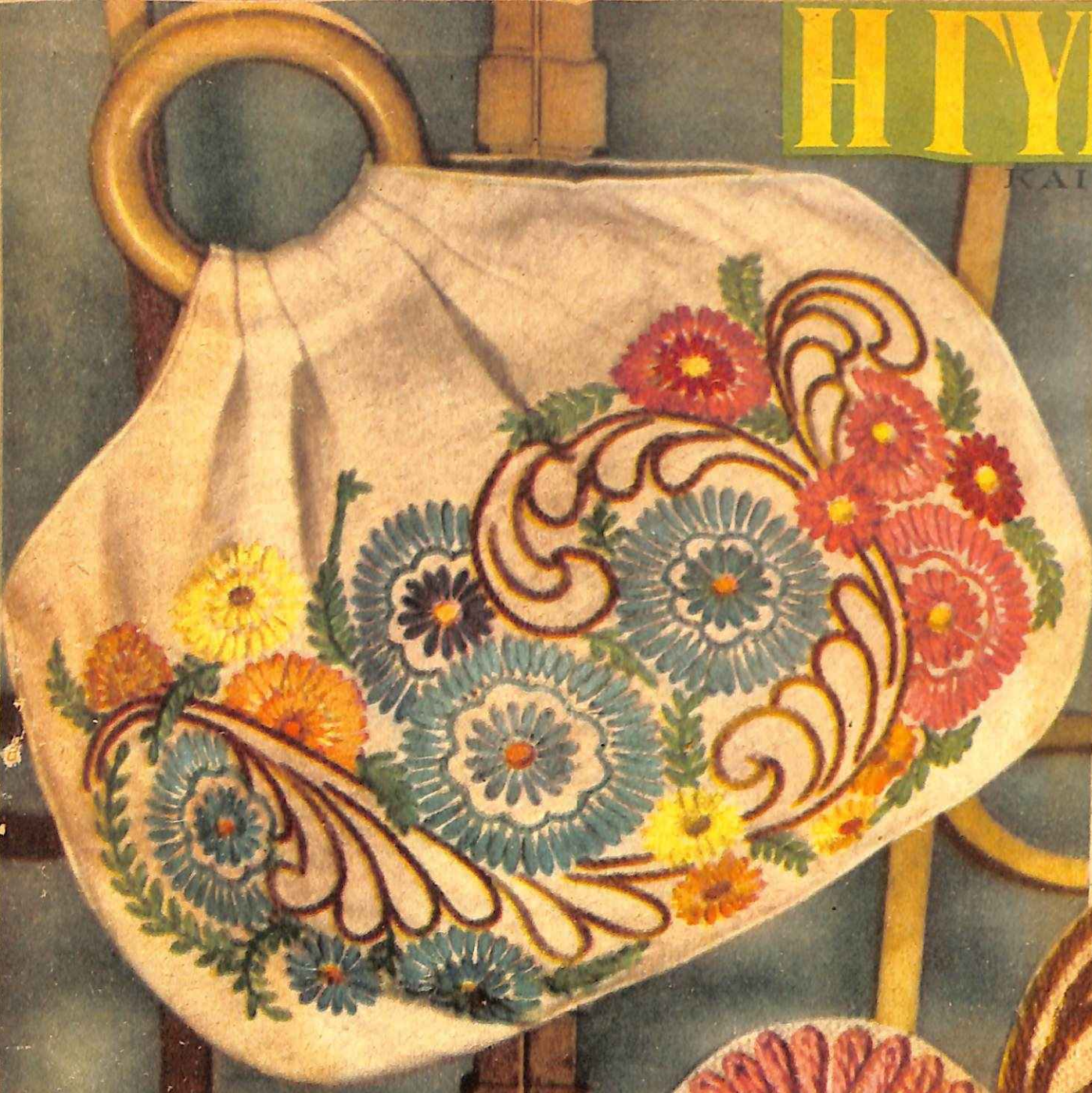
Εξακολουθούν αι μεγάλοι και ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ από 15% έως 45% σε όλα τα έλκετά της είδη:

ΕΣΩΡΟΥΧΩΝ ΑΛΦΑ
ΚΑΛΤΣΩΝ
ΣΟΥΤΙΕΝ

Επωφεληθήτε να ετοιμάσετε τις προίκες των παιδιών σας ΑΠΟΘΗΚΗ Χονδρικής και Λιανικής πωλήσεως

ΣΙΑΚΑ Α. Ε. (ELBEΟ)

Μητροπόλεως 44 6 Τηλέφ. 27.697

Ἡ ὥραία τσάντα ποὺ
σᾶς παρουσιάζομε γίνε-
ται ἀπὸ ἐταμὶν μπέζ καὶ
στολίζεται μὲ ἓνα ὥραιο
μοτίφ ἀπὸ μαργαρίτες,
φύλλα καὶ κλαδιά. Ὁ-
λόκληρο τὸ σχέδιο τοῦ
μοτίφ θὰ τὸ βρῆτε στὸ
ὅβο τεύχος (παράρτημα
κεντημάτων 67ου τεύ-
χους). Τὸ κέντημα γίνε-
ται μὲ κλωστὲς κοτόν
περλὲ καὶ βελονιὰ ἀλυσί-
δας γιὰ τὶς μαργαρίτες καὶ
ριζοβελονιὰ γιὰ τὰ φύλ-
λα. Οἱ καρδιὲς τῶν λου-
λουδιῶν γίνονται πλακέ.